

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

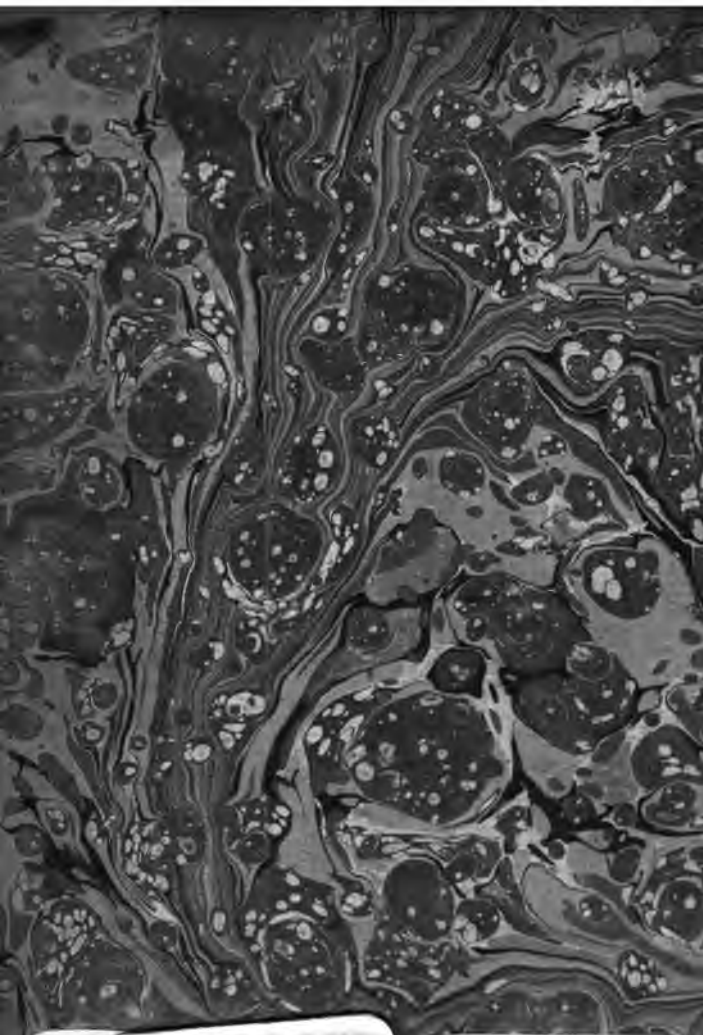
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1112

BIBLIOTHEEK GENT

1974

Ἡ ΤΟΤ

Ἡ Ρ Ο Δ Ο Τ Ο Υ

Ἁ Λ Ι Κ Α Ρ Ν Α Σ Σ Ε Ω Σ

Ἱ Σ Τ Ο Ρ Ι Α.

H E R O D O T I

H A L I C A R N A S S E N S I S

H I S T O R I A.

EX EDITIONE JACOBI GRONOVII;

T O M I S N O V E M.

CORLATUMQUE NOVEM MUSIS OPUS. HOR.

ADJECTUS EST, EX EADEM EDITIONE, LIBER DE
VITA HOMERI; VULGO SED FALSO, ADSCRIPTUS
HERODOTO.

T O M. VII.

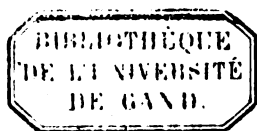
G L A S G U A E:

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCUEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS

ACADEMIAE TYPOGRAPHI

M D C C L X I.

ΤΩΝ ΤΟΥ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΊΣΤΟΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΗ,

ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ

ΠΟΛΥΜΝΙΑ.

HERODOTI

HISTORIARUM

LIBER SEPTIMUS,

QUI INSCRIBITUR

POLYMNIA.

TOM. VII.

A

ΤΩΝ ΤΟΥ
 ΗΡΟΔΟΤΟΥ
 ΙΣΤΟΡΙΩΝ
 ΕΒΔΟΜΗ.
 ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ
 ΠΟΛΥΜΝΙΑ.

ΕΠΕΙ δὲ ἡ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ
 τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης
 παρὰ βασιλῆα Δαρεῖον τὸν Ὑσάαπεος,
 καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι
 Ἀθηναίοισι διὰ τὴν εἰς Σάρδεις ἐσβολὴν,
 καὶ δὴ καὶ τότε πολλῶ τε δεινότερα
 ἐποίησεν, καὶ μᾶλλον ὄρητο στρατεύεσθαι
 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγ-
 γέλλετο, πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλεις,
 ἐτοιμάζειν στρατὸν, πολλῶ τε πλεῖον
 ἐπιτάσων ἐκάσσοις ἢ πρότερον παρέ-
 χειν, καὶ νέας τε καὶ ἵππους, καὶ σῖτον,
 καὶ πλοῖα^α. τετέων δὲ περιαγγελλομέ-

^α Hæc voces καὶ πλεῖα non exstant in MS.

HERODOTI
HISTORIARUM
LIBER SEPTIMUS,
QUI INSCRIBITUR
POLYMNIA.

POSTEAQUAM nuncius pugnae in Marathone peractae ad regem Darium Hystaspis filium allatus est, quum antea etiam vehementer infensus esset ille Atheniensibus quod Sardes invasissent, longe tunc infensior factus est, ac propensior ad bellum Graeciae inferendum: missisque continuo nunciis ad civitates, edixit ut colligerent turbam militum, et singulae multo quam antea plures naves longas, equos, rem frumentariam et onerarias compararent. Dum autem haec circumquaque denunciantur, Asia triennium a-

4 POLYMNIA. VII.

gitata est. Ubi dum delectus agitur optimi cujusque, utpote adversus Graeciam militaturi, et apparatus operatur, quarto anno Aegyptii qui fuerant a Cambyse subacti, defecere a Persis: quo magis etiam adversus utrosque Darius expeditionem sumere properabat, Aegyptios atque Athenienses.

2. Dum autem huc tendit, interea ingens inter ejus filios de principatu exorta dissensio est, quoniam ex instituto Persarum, oportebat ita demum ire in expeditionem, quum regem declarasset. Erant autem Dario jam antequam regnaret, filii tres e prioris uxore Gobryae filia suscepti, et post partum regnum, alii quatuor ex Atossa Cyri filia. Superiorum maximus natus erat Artobazanes, posteriorum Xerxes. qui quum ex eadem matre non essent, disceptabant: nam Arto-

κων, ἡ Ἀσίη ἔδονέετο ἐπὶ^β τρία ἔτεα. καταλεγομένων δὲ τῶν ἀρίστων ὥς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευομένων, καὶ παρασκευαζομένων, τετάρτῳ ἔτει^γ Αἰγυπῆιοι ὑπὸ Καμβύσῳ δαλωθέντες, ἀπέστησαν ἀπὸ Περσέων. ἐνθαῦτα δὴ καὶ μᾶλλον ὥρμητο καὶ ἐπ'^δ ἀμφοτέρους στρατεύεσθαι.

β'. Στελλομένους δὲ Δαρεῖς ἐπ' Αἰγυπτον καὶ Ἀθήνας, τῶν παίδων αὐτῆς τῆς ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὥς δεῖ μιν ἀποδέξαντα βασιλῆα κατὰ τὸν Περσέων νόμον, ἔτῳ στρατεύεσθαι. ἔσαν γὰρ Δαρεῖω καὶ πρότερον ἢ βασιλεύσαι γεγονότες τρεῖς παῖδες ἐκ τῆς προτέρης γυναικὸς Γοβρύεω θυγατρὸς καὶ βασιλεύσαντι, ἕξ Ἀτόας τῆς Κύρης ἕτεροι τέσσαρες. τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε Ἀρτοβαζάνης, τῶν δὲ ἐπιγενομένων, Ξέρξης. ὄντες δὲ μητρὸς ἔκ τῆς αὐτῆς, ἐσασίαζον. ὁ μὲν γὰρ Ἀρτοβα-

^β ἰδονίτο πᾶσα ἐπὶ. ^γ MS. τετάρτῳ δὲ ἔτει. ^δ ὥρμητο ἐπ'.

6 ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ζ'.

ζάνης, κατότι πρεσβυτάτος τε εἴη παν-
τός τῷ γόνυ, καὶ ὅτι νομιζόμενον εἴη πρὸς
πάντων ἀνθρώπων, τὸν πρεσβύτατον τὴν
ἀρχὴν ἔχειν. Ξέρξης δὲ, ὡς Ατρώσης τε
παῖς εἴη τῆς Κύρης θυγατρὸς, καὶ ὅτι Κύρος
εἴη ὁ κτησάμενος τοῖσι Πέρσησι τὴν ἐλευ-
θερίην.

γ'. Δαρεῖς δὲ ἐκ ἀποδεικνυμένων κα-
γνώμην, ἐτύγχανε κατὰ τὸ αὐτὸ τέτοιαι
καὶ Δημάρετος ὁ Αῤῥίτωνος ἀναβεβηκὼς ἐς
Σύσα, ἐφερημένος τε τῆς ἐν Σπάρτῃ βα-
σιληΐης, καὶ φυγὴν ἐπιβαλὼν ἐωϋτῷ ἐκ
Λακεδαιμόνος. ἔτος ὡνὴρ πυθόμενος τῶν
Δαρεῖς παίδων τὴν διαφορὴν, ἐλθὼν, ὡς ἡ
Φάτις μιν ἔχει, Ξέρξης συνεβέλεε λέγειν
πρὸς τοῖσι ἔλεγε ἔπεσι, ὡς αὐτὸς μὲν γέ-
νοιτο Δαρείῳ ἥδη βασιλεύοντι, καὶ ἔχοντι τὸ
Περσέων κράτος, Αῤῥοβαζάνης δὲ, ἔτι ιδιώ-
τη ἔόντι Δαρείῳ. ἔκων ἔτ' εἰκὸς εἴη ἔτε
δίκαιον, ἄλλόν τινα τὸ γέρας ἔχειν πρὸ
ἐωϋτῷ, ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐν Σπάρτῃ, ἔφη ὁ Δα-

ῥος μὲν Αῤῥοβαζάνης.

bazanes quidem, quod omnis paternae subolis ipse maximus natus foret, et quod apud universos homines sit institutum, ut maximus natus obtineat principatum: Xerxes vero, quod ipse Atossa genitus esset, filia Cyri, et quod Cyrus foret, qui Persis libertatem acquisisset.

3. Dario autem nondum ferente sententiam, aderat forte Demaratus Aristonis filius, qui per id tempus altercationis Spartano regno exutus, ac Lacedaemone profugus, Susa ascenderat. hic vir audita liberorum Darii controversia, adiit (ut fama fertur) Xerxem, admonuitque ut ad cetera quae pro se dicebat hoc adderet, se quidem genitum Dario jam regi et Persarum imperium obtinenti; Artobazanem vero, Dario etiamdum privato: proinde neque aequum neque justum esse alium quempiam potius quam se illud decus adipisci; quoniam Spartae quoque

sic usurparetur, ut sicui antequam regnet filii nati fuerint, deinde regnanti alius nascatur, hujus postea nati successio regni sit. Hac a Demarato suggesta ratione utentem Xerxem, tanquam iusta dicentem, Darius regem declaravit. Quamquam etiam citra praeceptum Demarati Xerxes (ut mea fert opinio) regnavisset: quippe quum omnis potentia penes Atossam esset.

4. Declarato Darius Xerxe rege quum conaretur rebus apparatis exire in expeditionem, altero ab defectione Aegyptiorum anno, supremum diem obiit, sex et triginta annis regni expletis, haud compos voti ut rebellantes Aegyptios et Athenienses ulcisceretur.

5. Ejus morte regnum ad Xerxem filium devenit, qui ab initio nequaquam animatus erat ad bellum Graeciae infe-

μάρῃος ὑποτιθέμενος, ἔτω νομίζεσθαι, ἣν οἱ μὲν προγεγονότες ἔωσι πρὶν ἢ τὸν πατέρα σφέων βασιλεύσαι, ὁ δὲ βασιλεύοντι ὀψίγονος ἐπιγέννηται, τῷ ἐπιγενομένῳ τὴν ἐκδεξιν τῆς βασιληΐης γίνεσθαι. χρησάμεν δὲ Ξέρξῳ τῇ Δημαρήτῃ ὑποθήκῃ, γνῶς ὁ Δαρεΐος ὡς λέγει δίκαια, βασιλῆᾶ μιν ἀπέδεξε. Δοκέει δέ μοι καὶ ἄνευ ταύτης τῆς ὑποθήκης βασιλεῦσαι ἂν Ξέρξης. ἡ γὰρ Αττοσα εἶχε τὸ πᾶν κράτος.

δ. Αποδέξας δὲ βασιλῆα Πέρσησι Δαρεΐος Ξέρξεα, ὥρματο στρατεύεσθαι. ἀλλὰ γὰρ μετὰ ταῦτά τε καὶ Αἰγύπτῳ ἀπόσασιν, τῷ ὑσέρῳ ἔτεϊ παρασκευαζόμενον συνήνεκε αὐτὸν Δαρεΐον, βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἔξ καὶ τριήκοντα ἔτεα, ἀποθανεῖν· ὃ δὲ οἱ ἐξεγένετο ἔτε τὰς ἀπεσεῶτας Αἰγυπτίους ἔτε Αθηναίους τιμωρήσασθαι.

ε. Αποθανόντος δὲ Δαρεΐου, ἡ βασιληΐη ἀνεχώρησε εἰς τὸν παῦδα τὸν ἐκείνῳ Ξέρξεα. ὁ τοίνυν Ξέρξης ἐπὶ μὲν τὴν Ἑλ-

λαῖα ὕδαμῶς πρόθυμος ἦν κατ' ἀρχαῖς
 στρατεύεσθαι, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο
 τὴν στρατῆρος ἔγερσιν. παρῶν δὲ καὶ δυνάμε-
 νος παρ' ἐωϋτῷ μέγιστον Περσέων Μαρδό-
 νιος ὁ Γωβρύεω, ὃς ἦν Ξέρξῃ μὲν ἀνεψιός,
 Δαρεῖς δὲ ἀδελφεῆς παῖς, τοσῶτε λόγῳ
 εἶχετο, λέγων, ' Δέσποτα ἔκ εἰκός ἐστι
 ' Αθηναίους ἐργασαμένους πολλὰ ἤδη κακὰ
 ' Πέρσας, μὴ ὅδῃναι δίκην τῶν ἐποίησαν.
 ' ἀλλ' εἰ τὸ ἔμὲν νῦν ταῦτα πρήσῃς τά-
 ' περ ἐν χερσὶν ἔχεις· ἡμερώσας δὲ Αἴ-
 ' γυπτον τὴν ἐξυβρίσασαν, στρατηλάτεις
 ' ἐπὶ τὰς Αθήνας, ἵνα λόγός τε σεβ' ἔχη
 ' πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, καὶ τις ὕψερων
 ' φυλάσσειν ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατεύε-
 ' σθαι. ὅτος μὲν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρός.
 τῷδε δὲ ἡ τῷ λόγῳ παρενθήκη ποιέσχετο^ι
 τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς εἴη χώ-
 ρη^κ, καὶ δένδρεα πανλῶια φέρει τὰ ἡμέρα,
 ἀρετὴν τε ἄκρη, βασιλείῃ τε μάνω θνητῶν
 αἰζίη ἐκτῆσθαι.

ἑ ἀλλὰ τὸ. ἑ λόγος σε. ἡ τὴν δι. ἰ ποιήσε. κ περι-
 παλλὴς χώρα.

rendum, sed Aegypto. Ceterum Mardonius consobrinus ejus, Gobryae et sororis Darii filius, eum adiens, his verbis est alloquutus, ‘ Domine; haud decorum est
 ‘ Athenienses tam male jam de Persis
 ‘ meritos non dare poenas eorum quae
 ‘ perpetraverunt. tu vero si quod in manibus habes nunc perficias: tamen ubi
 ‘ Aegyptum illam contumeliosam domueris, sume adversus Athenas expeditionem; ut et bene de te loquantur
 ‘ homines, et posthac abstineat quisque
 ‘ belli causa in terras tuas veniendo.’ Et haec quidem erat ratio ultionis exigendae: illa autem rationis accessio, Europam esse regionem admodum speciosam, omniaque genera felicium arborum ferentem, ac summae bonitatis, et dignam quae a solo inter mortales rege possideatur.

6. Haec Mardonius dicebat ut novorum operum cupidus, et ambiens Graeciae praefectus esse. Tempore tandem intercedente etiam confecit, ac Xerxi persuasit, ut talia aggrederetur. Contigit enim quoque, ut alia ad hoc persuadendum adjumenta fuerint. primum e Thessalia nuncii ab Aleuadis ad regem invocandum, se enim adversus Graeciam omne obsequium praestituros: Aleuadae autem isti erant Thessaliae reges. deinde ii Pisistratidae qui Susa ascenderant: qui cum eisdem sermonibus inniterentur quibus et Aleuadae, tum vero aliquid super haec amplius adporrigebant, Onomacritum virum Atheniensem habentes sortilegum, et Musaei sortium venditorem. Ascenderant autem ante cum eo reversuri in gratiam. nam Onomacritus ab Hipparcho Pisistrati filio Athenis fuerat ejectus, quod a Lafo Hermionenfi mani-

ς'. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, οἷα νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητῆς ἑὼν, καὶ θέλων αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπαρχος εἶναι. χρόνῳ δὲ κατεργάσατό τε καὶ ἀνέπεισε Ξέρζεα ὥστε ποιεῖν ταῦτα. συνέλαβε γὰρ καὶ ἄλλὰ οἱ σύμμαχα γενόμενα ἐς τὸ^α πείθεσθαι Ξέρζεα· τῷτο μὲν, ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας παρὰ τῶν Αλευαδέων ἀπυγμένοι ἄγγελοι ἐπεκαλέοντο βασιλῆα, πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· οἱ δὲ Αλευάδαι ἕτοι ἔσαν Θεσσαλίας βασιλῆες· τῷτα δὲ, Πεισιπρατιδῶν οἱ ἀναβεβηκότες ἐς Σῶσα, τῶν τε αὐτέων λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ οἱ Αλευάδαι· καὶ δὴ τι πρὸς τούτοις ὅτι^β πλέον προσωρέγοντο οἱ ἔχοντες Ονομάκριον, ἄνδρα Αθηναῖον χρησμολόγον τε καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν Μισσαίε. ἀναβεβήκεσαν γὰρ τὴν ἔχθρην προκαταλυσόμενοι. ἐξηλάθη γὰρ ὑπὸ Ἰππάρχου τῷ Πεισιπρατῆς ὁ Ονομάκριτος ἐξ Αθηναίων, ἐπ' αὐτοφάρῳ ἀλῆς ὑπὸ Λάσσης τῷ

^α γινόμενα πρὸς τὸ. ^β ἔστι.

Ἐρικονέος ἐμπορέων ἐς τὰ Μισαίε χρησ-
μόν, ὡς αἱ ἐπὶ Λήμνῳ ἐπικείμεναι τῆσοι
ἀφανίζοιτο ἐκ τῆς θαλάσσης. διὸ ἐξήλασέ
μιν ὁ Ἰκπαρχος, πρότερον χρεώμενος τα-
μάλισα. τότε δὲ συναναβὰς, ὅπως ἀπίκου-
το ἐς ὄψιν τὴν βασιλῆος, λεγόντων τῶν
Πεισικρατιδῶν περὶ αὐτῆς σεμνὲς λόγους,
κατέλεγε τῶν χρησμῶν. εἰ μὲν τι ἐνέσκει
σφάλμα φέρειν τῷ βαρβάρῳ, τῶν μὲν ἔλε-
γε ὕδεν, ὁ δὲ τὰ εὐτυχέστατα ἐκλεγόμενος,
ἔλεγε τὸν τε Ἑλλήσποντον ὡς ζευχθῆναι
χρεὼν εἴη ὑπ' ἀνδρὸς Πέρσεω, τὴν τε ἔ-
λασιν ἐξηγεόμενος.

Ζ'. Οὗτός τε δὴ χρησμῶδων προσεα-
φείλο, καὶ οἱ τε Πεισικρατίδαι γνώμας^ε
ἀποδεικνύμενοι. ὡς δὲ ἀνεγνώσθη Ξέρξης
στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐνθαῦτα
δευτέρῳ μὲν ἔτει μετὰ τὸν θάνατον Δα-
ρεῖς, πρῶτα στρατὴν ποιεῖται ἐπὶ τῆς
ἀπασφῶτας. τέττες μὲν νυν κατασφά-
μενος, καὶ Αἴγυπτον πᾶσαν πολλῶν δακρυ-

^ε Πεισικρατίδαι καὶ οἱ ἀποδείκναι γνώμας.

scito deprehensus fuisset, versibus Musae etiam interuisse oraculum fore ut insulae, Lemno adjacentes, mari submergerentur. Ob id Hipparchus hominem eiecerat, familiarissime illo antea usus. Et tunc cum simul ascendisset, quoties in conspectum regis veniret, honorifice de eo Pisistratidis loquentibus, ordine recensebat quaedam oracula. Si igitur alicui inesset aliquid cladem barbaro nuncians, ex illis nullum recitavit; sed quibus felicissima significabantur, ea excerpens dicebat et Hellespontum jungi in fati esse ab viro Persa, et expeditionem enarrans.

7. Hic igitur oracula promens conversabatur, et Pisistratidae sententias dicentes. Ubi autem Xerxes ad inferendum Graeciae bellum inductus est, altero a morte Darii anno, primam expeditionem fecit adversus eos qui rebellaverant: quos subactos, et Aegyptum omnem magis

servam reddens quam sub Dario fuerat, tradidit gubernandam Achaemeni fratri suo, Darii filio: quem praesidem Aegypti interjecto deinde tempore interemit Inarus Psammitichi filius, vir Afer.

8. Xerxes recepta Aegypto, ducturus in operas adversus Athenas exercitum, praestantissimos quosque Persarum in concilium vocavit, ut et illorum sententias audiret, et ipse coram omnibus diceret quae liberet. Quibus coactis, ita loquutus est, ‘ Viri Persae, equidem ego ‘ non ero hujus instituti autor, sed ab ‘ aliis traditi imitator. nam quemadmodum a majoribus natu accepi, ex quo ‘ imperium hoc Medis eripuimus, Astyage per Cyrum amoto, nunquam conquievimus, sed ita deus ducit, et ipsis ‘ nobis multa adsequentibus in melius ‘ confert. Atque ea quidem quae Cyrus

τέρην ποιήσας ἢ ἐπὶ Δαρεῖς ἦν, ἐπιτρέπει
 Αἰχαιμένει, ἀδελφεῷ μὲν ἐωϋτῷ, Δαρεῖς
 δὲ παιδί. Αἰχαιμένεα μὲν νυν ἐπιτροπεύ-
 οντα Αἰγύπτῃς, χρόνῳ μετέπειτα ἐφόνευσε
 Ἰνάρως ὁ Ψαμμιτίχῃς, ἀνὴρ Λίβυς.

· ἡ. Ξέρξης δὲ μείλ' Αἰγύπτῃς ἄλωσιν,
 ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄζεσθαι τὸ στρα-
 τευμα τὸ ἐπὶ τὰς Αθήνας, σύλλογον ἐπί-
 κληον Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο, ἵνα
 γνώμας τε πύθῃται σφέων, καὶ αὐτὸς ἐν
 πᾶσι εἴποι τὰ θέλει. ὡς δὲ συνελέχθη-
 σαν, ἔλεξε Ξέρξης τάδε. ‘ Ἄνδρες Πέρσαι,
 ‘ ὅτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν
 ‘ ὑμῖν τιθεῖς, παραδεξάμενός τε, αὐτῷ
 ‘ χρήσομαι. ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν
 ‘ πρεσβυτέρων, ὅδαμᾶ κω ἡτρηθήσαμεν,
 ‘ ἐπεὶ τε παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίην τήν-
 ‘ δε παρὰ τῶν Μήδων, Κύρος κατελόνιος
 ‘ Ἀστυάγεα. ἀλλὰ θεός τε ὅτ' ἄγει, καὶ
 ‘ αὐτοῖσις ἡμῖν πολλὰ ἐπέπρσι συμφέρεται
 ‘ ἐπὶ τὸ ἄμεινον. τὰ μὲν νυν Κύρος τε^d

^d μὲν τοι Κύρος τε.

' καὶ Καμβύσης πατήρ τε ἐμὸς Δαρεῖος
 ' κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα,
 ' ἐπισαμένοισι εὖ ἔκ ἂν τις λέγοι· ἐγὼ δὲ
 ' ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸν θρόνον, τῷτο
 ' ἐφρόνιζον, ὅπως μὴ λείψωμαι τῶν πρό-
 ' τερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, μηδὲ ἐ-
 ' λάσσω προσκλήσωμαι δύναμιν Πέρσῃσι.
 ' Φροντίζων δὲ εὐρίσκω, ἅμα μὲν κῦδος
 ' ἡμῖν τε προσγινόμενον, χῶρην τε τῆς
 ' νῦν ἐκτήμεθα ἔκ ἐλάσσονα ἑδὲ Φλαυρον
 ' τέρην^c, παμφορωτέρεν δέ· ἅμα δὲ τιμω-
 ' ρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διὸ ὑμέας νῦν
 ' ἐγὼ^f συνέλεξα, ἵνα τὸ νοέω πρήσῃς,
 ' ὑπερβέωμαι ὑμῖν. μέλλω, ζεύξας τὸν
 ' Ἑλλήσποντον, ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐ-
 ' ρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναῖες
 ' τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρ-
 ' σας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν. ὠρᾶτε μὲν
 ' νυν καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον ἰθύοντα
 ' στρατεύεσθαι ἐπὶ τὰς ἀνδρας τέττας· ἀλλ'
 ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ ἔκ ἐξεγένετο αὐτῷ

^c φαυλοτέρην. ^f ὑμεῖς γὰρ.

' Cambyſesque ac pater meus Darius fe-
 ' cere, quaſque gentes imperio addidere,
 ' non attinet referre apud probe ſcientes:
 ' ego autem poſteaquam hanc ſedem ac-
 ' cepi, dedi operam ne ab iis qui hoc ho-
 ' nore ſunt funkti degenerarem, neve mi-
 ' nus potentiae Perſis acquirerem. Quod
 ' animo verſans, invenio nobis acceden-
 ' tem gloriam pariter, et regionem ea-
 ' quam nunc poſſedimus, neque mino-
 ' rem neque deteriorem, ſed feraciorem,
 ' una cum ultione injuriae atque vindic-
 ' ta. Ideoque ego vos contraxi, ut id
 ' quod agere conſtitui vobis exponerem.
 ' Conſtitui, juncto Hellesponto, copias
 ' per Europam ducere in Graeciam, ut
 ' Athenienſium ulciſcar injurias, quas
 ' cum Perſis aliis, tum patri meo intul-
 ' lere. Noratis autem et Darium adver-
 ' ſus hos viros bellum movere deſtinaffe:
 ' verum ei morte praevento non contigit

ut illos ulcisceretur. Ego vero ejus vicem aliorumque Persarum ulcisci non prius definam, quam expugnavero incenderoque Athenas; cujus cives et me et patrem meum priores injuria affecerunt: primum quum Sardes una cum Aristagora Milesio servo nostro venientes cremaverunt lucosque ac delubra. Deinde in vos quid fecerint terram suam ingressos, quum Datis et Artaphernes duces fuere, omnes scitis. Harum rerum gratia allevor ad inferendum eis bellum: in quibus tot bona ratiocinando comperio, si hos atque ipsorum finitimos, regionem Pelopis Phrygis incolentes, in potestatem redegerimus; terram Persidem ætheri Jovis conterminam reddemus. nullam enim regionem spectabit sol finitimam nostrae, sed ego omnem permensus Europam, una vo-

' τιμωρήσασθαι· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τε ἐκείνων καὶ
 ' τῶν ἄλλων Περσέων ἔ πρότερον παύσο-
 ' μαι, πρὶν ἢ ἔλω τε καὶ πυρώσω τὰς Αθή-
 ' νας, οἳ γε ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑ-
 ' πῆρξαν ἄδिका ποιεῦντες· πρῶτα μὲν, ἐς
 ' Σάρδεις ἐλθόντες ἅμα Αῤῖσταγόρῃ τῷ Μι-
 ' λησίῳ, δούλῳ δὲ ἡμετέρῳ, ἀπικόμενοι,
 ' ἐνέπρησαν τά τε ἄλσεα καὶ τὰ ἱρά· δεύ-
 ' τερα δὲ, ὑμέας οἷα ἔρξαν ἐς τὴν σφετέρην
 ' ἀποδάντας, ὅτε Δᾶτις τε καὶ Αῤῥταφεί-
 ' νης ἐσρατήγεον, τὰ ἐπίστασθαι καὶ πάν-
 ' τες. τούτων μέντοι εἵνεκα ἀνάρτημαι
 ' ἐπ' αὐτέας ἔσρατεύεσθαι. ἀγαθὰ δὲ ἐν
 ' αὐτοῖσι τοσαύτῃ ἀνευρίσκω λογιζόμενος^h,
 ' εἰ τέ τις τε καὶ τὸς τέ τοισι πλησιοχώροις
 ' κατασφρεφόμεθα, οἳ Πέλοπος τῷ Φρυ-
 ' γὸς νέμονται χώραν, γῆν τε τὴν Περ-
 ' σίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμκρέου-
 ' σαν. ἔ γάρ δὴ χώραν γε ὑδεμίνην κατό-
 ' ψεται ὁ ἥλιος ὁμκρέεσανⁱ τῇ ἡμετέρῃ,
 ' ἀλλὰ σφεας πάσας ἐγὼ ἅμα ὑμῖν μίαν

^h ἐπ' αὐτοῖς. ^h εὐρίσκω ἀναλογίζομαι. ⁱ ὁμκρον εἶσαν.

'χώρην θήσω, διὰ πάσης διεξελθὼν τῆς
 'Εὐρώπης. πυνθάνομαι γὰρ ὧδε ἔχθιν'
 'ἔτε τινα πόλιν ἀνδρῶν ἑδεμίνην, ἔτε ἔθνος
 'ἑδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν
 'οἷόν τε ἔσαι ἐλθεῖν ἐς μάχην, τυτέων
 'τῶν κατέλεξα, ὑπεξαραρημένων. ἔτω
 'οἱ τε ἡμῖν αἴτιοι ἔξοσι δάλιον ζυγόν, οἱ
 'τε ἀναίτιοι. ὑμεῖς δ' ἂν μοι τάδε ποιέον-
 'τες χαρίζοιοθε· ἐπεὰν ὑμῖν σημήνω τὸν
 'χρόνον ἐς τὸν ἥκειν δεῖ, προθύμως πάντῃ
 'τινα ὑμέων χρήσει παρῆναι. ὅς ἂν δὲ
 'ἔχων ἦκη παρσκευασμένον στρατὸν κάλ-
 'λιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομί-
 'ζεται εἶναι ἐν ἡμετέρεσσιν^α. ποιητέα μὲν
 'νυν ταῦτά ἐσι ἔτω. ἵνα δὲ μὴ ἰδιοῦσ-
 'λεύειν ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα
 'ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βε-
 'λόμενον ἀποφαίνεσθαι. ταῦτα εἶπας
 ἐπαύετο.

θ'. Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόнийος ἔλεγε,
 'Ω δέσποτα, οὐ μόνον εἰς τῶν γενομένων
^α ἡμετέρων.

' bīscum cunctas illas in unam redigam.
 ' Nam ita rem habere audio, nullam re-
 ' liquam esse neque virorum civitatem
 ' neque gentem aliquam hominum, quae
 ' nobiscum dimicare possit extirpatis his
 ' quos dixi. Ita et qui nos lacefferunt,
 ' et qui sunt sine culpa, jugum servile
 ' sustinebunt. In quo vos mihi haec fa-
 ' ciendo gratificemini: ubi tempus vobis
 ' indicavero quo praesto esse oportet,
 ' tunc unusquisque debet impigre ad-
 ' esse. Quorum qui ornatissimis cum
 ' copiis adierit, eum donabo iis quae in
 ' nostra domo pretiosissima habentur.
 ' Et haec quidem ita agenda sunt. Sed
 ' ne meo videar arbitrio privatim confu-
 ' lere, rem pono in medio, jubens unum-
 ' quemque quam libet sententiam dicere.
 ' His dictis loquendi finem fecit.'

9. Post quem Mardonius, ' Domine,
 ' inquit, tu vero non modo natis Persis,

' sed etiam venturis es praestantior: qui
 ' cum alia et optima et verissima com-
 ' memoras, tum vero Iones qui Europam
 ' incolunt, non fines insultare nobis, sane
 ' illos indignos. Etenim res miseranda
 ' fuerit, si Sacas et Indos et Aethiopes
 ' et Assyrios, aliasque multas ac grandes
 ' nationes, quae nihil Persas laesere, ta-
 ' men potentiae prolatandae gratia in sa-
 ' trapias redeimus; Graecos, qui nos la-
 ' cessere injuria inceperunt, non ulcisce-
 ' mur. quidnam metuentes? quam mul-
 ' titudinis colluviem? quam pecuniarum
 ' vim? Eorum pugnam novimus, eorum
 ' novimus vires quae sunt imbecilles, eo-
 ' rum postquam subegimus liberos habe-
 ' mus, hos qui in regione nostra habi-
 ' tantes, Iones et Aeolenses et Dorien-
 ' ses appellantur. Quos ipse quoque ex-
 ' pertus jam sum, quum eis jussu patris
 ' tui intuli bellum: ac mihi quum Ma-

ἔνων Περσέων ἄριστος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσο-
 μένων· ὃς τά τε ἄλλα λέγων ἐπῖκειο
 ἄριστα καὶ ἀληθέστατα, καὶ Ἰωνας τὸς ἐν τῇ
 Εὐρώπῃ κατοικημένους ἐκ ἐάσεις κατα-
 γελάσαι ἡμῖν, ἔοντας ἀναξίους. καὶ γὰρ
 δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ
 Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας καὶ Ασσυρίους, ἀλλὰ τε
 ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα
 Πέρσας ὑδὲν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶ-
 σαι βελλόμενοι, κατασρεφόμενοι δέλους
 ἔχομεν, Ἕλληνας δὲ, ὑπάρξαντας ἀδι-
 κίης, ὃ τιμωρησόμεθα. τί δείσαντες;
 κοίην πλήθεος συστροφὴν; κοίην δὲ χρη-
 μάτων δύναμιν; τῶν ἐπιστάμεθα μὲν τὴν
 μάχην, ἐπιστάμεθα δὲ τὴν δύναμιν εὔσαν
 ἀοιδεῖα· ἔχομεν δὲ αὐτέων παῖδας κα-
 τασρεφόμενοι, τέτῃς οἱ ἐν τῇ ἡμετέρῃ
 κατοικημένοι, Ἰωνές τε καὶ Αἰολεῖς καὶ Δω-
 ρίεες καλέονταί. ἐπειρήθην δὲ καὶ αὐτὸς ἦδη
 ἐπελαύνων ἐπὶ τὸς ἀνδρας τέτῃς ὑπὸ
 πατρὸς τῷ σὺ κελευομένῃ· καὶ μοι μέ-

ἄχρι Μακεδονίης ἐλάσαντι, καὶ ὀλίγον αὖ-
 πολεπόντι ἐς αὐτὰς Αθήνας ἀπικέσθαι,
 οὐδεὶς ἠντιώθη ἐς μάχην. καὶ τοι ἐώθασι
 Ἕλληνες (ὥς πυνθάνομαι) ἀβελότατα
 πολέμους ἵστασθαι, ὑπὸ τε ἀγνωμοσύνης
 καὶ σκαωότητος. ἔπεαν γὰρ ἀλλήλοισι πό-
 λεμον προεῖπαι, ἐξευρόντες τὸ κάλλι-
 πον χωρίον καὶ λειότατον, ἐς τῷτο κα-
 σιόχτες μάχονται· ὥστε σὺν κακῷ με-
 γάλῳ οἱ νεκρῶντες ἀπαλλάσσονται. περὶ
 δὲ τῶν ἐστωμένων οὐδὲ λέγω ἀρχήν. ἐξώ-
 λτες γὰρ δὴ γίνονται. τὰς χρῆν, ἐοίκας
 ὁμογλώσσους, κήρυξι τε διαχρεωμένους καὶ
 ἀδύνατοι, καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς
 καὶ παντὶ μᾶλλον ἢ μάχησι. εἰ δὲ πάν-
 τως ἔδεε παλεμέειν πρὸς ἀλλήλους, ἐξ-
 ευρίσκειν χρῆν τῇ ἐκάτεραί εἰσι δυσχει-
 ρωτόταται, καὶ ταύτῃ πειρᾶν. τρόπῳ
 τοίκῃ δὲ χρηστῷ Ἕλληνες διαχρεώμενοι,
 ἐμέο ἐλάσαντος μέχρι Μακεδονίης γῆς,
 ἕκ ἡλθον ἐς τῷτον λόγον ὥστε μάχε-

cedoniam usque processissem, et pene
 usque ad ipsas Athenas, nemo pugna-
 turus occurrit. Quanquam consuevere
 Graeci (ut audio) inconsultissime inire
 bella, propter imperitiam ac sinisterita-
 tem. nam quum bellum inter eos in-
 dictum est, in locum quem pulcherri-
 mum planissimumque invenere descen-
 dentes, ibi proelia faciunt, ita ut magno
 cum suo malo victores inde discedant:
 de victis prorsus nihil dico. nam ad in-
 teruentionem deveniunt, quos oportebat,
 quum sint ejusdem linguae, inter-
 positis caduceatoribus ac nunciis diri-
 mere controversias, et omnia alia potius
 agere quam pugnare: aut, si necesse
 habent inter se omnino pugnare, inve-
 nire qua parte utrique sint expugnati
 difficillimi, et ibi fortunam belli tentare.
 Hoc itaque ritu haud probo utentes
 Graeci, nunquam mecum verbis ege-

'runt de dimicando, quum Macedonia
 'terra tenus promovissem. Tibi autem,
 'rex, quis obviam venturus est bellandi
 'caussa, copias Asiae atque omnem clas-
 'sem agentum? non eo audaciae procedunt,
 'ut reor, Graecorum res. Quod si me
 'fallit opinio, et illi vecordia elati ad
 'pugnandum nobiscum venient, discant
 'nos esse in re bellica praestantissimos
 'hominum. Nihil igitur sit quod non
 'experiamur. nam sua sponte nihil fit,
 'sed omnia ab experimento hominibus
 'fieri consueverunt.' His Mardonius sen-
 tentiae Xerxis assentatus, loqui cessavit.

10. Tum silentibus aliis Persis, nec
 diversam eis quae dicta essent sententiam
 dicere audentibus, Artabanus Hystaspis
 filius, Xerxis patruus, eoque fretus, ita
 inquit, 'Rex, nisi diversae inter se sen-
 'tentiae dicantur, non potest quis eligere
 'meliolem, sed necesse habet ea quae

'δαι. σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς ὦ βασιλεῦ
 'ἀντιώσεοθαι πόλεμον προφέρων, ἄγωνι
 'ἢ πληῆθος τὸ ἐκ τῆς Ασίας, ἢ νέας τὰς
 'ἀπάσας; ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, ἔκ ἐς τῷτο
 'θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα.
 'εἰ δὲ ἄρα ἐγὼ γε ψευθεῖην^β γνώμη, ἢ
 'ἐκεῖνοι ἐπαρθέντες ἀβελίῃ ἔλθοιεν ἡμῖν
 'ἐς μάχην, μάθοιεν ἂν ὡς εἰμὲν ἀνθρώ-
 'πων ἄριστοι τὰ πολέμια. ἔσω δ' ὦν μη-
 'δὲν ἀπείρηλον. αὐτόμαλον γὰρ ἔδεν, ἀλλ'
 'ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει
 'γίνεσθαι. Μαρδόνιος μὲν τοσαῦτα ἐπι-
 'λέγων τὴν Ξέρξεω γνώμην, ἐπέπαυτο.

ἰ. Σιωπώνων δὲ τῶν ἄλλων Περσέων,
 ἢ τολμώνων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀν-
 τὴν τῇ προκειμένῃ, Ἀρτάβανος ὁ Ὑδά-
 σπεος, πάτρως ἐὼν Ξέρξῃ, τῷ δὴ καὶ πί-
 συνος ἐὼν, ἔλεγε τάδε, 'ὦ βασιλεῦ, μὴ
 'λεχθεισέων μὲν γνωμέων ἀντιέων ἀλλή-
 'λῃσι, ἔκ ἑστὶ τὴν ἀμείνω αἰρεόμενον ἐλέ-
 'σθαι, ἀλλὰ δεῖ τῇ εἰρημένῃ χρῆσθαι.

^β ἢ γὰρ ψευθεῖσθαι.

ἄλκ' ἰσχυροτέρων δὲ, ἔστι ὥσπερ τὸν χρυσὸν
 τὸν ἀκέραιον, αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωυτῷ ὁ
 διαγινώσκων, ἐπεὶ δὲ παρὰ τρίψωμεν
 ἄλλω χρυσῷ, διαγινώσκων τὸν ἀμεί-
 νων. ἐγὼ δὲ καὶ πατρί^c τῷ σῶ, ἀδελφεῷ δὲ
 ἐμῷ, Δαρεΐῳ, ἠγόρευον μὴ στρατεύεσθαι
 ἐπὶ Σκύθας, ἄνδρας ὁδοιπότοι γῆς ἄστυ νέ-
 μοντας· ὁ δὲ, ἐλπίζων Σκύθας τῆς Νο-
 μάδας καταστρέφεσθαι, ἐμοὶ τε καὶ ἐπεί-
 θετο, στρατεύσάμενός τε, πολλὰς τε καὶ
 ἀγαθὰς τῆς στρατιῆς ἀποβαλὼν ἀπῆλθε.
 σὺ δὲ, ὦ βασιλεῦ, μέλλεις ἐπ' ἄνδρας
 στρατεύεσθαι πολλὸν ἀμείνονας ἢ Σκύ-
 θας· οἳ κατὰ θάλασσαν τε ἄριστοι καὶ
 κατὰ γῆν λέγονται εἶναι. τὸ δὲ αὐτοῖσι
 ἔνεστι δεινὸν, ἐμέ σοι δίκαιόν ἐστι φράζειν·
 ζεύξας φῆς τὸν Ἑλλήσποντον, ἐλαῖν
 στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἑλ-
 λάδα. καὶ δὴ καὶ συνήνεικε^d ἢ κατὰ
 γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν ἐσωθῆναι ἢ
 καὶ κατ' ἀμφοτέρω. οἳ γὰρ ἄνδρες λέγον-

^c δὲ πατρί. ^d καὶ δὴ συνήνεκε.

dicta est uti: at quum plures dictae fuerant,
 licet; sicut aurum purum ipsum in se
 non discernimus, sed quum affricuerimus
 alteri, melius discernimus. Ego
 autem etiam patri tuo Dario eidemque
 fratri meo suadebam, ne sumeret ad-
 versus Scythas expeditionem, viros nul-
 la usquam oppida incolentes: sed ille
 sperans Scythas Nomades se subactu-
 rum, mihi non est assensus, et sumpta
 expeditione, multis et egregiis viris de
 exercitu amissis abcessit. Tu vero, rex,
 bellum inferre destinas viris multo quam
 Scythae sunt praestantioribus, quique et
 mari et terra optimi esse dicuntur: in
 quibus quid formidandum sit, hoc me
 tibi iustum est promere. Quum ponte
 junxeris Hellespontum, ais te copias per
 Europam in Graeciam ducturum: at-
 qui contigerit aut in terra aut in mari
 aut utrobique te superari; siquidem fe-

6 runtur viri esse fortes. Cujus rei licet
 6 hinc argumentum capere: Si tot copias
 6 ductu Datis et Artaphernis Atticam re-
 6 gionem ingressas soli Athenienses pro-
 6 fligaverunt, ergo non utraque in parte
 6 illis successit. Quod si iidem conscensis
 6 navibus pugna navali victores ad Hel-
 6 lespontum navigent, ac deinde pontem
 6 solvant, hoc formidabile, rex, fuerit.
 6 Neque vero hoc ex mea unius privata
 6 prudentia conjecto, sed eo casu quo ali-
 6 quando parum abfuit quin opprimeremur,
 6 quum pater tuus juncto Bosporo
 6 Thracio, ac flumine Istro pontibus
 6 commisso, trajecit ad Scythas: eum
 6 trajectum Scythae omnibus modis in-
 6 stitere precari Iones, quibus custodia
 6 pontium Istri delegata erat, ut interscin-
 6 derent. Quo tempore si Histiaeus Mi-
 6 leti tyrannus aliorum sententiae acces-
 6 sisset, ac non contradixisset, actum erat

'ται εἶναι ἄλκιμοι· πάρεσι δὲ καὶ σταθμώ-
 'σασαι, εἰ στρατιήν γε τοσαύτην σὺν
 'Δάτι καὶ Ἀρταφέρνηϊ ἐλθῶσαν ἐς τὴν
 'Αττικὴν χώραν μῆνοι Ἀθηναῖοι διέφ-
 'θειραν, ἕκων ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε^ε.
 'ἀλλ' ἦν τῇσι νηυσὶ ἐμβάλωσι, καὶ νι-
 'κήσαντες ναυμαχίῃ, πλέωσι ἐς τὸν
 'Ἑλλήσποντον, καὶ ἔπειτα λύσωσι τὴν
 'γέφυραν, τοῦτο δὴ, βασιλεῦ, γίνεται
 'δεινόν. ἐγὼ δὲ ὕδασι σοφίῃ οἰκίῃ αὐ-
 'τὸς συμβάλλομαι ταῦτα· ἀλλ' οἶόν
 'ποτε ἡμέας ὀλίγῃ ἐδέησε καταλαβεῖν
 'πάθος, ὅτε πατὴρ σὸς ζεύξας Βόσπορον
 'τὸν Θρηϊκίον, γεφυρώσας δὲ ποταμὸν
 'Ἰστρον, διέβη ἐπὶ Σκύθας· τότε παν-
 'τῶσι ἐγένοντο Σκύθαι, δεόμενοι Ἰώνων
 'λῦσαι τὸν πόρον τοῖσι ἐπετέτραπτο ἡ
 'φυλακὴ τῶν γεφυρέων τῷ Ἰστρον. καὶ
 'τότε γε Ἰστιάος ὁ Μιλήτης τύραννος εἰ
 'ἐπέσπειρο τῶν ἄλλων τυράννων τῇ γνώ-
 'μῃ, μηδὲ ἠναντιώθη^ε, διέργαστο ἂν τὰ

^ε ἀμφοτέρῃσι ἐχώρησε. ^ε ἀντιώθη.

' Περσέων πρήγματα. καί τοι καὶ λόγῳ
 ' ἀκῆσαι δεινόν, ἐπ' ἀνδρὶ γε ἐνὶ πάντα
 ' τὰ βασιλέος πρήγματα γεγενῆσθαι ^α.
 ' σὺ ὦν μὴ βελεύεο ^β ἐς κίνδυνον μηδένα
 ' τοῦτον ἀπικέσθαι, μηδεμῆς ἀνάγκης
 ' ἐσσης. ἀλλ' ἐμοὶ πείθευ ^γ· νῦν μὲν τὸν
 ' σύλλογον τόνδε διάλυσον· αὖτις τε ὅταν
 ' τοι δοκῇ ^δ, προσκεψάμενος ἐπὶ σεωῦτῃ;
 ' προαγόρευε τὰ τοι δοκέει εἶναι ἄριστα.
 ' τὸ γὰρ εὖ βελεύεσθαι, κέρδος μέγιστον
 ' εὐρίσκω ἔόν. εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναι τοι
 ' θέλει, βεβῆλευται μὲν ἔδεν ἦσαν εὖ,
 ' ἔσθωται δὲ ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βέλευ-
 ' μα· ὁ δὲ βελευσάμενος αἰχρῶς, εἴ οἱ ἡ
 ' τύχη ἐπίσποιτο, εὖρημα εὖρηκε, ἦσαν
 ' δὲ ἔδεν οἱ κακῶς βεβῆλευται. ὁρᾷς ὥς
 ' τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνῷ ὁ θεὸς, καὶ δὲ
 ' ἐᾷ φαντάζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ καὶ ἐδὲ μιν
 ' κνίζει; ὁρᾷς δὲ ὥς ἐς οἰκῆμαί τε μέγι-
 ' στα αἰεὶ καὶ δένδρεα, τὰ τοιαῦτ' ἀποσκή-
 ' πει τὰ βέλεα ^ε; φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ

^α γινίσθαι.^β βωλύει.^γ πείθει.^δ δοκίει.^ε ἐπισκέ-
πτει βίαια.

de rebus Persarum. Atqui res est dictur
et auditu quoque horribilis, omnem re-
gis statum in uno viro positum fuisse.
Quare ne delibera tu ullum tale adire
discrimen, nulla exigente necessitate, sed
mihi obtempera: hunc coetum in prae-
sens missum facito, iterumque quum
tibi videbitur, re apud teipsum ante con-
siderata, edicito quod optimum esse ar-
bitraberis. bene enim consultare, com-
perio maximum esse lucrum. nam e-
tiam si quid e contrario evenire volet;
nihilominus tamen minus bene consultum
est, sed superavit fortuna consilium: at
qui turpiter consultavit, si ei fortuna
obsecundet, ille est quidem voti com-
pos, nihilominus tamen minus male consili-
um cepit. Vides ut praegrandia anima-
lia fulmine deus ferit nec sinit inso-
lescere: parva vero nec leviter laedit?
Vides ut maximas semper domos et
arbores talia tela percutiunt? Gaudet

36 POLYMNIA. VII.

6 enim deus eminentissima quaeque mu-
 6 tilare. Unde et ingens exercitus ab exi-
 6 guo profligatur, quoties deus iis invi-
 6 dens, aut metum incutit aut tonitru,
 6 per quae indignis priore fortuna modis
 6 labuntur. Deus enim neminem alium
 6 quam seipsum finit magnum sapere.
 6 Quodcunque igitur quidem negotium
 6 properando parit errores, unde magna
 6 detrimenta fieri adsolent: in cunctando
 6 autem bona insunt, si non talia quae
 6 statim appareant esse, certe suo tem-
 6 pore quis comperiat. Et hoc quidem
 6 tibi, rex, suadeo. Tu vero, Gobryae
 6 fili Mardonie, desine loqui stulta de
 6 Graecis, haud dignis qui male audiant.
 6 nam Graecos calumniando, ipsum re-
 6 gem excitas ad bellandum; ad id tu
 6 omni aviditate contendere videris; Ne
 6 quaeso ita sit. Calumnia namque im-
 6 portunissima res est: in qua duo sunt
 6 qui injuriam faciunt, unus cui injuria

ὑπερέχοντα πάντα κολέειν. ἔτῳ δὴ καὶ
 στρατὸς πολλὸς ὑπὸ ὀλίγῃ διαφθείρεται
 κατὰ τοιόνδε· ἐπεὰν σφι ὁ θεὸς φθονήσας
 φόβον ἐμβάλλῃ, ἢ βροντὴν, δι' ὧν ἐσφάλη-
 σαν[†] ἀναξίως ἐωϋτῶν. ὃ γὰρ ἑᾷ φρονέ-
 ει[‡] ἄλλον μέγα ὁ θεὸς ἢ ἐωϋτόν. ἐπειχ-
 θῆναι μὲν νυν πᾶν πρῆγμα, τίκτει
 σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φι-
 λέεσι γίνεσθαι· ἐν δὲ τῷ ἐπιχεῖν ἔνεσι
 ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυτίκα δοκέοντα εἶναι,
 ἀλλ' ἀνὰ χρόνον ἐξεύροις τις ἄν. σοὶ μὲν
 δὴ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, συμβαλεύω. σὺ
 δέ, ὦ παῖ Γωρυέω Μαρδόνιε, παῦσαι
 λέγων λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων,
 ὅκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκέειν. Ἑλ-
 ληνας γὰρ διαβάλλων, ἐπαίρεις αὐτὸν
 βασιλῆα στρατεύεσθαι. αὐτῷ δὲ τέττις
 εἵνεκα δοκέεις μοι πᾶσαν προθυμίην ἐκ-
 τείνειν. μή νυν ἔτῳ γένηται. διαβολὴ
 γὰρ ἐστὶ δεινότατον· ἐν τῇ δύο μὲν εἰσι οἱ
 ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος, ὁ μὲν γὰρ

† MS. ἐφθάρσαν. § εἴροι.

* διαβάλλων, ἀδικέει, ὃ παρὲν τι κατη-
 * γορέων^α. ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος πρὶν
 * ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθαι. ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τῷ
 * λόγῳ τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβλη-
 * θεὶς τε ὑπὸ τῷ ἑτέρῳ, καὶ νομιθεὶς πρὸς
 * τῷ ἑτέρῳ κακὸς εἶναι. ἀλλ' εἰ δὴ δεῖ γε
 * πάντως ἐπὶ τῷ ἄνδρῳ τῆς φρατεύε-
 * * σθαι, φέρε, βασιλεὺς μὲν αὐτὸς ἐν ἡθεσι
 * * τοῖσι Περσέων μενέτω· ἡμέων δὲ ἀμφο-
 * * τέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, φρα-
 * * τηλάττει αὐτὸς σὺ ἐπιλεξάμενός τε ἄν-
 * * δρας τῷ ἐθέλεις, καὶ λαβὼν φρατιὴν ὁκό-
 * * σην τινὰ βύλαι. καὶ ἦν μὲν τῇ σὺ λέ-
 * * γεις, ἀναβαίνει βασιλεῖ τὰ πρήγματα,
 * * κτεινέσθων οἱ ἐμοὶ παῖδες, πρὸς δὲ αὐ-
 * * τοῖσι, καὶ ἐγώ· ἦν δὲ τῇ ἐγὼ προλέγω,
 * * οἱ σοὶ ταῦτα παχόντων, σὺν δὲ σφί καὶ
 * * σὺ, ἦν ἀπονοσήσης. εἰ δὲ ταῦτα μὲν
 * * ὑποδύνειν ἐκ ἐθελήσεις, σὺ δὲ πάντως
 * * φράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 * * ἀκέσεσθαι τινὰ φημὶ τῶν αὐτῷ τῇδε

* περιόντων κατηγορίαν.

' fit. Qui enim calumniatur, injurius est,
 ' quod non praefens aliquid accusat: item
 ' injurius est, qui sibi patitur ab hoc per-
 ' suaderi, prius quam rem vere comper-
 ' tam habeat. et illi qui ab sermone ab-
 ' est, ob id fit injuria quod ab altero per
 ' calumniam traducitur, ab altero malus
 ' putatur. Quod si omnino bellum his
 ' viris inferre oportet, agedum: rex ipse
 ' permaneat domi apud Persas, nobis
 ' ambobus liberos offerentibus ipse tu in
 ' expeditionem ito, delectis quos velis vi-
 ' ris ac quantiscunque velis copiis: et, si-
 ' quidem qua tu dicis, res succedent regi,
 ' interimantur liberi mei, et insuper ego:
 ' sin cedent ut ego praedico, talia pati-
 ' antur tui, et insuper tu, si redieris.
 ' Quod si hanc subire conditionem re-
 ' cusas, et omnino in Graeciam deduces
 ' exercitum, affirmo fore ut aliquis eo-

'rum qui hic relinquentur, audiat Mar-
 'donium post allatum Persis magnam
 'aliquam calamitatem, a canibus volucri-
 'busque discerpi aut in Atheniensium
 'solo aut in Lacedaemoniorum, nisi forte
 'et antea inter viam; sciens adversus qua-
 'les viros suadeas regi ut moveat bellum.'

I I. Haec Artabano loquuto, 'Xer-
 'xes ira percitus his verbis excepit, Art-
 'bane, quod patris mei frater es, hoc te
 'sublevat, ne dignam stulta oratione mer-
 'cedem recipias. hac tamen te notabo
 'ignominia, quia instrenuus es et igna-
 'vus, ne comes sis meae in Graeciam
 'expeditionis, sed hic una cum feminis
 'maneas. Ego etiam sine te quae dixi
 'conficiam. neque enim fuerim Darii
 'filius, (qui fuit Hytaspis, qui fuit Ar-
 'samis, qui fuit Armnis, qui fuit Tei-
 'spei, qui Cyri, qui fuit Cambysis, qui
 'fuit Teispei, qui fuit Achaemenis filius)

ὑπολειπομένων, Μαρδόνιον μέγα τι κα-
 κὸν ἐξεργασμένον ^b Πέρσας ὑπὸ κυνῶν
 τε καὶ ὀρκίθων διαφορεύμενον, ἢ καὶ ἐν γῇ
 τῇ Αθηναίων, ἢ σέ γε ἐν τῇ Λακεδαι-
 μονίων· εἰ μὴ ἄρα ^c καὶ πρότερον κατ'
 ὁδόν, γνόντα ἐπ' οἷς ἄνδρας ἀναγινώ-
 σκεις στρατεύεσθαι βασιλῆα.

ἰά'. Αρτάβανος μὲν ταῦτα ἔλεξε.
 Ξέρξης δὲ θυμωθείς ἀμείβεται τοῖσδε,
 Αρτάβανε, παῖρὸς εἰς τῷ ἐμῷ ἀδελφεός.
 τῷτο δέ σε ῥύσεται μηδένα ἄξιον μισθόν
 λαβεῖν ἐπέων ματαίων· καί τοι ταύ-
 την τὴν ἀτιμίην προστίθημι, ἐόντι κακῷ
 τε καὶ ἀθύμῳ, μήτε συστρατεύεσθαι ἐμοὶ
 γε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, αὐτῷ τε μένειν
 ἅμα τῇσι γυναῖξί. ἐγὼ δὲ καὶ ἄνευ σέο,
 ὅσα περ εἶπα, ἐπιτελέα ποιήσω. μὴ
 γὰρ εἶην ἐκ Δαρείῃς τῷ Ὑγιάσπεος, τῷ
 Αρσάμεος, τῷ Αρμινεῷ ^d, τῷ Τεῖσπεος,
 τῷ Κύρῃ, τῷ Καμβύσειῳ, τῷ Τεῖσπεος,
 τῷ ^e Αχαιμένεος γεγονώς, μὴ τιμωρη-

^b ἐξεργασάμενον. ^c εἰ μὴ ἄρα. ^d Αριαράμινω. ^e Καμ-
 βύσι, τῷ Αχαιμένειος.

ὁ σάμενος Αθηναίους· εὖ ἐπιτάμενος ὅτι εἰ
 ἡμεῖς ἡσυχίην ἔχομεν, ἀλλ' ἔκ' ἐκεῖνοι,
 ἀλλὰ καὶ μάλα στρατεύσονται ἐπὶ τὴν
 ἡμετέραν, εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι
 ὑπαργυμένοισι ἐξ ἐκείνων· οἱ Σάρδεις τε
 ἐνέπρησαν, καὶ ἤλασαν ἐς τὴν Ἀσίην. ἔκ-
 ων ἔξαναχωρέειν ὕδτερόισι δυνατῶς ἔ-
 χει, ἀλλὰ ποιέειν ἢ παθέειν προκέειλε
 ἄγων· ἵνα ἢ ταῦτα πάντα ὑπὸ Ἑλλήσοι
 ἢ ἐκείνοι πάντα ὑπὸ Πέρσησι γένηται·
 τὸ γὰρ μέσον ὕδεν τῆς ἐχθρῆς ἐστὶ. κα-
 λὸν ὦν προπεπονηότας ἡμέας τιμωρέειν
 ἤδη γίνεται, ἵνα καὶ τὸ δεινὸν, τὸ πείσο-
 μαι, τῷτο μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἀνδρας τέ-
 τος· τὴς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρύξ, ἐὼν ἐμῶν
 πατέρων ὄσλος, κατεσρέψατο ὅττω ὥς
 καὶ ἐς τόδε αὐτοὶ τε ὧ' ἄνθρωποι καὶ ἡ γῆ
 αὐτέων ἐπάνυμοι τῷ κατασρεψαμένῳ
 καλέονται. ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτο ἐλέ-
 γετο.

16'. Μετὰ δὲ, εὐφρόνη τε ἐγένετο, καὶ

f iii.

' nisi Athenienses ultus fuero: probe in-
 ' telligens, si nos quieverimus, non quie-
 ' tuos illos, sed nostram terram cum ex-
 ' ercitu invasuros: prout colligere licet
 ' ex iis quae illi facere coeperunt, qui et
 ' Sardes incenderunt, et Asiam incurfa-
 ' runt. Itaque neutri possunt exire et
 ' recedere, sed propositum est certamen
 ' aut agendi, aut patiendi, ut aut haec
 ' omnia sub Graecis, aut illa omnia sub
 ' Persis sint. medium enim inimicitiarum
 ' nullum est. Quare honestum erit nos
 ' lacessitos jam exigere ultionem, ut for-
 ' midolosum istud quod passurus sum in-
 ' telligam, profectus adversus eos viros,
 ' quos etiam Pelops Phryx meorum ma-
 ' jorum servus ita subegit, ut ad hoc usque
 ' tempus et ipsi homines et eorum regio
 ' ab illius qui subegit cognomine appel-
 ' lentur. Haec haecenus loquutus est.'

1 2. Post ista advenit nox, et Xerxem

momordit Artabani sententia; unde per noctem apud se consultans, comperit prorsus non esse suum opus inferre Graeciae bellum. Itaque postquam haec rursus federunt, obdormiit: et in ista tunc nocte vidit, ut fertur a Persis, hoc visum; somniabat virum corpore ingenti atque specioso repente apparentem sibi dicere. ‘ Resilisne ab decreto et statuis, ô Persa, ‘ exercitus non ducere in Graeciam, quum ‘ imperaveris, ut Persae comparent exercitum? Neque igitur mutans animum ‘ bene facis, neque qui tibi assentiat ‘ adest. quare perge ire eam viam, quam ‘ interdum ire destinaveras.’ Haec loquutus ille visus est Xerxi avolare.

13. Ubi dies illuxit, Xerxes hujus insomnii nullam rationem habuit; imo ille coactis Persis quos et antea coëgerat, ita verba fecit: ‘ Viri Persae, veniam mihi ‘ date dicenti contrariam superiori sen-

Ξέρξεα ἔκνιζε ἡ Ἀρταβάνυ γνώμη. νυχτὶ
 δὲ βυλὴν διδὼς, πάγχυ εὕρισκέ οἱ ἔπρῃ-
 μα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.
 δεδογμένων δὲ οἱ αὐτὶς τετέων, κατύπνω-
 σε· καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ νυχτὶ εἶδε ὅφιν τοιήν-
 δε, ὡς λέγεται ὑπὸ Περσέων· ἐδόκεε ὁ
 Ξέρξης ἀνδρά οἱ ἐπισάντα μέγαν τε καὶ
 εὐεϊδέα εἰπεῖν, ‘ Μετὰ δὴ βυλεύεαι, ὦ
 ‘ Πέρσα, στρατευμα μὴ ἄγειν^α ἐπὶ τὴν
 ‘ Ἑλλάδα, προείπας ἀλίζειν Πέρσας
 ‘ στρατόν^β; ἔτε ὦν μέγαβυλεύόμενος ποιέ-
 ‘ εις εὖ, ἔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα·
 ‘ ἀλλ’ ὥσπερ τῆς ἡμέρης ἐβυλεύσαο^γ ποι-
 ‘ εῖν, ταύτην ἴθι τῶν ὁδῶν.’ τὸν μὲν,
 ταῦτα εἶπαντα, ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἀπο-
 πτάσθαι.

γ’. Ἡμέρης δὲ ἐπιλαμψάσης, ὀνεῖρε
 μὲν τέττε λόγον ὑδὲνα ἐποιέετο, ὁ δὲ Περ-
 σέων συναλίσας τῆς^δ καὶ πρότερον συνέ-
 λεξε, ἔλεγέ σφι τάδε· ‘ Ἄνδρες Πέρσαι,
 ‘ συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι ἀγχίςροφα

^α στρατευμα ἄγειν. ^β Πέρσῃσι στρατόν. ^γ ἐβυλεύσαο. ^δ συνα-
 λίσας τῆς αὐτῆς τῆς.

‘ βλεψόμεαι. φρενῶν τε γὰρ ἐς τὰ ἐμειώυ-
 ‘ τῃ πρῶτα ἔκω ἀνήκω, καὶ οἱ παρηγο-
 ‘ ρούμενοι κεῖνα ποίεειν, ὕδενά χρόνον μευ
 ‘ ἀπέχονται. ἀκέσαντι μέντοι μοι τῆς
 ‘ Ἀρταβάνθ γνώμης, παραυτίκα μὲν ἡ
 ‘ νεότης ἐπέξεσε, ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρί-
 ‘ ψαι ἔπεα ἐς ἄνδρα πρεσβύτερον ἢ χρε-
 ‘ ῶν· νῦν μέντοι συγγνῆς, χρήσομαι τῇ
 ‘ ἐκείνῃ γνώμῃ. ὥς ὦν μεταδεδογμένῳ μοι
 ‘ μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἥσου-
 ‘ χοί ἔσε.’ Πέρσαι μὲν, ὥς ἤκυσαν ταῦ-
 τα, κεχαρηκότες προσεκύνεον.

ιδ'. Νυκτὸς δὲ γενομένης, αὐτὶς τῷ-
 τὸ ὄνειρον ἔλεξε τῷ Ξέρξῃ, καλυπνωμένῳ
 ἐπιστὰν· ‘ Ω παῖ Δαρεῖς, καὶ δὴ φαίνεαι ἐν
 ‘ Πέρσησί τε ἀπειπάμενος τὴν στρατηλα-
 ‘ σίην, καὶ τὰ ἐμὰ ἔπεα ἐν ὕδενι ποιησάμε-
 ‘ νος λόγῳ, ὥς παρ’ ὕδενος ἀκέσας. εὖ νῦν
 ‘ τόδ’ ἴδῃ, ἦν περ μὴ αὐτίκα στρατηλα-
 ‘ τέης, τὰδέ τοι ἐξ αὐτέων προσδόκα ἀνα-
 ‘ χήσειν· ὥς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν

' sententiam. nam et ipse nondum ad sum-
 ' mum quo perveniendum est mihi pru-
 ' dentiae perveni; et qui ut illud faciam
 ' suadent, nullo unquam a me tempore
 ' abscedunt. Equidem mihi Artabani
 ' sententiam audienti, confestim juvenus
 ' efferbuit, ut verba in virum grandio-
 ' natu effunderem petulantiora quam de-
 ' bui. nunc itaque agnoscens erratum
 ' meum, utar illius sententia: et quoniam
 ' revocavi expeditionis contra Graeciam
 ' sumendae sententiam, vos quieti estote.
 Haec ubi audiere Persae, lactitia affecti
 adoravere.

I 4. Insequenti nocte idem rursus in-
 somnium quiescenti Xerxi apparens, in-
 quit: ' Fili Darii, videris expeditionem
 ' apud Persas revocasse, verbis meis pro
 ' nihilo habitis, quasi illa a nemine au-
 ' disses. Hoc igitur nunc bene intellige;
 ' nisi extemplo inis expeditionem, id tibi

‘ ex ea re continget: quemadmodum
 ‘ brevi magnus et amplus effectus es, ita
 ‘ brevi rursus humilis eris.’

15. Hoc viso perterrefactus, e cubili
 exiit pariter et nuncium misit ad arces-
 fendum Artabanum. qui ubi advenit, ita
 ad eum inquit, ‘ Artabane, ego statim
 ‘ quum in te bene consulentem mihi stul-
 ‘ tis verbis invecus sum, non fui compos
 ‘ mentis: sed non multo post poenitens,
 ‘ cognovi id mihi esse faciendum quod
 ‘ tu praecipiebas. Tamen id volens exe-
 ‘ qui non possum. nam mihi jam animo
 ‘ immutato, et prioris sententiae poeni-
 ‘ tenti, apparet in somnis visio, dissuadens
 ‘ omnino hoc quod posterius facere con-
 ‘ stitueram: quinetiam nunc interpositis
 ‘ minis abcessit. Quod si Deus est qui
 ‘ insomnium misit, eique prorsus est cor-
 ‘ di expeditionem sumi adversus Graeci-
 ‘ am, advolabit hoc tibi quoque insom-

‘ὀλίγω χρόνῳ, ἔτω κὶ ταπεινὸς ὀπίσω
‘κατὰ τάχος ἔσεαι.

ιέ. Ξέρξης μὲν περιδεὴς ἐγένετο^ε τῇ
ᾧφει, ἀνά τε ἔδραμε ἐκ τῆς κοίτης, καὶ
πέμπει ἄγγελον ἐπὶ Ἀρτάβανον^ς καλέ-
οντα. ἀπικομένῳ δὲ οἱ ἔλεγε^ς Ξέρξης
τάδε. ‘Αρτάβανε, ἐγὼ τοπαραυτίκα
‘μὲν ἔκ ἐσωφρόνεον^η, εἴπας ἔς σε μά-
‘ταια ἔπεα. χρηστῆς εἵνεκα συμβουλῆς^ι.
‘μετὰ μέντοι ἔ πολλὸν χρόνον μέλέγων.
‘ἔγνων δὲ ταῦτά μοι ποιητέα ἔόντα τὰ
‘σὺ ὑπεθήκαο. ἔκων δυνατὸς τοι εἰμὶ
‘ταῦτα ποιεῖν βεβλόμενος. τετραμμέ-
‘νω γὰρ δὴ καὶ μετεγνωκότι ἐπιφοιτῶν
‘ὄνειρον φαντάζεται μοι, ἔδαμῶς συνε-
‘παινέον ποιεῖν με ταῦτα· νῦν δὲ καὶ
‘διαπειλῆσαν οἷχεται. εἰ ὦν θεὸς ἐστὶ δ
‘ἐπιπέμπων, καὶ οἱ πάντως ἐν ἡδονῇ
‘ἐστὶ γενέσθαι στρατηλασίην^κ ἐπὶ τὴν
‘Ἑλλάδα, ἐπιπτήσεται καὶ σοι τῷτοδ

^ε γενόμενος. ^ς ἄγγελον, Ἀρτάβανον. ^ς ἀπικομένῳ δὲ ἔλθοντι.
^η MS. ἐκ ἐφρόντον. ^ι συμβουλῆς. ^κ MS. στρατηλασίην.

ὄνειρον, ὁμοίως ὥς καὶ ἐμοὶ ἐντελλό-
 μενον. εὐρίσκω δὲ ὡς ἂν γινόμενα ταῦ-
 τα, εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν,
 καὶ ἐνδύς, μετὰ τῷτο ἰζοιο ἐς τὸν ἐμὸν
 θρόνον, καὶ ἐπεῖτα ἐν κοίτῃ τῇ ἐμῇ κα-
 τυπνάσθαις.

ις'. Ξέρξης μὲν ταῦτά οἱ ἔλεγε. Αρ-
 τάβανος δὲ ἔ' πρώτῳ κελεύσματι πεθό-
 μενος, οἷα ἔκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον
 θρόνον ἰζεοῖται, τέλος ὥς ἡναγκάζετο, εἴ-
 πας τὰδε, ἐποίησε τὸ κελευόμενον, Ἰσον
 ἐκεῖνο, ὃ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέχριται,
 Φρονέειν τε εὔ, καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ
 ἐθέλειν πείθεσθαι· τὰ σε καὶ^α ἀμφότε-
 ρα περιήκοντα, ἀνδρῶπων κακῶν ὁμι-
 λία^β σφάλλουσι. κατὰπερ τὴν πάντων
 χρησιμωτάτην ἀνθρώποισι θάλασσαν,
 πνεύματα φασὶ ἀνέμων ἐμπίπτουσι,
 ἔ' περὶορᾶν φύσει τῇ ἐωϋτῆς χρῆσθαι.
 ἐμὲ δὲ ἀκύσαντα πρὸς σεῦ κακῶς, ἔ'
 τοσούτον ἔδακε λύπη, ὅσον γνωμέων δύο

^α τὰδε καὶ. ^β ὁμιλίη.

‘nium, itidem ut mihi praecipiens. Quod
 ‘ita fore coniecto, si omnem meum or-
 ‘natum sumas, eoque indutus in folio
 ‘meo confideas, et deinde in cubili meo
 ‘capias somnum.’

I 6. Haec loquuto Xerxi, Artabatus
 initio nolle obsequi, atque negare se dig-
 num qui regio in folio federet: tandem
 quum cogeretur, fecit imperata, haec
 praeloquutus, ‘Apud me, rex, tantundem
 ‘valet bene sentire per se, et alteri bonam
 ‘dicenti sententiam accedere velle: quae
 ‘ambo tibi quum adsint, malorum tamen
 ‘hominum colloquia depravant: quem-
 ‘admodum mare, quod est hominibus
 ‘omnium utilissimum, ferunt ingruentes
 ‘ventorum flatus non sinere, ut natura
 ‘sua utatur. Me vero ex te mala verba
 ‘audientem non tam dolor momordit,
 ‘quam illud, quod quum propositae ef-

‘ sent duae sententiae Persis, una quae
‘ contumeliam augeret, altera quae tolle-
‘ ret, ac diceret perniciosum esse imbui
‘ animum plus aliquid semper expetendi
‘ quam praesens est; his propositis sen-
‘ tentiis, tu elegisti eam quae et tibi ipsi
‘ et Persis est periculosior. Nunc igitur
‘ quum mutato in melius consilio, tamen
‘ ais tibi remittenti adversus Graecos ex-
‘ peditionem accedere insomnium, alicu-
‘ jus dei nutu, quod te vetat dimittere
‘ exercitum, hoc non res divina est, fili.
‘ insomnia enim ista, quae adeuntia ho-
‘ mines frustrantur, talia sunt, qualia ego
‘ te docebo, multis quam tu annis natu
‘ grandior. Consuerunt ipsa somniorum
‘ visa plerumque frustrari ob ea quae quis
‘ per diem mente agit. nos autem nu-
‘ diustertius expeditionem hanc et qui-
‘ dem vehementer agitavimus. Quod si
‘ hoc non est cujusmodi ego discutio, sed

' προκειμενέων^c Πέρσησι, τῆς μὲν, ὕβριν
 ' αὐξανύσης^d, τῆς δὲ, καταπαυύσης, καὶ
 ' λεγύσης ὡς κακὸν εἶη διδάσκειν τὴν ψυ-
 ' χὴν πλεόν τι δίζεσθαι αἰεὶ ἔχειν τῷ
 ' παρεόντος, τῶν προκειμένων γνω-
 ' μέων, ὅτι τὴν σφαλερωτέραν σεωῦτῳ τε
 ' καὶ Πέρσησι ἀναίρεο. νῦν ὦν, ἐπειδὴ τέ-
 ' τραψαι ἐπὶ τὴν ἀμείνω, φῆς τοι μετι-
 ' έντι τὸν ἐπ' Ἑλληνας φόλον, ἐπιφοιτᾶν
 ' ὄνειρον θεῶ τινὸς πομπῇ, ἐκ ἐώντός σε
 ' καταλύειν τὸν φόλον. ἀλλ' ὕδὲ ταῦ-
 ' τά ἐσι θεῖα, ὦ παῖ. ἐνύπνια γὰρ τὰ ἐς
 ' ἀνθρώπους πεπλανημένα, τοιαῦτά ἐσι
 ' οἷά σε ἐγὼ διδάζω, ἔτεσι σεῦ πολλοῖσι
 ' πρεσβύτερος ἐών. πεπλανῆσθαι αὐταὶ
 ' μάλισα ἐώθασι αἱ ὄφιος τῶν ὀνειράτων,
 ' τὰ τις ἡμέρης φροντίζει. ἡμεῖς δὲ τὰς
 ' προτῶν ἡμέρας ταύτην τὴν στρατηλασί-
 ' ῃν καὶ τὸ κάρτα εἶχομεν μετὰ χει-
 ' ρας. εἰ δὲ ἄρα μὴ ἐσι τῷτο τοῖστο^e οἷον
 ' ἐγὼ διαιρέω, ἀλλὰ τι τῷ θεῷ μετέχον,

^c προκειμένων.^d αὐξάνουσης.^e τῷτο τοῖόνδε.

‘ σὺ πᾶν αὐτὸ συλλαβὼν εἴρηκας. Φα-
 ‘ νήσεται γὰρ δὴ καί μοι ὡς καὶ σοὶ δια-
 ‘ κελευόμενον. Φανῆναι δὲ ὕδεν μᾶλλον
 ‘ μοι ὀφείλει ἔχοντι τὴν σὴν ἐοδῆτα, ἢ
 ‘ ἔκ τὴν ἐμήν· ὕδὲ τι μᾶλλον ἐν κοίτῃ
 ‘ τῇ σῇ ἀναπαυομένῳ, ἢ ὃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ·
 ‘ εἴπερ γε καὶ ἄλλως ἐδέλει φανῆναι.
 ‘ ὃ γὰρ δὴ ἐς τοσούτο γε εὐηθείης ἀνήκει
 ‘ τῷτο ὁ, τιδήκοτέ ἐστι τὸ ἐπιφανόμενον
 ‘ τοι ἐν τῷ ὕπνῳ, ὥστε δόξει, ἐμὲ ὀρῶν,
 ‘ σὲ εἶναι, τῇ σῇ ἐοδῆτι τεκμαιρόμενον.
 ‘ εἰ δὲ ἐμὲ μὲν ἐν ὕδενι λόγῳ ποιήσεται,
 ‘ ὕδὲ ἀξιώσει ἐπιφανῆναι, ὅτε ἦν τὴν ἐμήν
 ‘ ἐοδῆτα ἔχω, ὅτε ἦν τὴν σὴν, ὕδὲ ἐπι-
 ‘ φοιτήσῃ· τῷτο μαθητέον ἤδη ἔσαι^α. εἰ
 ‘ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσῃ συνεχέως, φαίην
 ‘ ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι. εἰ δέ τοι ὅτω
 ‘ δεδόκηται^β γίνεσθαι, καὶ ἔκ οἷά τε αὐτῷ
 ‘ παρατρέψαι, ἀλλ’ ἤδη ἴημι ἐν κοίτῃ
 ‘ τῇ σῇ κατυπνῶσαι, φέρε, τρυτέων ἐξ
 ‘ ἐμεῦ ἐπιτελευμένων, φανήτω καὶ ἐμοί.

^α ἤδη ἐστὶ. ^β δίδοκται.

‘aliquid divini particeps, tu ipse omnia
‘in verbis tuis comprehendisti. apparebit
‘enim et mihi ita, ut tibi, jubens. Ve-
‘rum nihilo magis apparere mihi debet
‘tuum amictum gerenti, quam etiam non
‘meum: neque magis quiescenti in tuo
‘toro quam non et in meo: si etiam alias
‘vult se exhibere. Neque enim eo vesa-
‘niae pervenit illud quicquid est quod
‘sefe obtulit tibi in somnis, ut me cer-
‘nens putet esse te, ducto e vestibus ar-
‘gumento. Id autem si me contemptui
‘habebit, nec aspectu suo dignabitur, siue
‘mea geram vestimenta, siue tua, non
‘mihi superveniet; quod jam animadver-
‘tendum erit. Nam si frequentius acces-
‘serit, ipse quoque faterer divinum esse.
‘Ceterum si ita tibi agendum videtur,
‘neque id revocari potest, en ad cuban-
‘dum in tuo cubili pergo. Age, mihi
‘quoque, quum ista fecero, appareat. hac

‘ tantum conditione tuae sententiae ac-
‘ quiescam.’

17. Haec loquutus Artabanus, qui speraret probaturum se Xerxem dicere nihil, iussa exequutus est. Et quum induta sibi Xerxis veste, regali solio resedisset, moxque cubitum ivisset, idem insomnium dormienti adfuit quod Xerxem adierat, eique superadstans, ita inquit, ‘ Tune ille
‘ es qui festinantem bellare contra Grae-
‘ ciam Xerxem detines, tanquam ejus cu-
‘ ram gerens? Tu neque in futurum ne-
‘ que in praesens consideras, qui dissua-
‘ des id quod debet contingere. Quid au-
‘ tem Xerxem pati necesse sit, dicto non
‘ audientem, ei ipsi demonstratum est.

18. His verbis Artabano visa est illa visio in somnis minitari, candentibusque ferramentis conari oculos ipsius exurere. Quare vehementer exclamans Artabanus

‘μέχρι δὲ τέττε τῇ παρεῖση γνώμη χρή-
‘σομαι.’

ιζ'. Τοσαῦτα εἶπας Ἀρτάβανος, ἐλ-
πίζων^c Ξέρζεα ἀποδέξιν λέγοντα ἑδὲν,
ἐποίεε τὸ κελευόμενον. ἐνδὺς δὲ τὴν Ξέρ-
ζεω ἐδῆτα, καὶ ἐζόμενος ἐς τὸν βασιλήϊον
θρόνον, ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον ἐποίεετο,
ἦλθέ οἱ κατυπνωμένῳ τῷτὸ ὄνειρον τὸ
καὶ παρὰ Ξέρζεα ἐφοίτα. ὑπερσὰν δὲ
τῷ Ἀρταβάνῃ, εἶπε, ‘Αρα^d σὺ δὴ κεῖ-
‘νος ἦς ὁ ἀποσπεύδων Ξέρζεα στρατεύε-
‘σαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ὡς δὴ κηδόμενος
‘αὐτῷ; ἀλλ’ ἔτε ἐς τὸ μετέπειτα, ἔτε
‘ἐς τοπαρευτικά νῦν καταπροΐξαι, ἀ-
‘ποτρέπων τὸ χρεὼν γενέσθαι. Ξέρζεα
‘δὲ τὰ δεῖ ἀνηκυστέοντα παθέειν, αὐτῷ
‘ἐκείνῳ δεδήλωται.’

ιη'. Ταῦτά τε δὴ ἑδόκεε Ἀρτάβανος
τὸν ὄνειρον ἀπειλέειν, καὶ θερμοῖσι σιδη-
ρείοισι ἐκκαίειν αὐτῷ μέλλειν τοὺς ὀφ-
θαλμούς. καὶ ὅς, ἀμβώσας μέγα ἀναθρῶ-

^c νομίζων. ^d ἔπει τὰδε, Ἀρα.

σκει· καὶ παριζόμενος Ξέρξῃ, ὡς τὴν ὄψιν οἱ τῷ ἐνυπνίῳ διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, δευτερά οἱ λέγει τάδε· Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, οἶα ἄνθρωπος ἰδὼν ἤδη πολ-
 ῶ λά τε καὶ^c μεγάλα πεσόντα πρήγ-
 ῶματα ὑπὸ ἡσόνων, ἐκ ἔων σε τὰ πάν-
 ῶτα τῇ ἡλικίῃ εἶκιν· ἐπιστάμενος ὡς κα-
 ῶκὸν εἶη τὸ πολλῶν ἐπιθυμέειν· μεμνη-
 ῶ μένος μὲν τὸν ἐπὶ Μασαγέτας Κύρου
 ῶ σόλον ὡς ἐπρήξε, μεμνημένος δὲ καὶ τὸν
 ῶ ἐπ' Αἰθίοπας τῷ Καμβύσῳ, συστρα-
 ῶ τευόμενος δὲ καὶ Δαρείῳ ἐπὶ Σκύθας.
 ῶ ἐπιστάμενος ὦν ταῦτα, γνώμην εἶχον,
 ῶ ἀτρεμίζοντά σε μακαριστὸν εἶναι πρὸς
 ῶ πάντων ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ δαιμονίῃ
 ῶ τις γίνεται ὁρμή, καὶ Ἕλληνας (ὡς
 ῶ ἔοικε) φθορὴ τις καταλαμβάνει θεή-
 ῶ λατος, ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπομαι,
 ῶ καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι· σὺ δὲ
 ῶ σήμηνον μὲν Πέρσῃσι τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ
 ῶ πεμπόμενα, χρῆσθαι δὲ κέλευε τοῖσι

^c ἰδὼν τι πολλὰ καὶ.

exiit, et sedens prope Xerxem, ubi ob-
 versatam sibi in somnis visionem exposuit,
 secundo loco haec inquit: ' Equidem, rex,
 ' ego, utpote homo, qui multa jam vide-
 ' ram et magna negotia cecidisse sub in-
 ' ferioribus, non sinebam te omnia aetati
 ' indulgere, gnarus rem esse malam multa
 ' concupiscere, memoria tenens expediti-
 ' onem Cyri contra Massagetas quemad-
 ' modum cecidisset; etiam reminiscens,
 ' quomodo actum fuerit cum exercitu
 ' Cambyfis contra Aethiopes: qui etiam
 ' cum Dario militavi adversus Scythas.
 ' Haec sciens ego, sentiebam te, si qui-
 ' sceres, ab omnibus hominibus pro bea-
 ' to celebratum iri. Sed quoniam divinus
 ' quidam instinctus est, et Graecos clades
 ' quaedam (ut videtur) missa divinitus
 ' manet, ego quoque et ipse mutor, ac
 ' sentio aliter. Tu vero quae divinitus
 ' missa sunt, indicato Persis, jubetoque ut

‘ iis quae ad apparatus pertinentia prima
 ‘ praeceperas, operam dent. Ita autem
 ‘ agito, ut nihil tuorum, deo tribuente
 ‘ desit.’ His dictis, et elatis ex ea visione
 animis, simulatque dies extitit, ibi confes-
 sitim et Xerxes haec Persis exponit, et Ar-
 tabanus, quem constabat prius solum om-
 nium fuisse dehortatum, tunc palam ex-
 hortabatur.

19. Post haec ineunti expeditionem
 Xerxi tertium in somno visum oblatum
 est: quod magi auditum, conjectarunt ad
 universam terram pertinere, portendere-
 que omnes homines Xerxi servituros. vi-
 sum autem tale erat: Videbatur sibi Xer-
 xes furculo oleagino coronatus esse, cu-
 jus oleae ramis universa tellus occupare-
 tur, et mox coronam capiti circumdatam
 evanescere. Haec magis interpretando il-
 luc trahentibus, et Persis congregatis, sine
 mora quilibet eorum ad suam praefectur-

ἔκ σέω πρώτοισι προειρημένοισι ἐς τὴν
 παρασκευήν. ποίεε δὲ ἔτῳ ὅκως τοῦ
 θεῦ παραδιδόντος, τῶν σῶν ἐνδεήσῃ μη-
 δέν. Τουτέων λεχθέντων, ἐνθαῦτα
 ἐπαρθέντες τῇ ὄψει, ὡς ἡμέρη ἐγένετο
 τάχιστα, Ξέρξης τε ὑπερετίθετο ταῦ-
 τα Πέρσησι καὶ Αρτάβανος, ὃς πρότε-
 ρον ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, τότε
 ἐπισπεύδων φανερός ἦν.

θ'. Ὀρμημένῳ δὲ Ξέρξῃ στρατηλατέ-
 ein, μετὰ ταῦτα τρίτῃ ὄψι ἐν τῷ ὕπνῳ
 ἐγένετο, τὴν οἱ μάγοι ἔκριναν ἀκέσαν-
 τες, φέρειν τε ἐπὶ πᾶσαν γῆν, δαλεύσειν
 τέ οἱ πάντας ἀνθρώπους. ἡ δὲ ὄψις ἦν
 ἥδε· ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἐσφανῶσθαι ἐλαί-
 ης θαλλῷ· ἀπὸ δὲ τῆς ἐλαίης τῆς κλά-
 δος γῆν πᾶσαν ἐπιχεῖν. μετὰ δὲ, ἀφα-
 νισθῆναι περὶ τῇ κεφαλῇ κείμενον τὸν
 σέφανον. κρινάντων δὲ ταύτῃ τῶν μά-
 γων, Περσέων τε τῶν συλλεχθέντων,
 αὐτίκα πᾶς ἀνὴρ ἐς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐωυ-

τῷ ἀπελάσας, εἶχε προθυμίην πᾶσαν ἐπὶ τοῖσι εἰρημένοισι, θέλων αὐτὸς ἕκαστος τὰ προκείμενα δῶρα λαβεῖν.

κ'. Καὶ Ξέρξης τῷ στρατῷ ὕτω ἐπάγγελσιν ποιέεται, χῶρον πάντα ἐρευνῶν τῆς ἡπείρου. ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου ἀλώσιος, ἐπὶ μὲν τέσσαρα ἔτεα πλήρεια παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατῇ· πέμπτῳ δὲ ἔτει ἀνομένῳ ἐστρατηλάτее χειρὶ μεγάλῃ πλήθεος. σὸλων γὰρ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν πολλῷ δὴ μέγιστος ὕψος ἐγένετο· ὥστε μήτε τὸν Δαρεῖς τὸν ἐπὶ Σκύθας παρὰ τῷτον μηδὲν φαίνεσθαι, μήτε τὸν Σκυθικόν, ὅτε Σκύθαι Κιμμερίους διώκοντες, ἐς τὴν Μηδικὴν χώραν ἐμβαλόντες, σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω τῆς Ἀσίας κατασφραζόμενοι, ἐνέμοντο· τῶν εἵνεκεν ὕψερων Δαρεῖος ἐτιμωρέετο. μήτε κατὰ τὰ λεγόμενα τῶν Ἀτρεΐδων ἐς Ἴλιον, μήτε τὸν Μυσῶν τε καὶ Τευκρῶν, τὸν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν γενό-

^ε ἀνερημένοις.

ram digressus, omni studio incubuit ad exequenda jussa, certantes dona quae proposita fuerant obtinere.

20. Xerxes autem ita copias militares suscitavit, ut omnem continentis locum scrutaretur. siquidem a debellata Aegypto per totum quadriennium comparaverat exercitum, atque ejus apparatus, quinto autem anno ineunte movit cum ingenti copiarum manu. Nam omnium quas novimus expeditionum haec multo maxima extitit: adeo ut ad eam nihil fuisse videatur aut illa Darii adversus Scythas sumpta, aut illa Scythica, quae Cimmerios insequens Medicam regionem invasit, ac pene omnia superiora Asiae subegit ac tenuit; quo nomine Darius postea Scythas ivit ultum: neque ad illa quae jactantur Atridarum adversus Ilium, aut illa ante Troica Mysorum Teucrorum-

que, qui per Bosporum in Europam transgressi, omnes Thraces in ditionem suam redegerunt, ad Ioniumque pontum descendentes, ad Peneum usque amnem, qui ad meridiem vergit, processerunt.

21. Neque illae omnes expeditiones neque aliae praeter has, cum una hac comparari merentur. Quam enim ex Asia gentem non duxit contra Graeciam Xerxes? quae aqua praeter ingentes amnes potando non defecit? Alii namque naves praestabant; aliis ut peditatum, aliis ut equitatum, aliis ut navigia ad vectandos equos una militantibus, aliis ut naves longas in usum pontium praeberent, injunctum erat; aliis ut frumentum et naues: eaque triennio praeparata erant, praecipue propter Athon, ut in quo superior classis dum circumvehitur afflictata fuisset.

μένον· οἱ διαβάντες ἐς τὴν ^a Εὐρώπην
κατὰ Βόσπορον, τοὺς τε Θρήϊκας κα-
τεσφράξαντο πάντας, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰώνιον
πόντον κατέβησαν, μέχρι τε Πηνειοῦ
ποταμῷ τῷ πρὸς μεσαμβρίας ^b ἔλασαν.

κα'. Αὐται αἱ πᾶσαι, ὅδ' εἰ ἕτεραι ^c
πρὸς ταύτησι γενόμεναι αἱ στρατηλασίαι,
μῆς τῆςδε ἔκ ἄξιαι. τί γὰρ ἔκ ἡγαγε
ἐκ τῆς Ἀσίας ἔθνος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα
Ξέρξης; κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ ^d ἔκ
ἐπέλιπε, πλὴν τῶν μεγάλων ποταμῶν;
οἱ μὲν γὰρ νέας παρείχοντο, οἱ δὲ ἐς
πεζὸν ἐτείλαχαί, τοῖσι δὲ ἵππος προσ-
ετέτακτο, τοῖσι δὲ ἵππαγωγὰ πλοῖα,
ἅμα ^e στρατευομένοισι τοῖσι δὲ ἐς τὰς γε-
φύρας μακρὰς νέας παρέχειν· τοῖσι δ'
ἐς σιτὰ τε ^f καὶ νέας. καὶ τῷτο μὲν, ὥς
προσπταισάντων τῶν πρώτων περιπλε-
όντων περὶ τὸν Ἀθων, προετοιμάζετο ἐκ
τριῶν ἐτέων καὶ μάλιστα ^g ἐς τὸν Ἀθων.

^a MS. tantum habet διαβάντες τὴν. ^b μεσαμβρίην. ^c ἕτεραι
ἕτεραι. ^d πινόμενον ὕδωρ. ^e Vox ista ἅμα non existat in MS.
^f τοῖσι δὲ, σιτὰ τε. ^g προετοιμάζειν πρὸ τριῶν ἐτέων, καὶ μάλιστα.

ἐν γὰρ Ελαϊνῇτι^α τῆς Χερσονήσου ὥρμη-
 ον τριήρεις· ἐπθεῦτεν δὲ ὀρμεώμενοι, ὥρυσ-
 σον ὑπὸ μασίγων παντοδαποὶ τῆς στρα-
 τῆς, διάδοχοι δ' ἐφαίτων· ὥρυσαν δὲ καὶ
 οἱ περὶ τὸν Ἀθων κατοικημένοι. Βύβαρις
 δὲ ὁ Μεγαβάζης, καὶ Ἀρταχάϊης ὁ Ἀρ-
 ταίης, ἄνδρες Πέρσαι, ἐπεσάτεον τοῦ
 ἔργου.

κβ'. Ὁ γὰρ Ἀθως ἔστι ὄρος μέγα τε
 καὶ ἔνομαστον, ἐς θάλασσαν κατῆκον, οἰ-
 κημένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῇ δὲ τελευτᾷ
 ἐς τὴν ἡπειρον τὸ ὄρος, χερσονησοειδὲς τε
 ἔστι, καὶ ἰσθμὸς ὡς δώδεκα σταδίων· πεδίον
 δὲ τῷτο, καὶ κολωνοὶ ἔ μεγάλοι ἐκ θαλάσ-
 σης τῆς Αἰανθίων, ἐπὶ θάλασσαν τὴν ἀν-
 τίον Τορώνης· ἐν δὲ τῷ ἰσθμῷ τέτρω, ἐς
 ὃν τελευτᾷ ὁ Ἀθως, Σάνη πόλις Ἑλλὰς
 οἰκῆλαι. αἱ δὲ ἐντὸς Σάνης, ἔσω δὲ τῷ Ἀθω
 οἰκημένοι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας
 ἀντὶ ἡπειρωτίδων ὥρμητο ποιεῖν, εἰσὶ
 αἶδε, Δῖον, Ολόφυξος, Ακρόθοον, Θύσσον^β,

^α Ελαϊντι. ^β Θύσσης.

ſet. Ad Elaeuntem enim Cherfoneſi triremes habebant ſtationem, illincque omnes copiae ſub flagellis coeperunt Athoni effodere, quum per vices alii aliis ſuccederent adjuvantibus etiam in effodiendo accolis montis: praepoſitis operi, Bubare Megabazi, et Artachaea Artaei filio, viris Perſis.

22. Eſt autem Athos mons ingens ac nobilis, in mare pertinens, ab hominibus cultus; qua ad continentem deſinit, habet ſpeciem peninſulae, et eſt iſthmus duodecim fere ſtadiorum. Haec planities, atque tumuli, e mari Acanthiorum ad mare quod eſt contra Toronen, non ſunt magni. In hoc iſthmo ubi Athos finitur, ſita eſt urbs Graeca nomine Sana. Quae autem intra Sanam et intus in Atho ſitae ſunt urbes, et quas tunc Perſa ex continentibus inſulanas facere aggreſſus eſt, ſunt hae, Dion, Olophyxus, Acro-

thoon, Thyssum, Cleonae. Ista quidem sunt urbes, quae Athon obtinent.

23. Hoc autem modo fodi placuit. barbari locum nationatim divisum circa Sanam urbem fune porrecto metientes posteaquam depressa alte erat fossa, illi quidem in imo versantes pergebant fodere, alii humum effossam assidue tradebant aliis super scalas stantibus: et isti excipientes deinceps aliis, dum ad summos perveniebatur, qui illam efferebant atque ejiciebant. Qua in re aliis quidem deruptae et praecipites ripae operis, praeterquam Phoenicibus, duplum laborem praebebant: nam quum eandem facerent mensuram oris superioris et ejus quod erat inferius in fundo, id necesse fuit illis contingere. At Phoenices cum aliis in rebus, tum vero in illa prudentiam suam declaraverunt: quippe partem, quanta ipsis forte ducta erat, ita excavaverunt, ut

Κλεωναί. πόλιες μὲν αὐται αἰ τὸν Αθων
νέμονται.

κγ'. Ωρυασον δὲ ὧδε· δασάμενοι τὸν
χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα, κατὰ
Σάνην πόλιν χοινοτενὲς ποιησάμενοι· ἐπεὶ
δὲ ἐγίνετο βαθεῖα ἡ διώρυξ, οἱ μὲν, κα-
τώτατα ἐξεῶτες, ὠρυασον· ἕτεροι δὲ παρ-
εδίδοσαν τὸν αἰεὶ ἐξορυασόμενον χῆν ἄλ-
λοισι κατύπερθε ἐξεῶσι ἐπὶ βάθρων· οἱ
δ' αὖ ἐκδεκόμενοι, ἑτέροισι, ἕως ἀπίκοντο
ἐς τὴς ἀνωτάτω· ἔτσι δὲ ἐξεφόρεόν τε καὶ
ἐξέβαλλον. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι πλὴν
Φοινίκων, καταρρήγνύμενοι οἱ κρημνοὶ τῇ
ὀρύγματος, πόνον διπλήσιον παρεῖχον.
ἅτε γὰρ τῇ τε ἀνω σόματος καὶ τῇ κά-
τω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιευμένων, ἐμελλέ-
σφι τοιῦτον ἀποβήσεσθαι· οἱ δὲ Φοίνικες
σοφίην ἐν τε τοῖσι ἄλλοισι ἔργοις ἀπο-
δείκνυνται, καὶ δὴ καὶ ἐν ἐκείνῳ. ἀπο-
λαχόντες γὰρ μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέ-
βαλε, ὠρυασον· τὸ μὲν ἀνω σόμα τῆς

διώρυχος ποιεῦντες διπλήσιον ἢ ὅσον ἔδει αὐτὴν τὴν διώρυχα γενέσθαι· προβαίνοντος δὲ τῶ ἔργῳ, συνῆγον αἰεὶ. κάτω τε δὴ ἐγένετο, καὶ ἐξισῶτο τοῖσι ἄλλοις τὸ ἔργον. ἐνθαῦτα δὴ λειμών ἐστι, ἵνα σφί ἀγορὴ τε ἐγένετο καὶ πρητήριο· σῖτος δὲ σφίσι πολλὸς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίας ἀληλεσμένος.

κδ'. Ὡς μὲν ἐμὲ συμβαλλεόμενον εὐρίσκειν, μεγαλοφροσύνης εἵνεκα αὐτὸ Ξέρξης ὀρύσσειν ἐκέλευε, ἐθέλων τε δύναμιν ἀποδείκνυσθαι, καὶ μνημόσυνα λιπέσθαι. παρεὼν γάρ, μὴδὲνα πόνον λαβόντας, τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι^c, ὀρύσσειν ἐκέλευε διώρυχα τῇ θαλάσῃ, εὖρος ὡς δύο τριήρεας πλέειν ὁμῶς ἐλατρεομένας. τοῖσι δὲ αὐτοῖσι τέτοις τοῖσι περ καὶ τὸ ὄρυγμα, προσετέτακτο καὶ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι.

κε'. Ταῦτα μὲν νυν οὕτω ἐποίησεν^d.

^c διαρύναι. ^d ἐποίητο. Mox MS. habet παρεσκευάζειν.

superius os fossae duplum facerent, quam ipsam fossam esse oportebat, procedenteque opere assidue illam coarctabant: ut et ad imum deveniret ac fossa ceterorum partibus adaequaretur. Est autem hoc loco pratum quoddam, ubi illorum erat et forum et mercatus, quo multum etiam ex Asia frumenti moliti comportabatur.

24. Hanc fossam Xerxes (ut ego conjectura colligo) jactantiae gratia deprimi jussit, potentiae ostentandae cupidus; ac monumenta relinquendi. nam quum litteret nullo negotio naves per isthmum transportare, jussit isthmum intercidi, ad mare recipiendum in fossam tantae latitudinis, ut duae triremes pariter illac agitari possent. Eisdem autem quibus fuerat imperatum ut fossam facerent, etiam imperatum fuit, ut flumen Strymonem pontibus jungerent. Ista Xerxes hunc in modum fecit.

25. Comparabantur item ad pontes

armamenta juncea et ex albo lino, dato hoc Phoenicibus atque Aegyptiis negotio ut commeatum quoque exercitui comportarent: ne fame vexaretur exercitus, neve jumenta quae ducebantur in Graeciam. Sed admonitus jussit illum deponere in loca quae ubique opportunissima essent, alium alia via comportantes undique ex Asia navibus onerariis et vectoriis. Verum ex plurimis collectum portarunt in oram Thraciae quae dicitur Album litus: alii in Tyrodizam Perinthiorum, alii in Doriscum, alii in Eionem, quae est ad Strymonem: alii in Macedoniam ex jussu.

26. Dum isti in imposito opere occupantur, interea Xerxes, coactis omnibus pedestribus copiis, iter ingressus est Sardes versus, movens ex Critalis Cappadociae. Illuc enim edictum erat, ut cunctae copiae cogerentur, quae per conti-

παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὄπλα ἐς τὰς γεφύ-
 ρας βύβλινά τε καὶ λευκολίνῃ· ἐπιτάξας
 Φοίνιξί τε καὶ Αἰγυπτίοισι καὶ σιτία τῇ
 στρατῇ καταβάλλειν, ἵνα μὴ λιμῆναι ἢ
 στρατῇ, μηδὲ τὰ ὑποζύγια ἐλαυνόμενα
 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἀναπυθόμενος δὲ τὰς
 χώρας, καταβάλλειν ἐκέλευε ἵνα ἐπιτη-
 δεώτατον εἴη, ἄλλα ἄλλῃ ἀγινέοντις ὁλ-
 κάσι τε καὶ πορθμηίοισι ἐκ τῆς Ἀσίας παν-
 ταχόθεν· τὸν δὲ τῶν πλείστων ἐς Λευ-
 κὴν ἀκτὴν καλεομένην τῆς Θρηίκης ἀγί-
 νεον, οἱ δὲ, ἐς Τυρόδιζαν τὴν Περινθίων,
 οἱ δὲ, ἐς Δορίσκον, οἱ δὲ, ἐς Ηἰόνα τὴν ἐπὶ
 Στρυμόνι, οἱ δὲ, ἐς Μακεδονίην διατεταγ-
 μένοι.

κς'. Ἐν τῷ δὲ ἔστοι τὸν προκείμενον
 πόνον ἐργάζοντο, ἐν τῷ δὲ πεζὸς ἅπας
 συλλελεγμένος ἅμα Ξέρξης, ἐπορεύετο ἐς
 Σάρδεις, ἐκ Κριτάλων ὁρμηθεὶς τῶν ἐν
 Καππαδοκίῃ. ἐνθαῦτα γὰρ εἶρητο συλ-
 λέγεσθαι πάντα τὸν κατ' ἡπείρου μέλ-

λούλα ἅμα αὐτῷ Ξέρξῃ πορεύεσθαι στρα-
 τόν. ὃς μὲν νυν τῶν ὑπάρχων στρατὸν
 κάλλιπα ἐσαλμένον ἀγαγών, τὰ προ-
 κείμενα παρὰ βασιλέος ἔλαβε δῶρα, ἔκ
 ἔχω φράσαι. ἔδὲ ἀρχὴν^c ἐς κρίσιν τέττε
 πέρι ἐλθόντας οἶδα. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε διαβάν-
 τεσ τὸν Ἄλυν ποταμὸν, ὠμίλησαν τῇ
 Φρυγίῃ, δι' αὐτῆς πορευόμενοι, παρεγέ-
 νοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀναδιδῶσι
 Μαιάνδρου ποταμῷ, καὶ ἑτέρῃ ἐκ ἐλάσσο-
 νος ἢ Μαιάνδρου, τῷ ὄνομα τυγχάνει εἶν
 Καταρρήκτης· ὃς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς
 τῆς Κελαινέων ἀνατέλλων, ἐς τὸν Μαί-
 ανδρον ἐκδιδῶι· ἐν τῇ καὶ ὁ τῷ Σίλην⁸ Μαρ-
 σύεω ἀσκὸς ἐν τῇ πόλει ἀνακρέμαται· τὸν
 ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ Ἀπόλλω-
 νος ἐκδιδόντα ἀνακρεμασθῆναι.

πζ'. Εἰς ταύτῃ τῇ πόλει ὑποκαλόμενος
 Ἰϋθίος ὁ Ἀτυός, ἀνὴρ Λυδός, ἐξείνισε τὴν
 βασιλέος στρατιὴν πᾶσαν ξεινίοισι μεγί-
 στοις, καὶ αὐτὸν Ξέρξεα· χρήματά τε

^c ἔδὲ γὰρ ἀρχὴν.

~~rentem~~ erant cum Xerxe iturae. In quibus quisiānam praefectorum agmen pulcherrime instructum ducens, ab rege donatus fuerit propositis donis, affirmare non possum; neque omnino venisse aliquos de ea re in iudiciam novi. Postquam autem transmissō flumine Haly, attigerunt Phrygiā, itinere per eam facto, pervenerunt Celaenas, ubi fontes Maeandri existunt, et alterius amnis non minoris Maeandri, nomine Catastraetae, qui ex eo ipso foro Celaenatum exorienz influit in Maeandrum. In qua urbe et in quo foro visitur suspenſa Sileni Marſyae pellis in utrem formata: quam a Phrygibus fertur Apollo illi detractam suspendisse.

27. In hac urbe residens Pythius Atyis filius, vir Lydus, omnem regis exercitum atque ipsum Xerxem magnificentissimo hospitio excepit: spoponditque se

pecuniam ei in bellum suppeditaturum.
 Ob quam sponfionem Xerxes eos qui ad-
 erant Perfas interrogavit quisnam esset Py-
 thius, et quantum possidens, qui hoc pol-
 liceretur. Illi, ‘ Rex, inquiunt, hic ille est
 ‘ qui Darium patrem tuum aurea platano
 ‘ ac vite donavit: quique nunc omnium
 ‘ hominum divitiis princeps est secun-
 ‘ dum te.’

28. Haec ultima verba Xerxes admi-
 ratus, secundo loco percontatus est ipse
 Pythium quantum ei pecuniarum esset.
 Cui ille, ‘ Neque te, inquit, celabo rex,
 ‘ neque praetexam me nescire meas ipsi-
 ‘ us facultates: sed sciens, proinde exacte
 ‘ recensebo. Etenim simulatque accepi
 ‘ te ad mare Graecum descendere, volens
 ‘ tibi ad bellum pecuniam dare, subducta
 ‘ ratione comperi mihi esse argenti qui-

ἔπαγγέλλετο, βεβλόμενος ἐς τὸν πόλεμον
 παρέχειν. ἔπαγγελλομένους δὲ χρήματα
 Πυθίς, εἶρετο Ξέρξης Περσέων τῆς παρ-
 εόντας, τίς τε ἐὼν ἀνδρῶν Πύθιος, καὶ κόσα
 χρήματα κεκτημένος, ἔπαγγέλλοιτο ταῦ-
 τα. οἱ δὲ εἶπαν, ‘ὦ βασιλεῦ, ἕτος ἐστὶ
 ὅς τοι τὸν πατέρα Δαρεῖον ἐδωρήσατο
 τῇ πλατανίσῳ τῇ χρυσέῃ, καὶ τῇ ἀμ-
 πέλῳ· ὅς καὶ νῦν ἐστὶ πρῶτος ἀνθρώπων
 πλᾶτῳ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, μετὰ σε.’

κή. Θωυμάσας δὲ τῶν ἐπέων τὸ τε-
 λευταῖον Ξέρξης, αὐτὸς δεύτερα εἶρετο
 Πύθιον ὁκόσά οἱ εἴη χρήματα· ὁ δὲ εἶπε,
 ‘ὦ βασιλεῦ, ἕτε σε ἀποκρύψω, ἕτε σκή-
 φομαι τὸ μὴ εἰδέναι τὴν ἐμεωῦτῃ ἑσίνῃ,
 ἀλλ’ ἐπιτάμενός τοι ἀτρεκέως καταλέ-
 ξω. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα σε ἐπυθόμην
 ἐπὶ θάλασσαν καταβαίνοντα τὴν Ἑλ-
 ληνίδα, βεβλόμενός τοι δῆναι ἐς τὸν πό-
 λεμον χρήματα, ἐξέμαθον, καὶ εὖρον λο-
 γιζόμενος, ἀργυρίῃς μὲν δύο χιλιάδας ἐξ-

‘σας μοι ταλάντων, χρυσίῳ δὲ τετρακο-
 ‘σίῃς μυριάδας στατήρων Δαρεικῶν, ἐπι-
 ‘θύσας ἑπτὰ χιλιάδων· καὶ τῷτοισί σε
 ‘ἐγὼ δωρέομαι.’ αὐτῷ δὲ μοι ἀπὸ ἀνδρα-
 πόδων τε καὶ γεωπόδων ἐστὶ βίος. ὁ μὲν
 ταῦτα ἔλεγε.

κθ’. Ξέρξης δὲ ἰδὼς τοῖσι εἰρημέμοισι,
 εἶπε, ‘Πεῖνε Λυδὲ, ἐγὼ, ἐπεὶ τε ἐξήλ-
 ‘θον τὴν Περσίδα χάρην, ὕδενι ἀνδρὶ συν-
 ‘έμιζα ἐς τόδε, ὅστις ἠθέλησε ξείνῃα προ-
 ‘θεῖναι στρατῷ τῷ ἐμῷ, ὕδ’ ὅστις ἐς ἄψιν
 ‘τὴν ἐμὴν κατασᾶς, αὐτεπάγγελτος ἐς
 ‘τὸν πόλεμον ἐμοὶ ἠθέλησε συμβαλέσθαι
 ‘χρήματα, ἔξω σεῦ. σὺ δὲ καὶ ἐξείνκας
 ‘μεγάλῃς στρατὸν τὸν ἐμὸν, καὶ χρήματα
 ‘μεγάλα ἐπαγγέλλεαι. σοὶ ὦν ἐγὼ ἀντὶ
 ‘αὐτέων γέρεα τοιαῦτα δίδωμι, ξείνόν τέ
 ‘σε ποιεῦμαι ἐμὸν, καὶ τὰς τετρακοσίας
 ‘μυριάδας τοὶ τῶν στατήρων ἀποπλήσω
 ‘παρ’ ἐμεωῦτῃ, δὲς τὰς ἑπτὰ χιλιάδας
 ‘ἵνα μήτοι ἐπιθεέες ἔωσι αἱ τετρακόσκιαι

ξ Hæc vox μεγάλη non est in MS.

'dem duo millia talentorum, auri vero
 'quadragies centena millia staterum Da-
 'ricorum, septem millibus minus: quae
 'tibi dono do.' nam mihi ipsi victus e
 mancipiis atque ex agricolis suppetit.
 Haec Pythius.

29. Quibus verbis delectatus Xerxes,
 'Hospes Lyde, inquit, ego ex quo Per-
 'sidem regionem egressus sum, neminem
 'adhuc nactus sum qui in exercitum me-
 'um hospitalia officia exercere voluerit,
 'aut qui in conspectum meum veniens,
 'sua sponte pecuniam mihi ad bellum
 'conferret, praeter te; qui et exercitum
 'meum magnifice hospitali comitate pro-
 'sequutus es, et ingentem pecuniam pol-
 'liceris. Pro his vicissim ego tibi ea de-
 'cora confero. Hospitem meum te fa-
 'cio: et ista quadragies centena millia
 'staterum de meo ipsius explebo, datis
 'septem millibus: ne quadringentae my-

‘riades destituantur septem chiliadibus,
 ‘sed sit tibi e me suppleta summa solida.
 ‘quaeque possedisti, ipse possideto, ac
 ‘scito semper talem agere. nam ita ageri-
 ‘tem te, neque in praesens neque in pos-
 ‘terum poenitebit.’

30. Haec loquutus, et quae dixerat
 exequutus, perrexit assidue progredi:
 praetergressusque urbem Phrygiam no-
 mine Anaua, et stagnum ex quo confici-
 tur sal, pervenit Colossas Phrygiae majus
 oppidum, ubi Lycus amnis hiatum terrae
 subiens occulitur, deinde fere quinque
 post stadia emergens, elabitur et ipse in
 Maeandrum. Movens autem e Colossis
 exercitus, venit ad confinia Phrygum ac
 Lydorum in oppidum Cydrara: ubi cip-
 pus defixus atque erectus a Croeso est,
 indicans litteris eos fines.

'μυριάδες ἑπτὰ χιλιάδων, ἀλλ' ἢ τοὶ
 'ἀπαρτιλογίῃ ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη.
 'κέκτησό τε αὐτὸς τάπερ αὐτὸς ἐκτῆ-
 'σαο^α, ἐπίσασό τε εἶναι αἰεὶ τοῖστος.
 'ὅ γάρ τοι ταῦτα ποίεοντι, ὅτε ἐς τὸ
 'παρεὼν, ὅτε ἐς χρόνον μεταμελήσει.^β

λ'. Ταῦτα δὲ εἶπας, καὶ ἐπιτελέα
 ποιήσας, ἐπορεύετο αἰεὶ τοπρόσω. Αὐαυα
 δὲ καλεομένην Φρυγῶν πόλιν παραμει-
 βόμενος, καὶ λίμνην, ἐκ τῆς ἅλεις γίνον-
 ται, ἀπίκητο ἐς Κολοασὰς, πόλιν μεγά-
 λην Φρυγίης, ἐν τῇ Λύκος ποταμὸς ἐς
 χάσμα γῆς ἐσβάλλων ἀφανίζεσθαι· ἔπει-
 τα διὰ σαδίων ὥς μάλιστά κη πέντε ἀνα-
 φαινόμενος, ἐκδιδοῖ καὶ ὅτος ἐς τὸν Μαίαν-
 δρον. ἐκ δὲ Κολοασέων ὀρμεώμενος ὁ στρα-
 τὸς ἐπὶ τῆς ὄρις τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Λυ-
 δῶν, ἀπίκητο ἐς Κύδραρα^γ πόλιν· ἐνθα σή-
 λη καλαπεπηγυῖα, σταθεῖσα δὲ ὑπὸ Κροί-
 σς, καλαμηνύει διὰ γραμμάτων τῆς ὄρις.

^α κέκτησό τε αὐτὸς τάπερ ἐκτῆσαο. ^β ἐς τὸ μέλλον μεταμε-
 λήσει. ^γ Κύδρα.

λα'. Ὡς δὲ ἐκ τῆς Φρυγίης ἐσέβαλε
 ἐς τὴν Λυδίην, χιζομένης τῆς ὁδοῦ, καὶ τῆς
 μὲν ἐπ' ἀριστερὴν, ἐπὶ Καρίην^d Φερύσης,
 τῆς δὲ ἐς δεξιὴν, ἐς Σάρδεις, τῇ καὶ πορευο-
 μένῳ διαβῆναι τὸν Μαϊάνδρον ποταμὸν
 πᾶσα ἀνάγκη γίνεται, καὶ ἵεναι παρὰ
 Καλλάτηβον πόλιν, ἐν τῇ ἄνδρες δημιο-
 εργοὶ ἐκ μυρίκης τε καὶ πυρρῷ μέλι ποιέουσιν
 ταύτην ἰὼν ὁ Ξέρξης τὴν ὁδὸν, εὗρε πλα-
 τάνισον, τὴν κάλλεος εἵνεκα, δωρησάμενος
 κόσμῳ χρυσέῳ, καὶ μελεδωνῷ ἀθανάτῳ
 ἀνδρὶ ἐπιτρέψας, δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπίκητο
 ἐς τῶν Λυδῶν τὸ ἄστυ.

λβ'. Απικόμενος δὲ ἐς Σάρδεις, πρῶτα
 μὲν ἀπέπεμπε κήρυκας ἐς τὴν Ἑλλάδα,
 αἰτήσοντάς γῆν τε καὶ ὕδωρ, καὶ προερέοντάς
 δεῖπνα βασιλεῖ παρασκευάζειν. πλὴν ὅτε
 ἐς Αθῆνας, ὅτε ἐς Λακεδαίμονα ἀπέπεμ-
 πε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῇ δὲ ἄλλῃ πάντῃ
 τῶν δὲ εἵνεκα τοδεύτερον ἀπέπεμπε ἐπὶ
 γῆν τε καὶ ὕδωρ ὅσοι πρότερον ἐκ ἔπεμ-

^d MS. μὲν ἐς ἀριστερὴν ἐπὶ Καρίης.

31. Ubi autem e Phrygia in Lydiam ventum est, ad divortia viarum, quarum sinistra in Cariam fert, dextra Sardes: quam tenenti necesse est prorsus Maeandrum transire, urbemque Callatebum praeterire, in qua sunt opifices mellis e myrica et tritico conficiendi: hanc viam tenens Xerxes, reperit platanum, quam ob pulchritudinem aureo monili donavit, eamque tuendam viro immortalis delegavit: et ad urbem Lydorum altero die pervenit.

32. Postquam Sardes advenit, principio caduceatores dimisit in Graeciam petitem terram et aquam; edictumque ut coenas regi instruerent. Sed neque Athenas neque Lacedaemonem dimisit ad petitionem terrae, sed prorsus in ceteras. Ea vero causa dimittebat secunda vice ad terram et aquam; quia quotquot

haec ante Dario mittenti non miserant, hos tunc perterritos omnino daturus arbitrabatur. Id igitur volens accurate explorare, misit.

33. Secundum haec sese apparabat tanquam Abydum profecturus, quum interea alii Hellespontum ex Asia in Europam jungerent. Est autem Chersonesi in Hellesponto, Sestum inter et Madytum urbes, ora densa, quae in mare procurrit e regione Abydi: ubi non longo post tempore sub Xanthippo Ariphronis filio Atheniensium duce, Artayctem virum Persam Sesti praefectum cepere, vivumque stipiti suffixerunt; qui in templum etiam Protefilai quod est in Elaeunte adductis feminis nefanda perpetrabat.

34. Ad hanc oram ex Abydo progressi jungebant pontem ii quibus hoc munus erat delegatum: hinc Phoenices albo lino, illinc Aegyptii sirpo. Est au-

φαν Δαρείῳ πέμψαντι, τέτῃς πάγχυ
ἑδόκεε τότε δείσαντας δώσειν· βυλόμενος
ὦν αὐτὸ τῷτο ἐκμαθεῖν ἀκριβῶς, ἔπεμπε.

λγ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, παρεσκευάζει
ὡς ἐλῶν ἐς Ἀβυδὸν· οἱ δὲ ἐν τέτῳ τὸν Ἑλ-
λήσποντον ἐξεύγνυσαν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς
τὴν Εὐρώπην. ἔστι δὲ τῆς Χερσονήσου τῆς
ἐν Ἑλλησπόντῳ, Σησῖ τε πόλιος μετα-
ξύ τε καὶ Μαδύτης, ἀκτὴ παχέα ἐς θά-
λασσαν κατήκυσσα, Ἀβύδῳ καταντίον·
ἐνθα μετὰ ταῦτα, χρόνῳ ὕστερον ἔ πολ-
λῶ, ἐπὶ Ξανθίππῃ τῇ Ἀρίφρωνος, στρα-
τηγῇ Ἀθηναίων, Ἀρταύκτην ἄνδρα Πέρ-
σιν λαβόντες Σησῖ ὑπαρχον, ζῶντα πρὸς
σανίδα προσδιεπασάλευσαν· ὅς καὶ ἐς τῇ
Πρωτεσίλεω τὸ ἱρὸν τὸ ἐς Ελαῖντα ἀ-
γινεόμενος γυναικας, ἀθέμισα ἔρδεσκε·

λδ'. Ες ταύτην ὦν τὴν ἀκτὴν ἐξ Ἀβύ-
δος ὀρμεώμενοι, ἐγεφύρην τοῖσι προσέκεισ-
τὴν μὲν λευκολίναν, Φοίνικας· τὴν δ' ἐτέ-
ρην τὴν βυβλίνην, Αἰγύπιοι. ἔστι δὲ ἑπτὰ

ἑ ἀθέμισα ἔργα ἔρδεσκε.

σάδια^α ἐξ Αἰύδος ἐς τὴν ἀπανίον. καὶ δὴ
ἐξευγμένους τῷ πόρῳ, ἐπιγενόμενος χειμῶν
μέγας συνέκοψε τε ἐκεῖνα πάντα καὶ διέ-
λυσε.

λέ'. Ὡς δ' ἐπύθειο Ξέρξης, δεινὰ ποι-
εῦμενος, τὸν Ἑλλήσποντον ἐκέλευσε τριη-
κοσίας ἐπικέασαι μάστιγι πληγὰς, καὶ κα-
τεῖναι ἐς τὸ πέλαγος πεδέων ζεύγος. ἤδη
δὲ ἤκιστα ὡς καὶ σιγέας^β ἅμα τέτοισι ἀπέ-
πεμψε σίζονίαν τὸν Ἑλλήσποντον. ἐνε-
τέλλετο δὴ ὦν ῥαπίζονίαν, λέγειν βάρ-
βαρά τε καὶ ἀτάσθαλα, 'Ω πικρὸν ὕδωρ
'καὶ ἀλμυρὸν^γ, δεσπότης τοι δίκην ἐπι-
'τιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας, ἔδεν πρὸς
'ἐκείνους ἀδίκον παθόν. καὶ βασιλεὺς μὲν
'Ξέρξης διαβήσεται σε, ἦν τε σύ γε βέ-
'λη, ἦν τε μή· σοὶ δὲ κατὰ δίκην ἄρα ἔδειξ^δ
'ἀνθρώπων θύει, ὡς εἰσὶν καὶ δολερῶ τε
'καὶ ἀλμυρῶ ποταμῶ. τήν τε δὴ θάλασ-
σαν ἐνετέλλετο τέτοισι ζημῖν, καὶ τῶν
ἐπεσεώτων τῇ ζεύξει τοῦ Ἑλλησπόντου

^α MS. σάδιοι. ^β μαστιγίας. ^γ Hae duae voces ἔ ἀλμυ-
ρὸν non existant in MS, ^δ ἄρα ὡς ἔδειξ.

tem ex Abydo ad oppositam continen-
tem septem stadiorum trajectus: quem
pontibus junctum ingens adorta tempe-
stas ea omnia contudit atque dissolvit.

35. Quod quum audisset Xerxes, in-
digne ferens, jussit trecenta Hellesponto
verbera flagello infligi, et in pelagus par
compedum demitti. Jam vero audivi mi-
sisse quoque cum his tortores, stigmata
Hellesponto inusturos. Certe mandavit
ut flagellantes eum dicerent barbara ac
vesana, ‘ O aqua amara, dominus hanc
‘ tibi irrogat poenam quod eum laesisti,
‘ qui de te nihil male meritus erat. Te
‘ tamen rex Xerxes, velis nolisque, trans-
‘ mittet: meritoque nemo hominum tibi
‘ sacrificat, ut doloso et ingratae falsugi-
‘ nis flumini.’ Hac poena mare Xerxes
plecti jussit, atque eis qui praepositi jun-

gendo Hellesponto erant, capita praecidi.

36. Et quidem ista fecerunt ii quibus hic ingratus honor propositus erat. At alii architecti illos junxerunt. Junxerunt autem hoc modo: quinquaginta remorum naves triremesque trecentas sexaginta Euxinum versus Pontum composuere: item ab altero latere trecentas quatuordecim, Ponto quidem transversas, Hellesponto autem secundum fluxum, ut laxa esset fluitatio intentionis armamentorum. Quibus compositis, praegrandes ancoras demiserunt, partim ab latere contra Pontum, ventorum causa qui intrinsecus expirant: partim ab altero contra occasum et Aegaeum, euri et austri causa: relicto sub lumen navium L remorum transitu tribus in locis: ut qui vellet in Pontum minutis navigiis et ex Ponto navigare posset. His actis, intenderunt armamenta a terra torquentes asinis lig-

ἀποταμῆν τὰς κεφαλὰς.

λς'. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίηον τοῖσι
 προσέκειτο αὕτη ἢ ἄχαρις τιμή· τὰς δὲ
 ἄλλοι ἀρχιτέκλονες ἐζεύγνυσαν. ἐζεύγνυ-
 σαν δὲ ὧδε· πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας
 συνθέντες, ὑπὸ μὲν τὴν πρὸς τῷ Εὐξείνῃ
 Πόντῃ, ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας· ὑπὸ
 δὲ τὴν ἑτέραν τεσσαρεςκαίδεκα καὶ τριη-
 κοσίας, τῷ μὲν^ε Πόντῃ, ἐπικαρσίας· τῷ
 δὲ Ἑλλησπόντῃ, κατὰ ῥέον, ἵνα ἀνακω-
 χεύῃ τὸν τόνον τῶν ὀπλων. συνθέντες δὲ,
 ἀγκύρας κατήκον περιμήκειας, τὰς μὲν
 πρὸς τῷ Πόντῃ τῆς ἑτέρας, τῶν ἀνέμων
 εἵνεκα τῶν εἰσῳθεν ἐκπνεόντων· τῆς δὲ ἑ-
 τέρας τῆς πρὸς ἐσπέρας τε καὶ τῷ Αἰγαίῳ,
 εὖρος τε καὶ νότῃ εἵνεκα. διέκπλοον δὲ ὑπὸ
 Φαῦσιν κατέλιπον τῶν πεντηκοντέρων, καὶ
 τριχῶ, ἵνα καὶ ἐς τὸν Πόντον ἔχῃ ὁ βυλό-
 μενος πλέειν πλοίοισι λεπτοῖσι, καὶ ἐκ τῷ
 Πόντῃ ἔξω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, κατέ-
 τεινον ἐκ γῆς, σρεβλῶντες ὄνοισι^ε ξυλίνοισι,

^ε ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας· τῷ μὲν. ^ε ὄνουσι.

τὰ ὄπλα· ὑκέτι χωρὶς ἐκάτερα τάξαντες,
 ἀλλὰ δύο μὲν λευκολίνῃ δασάμενοι ἐς ἐκα-
 τέρην, τέσσερα δὲ τῶν βυβλίνων. παχύ-
 τής μὲν ἦν αὕτη, καὶ καλλονή. κατὰ λόγον
 δὲ ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα, τῷ τάλαντον
 ὁ πῆχυς εἶλκε. ἐπειδὴ^ε δὲ ἐγεφυρώθη ὁ
 πόρος, κορμὸς ξύλων καταπρίσαντες, καὶ
 ποιήσαντες ἴσους τῆς χεδίης τῷ εὐρεῖ, κόσ-
 μῳ ἐπετίθεσαν κατ' ὑπερθε^ς τῶν ὀπλων
 τῷ τόνῳ. θέντες δὲ ἐπέξῃς, ἐνθαῦτα αὗτις
 ἐπέζεύγνυον. ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὕλην
 ἐπεφόρησαν· κόσμῳ δὲ θέντες καὶ τὴν ὕλην,
 γῆν ἐπεφόρησαν. κατανάξαντες δὲ καὶ τὴν
 γῆν, Φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
 ἵνα μὴ φοβέηται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασ-
 σαν ὑπερορῶντα, καὶ οἱ ἵπποι.

λζ'. Ὡς δὲ τὰ τε τῶν γεφυρέων κα-
 τεσκεύαστο, καὶ τὰ περὶ τὸν Αἰθῶν, οἳ τε
 χυτοὶ περὶ τὰ σώματα τῆς διώρυχος, οἳ
 τῆς ῥηχίης εἵνεκεν ἐποίηθῃσαν, ἵνα μὴ
 πίμπληται^η τὰ σώματα τῷ ὀρύγματος,

^ε ἰπὸς δὲ, ^ς MS. κόσμῳ ἐτίθεισαν καὶ ὑπερθε. ^η μὴ ἐπι-
 πλῆται.

neis, non jam separatim utraque ordinantes, sed bina ex albo lino partientes in utramque, quaterna e byblo. haec quidem erat crassitudo et species: sed prout ratio dicitur, linea erant robustiora, quorum cubitus talentum pendebat. Porro trajectu pontibus juncto, truncos lignorum ferra discissos et ad latitudinem pontis adaequatos apte imposuerunt super armamenta intenta. Hos ubi gradatim posuerunt, tum ibi rursus superjunxerunt. Quod posteaquam fecere, materiam intulerunt concinneque imposuerunt, deinde terram importarunt: qua complanata sepem hinc atque hinc, ne maris aspectu jumenta et equi terrerentur, praetenderunt.

37. Perfectis iis quae ad pontes pertinent, quum et opera circa Athon, item aggeres ad ora fossae jacti propter aestum maris, ne ipsa ora alvei implerentur, at-

que etiam ipsa fossa penitus perfecta nunciaretur: Sardibus, ubi hybernauerat, in-eunte vere instructus exercitus profectus est Abydum versus. cui moventi sol suam in coelo sedem relinquens apparere desiit, quum nullae nubes, verum serenissimus aër esset: et pro die nox extitit. Id animadvertenti Xerxi quum cura incessisset percontandi magos quid ostentum id vellet portendere, illi responderunt, deum praesignificare Graecis civitatum defectum: quod dicerent, solem, Graecorum; lunam, ipsorum esse praesidem. Ea re audita Xerxes majorem in modum laetatus ire pergebat.

38. Quem procedentem adiens Pythius Lydus coelesti ostento perterritus, elato animo propter munera his verbis alloquutus est; ‘ Domine, indulgeas quid
‘ quod impetrare cupio, tibi leve concess-

καὶ αὐτὴ ἡ διώρυξ παντελέως πεποιημένη
ἀγγέλλειο, ἐνθαῦτα χειμερίσας, ἅμα τῷ
ἔαρι παρεσκευασμένος ὁ στρατός, ἐκ τῶν
Σαρδίων ὠρμάτο ἑλῶν ἐς Αἰυδον· ὠρμη-
μένω δέ οἱ, ὃ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τῆς ἔρα-
νῆς ἑδρὴν, ἀφανὴς ἦν, ὅτ' ἐπινεφέλων ὄν-
των, αἰθρίης τε τὰ μάλιστα· ἀντὶ ἡμέρης
τε, νύξ ἐγένετο. ἰδόντι δὲ καὶ μαθόντι τῆτο
τῷ Ξέρξῃ ἐπιμελὲς ἐγένετο· καὶ εἶρετο
τῆς μάχης τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα.
οἱ δὲ ἔφασαν ὡς Ἑλλησι προδεικνύει ὁ
θεὸς ἐκλείψιν τῶν πολίων· λέγοντες ἥλιον
εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δὲ,
σφέων. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ξέρξης, πε-
ριχαρὴς ὢν, ἐποιέετο τὴν ἐξέλασιν.

λή. Ὡς δ' ἐξήλαυνε τὴν στρατὸν, Πύ-
θιος ὁ Λυδὸς καταρρώδηςας τὸ ἐκ τῆς ἔρα-
νῆς φάσμα, ἐπαρθείς τε τοῖσι δωρήμασι,
ἑλθὼν παρὰ Ξέρξεα, ἔλεγε τάδε, ὦ δέ-
σποτα, χρήσαιο ἂν τι τεῦ βυλοῖμην τυ-
χεῖν, τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ὄν

^a ἐπὶ πρίν ἰόντων.

‘ ὑπεργῆσαι, ἐμοὶ δὲ μέγα γινόμενον;’ Ξέρ-
 ξης δὲ πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρήσειν ἢ
 τὸ ἐδεήθη, ἔφη τε ὑπεργήσειν, καὶ δὴ ἀγο-
 ρεύειν ἐκέλευε ὅτεν δέοιτο. ὁ δὲ, ἐπεὶ τε
 ταῦτα ἤκασε, ἔλεγε θαρσήσας τάδε, ‘ Ω
 ‘ δέσποια, τυγχάνωσί μοι παῖδες ἔοντες
 ‘ πέντε, καὶ σφεας καταλαμβάνει πάν-
 ‘ τας ἅμα σοὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλ-
 ‘ λάδα. σὺ δὲ ὦ βασιλεῦ, ἐμὲ ἐς τόδε ἡ-
 ‘ λικίης ἤκοντα οἰκτείρας, τῶν μοι παίδων
 ‘ ἓνα παράλυσον τῆς στρατῆς τὸν πρεσβύ-
 ‘ ταιον, ἵνα αὐτῷ τε ἐμεῦ καὶ τῶν χρη-
 ‘ μάτων ἢ μελεδωνός· τῆς δὲ τέσσερας ἄγε
 ‘ ἅμα σεωῦτόν· καὶ πρήξας τὰ νοέεις, νο-
 ‘ σήσεις ὀπίσω.’

λθ'. Κάρτα τε ἐθυμώθη ὁ Ξέρξης, καὶ
 ἀμείβεσθαι^b τοῖσδε, ‘ Ω κακὲ ἄνθρωπε, σὺ
 ‘ ἐτόλμησας ἐμεῦ στρατευομένον αὐτῷ ἐπὶ
 ‘ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄγονίος παῖδας ἐμὲς
 ‘ καὶ ἀδελφεὺς καὶ οἰκητῆς καὶ φίλος, μνήσα-
 ‘ σθαι περὶ σέο παιδός, ἐὼν ἐμὸς δῖλος

^b ἀμείβετο.

‘su, sed mihi pro magno futurum?’ Xerxes nihil non potius, quàm petebat, illum petiturum ratus, se indulturum respondit, et ut peteret proloqui iussit. Pythius ubi hoc audivit, sumpta fiducia, ‘Domine, inquit, quinque mihi filii sunt, quos omnes contingit in militiam tecum ire adversus Graeciam: horum unum tu quaeso, rex, misertus mei qui huc processi aetatis, dimitte ab militia eum, qui natus est maximus: ut et mei ipsius et census curam gerat; quatuor tecum ducas. ita confectis quae in animo habes, rursus revertaris!’

39. Rex ob id admodum indignatus, his verbis respondit, ‘Homo improbe, tunc, quum ego ipse in expeditionem eam adversus Graeciam, filiosque meos et fratres et domesticos et amicos ducam, ausus es mentionem filii tui facere, qui meus es servus, quem oportet-

‘ bat cum omni familia et ipsa uxore me
 ‘ comitari? Probe nunc discito hoc, ani-
 ‘ mum in hominum habitare auribus.
 ‘ Qui bona quum audivit, corpus volup-
 ‘ tate implet: qui his contraria, is exa-
 ‘ cerbatur. Tu itaque quum bene feci-
 ‘ sti, et alia ejusdem generis promissisti,
 ‘ non gloriaris te supergressum esse re-
 ‘ gem munificentia: quum vero ad im-
 ‘ pudentiora conversus es, non tu quidem
 ‘ pro merito, sed minora quam pro me-
 ‘ rito accipies. nam te et quatuor filios
 ‘ liberant hospitalia munera: unius autem
 ‘ quem praecepue complecteris, damno
 ‘ mulctabere.’ Haec quum respondisset,
 subito imperavit iis quibus delegatum e-
 rat ista exequi, ut maximum natu filiorum
 Pythii inventum discinderent medium:
 ejusque discissi dimidium ad dexteram
 viae, et dimidium ad sinistram dispo-
 nent, et illac transiret exercitus.

ἔ τὸν χρῆν πανοικίῃ αὐτῇ γυναικὶ συνέ-
 πεσθαι; εὖ νῦν τόδ' ἐξεπίσασο, ὡς ἐν
 τοῖσι ὡσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός·
 ὅς χρησά μὲν ἀκέσας, τέρψιος ἐμπι-
 πλέει τὸ σῶμα· ὑπεναντία δὲ τέτοισι
 ἀκέσας, ἀνοιδέει^c. ὅτε μὲν νυν χρησά
 ποιήσας ἕτερα τοιαῦτα ἐπηγγέλλεο,
 εὐεργεσίῃσι βασιλῆα ἔ καυχήσεαι ὑπερ-
 βαλέσθαι· ἐπεὶ τε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέσφερον
 ἐτράπεο, τὴν μὲν ἀξίην ἔ λάμψεαι, ἐ-
 λάσσω δὲ τῆς ἀξίης. σὲ μὲν γὰρ καὶ τὸς
 τέσσερας τῶν παίδων ῥύεσαι τὰ ξείνια·
 τῷ δὲ ἐνὸς τῷ περιέχεαι μάλισα, τὴν
 ψυχὴν ζημιώσεαι· ὡς δὲ ταῦτα ὑπε-
 κρίνατο, αὐτίκα ἐκέλευε τοῖσι προσετέ-
 τακτο ταῦτα πρῆσσειν, τῶν Πυθίῃ παί-
 δων ἐξευρόντας τὸν πρεσβύτατον, μέσον
 διατάμεϊν· διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμίτομα
 διαθεῖναι, τὸ μὲν, ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ,
 τὸ δ', ἐπ' ἀριστερά· καὶ ταύτῃ διεξιέναι
 τὸν στρατόν.

^c τύτοισι, ἀνοιδέει.

μ'. Ποιησάντων δὲ τεττέων τῷτο^d, μέλα
ταῦτα διεξήϊε ὁ στρατός. ἡγεόνιο δὲ πρῶ-
τοι μὲν οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια·
μετὰ δὲ τέττες, σύμμικλος^e στρατός παν-
τοίων ἐθνέων ἀναμιξ, ὃ διακεκριμένοι· τῇ
δὲ ὑπερημίσεες ἔσαν, ἐνθαῦτα διελέλειπ-
το, καὶ ὃ συνέμισγον^f ἔτοι βασιλεί· προ-
ηγεῦνιο μὲν δὴ ἱππόται^g χίλιοι, ἐκ Περ-
σέων πάντων ἀπολελεγμένοι, μετὰ δὲ
αἰχμοφόροι χίλιοι καὶ ἔτοι ἐκ πάντων ἀπο-
λελεγμένοι, τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν
τρέψαντες· μετὰ δὲ, ἱροὶ Νισαῖοι καλεό-
μενοι ἵπποι δέκα, κεκοσμημένοι ὡς κάλλι-
σα. Νισαῖοι δὲ καλέονται ἵπποι ἐπὶ τῷδε·
ἔσι πεδῖον μέγα τῆς Μηδικῆς τῷ ἔνομα
ἔσι Νίσαιον· τῆς ὧν δὴ ἵππας τῆς μεγά-
λης φέρει τὸ πεδῖον τῷτο. ὅπιαθεν δὲ τε-
τέων τῶν δέκα ἵππων, ἄρμα Διὸς ἱρὸν ἐ-
πετέτακτο, τὸ ἵπποι μὲν εἴλκον λευκοὶ
ὀκτώ. ὅπιαθε δὲ τῶν ἵππων εἴπελο πεζῇ
ἡνίοχος, ἐχόμενος τῶν χαλινῶν. ὅδεῖς

d Vox haec τῷτο abest ab MS. e Vox ista σύμμικλος non legitur in MS. f MS. συνέμισγον. g μὲν γὰρ ἱππόται.

40. Hoc illi ubi exequuti sunt, illac exercitus pertransivit. In quo praecedebant ii qui sarcinas portabant et impedimenta. Post hos omnigenarum gentium non distinctae sed promiscuae copiae, numero ultra dimidium exercitus. Post has intercedebat intervallum: neque enim isti cum rege miscebantur. Praecedebant mille equites e Persis omnibus delecti: secundum hos totidem hastati, et ii delecti ex omnibus, versis deorsum in terram spiculis. Post hos sacri equi decem quam pulcherrime ornati, qui Nisaei dicuntur, ideo sic dicti, quod est ingens Medicae regionis campus nomine Nisaeus, qui grandes fert equos. Hos decem equos sequebatur sacer Jovis currus, quem octo equi albi trahebant, pone auriga comitante, qui pedibus ingrediens habenas

tenebat, hanc enim sellam nemo mortaliū inſcendit. Poſt quem ipſe Xerxes in curru equorum Niſaeorum, ad latus incedente auriga, cui nomen erat Patiramphes, Otanis filius, viri Perſae.

41. Hunc quidem in modum Sardibus exceſſit Xerxes: ſed e curru, quoties ratio exigebat, in eſſedum tranſcendebat. Eum ſequebantur haſtati Perſarum optimi ac nobiliſſimi mille, e more ſpicula geſtantes. Poſt hos alius delectus equitatus mille Perſarum. Dehinc e ceteris Perſis decem millia peditum delecta, quorum mille in haſtis pro imis cuſpidibus geſtabant mala punica aurea, et reliquos undique includebant; at novem millia ſic ab eis circumdata habebant argentea mala punica; ſed et aurea mala punica habebant illi, quorum terram verſus ſpectabant ſpicula: etiam mala, ii qui Xerxen

γὰρ δὴ ἐπὶ τῷτον τὸν θρόνον ἀνθρώπων ἀνα-
βαίνει. τὸν δὲ ὅπιοθεν αὐτὸς Ξέρξης ἐπ'
ἄρματος ἵππων Νισαίων· παρεβέβηκε δέ
οὐκ ἡνίοχος, τῷ ἔνομα ἦν Παλίσάμφης, Ο-
τάνεω παῖς, ἀνδρὸς Πέρσεω.

μα'. Εξήλασε μὲν δὴ ἔτῳ ἐκ Σαρδίων
Ξέρξης· μετεκβαίνεσκε δέ, ὅπως μιν ὁ λό-
γος αἰρέοι, ἐκ τῷ ἄρματος ἐς ἀρμάμαξαν.
αὐτῷ δὲ ὅπιοθεν αἰχμοφόροι Περσέων οἱ
ἀριστοὶ τε καὶ γενναυότατοι, χίλιοι, κατὰ
νόμον τὰς λόγχας ἔχοντες. μετὰ δέ, ἵπ-
πος ἄλλη χιλίη ἐκ Περσέων ἀπολελεγ-
μένη. μετὰ δὲ τὴν ἵππον, ἐκ τῶν λοιπῶν
Περσέων ἀπολελεγμένοι μύριοι. ἕτος πε-
ζὸς ἦν. καὶ τεττέων χίλιοι μὲν ἐπὶ τοῖσι
δόρασι οἱ ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ῥοιάς εἶ-
χον χρυσέας, καὶ περίξ συνέκληρον τῆς ἄλ-
λας· οἱ δὲ εἰνακίχλιοι ἐντὸς τεττέων ἑόν-
τες, ἀργυρέας ῥοιάς εἶχον· εἶχον δὲ χρυ-
σέας ῥοιάς καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τρέποντες τὰς
λόγχας, καὶ μῆλα, οἱ ἄγχις ἐπόμενοι

Ξέρξης. τοῖσι δὲ μυρίοισι ἐπέτέτακτο ἵππος Περσέων μυρίη. μετὰ δὲ τὴν ἵππον διέλειπε καὶ δύο σαδίσας, καὶ ἔπειτα ὁ λοιπὸς ὄμιλος ἦεν ἀναμίζ.

μβ'. Εποίεετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίας ὁ στρατὸς ἐπὶ τε ποταμὸν Καΐκον καὶ τὴν γῆν Μυσίην· ἀπὸ δὲ Καΐκας ὀρμεώμενος, Κάνης ὄρος ἔχων ἐν ἀριστερῇ, διὰ τῆς Αταρνέως ἐς Καρίνην^α πόλιν. ἀπὸ δὲ ταύτης, διὰ Θήβης πεδίον ἐπορεύετο, Ἀδραμύτειον τε πόλιν καὶ Αντανδρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος. τὴν Ἰδην δὲ λαβὼν ἐς ἀριστερὴν χεῖρα, ἦεν ἐς τὴν Ἰλιάδα γῆν. καὶ πρῶτα μὲν οἱ ὑπὸ τῇ Ἰδῇ νύκτα ἀναμείναντι βρονταί τε καὶ πρηστῆρες ἐπεισπίπτουσι, καὶ τινὰ αὐτῇ ταύτῃ συχνὸν ὄμιλον διέφθειραν. ἀπικομένους δὲ τῆς στρατὸς ἐπὶ ποταμὸν Σκάμανδρον, ὃς πρῶτος ποταμῶν, ἐπεὶ τε ἐκ Σαρδίων ὀρμηθέντες ἐπεχείρησαν τῇ ὁδῷ, ἐπέλιπε^β τὸ ῥέεθρον, ὃν ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τε καὶ τοῖσι

^α MS. Κάριν. ^β ἀπέλιπε.

proxime sequebantur. Haec decem millia ordine subsequebatur equitatus e decem millibus Persarum. Relicta post hos duorum stadiorum intercapedine, mox ibat cetera multitudo promiscue.

42. Ita exercitus e Lydia perrexerat ad flumen Caicum et regionem Mysiam: a Caico autem a laeva habens montem Canae, per Atarnem ad urbem Carinam. Ab hac per campum Thebae, urbem Adramyttium et Antandrum Pelasgidem praetergrediens, et Idam ad sinistram manum stringens, ad terram Iliensem pervenit. cui primum sub Ida noctem aegenti, tonitrua et fulgura ingruerunt, et complures ibidem ex eo exercitu occiderunt. Deinde ad Scamandrum est ventum, quem fluviorum primum, ex quo iter e Sardibus fieri coeptum est, aqua destituit, nec hominibus jumentisque pos-

tantibus suffecit.

43. Ad istum annum Xerxes postquam pervenit, Priami Pergamum ascendit, loci visendi cupidus. Quod ubi contemplatus est, et singula quaeque eorum audivit, Minervae Iliadi mille boves immolavit: sed et libamina Magi heroibus dederunt. His actis terror per noctem exercitum invasit. Simulatque illuxit, illinc movit, a laeva stringens Rhoetion urbem, et Ophryneon, et Dardanon, quae Abydo contermina est: a dextra, Gergithas et Teucros.

44. Ubi in mediam Abydon venerunt, Xerxi incessit cupido omnem exercitum oculis subjiciendi. itaque in exedra prominente, quam ei Abydeni prius ab illo jussi e candido lapide in tumulo industrie extruxerant, residebat prospiciens et in litore spectabat pedestres copias atque classem. Quam dum intuetur, subiit

κτῆνεσι πινόμενος.

μγ'. Ἐπὶ τῷτον δὴ τὸν ποταμὸν ὡς ἀπὶ κέλο Ξέρξης, ἐς τὸ Πριάμυ Πέργαμον ἀνέβη, ἡμέρον ἔχων θεήσασθαι. θεησάμενος δὲ, καὶ πυθόμενος κείνων ἕκαστα, τῇ Ἀθηναίῃ τῇ Ἰλιάδι ἔθυσε βῆς χιλίας· χοὰς δὲ οἱ μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἔχεαντο. ταῦτα δὲ ποιησαμένοισι, νυκτὸς φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε. ἅμα ἡμέρη δὲ ἐπορεύετο ἐνθεῦτεν, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν καὶ Οφρύνειον, καὶ Δάρδανον, ἥπερ δὴ Ἀβύδῳ ὁμιχρὸς ἐστὶ· ἐν δεξιῇ δὲ, Γέργιθας τε καὶ Τευκράς.

μδ'. Ἐπεὶ δ' ἐγένοντο ἐν Ἀβύδῳ μέση, ἠθέλησε Ξέρξης ιδέσθαι πάντα τὸν στρατὸν, καὶ προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνῷ ἐπίτηδες αὐτῷ ταύτῃ προεξέδρη λίθου λευκοῦ· ἐποίησαν δὲ Ἀβυδῆνοί, ἐντειλαμένους πρότερον βασιλῆος. ἐνθαῦτα, ὡς ἵζετο κατορῶν, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ἐθηεῖτο καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὰς νέας· θηεύμενος δὲ, ἡμέρη τῶν

νεῶν ἄμιλλαν γενομένην ἰδέσθαι. ἐπεὶ δ' ἐγένετό τε καὶ ἐνίκων Φοῖνικες Σιδώνιοι, ἦσθι τε τῇ ἀμίλλῃ καὶ τῇ στρατιῇ.

μέ'. Ὡς δὲ ὥρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλησποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης ἐωϋτὸν ἐμακάρισε· μετὰ δὲ τῷτο, ἐδάκρυσε.

μς'. Μαθὼν δέ μιν Ἀρτάβανος ὁ πατήρ, ὃς τοπρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως ἔ συμβαλεύων Ξέρξῃ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· ὅτος ὦν ἡρ φραδεῖς Ξέρξεα δακρύσαντα, εἶρετο τάδε, 'Ω βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαο νῦν τε καὶ ὀλίγω πρότερον. μακαρίσας γὰρ σεωϋτὸν, δακρύεις.' ὁ δὲ εἶπε, 'Επῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτεῖραι ὡς βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τεττέων γε ἑόντων τούτων, ὕδεις ἐς ἑκατοσὸν ἔτος

cum cupiditas spectandi navale certamen. Id certamen postquam commissum est, in quo Phoenices Sidonii vicere, voluptatem Xerxes cepit, cum certaminis, tum copiarum spectaculo.

45. Et quum intueretur omnem Hellespontum navibus obductum, omnia vero litora atque Abydenorum campos hominibus refertos, ibi se beatum esse jactavit, et post haec lacrymas fudit.

46. Sed animadvertens Artabanus eum patruus, qui primo libere sententiam protulerat dissuadens bellum Graeciae inferendum, hic vir considerans Xerxem lacrymantem, his verbis alloquebatur, ‘ Quam valde diversa, rex, inter se
‘ nunc facis et paulo ante: nam qui te
‘ beatum esse dixeras, nunc lacrymas fundis.’ Et ille, ‘ Reputantem me, inquit,
‘ quam brevis sit omnis humana vita,
‘ subiit horum miseratio; quorum, quum

‘ tot sint, nemo ad centesimum annum
 ‘ supererit.’ Excipiens Artabanus, ‘ At-
 ‘ qui, inquit, alia, quam istud est, vivendo
 ‘ miserabiliora patimur. Nam in tam
 ‘ brevi vita nullus hominum adeo felix
 ‘ extitit, neque horum neque aliorum,
 ‘ cui non crebro, nedum semel, subitura
 ‘ sit animo moriendi voluntas potius quam
 ‘ vivendi. Incidunt enim calamitates et
 ‘ morbi perturbant: efficiuntque ut quum
 ‘ vita brevis sit, tamen perlonga videatur.
 ‘ Ita mors optatissimum est perfugium
 ‘ aerumnosae vitae; sed deus, dulce gus-
 ‘ tans saeculum, in eo invidus esse depre-
 ‘ henditur.’

47. Cui Xerxes, ‘ Artabane, inquit,
 ‘ de humana quidem vita, cujus conditio
 ‘ talis est qualem tu exponis, commemo-
 ‘ rare supersedeamus: neque tristium me-
 ‘ minerimus, quum jucunda in manibus
 ‘ habeamus. Hoc mihi potius edissere:

‘περιέσαι.’ ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων, ‘Ἔτε-
 ‘ρα τῶν παρα τὴν ζῆν πεπόνθαμεν
 ‘οἰκτροτέρα^c. ἐν γὰρ ἔτῳ βραχεΐ βίῳ
 ‘ἔδεις ἔτῳ ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέ-
 ‘φυκε, ἔτε τῶν, ἔτε τῶν ἄλλων, τῷ
 ‘ὅ παρασησεται πολλάκις, καὶ ἐκὶ αὐ-
 ‘παξ, τεθνάναι βέλεσθαι μᾶλλον ἢ ζῶ-
 ‘ειν^d. αἱ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτου-
 ‘σαι, καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι, καὶ
 ‘βραχὺν ἐόντα, μακρὸν δοκέειν εἶναι ποι-
 ‘εῖν τὸν βίον. ἔτῳ ὁ μὲν θάνατος, μοχ-
 ‘θηρῆς ἐξοχῆς τῆς ζῆς, καταφυγὴ αἵρε-
 ‘τωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεός,
 ‘γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερός ἐν
 ‘αὐτῷ εὐρίσκεται ἐὼν.’

μζ. Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων, ‘Αρ-
 ‘τάβανε, βιοτῆς μὲν νυν ἀνθρωπότης πέρι,
 ‘ἐξοχῆς τοιαύτης οἷον περ σὺ^e διατρέχει
 ‘εἶναι, παυσώμεθα, μηδὲ κακῶν μεμνώ-
 ‘μεθα, χρηστὰ ἔχοντες πρήγματα ἐν
 ‘χερσί. Φράσον δέ μοι τόδε, εἴ τοι ἢ

^c οἰκτότερα. ^d ζῆν. ^e αἶτιν σὺ.

210 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

ὅφισ τῷ ἐνυπνίῳ μὴ ἐναργῆς ἔτω ἐφά-
 νη, εἶχες ἂν τὴν ἀρχαίην γνώμην, ἔκ
 ἑῶν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 ἢ μετέσθης ἂν; φέρε μοι τῷτο ἀτρεκέως
 εἰπέ. ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων, ὦ βασι-
 λεῦ, ὅφισ μὲν ἢ ἐπιφανεῖσα τῷ ὀνείρῳ,
 ὥς βυλόμεθα ἀμφοτέρωτεροι τελευτήσῃ·
 ἐγὼ δ' ἔτι καὶ ἐς τὸδε δείματός εἰμι
 ὑπόπλεος, ἔδ' ἐντὸς ἐμεωῦτ'· ἀλλὰ τε
 πολλὰ ἐπιλεγόμενος, καὶ δὴ καὶ ὀρέων
 τοι δύο^ε τὰ μέγιστα πάντων ἑόντα τοι
 πολεμιώτατα.^ε

μῆ. Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο
 τοῖσδε, Δαιμόνιε ἀνδρῶν, κοῖα ταῦτα
 λέγεις μοι εἶναι δύο πολεμιώτατα; κό-
 τερά τοι ὁ πεζὸς μεμπλὸς κατὰ τὸ πλη-
 θὸς ἐσι, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα
 φαίνεται πολλαπλήσιον ἔσεσθαι τοῦ
 ἡμετέρου; ἢ τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον
 λείψεται τῷ ἐκείνων; ἢ καὶ συναμ-
 φότερα ταῦτα; εἰ γάρ τοι ταύτῃ ἐν-

^ε ὀρίων δύο.

' nisi tibi ita evidens insomnii visio fuisset
 ' oblata, perstaresne adhuc in priore
 ' sententia, dissuadens mihi adversus Graeciam
 ' bellum? an eam defereres?' agendum aperte hoc mihi dicito. Ei respondens Artabanus, ' Visio, inquit, rex, quae
 ' in somnis objecta est, ad votum succedat
 ' amborum! ego autem adhuc adeo metu perculsus
 ' sum, ut non sim apud me; etiam mecum reputans alia multa,
 ' tum quoque duo, omnium maxima, videns tibi summopere hostilia.'

48. Ad haec haec Xerxes, ' Divine vir, inquit, quatenus ista ais duo mihi
 ' summopere hostilia esse? utrum terrestris exercitus
 ' tibi improbandus est, tanquam non satis copiosus?
 ' et multo numerosior ille Graecus futurus esse nostro
 ' videtur? an classis, tanquam illorum classe inferior?
 ' an haec ambo? Nam si ob

112 POLYMNIA. VII.

‘ hoc imbecilliores tibi videntur nostrae
 ‘ res, celerrimè alterum quis exercitum
 ‘ comparet.’

49. Respondit Artabanus, ‘ Neque
 ‘ hunc, Rex, exercitum improbaverit
 ‘ quisquam, qui sit mentis compos; ne-
 ‘ que hanc navium multitudinem. Si
 ‘ vero plures coëgeris, quae duo dico,
 ‘ erunt tibi multo magis hostilia. Ea
 ‘ vero duo sunt, terra et mare. neque
 ‘ enim ~~unquam~~ ^{usquam} maris portus est ejusmodi,
 ‘ (ut ego conjecto) qui surgente tempe-
 ‘ state sit capax hujus tuae classis, idone-
 ‘ usque ad eam tutandam: neque vero
 ‘ unum illum portum esse oportet, sed
 ‘ per universam continentem, quam prae-
 ‘ terveharis. Itaque quum portus tibi op-
 ‘ portuni desint, intellige homines in ar-
 ‘ bitrio fortuitorum, non fortuita in arbi-
 ‘ trio hominum esse. Et sic e duobus
 ‘ uno exposito, pergo dicere alterum:

‘δέεσσερα φαίνεται εἶναι τὰ ἡμέτερα πρήλ-
 ‘ματα, στρατῷ ἂν ἄλλῃ τις τὴν ταχί-
 ‘σιν ἄγεσιν ποιῶτο.’

μθ. ‘Ο δ’ ἀμείβετο λέγων, ‘Ω βα-
 ‘σιλεῦ, ὅτε στρατὸν τῷτον, ὅστις γε σύν-
 ‘εσιν ἔχει, μέμφοιτ’ ἂν, ὅτε τῶν νεῶν
 ‘τὸ πλήθος ἦν δὲ πλεῦνας συλλέξης,
 ‘τὰ δύο τοι τὰ λέγω, πολλῷ ἔτι πολε-
 ‘μιώτερα γίνεσθαι. τὰ δὲ δύο ταῦτα, ἔσι
 ‘γῇ τε καὶ θάλασσά. ὅτε γὰρ τῆς θα-
 ‘λάσσης ἔσι λιμὴν τοσούτος ὕδαμόθι (ὡς
 ‘ἐγὼ εἰκάζω) ὅστις ἐγειρομένους χειμῶ-
 ‘νος, δεξάμενός σευ τῷτο τὸ ναυτικόν,
 ‘Φερέγλυτος ἔσαι διασῶσαι τὰς νέας. καί-
 ‘τοι ἔκὶ ἓνα αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα,
 ‘ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἡπειρον, παρ’
 ‘ἣν δὴ κομίζεαι. ἔκων δὲ ἐόντων τοι τῶν¹
 ‘λιμένων ὑποδεξίων, μάθε ὅτι αἱ συμ-
 ‘φοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἀρχασι, καὶ ἔκὶ
 ‘ὧν ἄνθρωποι τῶν συμφορέων. καὶ δὴ τῶν
 ‘δύο τοι τῷ ἐτέρῳ εἰρημένους, τὸ ἕτερον

¹ ἰόντων τῶν.

114 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

ἔρχομαι ἐρέων. γῇ δὲ πολεμίῃ τῇδὲ τοι
 κατίσεται. εἰ ἐθέλει τοι μηδὲν ἀντί-
 ζον κατασηῆναι, τοσούτω τοι γίνεται
 πολεμιωτέρῃ, ὅσω ἂν προβαίνοις ἑκα-
 σέρω, τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος. εὖ-
 πρηξίης γὰρ ἔκ ἑσι ἀνθρώποισι ὕδεμιν
 πληθώρη. καὶ δὴ τοι ὡς ὕδενος ἐναντι-
 ευμένυ, λέγω τὴν χώραν πλεῦνα ἐν
 πλέονι χρόνῳ γινομένην, λιμὸν τέξεσθαι.
 ἀνὴρ δὲ ὕτω ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βαλευό-
 μενος μὲν, ἀρρῶδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος
 πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρα-
 σὺς εἴη.

ν'. Αμείβεσθαι Ξέρξης τοῖσδε, Ἀρτά-
 βανε, εἰκότως μὲν σύ γε τεττέων ἑκαστα
 διαιρέσαι· ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο, μή-
 τε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο. εἰ γὰρ δὴ βέ-
 λιο ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπесφερομένῳ πρήγ-
 ματι τὸ πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποι-
 ῆσαις ἂν ὕδαμᾶ ὕδεν. κρέατον δὲ, πάν-
 τα θαρσέοντα, ἥμισυ τῶν δεινῶν πά-

‘Terra tibi hostilis est; si nihil illic ad-
 ‘versarium tibi vult constituere, eo ho-
 ‘stilius tibi est, quo longius processeris,
 ‘assidue ulterius furripiens. Nulla enim
 ‘est hominibus rei feliciter cedentis sa-
 ‘tietas. Unde etiam, ut nemo tibi oc-
 ‘currat, dico maiorem majori in tempore
 ‘regionem, famem esse allaturam. At
 ‘vir ita demum fuerit optimus, si in de-
 ‘liberando quidem, omnem rem se pas-
 ‘surum reputans, extimescat, in re autem
 ‘agenda sit audax.’

50. Cui Xerxes, ‘Artabane, inquit,
 ‘probabiliter tu quidem horum singula
 ‘discrevist: tamen non est ut omnia re-
 ‘formides, omniaque peraeque confide-
 ‘res. Nam si velis in negotii cujuscun-
 ‘que supervenientis consultatione semper
 ‘omnia perinde considerare, nunquam
 ‘aliquid efficias. Satius autem omnia
 ‘alacriter aggredientem dimidium aerum-

‘ narum pati, quam omni in re praesump-
 ‘ to metu nihil omnino pati. Quod si re-
 ‘ pugnando omnibus quae dicuntur, ne-
 ‘ que quod firmum est, demonstraveris,
 ‘ labi debes in illis, perinde atque is qui
 ‘ contraria istis dicat. Hoc sane perinde
 ‘ se habet. Scire vero aliquem (quum sit
 ‘ homo) qua ratione quid firmum esse
 ‘ oporteat, nequaquam arbitror. At eos
 ‘ qui facere quid volunt, consueverunt
 ‘ plerunque sequi lucra: raro autem illos
 ‘ qui perpensant omnia, et qui agere
 ‘ cunctantur. Cernis quo res Persica po-
 ‘ tentiae processit: quo nunquam pro-
 ‘ gressam videres, si ii qui ante me exti-
 ‘ tere reges, istiusmodi consiliis, quibus
 ‘ tu, usi fuissent; aut non utentes istis,
 ‘ alios suasores tales habuissent: nunc
 ‘ pericula contemnentes, tantopere il-
 ‘ lam provexerunt. Magna enim nego-
 ‘ tia magnis cum periculis suscipi volunt.

'χειν μᾶλλον, ἢ πᾶν χρήμα προδει-
 'μαίνοντα, μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν. εἰ δὲ
 'ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, μήτε
 'βέβαιον^β ἀποδέξῃς, σφάλλεσθαι ὀφεί-
 'λεις ἐν αὐτοῖσι· ὁμοίως καὶ ὁ ὕπεναν-
 'τία τῷ τῷσι λέξας. τῷτο μὲν νυν ἐπί-
 'σης ἔχει· εἰδέναι δὲ ἄνθρωπον ἐόντα κῶς
 'χρῆ τὸ βέβαιον, δοκέω μὲν ὑδαμῶς.
 'τοῖσι τοίνυν βυλομένοισι ποιεῖν, ὡς το-
 'επίπαν φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα· τοῖ-
 'σι δὲ ἐπιλεγομένοισι τε πάντα καὶ ὁκ-
 'νέσι, ὃ μάλᾳ ἐθέλει. ὁρᾷς τὰ Περσέων
 'πρήγματα ἐς ὃ δυνάμιος προκεχώρηκε;
 'εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι οἱ πρὸ ἐμεῦ γεόμενοι
 'βασιλῆες γνώμησι ἐχρέωντο ὁμοίησι κῆ^ε
 'σὺ, ἢ μὴ χρεώμενοι γνώμησι τοιαύτησι,
 'ἄλλας συμβάλλας εἶχόν τοιούτους, ὃκ ἂν
 'κοτε^δ εἶδες αὐτὰ ἐς τῷτο προελθόντα·
 'νῦν δὲ κινδύνους ἀναρρίπτέοντες ἐς τῷτό
 'σφρα^ε προηγάγοντο. μεγάλα γὰρ πρήγ-
 'ματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει κατα-

^β μὴ τὸ βέβαιον. ^ε ἐχρίωντο τῇσι β. ^δ ὃκ ἂν ποτε. ^ε MS.
 ρίας.

ῥέεσθαι. ἡμεῖς τοίνυν ὁμοιούμενοι κείνοι-
 σι, ὥρην τε τῷ ἔτεος καλλίστην πορευό-
 μεθα, καὶ κατασρεφόμενοι πᾶσαν τὴν
 Εὐρώπην, νοσήσομεν ὀπίσω, ἔτε λιμῶ
 ἐντυχόντες ὑδαμόθι, ἔτε ἄλλο ἄχαρι
 ὑδὲν παθόντες. τῷτο μὲν γάρ, αὐτοὶ
 πολλὴν φορβὴν φερόμεθα πορευόμενοι·
 τῷτο δὲ, τῶν ἂν καὶ ἐπιβέωμεν γῆν καὶ
 ἔθνος, τῷτον τὸν σῖτον ἔχομεν. ἐπ' ἀρο-
 τήρας δὲ καὶ ὑπονομάδας στρατευόμεθα ἄν-
 δρας.

να'. Λέγει Αρτάβανος μετὰ ταῦτα,
 Ω βασιλεῦ, ἐπεὶ τε ἀρρώδέειν ὑδὲν ἔα-
 πρῆγμα, σὺ δέ μευ συμβελίην ἐνδεξαι.
 ἀναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρη-
 μάτων πλεῖνα λόγον ἐκτεῖναι. Κῦρος
 ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πᾶσαν πλὴν Αθην-
 ναίων κατεσρέψατο δασμοφόρον εἶναι
 Πέρσησι. τέτθες ὦν τέθς ἄνδρας συμβε-
 λεύω τοι μηδεμιῇ μηχανῇ ἄγειν ἐπὶ τέθς
 πατέρας. καὶ γὰρ ἄνευ τέθτων οἶοί τε

' Quare nos, illorum facta aemulantes,
 ' optimo anni tempore ingredimur: sub-
 ' actaque omni Europa, rursus reverte-
 ' mur, nullam usquam neque famem ne-
 ' que rem tristem passi. nam et commea-
 ' tus affatim ipsi nobiscum portamus: et
 ' ad quamcunque vel regionem vel gen-
 ' tem veniemus, ejus re frumentaria po-
 ' niemur. nam aratoribus viris, non pas-
 ' toribus inferimus bellum.'

51. Posthaec Artabanus, ' Quando-
 ' quidem, inquit, non finis ullam rem
 ' formidari, tu tamen meum admitte con-
 ' silium: necesse est enim de multis ne-
 ' gotiis in longius extrahi orationem: Cy-
 ' rus, Cambyse genitus, omnem praeter
 ' Athenas Ioniam Persis tributariam red-
 ' didit. quare suadeo ne quo pacto hos
 ' viros adversus parentes suos ducas. nam
 ' sine Ionibus satis superque sufficimus
 ' hostem superare: quos necesse est aut

‘ injustissimos esse, si metropolim suam in
 ‘ servitutem redigant; aut justissimos, si
 ‘ illius libertatem adjuvent. Si injustissi-
 ‘ mi erunt, nullo modo certe nobis mag-
 ‘ num lucrum adferunt: sin justissimi,
 ‘ magnam poterunt tuo exercitui afferre
 ‘ perniciem. Itaque hoc vetus dictum
 ‘ tanquam probum in mente habe, non
 ‘ statim cum initio exitum omnem esse
 ‘ manifestum.’

52. Ad haec excipiens Xerxes, ‘ Ar-
 ‘ tabane, inquit, sententiarum quas dixisti
 ‘ in hac praecipue falleris, qui Iones me-
 ‘ tuis ne immutentur; quorum maximum
 ‘ habemus documentum; quorum et tu
 ‘ testis es, et qui alii cum Dario adversus
 ‘ Scythas militaverunt; quia in eorum
 ‘ potestate situm fuit universas Persarum
 ‘ copias et perdere et servare: illi vero
 ‘ fidem justitiamque praestiterunt, nihil
 ‘ ingratum committentes. Praeterea quum

'εἰμὲν τῶν ἐχθρῶν κατυπέρτεροι γίνε-
 'σθαι. ἢ γὰρ σφέας, ἣν ἔπωνίαι, δεῖ ἀδι-
 'κωτάτης γίνεσθαι καταδεδυμένους τὴν
 'μητρόπολιν, ἢ δικαιολάτης, συνελευθερῶν-
 'τας. ἀδικώτατοι μὲν νυν γινόμενοι, ὕδεν
 'κέρδος μέγα ἡμῖν προσβάλλουσι· δικαιο-
 'ταῖοι δὲ γινόμενοι, οἳοί τε δηλήσασθαι με-
 'γάλως τὴν σὴν στρατιὴν γίνονται. ἐς θυ-
 'μὸν ὧν βαλεῦ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος, ὡς εὖ
 'εἴρηται, τὸ μὴ ἅμα ἀρχῇ πᾶν τέλος
 'καταφαίνεσθαι.'

νβ'. Αμείβεσθαι πρὸς ταῦτα Ἑξέρξης,
 'Αρτάβανε, τῶν ἀπεφήναο γνωμέων,
 'σφάλλεαι κατὰ ταύτην δὴ μάλισσα, ὅς
 'Ιωνας φοβέεαι μὴ μεταβάλλωσι· τῶν
 'ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, τῶν σύ τε μάρ-
 'τυς γίνεαι, καὶ οἱ συστρατευσάμενοι Δα-
 'ρείῳ ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τέτοιαι
 'ἢ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ ἐγένετο διαφθεῖ-
 'ραι καὶ περιποιῆσαι· οἱ δὲ δικαιοσύνην
 'καὶ πιστότητά ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ ὕδεν.

ἡ MS. ἀμείβεσθαι καὶ ταῦτα.

' πάρεξ^a δὲ τῆς, ἐν τῇ ἡμετέρῃ καταλι-
 ' πόντας τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ χρήματα,
 ' ὅδ' ἐπιλέγεσθαι χρή νεώτερόν τι ποιή-
 ' σειν. ἔτῳ δὲ μηδὲ τῷτο φοβέο, ἀλλὰ θυ-
 ' μὸν ἔχων^b ἀγαθόν, σῶζε οἶκόν τε τὸν
 ' ἐμὸν, καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν. σοὶ γάρ
 ' ἐγὼ μὲν ἔκ πάντων σκῆπτρα τὰ ἐμὰ
 ' ἐπιτράπω.

γγ'. Ταῦτα εἶπας, καὶ Ἀρτάξανον ἀ-
 ποστείλας ἐς Σῶσα, δεύτερα μετεπέμψατο
 Ξέρξης Περσέων τῆς δοκιμωτάτης. ἐπεὶ
 δὲ οἱ παρῆσαν, ἔλεγέ σφι τάδε, ' Ω Πέρ-
 ' σαι, τῶν δ' ἐγὼ ὑμέων χρήζων, ὑμέας^c
 ' συνέλεξα ἄνδρας τε γίνεσθαι ἀγαθούς,
 ' καὶ μὴ καταιχύνειν τὰ πρόοθεν ἐργασ-
 ' μένα Πέρσησι, ἔόντα μεγάλα τε καὶ
 ' πολλῷ ἄξια. ἀλλ' εἷς τε ἕκαστος καὶ οἱ
 ' σύμπαντες προθυμίην ἔχωμεν. ξυιὸν
 ' γάρ τῷτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται. τῶν-
 ' δε δὲ^d εἵνεκα προαγορεύω ἀντέχεσθαι
 ' τῷ πολέμῳ ἐντεταμένως· ὥς γάρ ἐγὼ

^a ἀχαρὶ ὕδιν ποιήσαντες. πάρεξ. b MS. ἔχει. c Haec vox non
 est in MS. d τῶν δέ, sed et modo ante erat in MS. σπεύδεται.

' liberos suos atque uxores et opes in nos-
 ' tra terra reliquerint, ne cogitare quidem
 ' oportet eos aliquid rerum novarum
 ' molituros. Quare neque hoc extimes-
 ' cas, sed bonum habens animum, tutare
 ' meam domum atque tyrannidem. tibi
 ' enim soli ex omnibus ego sceptrum mea
 ' permitto.'

53. Haec loquutus Xerxes Artaba-
 num Susa dimisit, iterumque illustrissimos
 quosque Persarum arcessivit. Qui post-
 eaquam praesto fuere, his eos verbis al-
 loquutus est, ' ô Persae, ego haec a vo-
 ' bis contendens, vos contraxi, ut viri
 ' praestantes existatis, neve res antehac
 ' gestas a Persis magnas praeclarasque de-
 ' coretis: sed cum singuli, tum uni-
 ' versi exhibeamus alacritatem. commu-
 ' ne enim hoc omnibus bonum procura-
 ' tur. Eaque de re vobis impero bellum
 ' gnaviter excipere: nam, ut ego audio,

‘adversus viros egregios tendimus; quos
 ‘si superaverimus, nullus unquam nobis
 ‘alius hominum exercitus obstabit. Nunc
 ‘igitur deos praesides terrae Perfidis pre-
 ‘cati, transeamus.’

54. Ac eo quidem die sese ad trans-
 eundum paraverunt. Postero autem tan-
 tisper morati sunt, volentes solem exori-
 entem cernere, omnis generis odores in
 pontibus adolentes, ac myrto iter con-
 sternentes. Ubi sol exortus est, ex aurea
 phiala Xerxes libans in mare, ad solem
 vota concepit, nequid sibi adversi contin-
 geret, quo prius desisteret Europam sub-
 igere, quam ad illius terminos pervenisset.
 Haec precatus, phialam in Hellespontum
 abjecit, aureumque craterem, ac gladium
 Persicum, quem acinacem vocant. Hoc
 pro comperto dijudicare non possum,
 utrum soli dedicans gladium demiserit in

‘ πυνθάνομαι, ἐπ’ ἄνδρας στρατευόμεθα
 ‘ ἀγαθός· τῶν ἣν κρατήσωμεν, ὃ μή τις
 ‘ ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιῆκοτε ἀνθρώ-
 ‘ πων. νῦν δὲ διαβαίνωμεν ἐπευζάμενοι τοῖ-
 ‘ σι θεοῖσι τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι.’

νδ’. Ταύτην μὲν τὴν ἡμέρην παρεσκευ-
 ἀζοντο^d ἐς τὴν διάβασιν· τῇ δὲ ὕφεραίῃ
 ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἐθέλοντες ἰδέσθαι ἀνί-
 χοντα, θυμῆματά τε παντοῖα ἐπὶ τῶν
 γεφυρέων καταγίζοντες, καὶ μυρσίνησι φορ-
 νῦντες τὴν ὁδόν. ὥς δ’ ἐπανετέλλε ὁ ἥλιος,
 σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης Ξέρξης ἐς τὴν
 θάλασσαν, εὐχέτο πρὸς τὸν ἥλιον μηδε-
 μῖν οἱ συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ἢ
 μιν παύσει κατασφύλασθαι τὴν Εὐρώ-
 πην πρότερον ἢ ἐπὶ τέρμασι τοῖσι ἐκείνης
 γένηται. εὐζάμενος δὲ, ἐσέβαλε τὴν φιά-
 λην ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ χρύσειον κρη-
 τῆρα, καὶ Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκην κα-
 λέουσι. ταῦτα ὅκ’ ἔχω ἀτρεκέως διαχρῆ-
 ναι ὅτε εἰ τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς κατῆκε ἐς

^d MS. παρεσκευάζειν

φὴν θάλασσαν, ὅτε εἰ μετεμέλησέ οἱ τὸν
Ἑλλήσποντον μασιγώσαντι, καὶ ἀντὶ τού-
των τὴν θάλασσαν ἐδωρέετο.

νέ. Ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποιήτο, διέ-
βαινον κατὰ μὲν τὴν ἐτέραν τῶν γεφυρέων
τὴν πρὸς τῷ Πόντῃ, ὁ πεζὸς τε καὶ ἡ ἵπ-
πος ἅπασα· κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ Αἰ-
γαῖον, τὰ ὑποζύγια, καὶ ἡ θεραπήη. ἡγέ-
οντο δὲ πρῶτα μὲν οἱ μύριοι Πέρσαι, ἐξε-
φανώμενοι πάντες· μετὰ δὲ τέττας, ὁ σύμ-
μικτος στρατὸς παντοίων ἐθνέων. ταύτην
μὲν τὴν ἡμέραν ἔτοι. τῇ δὲ ὑστεραίῃ, πρῶ-
τοι μὲν οἱ τε ἵππότες, καὶ οἱ τὰς λόγ-
χας κάτω τρέποντες. ἐξεφάνωντο δὲ καὶ
ἔτοι. μετὰ δὲ, οἱ τε ἵπποι οἱ ἱροὶ, καὶ τὸ
ἄρμα τὸ ἱρόν· ἐπὶ δὲ, αὐτός τε Ξέρξης,
καὶ οἱ αἰχμοφόροι, καὶ οἱ ἵππότες οἱ χίλιοι·
ἐπὶ δὲ τέτοις, ὁ ἄλλος στρατὸς καὶ αἱ νῆες
ἅμα ἀνήγοντο εἰς τὴν ἀπεναντίον. ἤδη δὲ
ἦκον καὶ ὕψαιον διαβῆναι βασιλῆα πάν-
των.

τ MS. εἰς τὸ πῆλαγος.

pelagus; an Hellespontum, quod eum flagellasse poeniteret, in compensationem gladio donaverit.

55. His actis, per alterum pontium, qui vergebat in Pontum, peditatus omnis equitatusque transivit: per alterum, qui vergebat in Aegaeum, jumenta atque servitia, praecedentibus decem millibus Persarum, coronatis omnibus, quos promiscuus omnium nationum sequebatur exercitus. et hi quidem eo die. Insequenti autem die primi transiere equites, quique spicula deorsum versa gestabant, et hi etiam coronati, dehinc equi sacri, ac sacer currus, tum ipse Xerxes, post hastati, et mille equites; post hos alius exercitus, et naves pariter ad ulterius litus agebantur: quanquam audiui quoque postremum omnium transisse regem.

56. Xerxes, posteaquam in Europam trajecit, conspicabatur exercitum sub flagellis transeuntem. Transivit autem ejus exercitus septem per dies totidemque noctes nullo tempore intermisso. Ibi jam transgresso Hellespontum Xerxe, fertur quidam vir Hellespontius dixisse, ‘ O Jupiter, quidnam tu sub specie viri Persae, et accepto Xerxis pro Jovis nomine, Graeciam e sedibus suis exturbare vis, omnes homines ducens, quum etiam sine his tibi id facere liceret?’

57. Transgressis omnibus et iter ingredientibus, ingens prodigium oblatum est: quod Xerxes nihili fecit, etsi ad conjecturam patens; siquidem equa leporem enixa est. quod facile erat inde ad conjectandum; quod Xerxes quidem exercitum adversus Graeciam cum maximo strepitu et ambitiosissime ducturus foret, rursusque pro seipso sollicitus, ad eundem

νς'. Ξέρξης δὲ ἐπεὶ τε διέβη ἐς τὴν
 Εὐρώπην, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μα-
 σίγων διαβαίνοντα. διέβη δὲ ὁ στρατὸς αὐ-
 τῷ ἐν ἐπὶ ἡμέρησι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνησι,
 ἐλινύσας ὕδενά χρονον. ἐνθαῦτα λέγεται,
 Ξέρξεω ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλησπον-
 τον, ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον, 'Ω
 ' Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρσῃ, καὶ ἔνο-
 ' μα ἀντὶ Διὸς Ξέρξεα θέμενος, ἀνάστατον
 ' τὴν Ἑλλάδα ἐθέλεις ποιῆσαι, ἄγων
 ' πάντας ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τεττέων
 ' ἔξῃν τοι ποιέειν ταῦτα.'

νζ'. Ὡς δὲ διέβησαν πάντες, ἐς ὁδὸν
 ὠρμημένοισι τέρας σφί ἐφάνη μέγα, τὸ
 Ξέρξης ἐν ὕδενι λόγῳ ἐποιήσατο, καίπερ
 εὐσύμβλητον εἶν. ἵππος γὰρ ἔτεκε λα-
 γών. εὐσύμβλητον ὦν τῇδε ἐγένετο, ὅτι
 ἐμελλε μὲν ἐλᾶν στρατιὴν ἐπὶ τὴν Ἑλ-
 λάδα Ξέρξης ἀγαυρότατα καὶ μεγαλο-
 πρεπέστατα, ὀπίσω δὲ περὶ ἐωυτῷ τρέ-
 χων ἥξειν ἐς τὸν αὐτὸν χώρον. ἐγένετο

δὲ καὶ ἕτερον αὐτῷ τέρας ἔοντι ἐν Σάρ-
 δισι. ἡμίονος γὰρ ἔτεκε ἡμίονον διζὰ ἑ-
 χυσαν αἰδοῖα, τὰ μὲν, ἔρσηνος, τὰ δὲ,
 Φηλέης· κατύπερθε δὲ ἦν τὰ τοῦ ἔρ-
 σενος.

νή. Τῶν ἀμφοτέρων λόγον ἔδενά ποι-
 ησάμενος, τοπρὸσω ἐπορεύετο, σὺν δέ οἱ
 πεζὸς στρατός· ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν
 Ἑλλήσποντον πλέων, παρὰ γῆν ἐκομί-
 ζετο, τὰ ἔμπαλιν πρήσων τῷ πεζῷ. ὁ
 μὲν γὰρ πρὸς ἐσπέρην ἔπλεε, ἐπὶ Σαρ-
 πηδονίης ἄκρης τὴν ἀπίξιν ποιεύμενος, ἐς
 τὴν αὐτῷ προεῖρητο ἀπικομένῳ περιμέ-
 νειν· ὁ δὲ κατ' ἡπειρον στρατὸς πρὸς ἧῳ
 τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁ-
 δὸν διὰ τῆς Χερσονήσου· ἐν δεξιῇ μὲν ἔχων
 τὸν Ἑλλης τάφον τῆς Αἰθάμαντος, ἐν
 ἀριστερῇ δὲ Καρδίην πόλιν. διὰ μέσης δὲ
 πορευόμενος πόλιος, τῇ ἔνομα τυγχάνει
 εἰς Ἀγορὴν, ἐνθεῦτεν δὲ κάμπτων, τὸν
 κόλπον τὸν Μέλανα καλεόμενον καὶ Μέ-

locum fuga recursurus. Alterum quoque ei prodigium, dum Sardibus foret, exhibitum est. mula enim mulam edidit anticipitia genitalia habentem, maris et feminae; sed maris erant superiora.

58. Quorum prodigiorum utrumque pro nihilo habens, ire pergebat, comitante eum pedestri copia, quum navalis exercitus extra Hellespontum navigans terram legeret, diverso pedestribus cursu. nam iste quidem vesperam versus ad promontorium Sarpedonium navigabat; quo quum pervenisset, iussus erat permanere: at terrestres exercitus ad auroram et solis exortum iter faciebat per Chersonesum, dextrorsum habens sepulcrum Helles filiae Athamantis, sinistrorsum Cardiam urbem; tum progressus per medium oppidi, cui nomen est Agora, illinc deflebens ad sinum nomine Melana, et fluvii

um, cui idem est nomen, fluxu non sufficientem exercitui, sed deficientem, hunc dico fluvium, unde etiam sinus iste accepit appellationem, transgressus vesperam versus contendit, et Aenon urbem Aeolidem et paludem Stentoridem praeteriens, donec ad Doriscon pervenit.

59. Est autem Doriscus Thraciae litus et campus ingens, quem grande flumen Hebrus interfluit: ubi extructum est castellum regium quod Doriscus appellabatur, in quo Persarum erat praesidium a Dario jam inde impositum, quum Scythi inferebat bellum. Quum igitur locus digerendis recensendisque copiis idoneus videretur, Xerxes ita sibi faciendum putavit. Ejus jussu navarchi, quum eo appulissent, omnes naves ad litus Dorisco contiguum receperunt, ubi Sala urbs Sa-

λανα ποταμόν, ἔκ ἀντιχόντα τότε τῇ
 στρατῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλιπόνῃα· τῷ-
 τον τὸν ποταμόν διαβάς, ἐπ' ἔ^ε καὶ ὁ
 κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, ἥϊε
 πρὸς ἐσπέρην, Αἰνὸν τε πόλιν Αἰολίδα
 καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιὼν, ἐς ὃ
 ἀπίκετο ἐς Δορίσκον.

νθ'. Ὁ δὲ Δορίσκος, ἐστὶ τῆς Θρηίκης
 αἰγιαλός τε καὶ πεδῖον μέγα. διὰ δὲ αὐ-
 τῷ ῥέει ποταμός μέγας Ἑβρος, ἐν τῷ
 τείχός τε ἐδέδμητο βασιλήϊον, τῷτο τὸ
 δὴ Δορίσκος κέκληται, καὶ Περσέων φρε-
 ρὴ ἐν αὐτῷ κατεσθήκεε ὑπὸ Δαρείῳ ἐξ
 ἐκείνου τῷ χρόνῳ ἐπεὶ τε ἐπὶ Σκύθας ἐ-
 στρατεύετο. ἔδοξε ὦν τῷ Ξέρξῃ ὁ χῶρος
 εἶναι ἐπιτήδεος ἐνδιατάξαι τε καὶ ἐξαριθ-
 μῆσαι τὸν στρατὸν, καὶ ἐποίεε ταῦτα.
 τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας ἀπικομένας
 ἐς Δορίσκον, οἱ ναύαρχοι, κελεύσαντος
 Ξέρξεω, ἐς τὸν αἰγιαλὸν τὸν προσεχέα
 Δορίσκῳ ἐκόμισαν· ἐν τῷ Σάλη τε Σα-

εἰ ἀν. ὁ.

μοθηϊκίη^α πεπόλιστα πόλιν, καὶ Ζώνη.
τελευταία δὲ αὐτῇ, Σέρρειον, ἄκρη ὀνο-
μασθή. ὁ δὲ χῶρος ἔτος τοπαλαιὸν ἦν
Κικόνων. ἐς τῷτον τὸν αἰγιαλὸν κατα-
χόντες τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες.
ὁ δὲ ἐν τῷ Δορίσκῳ τῷτον τὸν χρόνον τῆς
στρατιῆς ἀριθμὸν ἐποιέετο.

ξ'. "Οσον μὲν νυν ἕκαστοι παρεῖχον
πλήθος ἐς ἀριθμὸν^β, ἕκ' ἔχω εἶπαι τὸ ἀ-
τρεκές· ὃ γὰρ λέγεται πρὸς ὕδαμῶν ἀν-
θρώπων· σύμπαντος δὲ τῷ στρατῷ τῷ πεζῷ
τὸ πλήθος ἐφάνη ἐβδομήκοντα^γ καὶ ἐκατὸν
μυριάδες. ἐξηριθμήθησαν^δ δὲ τὸνδε τὸν τρό-
πον· συνηγάγοντο^ε ἐς ἓνα χῶρον μυριάδα
ἀνθρώπων, καὶ συνάξαντες^ς ταύτην ὡς μά-
λισα εἶχον, περιέγραφαν ἔσωθεν κύκλον.
περιγράφαντες δὲ, καὶ ἀπέντες τὰς μυριάδας,
αἵμασιήν περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον,
ὑψος ἀνήκυσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν. ταύ-
την δὲ ποιήσαντες, ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὰ

^α Σαμοθητικῇ. ^β πλήθος ἀριθμὸν. ^γ πλήθος, ἐβδομήκοντα.

^δ MS. ἐξηριθμήσαν. ^ε Etiam habet MS. συνηγάγον τε. ^ς συν-
άξαντες.

mothracica et Zona sitae sunt: cujus litoris ultima Serrium, celebre promontorium, qui locus quondam erat Ciconum. In hoc litus appulsa ac subducta classe, respiravere. Xerxes autem per hoc tempus apud Doriscon colligebat numerum militantium.

60. Equidem quantam singuli turbam ad numerum praeberint, pro certo affirmare non possum; quoniam a nullis prorsus hominibus id refertur: pedestris autem exercitus multitudo comperta fuit centum septuaginta myriades, vel *decies septies centena millia*. Numerum hoc modo inierunt: Conduxerunt unum in locum myriadem, vel *decem millia* hominum: qua coarctata quammaxime poterant, intus circulum circumscripserunt; quo facto emissaque illinc myriade, septem ex circuli modo circumdederunt, in altum excitantes umbilico viri tenus. Eam ubi fecere, aliam subinde intra illud cir-

cumstructum myriadem introduxerunt:
donec omnes isto pacto enumeraverunt;
numeros autem nationatim digesserunt.

61. Ex quibus qui militabant, hi erant. Persae, hunc in modum ornati: Circa capita gestabant pilea (quas vocant tiaras) non densata; circa corpus tunicas, manicis auctas, varii coloris, squama e ferro conferta in similitudinem piscium: femoralia circa crura: pro clypeis gerra, pharetris subter pendentibus: hastas breves, arcus grandes, sagittas arundineas: insuper ad dextrum femur pugiones e zona suspensos. Hi ducem habebant Otanem patrem Amestris, quae erat uxor Xerxis. Vocabantur autem quondam Persae a Graecis Cepheneis; a se vero ipsis atque ab accolis, Artaei: verum posteaquam Perseus Danaëis et Jovis filius ad Cepheum Beli filium commeavit, et An-

περιοικοδομημένον· μέχρις ἧ πάντας τέτρω-
τῷ τρόπῳ ἐξηρίθμησαν. ἀριθμήσαντες δέ,
κατὰ ἔθνεα διετάσσοντο.

ζα'. Οἱ δὲ στρατευόμενοι, οἷδε ἔσαν.
Πέρσαι μὲν, ὧδε ἐσκευασμένοι· περὶ μὲν
τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας καλεομένους,
πίλιν ἀπαγέας· περὶ δὲ τὸ σῶμα, κιθῶ-
νας χειριδωτὰς ποικίλους, λεπίδος σιδηρέης
ὅψιν ἰχθυοειδέος· περὶ δὲ τὰ σκέλεα, ἀνα-
ξυρίδας· ἀντὶ δὲ ἀσπίδων, γέρρα. ὑπὸ δέ,
Φαρετρεῶνες ἐκρέμαντο. αἰχμὰς δὲ βρα-
χέας ἔχον, τόξα δὲ μεγάλα, οἷς δὲ κα-
λαμίνους. πρὸς δέ, ἐγχειρίδια παρὰ τὸν
δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης.
καὶ ἄρχοντα παρείχοντο. Οτάνεια τὸν
Ἀμήστριος πατέρα, τῆς Ξέρξεω γυναικός.
ἐκαλέοντο δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων
Κηφῆνες, ὑπὸ μὲν τοι σφέων αὐτέων καὶ
τῶν περιοίκων, Ἀρταῖοι. ἐπεὶ δὲ Περσεὺς
ὁ Δανάης τε καὶ Διὸς ἀπὶ κέλο παρὰ Κηφέα
τὸν Βήλιν, καὶ ἔχε αὐτῇ τὴν θυγατέρα

g MS. διατάσσον.

Ἀνδρομέδην γίνεσθαι, αὐτῷ παῖς τῷ ἔνομα
 ἔθετο Πέρσην. τῷτον δὲ αὐτῷ καταλεί-
 πει. ἐτύγχανε γὰρ ἅπας ἐὼν ὁ Κηφεὺς
 ἔρσηνος γόνυ. ἐπὶ τῷτῃ δὲ τὴν ἐπωνυμίην
 ἔχον.

ζβ'. Μῆδοι δὲ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσαλ-
 μένοι ἐσρατεύοντο. Μηδική γὰρ αὕτη ἡ
 σκευὴ ἐστὶ, καὶ ἡ Περσική. οἱ δὲ Μῆδοι ἄρ-
 χονία μὲν παρείχοντο Τιγράνην, ἄνδρα
 Αἰχαιμενίδην· ἐκαλέοντο δὲ πάλαι πρὸς
 πάντων Ἀριοι. ἀπικομένης δὲ Μηδείης τῆς
 Κολχίδος ἐξ Ἀθηναίων ἐς τὰς Ἀρίας τέ-
 τας, μετέβαλον καὶ ἔδοι τὸ ἔνομα. αὐτοὶ
 περὶ σφέων ὧδε λέγουσι Μῆδοι. Κίωσι
 δὲ σρατευόμενοι, τὰ μὲν ἄλλα κατὰ περ
 Πέρσαι ἐσκευάδατο· ἀντὶ δὲ τῶν πύλων,
 μιτροφόροι ἔσαν. Κιωσίων δὲ ἦρχε Ἀνά-
 φης ὁ Οτάνεω. Ὑρκάνιοι δὲ, κατὰ περ
 Πέρσαι ἐσεσάχατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι
 Μεγάπανον, τὸν Βαβυλῶνος ὕπερον τέ-
 τέων ἐπιτροπεύσαντα.

dromedam ejus filiam duxit uxorem, sustulit ex ea filium quem Persem appellavit, eumque illic reliquit: a quo (nam Cepheus carebat virili prole) cognomen sortiti sunt Persae.

62. Medi eodem ornatu instructi militabant. nam haec armatura Medica est, non Persica. Habebant autem ducem Tigranem, virum Achaemenidem. Hi quondam ab omnibus vocabantur Arii: sed ubi ad istos Arios concessit ex Atheniensibus Medea Colchis, immutaverunt et ipsi nomen. Ita de se ipsi Medi commemorant. Cissii in militia cetero ornatu ut Persae erant armati, sed pro pileis mitras ferebant. Eis dux erat Anaphes Otanis filius. Hyrcani quoque Persica armatura ornati ducem habebant Megapannum, qui postea Babylonis procurator fuit.

63. Assyrii autem qui militabant, hunc habebant ornatum: aera in capitibus, barbarico quodam modo conferta nec facili ad enarrandum: clypeos autem, hastas, pugiones Aegyptiacis adsimiles: et praeterea ligneas clavas ferro quasi callo horridas, ac lineos thoraces. Isti a Graecis Syrii vocabantur, sed a barbaris Assyrii sunt vocati. inter quos Chaldaei sunt. iis praecerat Otaspes Artachaei filius.

64. Bactrii ornatu capitis persimili illius Medici militabant, sed more gentis, arundineis arcubus et hastis brevibus. Sacae, qui Scythae sunt, in capitibus gestabant pilea, in acutum erectas atque compactiles, induti femoralibus: necnon arcus gentiles atque pugiones, ad hoc securae ac bipennes. Hos, quum sint Scythae Amyrgii, Sacas appellabant; quod

ζγ'. Ασύριοι δὲ στρατευόμενοι, περὶ μὲν
τῇσι κεφαλῇσι εἶχον χάλκεά τε, κ^α πε-
πληγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον ἔκ εὐα-
πήνηλον· ἀσπίδας δὲ κ^η αἰχμὰς κ^η ἐγχει-
ρίδια παραπλήσια τῇσι Αἰγυπτίησι^β εἶ-
χον· πρὸς δὲ, ῥόπαλα ξύλων τέτυλωμένα
σιδήρῳ, κ^η λινέες θώρηκας. ἔτοι δὲ ὑπὸ μὲν
Ἑλλήνων ἐκαλέοντο Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν
βαρβάρων Ασύριοι ἐκλήθησαν. τεττέων δὲ
μεταξὺ Χαλδαῖοι· ἦρχε δὲ σφεων Οτά-
σπης ὁ Αρταχάις.

ζδ'. Βάκτριοι δὲ περὶ μὲν τῇσι κεφα-
λῇσι ἀγχόταλα^γ τῶν Μηδικῶν ἔχοντες
ἐστρατεύοντο, τόξα δὲ καλάμινα ἐπιχώ-
ρια, καὶ αἰχμὰς βραχέας. Σάκαι δὲ οἱ
Σκύθαι περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κυρβασί-
ας ἐς ὅξυ ἀπιγμένας ὀρθὰς εἶχον πεπη-
γυίας, ἀναξυρίδας δὲ ἐνεδεδύκεσαν^δ. τόξα
δὲ ἐπιχώρια, κ^η ἐγχειρίδια, πρὸς δὲ, κ^η
ἄξινας κ^η σαγάρεις^ε εἶχον. τέττες δὲ ἔόν-
τας Σκύθας Αμυργίς^ς, Σάκας ἐκάλεον.

^α χάλκεά τε κράνη καὶ. ^β τοῖσι Αἰγυπτίοις. ^γ ἀγχολάτω.
^δ ἐνεδύκεσαν. ^ε MS. ἄξινας σαγάρεις absque interposito καί.
^ς Idem MS. Αμυργίς.

οἱ γὰρ Πέρσαι^g πάντας τὰς Σκύθας κα-
λέουσι Σάκας. Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἤρ-
χε Ὑδάσπης ὁ Δαρεῖς τε καὶ Ατόωσις
τῆς Κύρου.

ξέ'. Ἰνδοὶ δὲ εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες
ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλά-
μινα εἶχον, καὶ οἷσ' ἑκαταμίνης· ἐπὶ δὲ,
σίδηρον^h ἦν. ἐσαλμένοι μὲν δὴ ἔσαν ἔτι
Ἰνδοί· προσετετάχατο δὲ συστρατευόμενοι
Φαρναζάθρηⁱ τῷ Αρταβάτῳ. Ἀριοὶ δὲ
τόξοις μὲν ἐσκευασμένοι ἔσαν Μηδικαῖσι,
τὰ δὲ ἄλλα, κατὰ περ Βάκτριοι. Ἀρίων
δὲ ἤρχε Σισάμνης ὁ Ὑδάρνεος.

ξς'. Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι, καὶ Σογδοὶ
τε καὶ Γανδάριοι καὶ Δαδίκαι, τὴν αὐτὴν
σκευὴν ἔχοντες τὴν καὶ Βάκτριοι, ἐστρατεύ-
οντο. τετέων δὲ ἤρχον οἷδε· Πάρθων μὲν
καὶ Χορασμίων, Αρτάβαζος ὁ Φαρνάκῳ·
Σογδῶν δὲ, Αζάνης ὁ Αρταίης· Γανδαρίων
δὲ, καὶ Δαδικέων, Αρτύφιος ὁ Αρταβάνης.

ξζ'. Κάσπιοι δὲ σισύρας τε^k ἐνδεδυκόμε-

^f οἱ δὲ Πέρσαι. ^h σίδηρος. ⁱ MS. Φαρναζάθρη. ^k In MS.
est σισύρας τε. et mox σισυρφόροι.

cunctos Scythas Persae Sacas appellant. Bactriis et Sacis praeerat Hystaspes, Darii filius et Atossae Cyri filiae.

65. Indi vestiti erant amictu e lignis confecto: arcus arundineos gestabant, itemque arundineas sagittas ferro praefixas: ita instructi Indi, erant sub duce Pharnazathre Artabatis filio. Arii Medicis arcubus muniti erant, cetera Bactriorum similes. Iis praeerat Sisamnes Hydarnis filius.

66. Parthi et Chorasmii et Sogdi et Gandarii et Dadicae eandem quam Bactrii armaturam gestantes militabant. quorum Parthis et Chorasmiiis praeerat Artabazus Pharnacis filius: Sogdis, Azanes Artaei filius: Gandariis et Dadicis Artyphius Artabani filius.

67. Caspii, sisyris (*genus est rude*

vestis) induti, arcus gentili more arundineos gestabant et acinaces, ducem sui agminis habentes Ariomardum Artyphii germanum. Sarangae indumenta gestantes versicoloria decori erant, caligaeque genuum tenuis allevatas; sed arcus lanceaeque Medicas, duce Pherendate Megabazi filio. Paetyes, et ipsi sisyras ferebant, et vernaculos arcus atque pugiones: quorum dux erat Artyntes Ithamatrix filius.

68. Utii et Myci et Paricanii eodem quo Paetyes modo armati erant sub his ducibus: Utii quidem et Myci, sub Arsamene Darii filio: Paricanii vero sub Siromitre Oeobazi filio.

69. Arabes succincti erant ziras, *amiculi genus*, arcusque recurvos, habiles et longos gestabant. Aethiopes pardorum pellibus leonumque amicti, arcus e palmarum spathis factos gerebant, longos,

τες, καὶ τόξα ἐπιχώρια καλάμινα ἔχοντες
καὶ ἀκινάκεις, ἐσφατεύοντο. ἔτοι μὲν ἔτῳ
ἐσκευάδατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι Αἰγύ-
πτου τὸν Αἰδύφις ἀδελφεόν. Σαράγ-
γαι δὲ, εἴματα μὲν βεβαμμένα ἔχοντες,
ἐνέπρεπον· πέδιλα δὲ ἐς γόνυ ἀνατείνοντα
εἶχον, τόξα δὲ καὶ αἰχμὰς Μηδικάς. Σα-
ραγγέων δὲ ἦρχε Φερενδάτης ὁ Μεγαβά-
ζης. Πάκτυες δὲ, σισυραφόροι^α τε ἔσαν,
καὶ τόξα ἐπιχώρια εἶχον καὶ ἐγχειρίδια.
Πάκτυες δὲ ἄρχοντα παρείχοντο Αἰδύ-
πτον τὸν Ἰθαμάτρεω^β.

ξή'. Οὗτιοι δὲ καὶ Μύκοι τε καὶ Παρι-
κάνιοι ἐσκευασμένοι ἔσαν κατάπερ Πάκ-
τυες. τεττέων δὲ ἦρχον οἷδε· Οὐτίων μὲν
καὶ Μύκων, Αἰσαμένης ὁ Δαρεΐς· Παρι-
κανίων δὲ, Σισομίτρης ὁ Οἰοβάζης^γ.

ξθ'. Αἰγύπιοι δὲ, ζειράς ὑπεζωσμένοι
ἔσαν· τόξα δὲ παλίντονα εἶχον πρὸς δε-
ξιά, μακρά. Αἰθίοπες δὲ παρδαλέας τε

^α In MS. est σισύρας τι. et mox σισυρνοφόροι. ^β Ἀτράν-
τιον τὸν Ἰθαμίτιον. ^γ Οἰοβάς.

καὶ λεοντέας ἐναμμένους^d, τόξα δὲ εἶχον ἐκ
 φοινίκης σπάθης πεποιημένα μακρὰ, τε-
 τραπηχέων ἐκ ἐλάσσων ἐπὶ δὲ, καλαμί-
 νης οἷσθς μακρῆς^e. ἀντὶ δὲ σιδήρου ἐπὶ λί-
 θος ὄξυς πεποιημένος, τῷ καὶ τὰς σφρηγι-
 δας γλύφουσι. πρὸς δὲ, αἰχμὰς εἶχον, ἐπὶ
 δὲ, κέρασιν δορυκάδος ἐπὶ ὄξυ, πεποιημένον
 τρόπον λόγχης. εἶχον δὲ καὶ ῥόπαλα τυ-
 λωτά. τῷ δὲ σώματος τὸ μὲν ἡμισυ ἐξη-
 λείφοντο ἰόντες ἐς μάχην, γύψω τὸ δ'
 ἕτερον ἡμισυ, μίλτω. Αἰθίοπων δὲ καὶ Αἰ-
 θιόπων τῶν ὑπὲρ Αἰγύπτου οἰκημένων ἡρ-
 χε Αἰθίοπων^f ὁ Δαρεῖς καὶ Αἰγυπτίωνης τῆς
 Κύρης θυγατρὸς· τὴν μάλισα σέξας τῶν
 γυναικῶν Δαρεῖος, εἰκὼ χρυσὴν σφυρή-
 λατον ἐποίησατο. τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰ-
 γύπτου Αἰθίοπων καὶ Αἰθίοπων ἡρξε Αἰ-
 θίοπων^f.

ο'. Οἱ δὲ ἀπ' ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίο-
 πες (διχοὶ γὰρ δὴ ἐσρατεύοντο) προσετα-
 τάχατο τοῖσι Ἰνδοῖσι, διαλλάσσοντες εἶδος

^d ἀναμμένοι. ^e μακρῆς. ^f Αἰθίοπων bis.

quatuor non minus cubitis; item breves ex arundine sagittas, pro ferro praefixas eo lapide acuminato quo sigilla sculpunt: praeterea hastas et in eis capreae cornu erat acuminatum et instar lanceae factum; sed et clavas callo clavorum duratas habebant. Hi quum eunt in pugnam, dimidiatum corpus gypso, alterum minio illinunt. Arabum autem Aethiopumque qui super Aegyptum incolunt, dux erat Arfanes, Darii filius et Artystonae Cyri filiae: quam Darius ex uxoribus maxime adamans, statuam auream malleo ductam fecit. Arfanes quidem Aethiopibus qui sunt super Aegyptum, atque Arabibus praecerat.

70. Ii autem Aethiopes qui sunt ab ortu solis, (nam duplices militabant) accensebantur Indis, forma nihil admodum

a ceteris differentes, sed voce duntaxat atque capillicio. Nam Aethiopes qui ab sole sunt, promissos crines; qui ex Africa, crispas maxime inter omnes homines habent. Aethiopes autem hi ex Asia, pleraque arma eadem Indis gestabant, sed antefrontes equinas cum auribus excoriatis atque juba in capitibus, ut ipsa juba pro crista esset, et hirtae aures equinae rigerent. in locum clypeorum pelles gruum praetendebant.

71. Libyes autem corio armati iere, ac jaculis adustis, duce Massage Oarizi filio.

72. Paphlagones autem capitibus gerebant confertas plectendo cassides, scuta exigua, hastas haud magnas; praeterea jacula, pugionesque; pedibus inductas caligas populares ad mediam tibiam ascen-

μὲν ὕδεν τοῖσι ἑτέροισι, Φωνὴν δὲ καὶ τρί-
χωμα μῆνον. οἱ μὲν γὰρ ἀπ' ἡλίας Αἰθίο-
πες, ἰθύτριχες εἰσι· οἱ δὲ ἐκ τῆς Λιβύης,
ἐλόταλον τρίχωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώ-
πων. ἔτσι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ασίας Αἰθίοπες,
τὰ μὲν πλέω κατάπερ Ἰνδοὶ ἐσεσάχαλο,
προμετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι
κεφαλῇσι, σύντε τοῖσι ὥσι ἐκδεδαρμένα,
καὶ τῇ λοφιῇ. καὶ ἀντὶ μὲν λόφου, ἡ λοφιὴ
κατέχρα· τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων, ὀρθὰ
πεπηγότα εἶχον. προβλήματα δὲ ἀντ'
ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς.

οα'. Λίβυες δὲ σκευὴν μὲν σκυτίνην ἔ-
σαν ἔχοντες, ἀκοντίοισι δὲ ἐπικαύτοισι
χρεώμενοι· ἄρχοντα δὲ παρείχοντο Μασ-
σάγην τὸν Οαρίζην^h.

οβ'. Παφλαγόνες δὲ ἐσρατεύοντο, ἐπὶ
μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἔχοντες κράνεα πε-
πλεγμένα, ἀσπίδας δὲ μικράς, αἰχμὰς δὲ
καὶ μεγάλας· πρὸς δὲ, ἀκόντια καὶ ἐγχειρί-
δια· περὶ δὲ τῆς πόδας, πέδιλα ἐπιχώρια

^h τῇσι λοφιῇσι. ^h Μασάγγην τὸν Ἀορίζην.

ἐς μέσσην κινήμην ἀνατείνοντα. Λίγυες δὲ, κὴ Ματιηνοὶ, κὴ Μαρυανδηνοὶ τε κὴ Σύροι, τὴν αὐτὴν ἔχοντες Παφλαγόσι, ἐσρατεύοντο. οἱ δὲ Σύροι^α ἔτι οὐπὸ Περσέων Καππαδόκαι καλέονται. Παφλαγόνων μὲν νυν καὶ Ματιηνῶν Δῶτος ὁ Μεγασίδης^β ἦρχε· Μαρυανδηνῶν δὲ κὴ Λιγύων, κὴ Σύρων, Βρύης^γ ὁ Δαρεῖς τε κὴ Αρτυζώνης.

ογ'. Φρύγες δὲ ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον, ὀλίγον παραλλάσσοντες. οἱ δὲ Φρύγες (ὡς Μακεδόνες λέγουσι) ἐκαλέοντο Βρίγες^δ χρόνον ὅσον Εὐρωπήϊοι ἐόντες συνοίκησαν^ε Μακεδόσι· μεταβάντες δὲ ἐς τὴν Ασίην, ἅμα τῇ χώρῃ καὶ τὸ ἔθνος μετέβαλον ἐς Φρύγας. Ἀρμένιοι δὲ κατάπερ Φρύγες ἐσεσάχατο, ἐόντες Φρυγῶν ἀποικοι. τεττέων συναμφοτέρων ἦρχε Αρτόχμης, Δαρεῖς ἔχων θυγατέρα.

οδ'. Λυδοὶ δὲ ἀγχοτάτω τῶν Ἑλληνικῶν εἶχον ὅπλα. οἱ δὲ Λυδοὶ, Μήονες

^α Σύριοι. ^β Μεγασίδης. ^γ Γωδρύης. ^δ MS. Φρίγες.
^ε συνοίκου.

dentes. Eandem Paphlagonibus armaturam gestabant Ligyes et Matieni et Maryandeni et Syri. Isti autem Syri et Persis Cappadoces vocantur. Paphlagonum et Matienorum dux erat Dotus Megasthrae filius: Maryandenorū et Ligyum et Syrorum, Bryas Darii filius et Artystonae.

73. Phryges autem proximam Paphlagonicae armaturam gerebant paululum differentes: qui (ut Macedones ajunt) tamdiu vocati sunt Briges, quamdiu Europaei fuerunt, Macedonum accolae; transgressi autem in Asiam, una cum loco nomen immutavere in Phryges. Armenii Phrygum cultu armati erant, utique illorum coloni. His utrisque praeerat Artochmes, qui Darii filiam in matrimonio habebat.

74. Lydi proxime ad Graecorum armaturam accedebant, olim Meones vo-

cati: pristinoque nomine mutato, a Lydo Atyis filio cognomen acceperunt. Mysi super capita gentiles galeas ferebant, scutula quoque ac adusta jacula. Sunt autem Lydorum coloni, a monte Olympo Olympieni nominati. Horum utrisque praeerat Artaphernes Artaphernis filius, qui collega Datis Marathonem invasit.

75. Thraces vulpinas pelles capitibus gestabant, corpus tunicis, et insuper circumdati variis ziris; ad pedes ac tibias caligae hinnulorum: ferentes praeterea jacula et peltas et pugiunculos. Isti transgressi in Asiam, vocati sunt Bithyni, prius appellati (ut ipsi ajunt) Strymonii, quod Strymonem accolerent: a suisque sedibus exactos se dicunt a Teucris et Mysis.

ἐκαλεῦντο πάλαι· ἐπὶ δὲ Λυδῶ τῷ Ατυος
ἔχον τὴν ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ
ἔθνος. Μυσοὶ δὲ, ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι
εἶχον κράνεα ἐπιχώρια, ἀσπίδας δὲ μι-
κράς. ἀκοντίοισι δὲ ἐχρέωντο ἐπικαύτοισι.
ἔτι δὲ εἰσι Λυδῶν ἀποικοὶ ἀπ' Οὐλύμ-
πυ δὲ ἔρεος καλέονται Οὐλυμπιηνοί. Λυ-
δῶν δὲ καὶ Μυσῶν ἦρχε Αρταφέρνης ὁ Αρ-
ταφέρνηος, ὃς ἐς Μαραθῶνα ἐσέβαλε ἅμα
Δίτι.

οέ. Θρήϊκες δὲ, ἐπὶ μὲν τῇσι κεφα-
λῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, ἐσφατεύοντο,
περὶ δὲ τὸ σῶμα, κιθῶνας· ἐπὶ δὲ, ζειράς
περιβεβλημένοι ποικίλας· περὶ δὲ τὰς πό-
δας τε καὶ τὰς κνήμας, πέδιλα νεβρῶν·
πρὸς δὲ, ἀκόντιά τε καὶ πέλτας, καὶ ἐγχει-
ρίδια μικρά. ἔτι δὲ διαβάντες μὲν ἐς τὴν
Ἀσίην, ἐκλήθησαν Βιθυνοί· τὸ δὲ πρότερον
ἐκαλέοντο (ὡς αὐτοὶ λέγῃσι) Στρυμόνιοι,
οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι· ἐξανασηῆναι δὲ
φασὶ ἐξ ἡθέων ὑπὸ Τευκρῶν τε καὶ Μυσῶν.

^ε νευρῶν.

ος'. Θρηίκων δὲ τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἦρχε Βασιλάκης^β ὁ Ἀρταβάνς. ἀσπίδας δὲ ὠμοβοΐνας εἶχον μικράς, καὶ προβόλους δύο λυκεργέας^η ἕκαστος εἶχε· ἐπὶ δὲ τῇσι κεφαλῇσι κράνεα χάλκεα· πρὸς δὲ τοῖσι κράνεσι, ὠτά τε καὶ κέρα προσην βοὸς χάλκεα. ἐπῆσαν δὲ καὶ λόφοι. τὰς δὲ κνήμας ῥάκεσι Φοινικέοισι κατειλίχατο. ἐν τέτοισι τοῖσι ἀνδράσι Ἀρεὸς ἐστὶ χρηστήριον.

οή'. Καβηλέες δὲ οἱ Μηόνες, Λασόνιοι δὲ καλούμενοι, τὴν αὐτὴν Κίλιξι εἶχον σκευήν· τὴν ἐγὼ, ἑπεὰν κατὰ τὴν Κιλικῶν τάξιν διεξιὼν γένωμαι, τότε σημανέω. Μιλύαι δὲ αἰχμὰς τε βραχέας εἶχον, καὶ εἵματα ἐνεπεπορπέατο. εἶχον δὲ αὐτέων τόξα μετεξέτεροι Λύκιοι· περὶ δὲ τῇσι κεφαλῇσι ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας. τετέων πάντων ἦρχε Βάδρης ὁ Ὑσάνεος. Μόχοι δὲ περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κυνέας ξυλῖνας εἶχον, ἀσπίδας δὲ καὶ

^β Βασιλάκης. ^η Λυκεργέας.

76. Thracibus autem qui Asiam incolunt praeerat Bassaces Artabani filius, gestantibus brevia e crudo corio scuta, et bina singulis venabula ad lupos urgendos, in capitibus aereas cassides, et super cassides ex aere factas aures bovis et cornua, impositis etiam cristis; tibiae autem fasciis purpureis involutas. Martis oraculum apud hos viros est.

77. Cabelees Meones (qui Lasonii vocantur) eundem cultum gerebant Cilicibus: quem ego, quum ordine ad Cilices veniam, indicabo. Milyae autem hastas breves gerebant, et vestes fibulis substrictas, et eorum nonnulli Lycios arcus, in capitibus galeas e pellibus factas. Horum omnium praefectus erat Badres Hytstani filius. Moschi ligneas circa capita galeas gerebant, scutaque ac ha-

stilia brevia, sed longa in hastilibus spicula.

78. Eodem quo Moschi ornatu militabant Tibareni, et Macrones, et Mosynoeci, quos hi regebant: Moschos et Tibarenos Ariomardus, Darii filius et Parmyis filiae Smerdis, filii Cyri. Macrones et Mosynoecos Artayctes, Chersamis filius, qui Sesti in Hellesponto praefes erat.

79. Mares in capitibus gentiles cásfides plexas gerebant, scutaque coriacea parva et jacula. Colchi capita tegebant galeis ligneis; aderant scuta ex crudo bovis tergore parva et hastae breves, praeterea machaerae. Praeerat autem Mariabus et Colchis Pharandates Teaspis filius. Allarodii et Saspires eodem quo Colchi ornatu militabant, duce Masistio Siromitrae filio.

80. Infulanae gentes, quae rubro e

αἰχμάς σμικράς· λόγχοι δὲ ἐπῆσαν μεγάλαι.

οζ'. Τιβαρηνοὶ δὲ, καὶ Μάκρωνες, καὶ Μοσύνοικοι, κατάπερ Μόχοι ἐσκευασμένοι ἐσρατεύοντο. τέττες δὲ συνέτασσον ἄρχοντες οἷδε· Μόχος μὲν καὶ Τιβαρηνὴς, Αἰρίομαρδος ὁ Δαρεῖς τε παῖς καὶ Πάρμιος τῆς Σμέρδιος τῆς Κύρης· Μάκρωνας δὲ καὶ Μοσυνοίικος, Αἰρταύκτης ὁ Χεράσμιος, ὃς Σησὸν τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ ἐπετρόπευε.

οθ'. Μᾶρες δὲ ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κράνεα ἐπιχώρια πλεκτὰ εἶχον, ἀσπίδας δὲ δερμαῖνας μικράς, καὶ ἀκόντια. Κόλχοι δὲ περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κράνεα ξύλινα, ἀσπίδας δὲ ὠμοβοῖνας μικράς, αἰχμάς τε βραχέας· πρὸς δὲ, καὶ μαχαίρας εἶχον. Μαρῶν δὲ καὶ Κόλχων ἦρχε Φαρανδάτης^α ὁ Τεάσπιος. Αἰλαρόδιοι δὲ καὶ Σάσπειρες, κατὰπερ Κόλχοι ὠπλισμένοι ἐσρατεύοντο. τετέων δὲ Μασίσσιος ὁ Σιρομίτρεω ἦρχε.

π'. Τὰ δὲ νησιωτικὰ ἔθνη τὰ ἐκ τῆς

^α Φαρινδάτης.

Ερυθρῆς θαλάσσης ἐπόμενα, νήσων δὲ ἐν τῇσι τὰς ἀνασπάσας καλεομένους κατοικίζει βασιλεὺς, ἀγχοιάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐαδῆτά τε καὶ ὄπλα. τῷ τῶν νησιωτέων ἦρχε Μαρδόντης ὁ Βαγαίης, ὃς ἐν Μυκάλη στρατηγέων, δευτέρῳ ἔτεϊ τῶν τῶν ἐτελεύτησε ἐν τῇ μάχῃ.

πα'. Ταῦτα ἦν τὰ κατ' ἡπειρον στρατευόμενά τε ἔθνεα, καὶ τεταγμένα ἐς τὸ πεζόν^β. τῶν τῶν στρατῶν ἦρχον ἔτοι οἵπερ εἰρέαται καὶ οἱ διατάξαντες καὶ ἐξαριθμήσαντες, ἔτοι ἔσαν καὶ χιλιάρχας τε καὶ μυριάρχας ἀποδέξαντες· ἑκατοντάρχας δὲ καὶ δεκάρχας οἱ μυριάρχαι. τελέων δὲ καὶ ἐθνέων ἔσαν ἄλλοι σημάντορες. ἔσαν μὲν δὴ ἔτοι, οἵπερ εἰρέαται, ἄρχοντες.

πβ'. Εστρατήγεον δὲ τῶν τῶν τε καὶ τῶν σύμπαντος στρατῶν τῶν πεζῶν, Μαρδονίος τε ὁ Γωβρύεω, καὶ Τριπταταίχμης ὁ Αρταβάνη, τῶν γνώμην θεμένους μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ Σμερδόντης ὁ

^β ἰς τὸν πεζόν.

mari sequutae sunt ex iis insulis ad quas transportare rex solet quos e suis locis summovet, gerebant proxima Medis et vestimenta et arma: quibus praeerat Mardontes Bagaei filius, qui apud Mycalen dux secundo post haec anno in pugna optiuit.

81. Hae erant nationes quae per continentem ibant, ex quibus constabat pedester exercitus: quibus ii praeerant qui commemorati sunt, quique ordinarant milites enumeraverantque et praefectos mille militum, et praefectos decem millium delegerant. nam hi creaverant centuriones decurionesque. Erant et alii agminum et gentium praetores: verum ii qui nominati sunt, erant duces.

82. Horum tamen et totius exercitus pedestris imperatores erant, Mardonius Gobryae filius, et Trintataechmes filius Artabani, qui dissuaserat bellum

Graeciae inferendum, et Smerdones Otan-
nis filius, ambo hi fratrum Darii filii,
Xerxis patruales: et Masistes Dario et
Atossa genitus, et Gergis Arizi et Mega-
byzus Zopyri filius.

83. Hi erant imperatores omnium
pedestrium copiarum, praeter illa delecta
Persarum decem millia, quibus praeerat
Hydarnes Hydarnis filius: qui Persae vo-
cabantur immortales, ob hoc, quod si quis
eorum aut nece aut morbo numerum im-
minueret, alius sufficiebatur: nec unquam
plures erant paucioresve decem millibus.
Praecipuo inter omnes cultu erant Persae
decori, et iidem praestantissimi. Arma-
turam quidem habebant talem, quae dic-
ta est: et praeterea multo et immenso
auro conspicui, ducentes una carrucas
cum pallacis ac familia permulta eaque
belle ornata: necnon camelos ac jumen-

Οτάνεω, Δαρείῳ ἀμφότεροι ὕτοι ἀδελφε-
 ῶν παῖδες, Ξέρξης δὲ ἐγίνοντο ἀνεψιοί· καὶ
 Μασίσσης ὁ Δαρείῳ τε καὶ Ατρήσσης παῖς, καὶ
 Γέρσις ὁ Αρίστου^c, καὶ Μεγάβουζος ὁ Ζωπύρου.

πγ'. Οὗτοι ἔσαν στρατηγοὶ τῷ σύμ-
 παντος στρατῷ πεζῷ^d, χωρὶς τῶν μυρίων.
 τῶν δὲ μυρίων τεττέων Περσέων τῶν ἀπο-
 λελεγμένων ἐσραλήγεε μὲν Ὑδάρνης ὁ Ὑ-
 δάρνεος· ἐκαλέοντο δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι
 ὕτοι ἐπὶ τῷδε^e. εἴ τις αὐτέων ἐξέλιπε τὸν
 ἀριθμὸν, ἢ θανάτῳ βιασθεῖς, ἢ νόσῳ, ἄλ-
 λος ἀνὴρ ἀραίρητο^f. καὶ ἐγίνοντο ὀκταμῆ-
 ῃ τε πλεῖνες μυρίων, ὅτε ἐλάσσονες. κόσ-
 μον δὲ πλεῖστον παρείχοντο διὰ πάντων
 Πέρσαι, καὶ αὐτοὶ ἀριστοὶ ἔσαν. σκευὴν μὲν
 τοιαύτην εἶχον ἥπερ εἴρηται· χωρὶς δὲ
 χρυσὸν τε πολλὸν καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέ-
 πρεπον· ἄρμαμάζας τε ἅμα ἠγόντο, ἐν δὲ,
 παλλακὰς καὶ θεραπήϊν πολλήν τε καὶ εὖ
 ἐσκευασμένην. σῖτα δὲ σφι, χωρὶς τῶν

^c Αρίστου. ^d σύμπαντος πεζῷ. ^e MS. ὕτοι διὰ τὰς ἐπὶ
 τῷδε. ^f ἀναίρητο.

ἄλλων στρατιωτέων, κάμηλοί τε καὶ ὑποζύγια ἦγον.

πδ. Ἰππεύει δὲ ταῦτα τὰ ἔθνεα· πλὴν ὃ πάντα παρείχετο ἵππον, ἀλλὰ τασάδε μῆνα· Πέρσαι μὲν, τὴν αὐτὴν ἐσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτέων. πλὴν ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον ἔνιοι αὐτέων καὶ χάλκεα καὶ σιδήρεα ἐξεληλαμένα ποιήματα.

πέ. Εἰσὶ δὲ τρεῖς νομάδες ἄνθρωποι Σαγάρτιοι καλεόμενοι, ἔθνος μὲν Περσικὸν καὶ Φωνῆ, σκευὴν δὲ μεταξὺ ἔχουσι πεποιημένην τῆς Περσικῆς τε καὶ τῆς Πακτυϊκῆς· οἱ παρείχοντο μὲν ἵππον ὀκτακιχλίνην, ὅπλα δὲ ὃ νομίζουσι ἔχειν ὅτε χάλκεα, ὅτε σιδήρεα, ἔξω ἐγχειριδίων. χρέωνται δὲ σειρῇσι πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων, ταύτῃσι^α πίσυναι ἔρχονται εἰς πόλεμον. ἡ δὲ μάχη τετέων τῶν ἀνδρῶν, ἦδε· ἐπεὰν συμμίσγωσι τοῖσι πολεμίοισι, βάλλουσι τὰς σειράς, ἐπ' ἄκρῳ βρόχου ἐχέσας· ὅτεν δ' ἂν τύχη, ἦν τέ ἵππος,
^α τῇσι.

ta, praeter ceteros milites, quae commeatum portabant.

84. Equitant autem hae nationes: sed non omnes habebant equos, verum hae solae: Persae, qui eadem erant quae peditatus armatura ornati, nisi quod quidam illorum gestabant in capitibus opera ex aere ferroque ductilia.

85. Sunt autem quidam pastorii homines, qui Sagartii appellantur, gens quidem etiam sermone Persica, sed cultu inter Persicum et Paëtyicum, qui contulerunt equitatum octo millium equitum, armaturam neque aheneam neque ferream assueti ferre, praeter pugiones, utentes reste e loris conferta, qua freti in bellum eunt. Est autem pugna eorum virorum huiusmodi: Cum hoste congregientes injiciunt eas restes in summo habentes laqueos, qui quum aut equum aut homi-

nem adepti sunt, eum ad se trahunt: ita illi septis illaqueati conficiuntur. Talis horum pugna est, iidemque inter Persas erant collocati.

86. Medi eandem equites quam pedites armaturam gerunt: et item Cissii. Indi quoque eandem quam peditatus suos gestant armaturam. ceterum equos singulares agebant et currus: quibus curribus suberant et equi et asini agrestes. Bactrii eodem ornatu instructi erant equites quo pedites, et item Caspii. Afri et ipsi eandem quam pedites armaturam gerebant: curruum autem hi cuncti erant agitadores. Caspii quoque et Paricanii iidem atque suos peditatus instructi erant. Necnon Arabes eo quo pedites ornati cultu; sed cuncti agitabant camelos nihilo inferiores equis pernecitate.

87. Hae solae gentes erant equestres. Fuitque numerus equitum, octoginta mil-

ἢ τε ἀνθρώπους, ἐπ' ἐωϋτόν ἔλκει. αἱ δὲ ἐν
ἐρκεσι^β ἐμπαλλασόμενοι διαφθείρονται.
τρυτέων μὲν αὕτη ἡ μάχη, καὶ ἐπετετά-
χατο ἐς τὰς Πέρσας.

πς'. Μῆδοι δὲ, τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ
εἶχον σκευὴν, καὶ Κίριοι ὡσαύτως. Ἰνδοὶ
δὲ σκευὴ μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν
τῷ πεζῷ, ἤλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρμαλα.
ὑπὸ δὲ τοῖσι ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι
ἄγριοι. Βάκτριοι δὲ ἐσκευάδατο ὡσαύτως
καὶ ἐν τῷ πεζῷ, καὶ Κάσπιοι ὁμοίως. Λίβυες
δὲ καὶ αὐτοὶ κατὰ περ ἐν τῷ πεζῷ. ἤλαυ-
νον δὲ καὶ ἔτοι πάντες ἄρμαλα. ὥς δ' αὖ-
τως Κάσπιοι καὶ Παρικάνιοι ἐσεσάχατο
ὁμοίως καὶ ἐν τῷ πεζῷ. Ἀράβιοι δὲ σκευὴν
μὲν εἶχον τὴν αὐτὴν ἣν καὶ^γ ἐν τῷ πεζῷ.
ἤλαυνον δὲ πάντες καμήλας, ταχυτῆτα^δ
καὶ λειπομένας ἵππων.

πζ'. Ταῦτα τὰ ἔθνη μῆνα ἵππεύει,
ἀριθμὸς δὲ τῆς ἵππου ἐγένετο ὀκτῶ μυριά-
δες, παρέξ τῶν καμήλων^ε καὶ τῶν ἄρμα-

^β ἄρκισι, ^γ αὐτὴν δ. ^δ ταχυτῆτι. ^ε τῶν ἄλλων καμήλων.

των. οἱ μὲν νυν ἄλλοι ἱππέες ἐπετετάχατο[†] κατὰ τέλεα· Ἀράβιοι δὲ, ἔχαστοι ἐτετάχαλο. ἄτε γὰρ τῶν ἱππων ἔτι ἀνεχομένων τὰς καμήλας, ὕπεροι ἐτετάχατο, ἵνα μὴ φοβέοιτο τὸ ἱππικόν.

πή. Ἱππαρχοι δὲ ἔσαν Ἀρμαμίθρης τε καὶ Τίθαιος, Δάτιος παῖδες· ὁ δὲ τρίτος σφίσι συνῖππαρχος Φαρνέχης καλελέλειπλο ἐν Σάρδισι νοσέων· ὥς γὰρ ὀρμέωντο ἐκ Σαρδίων, ἐπὶ συμφορὴν περιέπεσε^β ἀνεθέλητον. ἐλαύνοντι γάρ οἱ, ὑπὸ τῆς πόδας τῷ ἵππῳ ὑπέδραμε κύων· καὶ ὁ ἵππος ὃ προῖδὼν ἐφοβήθη τε, καὶ τὰς ὀρθὸς ἀπεσεῖσατο τὸν Φαρνέχέα· πεσὼν δὲ, αἷμά τε ἤμεε, καὶ ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νῦσος. τὸν δὲ ἵππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐποίησαν οἱ αἰκέται ὥς ἐκέλευε· ἐς τὸν χῶρον ἐν τῷ περ κατέβαλε τὸν δεσπότεα ἀπαγαγόντες, ἐν τοῖσι^β γένασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα. Φαρνέχης μὲν ἔτω παρελύθη τῆς ἡγεμονίης.

[†] ἱππτάχαλο. ^β ἰστίσι. ^γ σὺν τοῖσι.

lia, praeter camelos et cutrus. Et alii quidem equites per ordines fuerunt apposti: Arabes autem in ultimo locati, ob id postremi ne equitatus consternaretur, equis camelos non tolerantibus.

88. Equitatus autem praefecti erant, Harmamithres et Tithaeus, filii Datis: quorum tertius collega Pharnuches Sardibus erat relictus aegrotus. Nam quum Sardibus proficiscerentur, in calamitatem incidit insciens. equitante enim eo canis sub pedes equi intercurrit: quo equus improviseo territus atque erectum sese attollens, Pharnuchem excussit. Hic collapsus sanguinem vomuit, et morbus transiit in tabem. Equo autem, a casu statim domini, fecerunt famuli ut ille iusserat: Abducto namque in eum locum ubi dominum straverat, crura in genibus absciderunt. Itaque Pharnuches ita a praefectura summotus est.

89. Porro triremes inito numero fuisse mille ducentae et septem; quas hi praebuere: Phoenices, cum Syriis qui Palaestinam incolunt, trecentas, hunc in modum ornati: Circa capita galeas Graecanicis proximas gerebant, induti thoracibus lineis, cum scutis umbone carentibus, cumque jaculis. Hi Phoenices, ut ipsi memorant, quondam mare rubrum accolebant: illinc transgressi, maritima Syriae habitant. Is autem tractus Syriae, et quicquid Aegypto tenus est, Palaestina vocitatur. Aegyptii ducentas praebebant naves. Hi circa capita cassides forcipiculatas gerebant, concava autem scuta magnis umbonibus praedita, ac hastas nauticas, et grandes bipennes: eorum turba thoraces gerebat ac magnas machaeras.

πθ'. Τῶν δὲ τριήρων ἀριθμὸς μὲν ἐγένετο ἑπτὰ καὶ διηκόσιαι καὶ χίλια, παρείχοντο δὲ αὐτὰς οἶδε· Φοίνικες μὲν, σὺν Συρίοισι τοῖσι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, τριηκοσίας, ὧδε ἐσκευασμένοι· περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κυνέας εἶχον ἀλχοτάτω πεποιημένας τρόπον τὸν Ἑλληνικόν· ἐνδεδυκότες δὲ θώρηκας λινέας· ἀσπίδας δὲ ἵτους ἐκ ἐχέσας εἶχον, καὶ ἀκόντια. Ἔτοι δὲ οἱ Φοίνικες τοπαλαιὸν οἶκεον, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπὶ τῇ Ερυθρῇ θαλάσσῃ· ἐνθεῦτεν δὲ ὑπερβαίντες τῆς Συρίας οἰκέουσι τὸ παρὰ θάλασσαν· τῆς δὲ Συρίας τῷτο τὸ χωρίον καὶ τὸ μέχρι Αἰγύπτου πᾶν, Παλαιστίνη καλεέται. Αἰγύπτιοι δὲ νέας παρείχοντο διηκοσίας. Ἔτοι δὲ εἶχον περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κράνεα χηλεута, ἀσπίδας δὲ κοίλας, τὰς ἵτους μεγάλας ἐχέσας, καὶ δόρατά τε ναύμαχα, καὶ τύχας μεγάλας. τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων, θωρηκοφόροι ἦσαν, μαχαίρας δὲ μεγάλας εἶχον. Ἔτοι

μὲν ἔτω ἐξελάδατο.

4'. Κύπριοι δὲ παρείχοντο νέας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, ἐσκευασμένοι ὧδε· τὰς μὲν κεφαλὰς εἰλίχατο μίτρῃσι οἱ βασιλῆες αὐτέων, οἱ δὲ ἄλλοι εἶχον κιθῶνας· τὰ δὲ ἄλλα κατὰπερ Ἕλληνες. τεττέων δὲ τοσάδε ἔθνεά ἐστι· οἱ μὲν, ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ Αθηναίων· οἱ δ', ἀπ' Ἀρκαδίας· οἱ δὲ, ἀπὸ Κύθου· οἱ δ', ἀπὸ Φοινίκης· οἱ δ', ἀπὸ Αἰθιοπίας, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγῃσι.

4α'. Κίλικες δὲ ἑκατὸν παρείχοντο νέας· ἔτσι δ' αὖ περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κράνεα ἐπιχώρια, λαισήϊά τε εἶχον αὐτ' ἀσπίδων, ὁμοβοίης πεποιημένα, καὶ κιθῶνας εἰρινεὺς ἐνδεδυκότες. δύο δὲ ἀκόντια ἕκαστος καὶ ξίφος εἶχον, ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπλίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα. ἔτσι μὲν τοπαλαῖον Ὑπαχαιοὶ ἐκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Κίλικος τῷ Αγήνορος ἀνδρὸς Φοίνικος ἔχον τὴν ἐπωνυμίην. Πάμφυλοι δὲ τριήκοντα παρείχοντο νέας, Ἑλληνικῶσι

Hunc in modum isti armati erant.

90. Cyprii autem centum quinquaginta naves praebebant, hoc modo armati: Reges eorum mitris redimita capita habebant; reliqui tunicas gestabant, cetera ut Graeci. Quorum illae gentes sunt partim a Salamine et Atheniensibus, partim ab Arcadia, partim a Cythno, partim a Phoenice, partim ab Aethiopia oriundi, ut ipsi Cyprii ajunt.

91. Cilices, centum naves. hi circa capita ferebant gentiles galeas, pro scutis parmulas e crudo bovis corio factas, laneis tunicis induti: bina singuli jacula gestantes, et enses machaeris. Aegyptiacis persimilem. Hi quondam Hypachaei appellati fuerant, sed a Cilice Agenoris filio, viro Phoenice, illud nomen acceperunt. Pamphyli, triginta naves, Graeca-

nicis armis ornati: qui ab illis originem ducunt, qui cum Amphilocho et Calchante e Troia disjecti fuerunt.

92. Lycii prae buerunt naves quinquaginta, thoracibus ocreisque instructi; arcubus quoque e corno factis, et arundineis sagittis sine pennis, atque jaculis: gerentes ex humeris suspensas caprae pellem, et in capitibus pilea pennis circumcoronata, quinetiam pugiones et falces. Hi e Creta oriundi, quondam Termilae nominati, sed a Lyco Pandionis filio, viro Atheniensi, Lycii fuerunt cognominati.

93. Dorienſes qui ſunt ex Aſia, naves triginta. hi Graeca gerebant arma, e Peloponneſo propagati. Cares, ſeptuaginta naves, cetera Graeco more ornati, ſed et falces et pugiones gerebant. qui quales prius appellati fuerint, in prioribus

ὅπλοισι ἐσκευασμένοι. οἱ δὲ Πάμφυλοι ἔ-
τοι, εἰσὶ τῶν ἐκ Τροίης ἀποσκεδασθέντων
ἄμα Αμφιλόχῳ καὶ Κάλχαντι.

46'. Λύκιοι δὲ παρείχοντο νέας πεν-
τήκοντα, θωρηκοφόροι τε ἔοντες καὶ κνημι-
δοφόροι. εἶχον δὲ τόξα κρανέϊνα, καὶ οἷσ' ἔ-
καλαμίνες ἀπτέρους, καὶ ἀκόντια· ἐπὶ δὲ,
αἰγὸς δέρμα περὶ τῆς ὤμης αἰωρεῦμενον^α
περὶ δὲ τῇσι κεφαλῇσι πύλας πλεροῖσι πε-
ριεσφανωμένους. ἐγχειρίδια δὲ καὶ δρέπανα
εἶχον. Λύκιοι δὲ, Τερμίλαι ἐκαλέοντο ἐκ
Κρήτης γεγονότες· ἀπὸ δὲ Λύκας τῷ Παν-
δίωνος, ἀνδρὸς Αθηναίου, ἔχον τὴν ἐπωνυ-
μίην.

47'. Δωριεὲς δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίνης, τριή-
κοντα παρείχοντο νέας, ἔχοντές τε Ἑλ-
ληνικὰ ὅπλα, καὶ γεγονότες ἀπὸ Πελοπον-
νήσου^β. Κᾶρες δὲ, ἑβδομήκοντα παρείχοντο
νέας, τὰ μὲν ἄλλα κατὰ περ Ἑλλήνες
ἐσαλμένοι· εἶχον δὲ καὶ δρέπανα καὶ ἐγχει-
ρίδια. ἔτοι δὲ, οἳ τινες πρότερον ἐκαλέον-

^α δῆματα περὶ τὴν ὤμην αἰωρεύμενα.

^β γεγονότες ἐκ Πελο-

το, ἐν τοῖσι πρώτοισι τῶν λόγων εἶρηται.

Ζδ'. Ἴωνες δὲ, ἑκατὸν νέας παρείχοντο, ἑσκευασμένοι ὡς Ἕλληνες. Ἴωνες δὲ, ὅσον μὲν χρόνον ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον τὴν νῦν καλεομένην Ἀχαιΐην, καὶ πρὶν ἢ Δάναόν τε καὶ Ἐῤῥθον ἀπικέσθαι εἰς Πελοπόννησον, ὡς Ἕλληνες λέγουσι, ἑκατέοντο Πελασγοὶ Αἰγιάλεες· ἐπὶ δὲ Ἴωνος τῷ Ἐῤῥθῳ, Ἴωνες.

Ζε'. Νησιῶται δὲ, ἐπὶ καὶ δέκα παρείχοντο νέας, ὠπλισμένοι ὡς Ἕλληνες· καὶ τῷτο Πελασγικὸν ἔθνος, ὕψερρον δὲ Ἴωνικὸν ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ αἱ δωδέκα πόλεις Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηνέων^c. Αἰολέες δὲ, ἐξήκοντα νέας παρείχοντο, ἑσκευασμένοι τε ὡς Ἕλληνες, καὶ τοπάλαι καλεόμενοι Πελασγοὶ, ὡς Ἑλλήνων λόγος. Ἑλλησπόντιοι δὲ, πλὴν Ἀβυδηνῶν (Ἀβυδηνῶσι γὰρ προσετέτακτο ἐκ βασιλῆος κατὰ χώραν μέναι, Φύλακας εἶναι τῶν γεφυρέων) οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ τῷ Πόντῳ φρατρυόμενοι, παρείχοντο μὲν ἑκατὸν νέ-

^c Ἀθηναίων.

bus libris dictum est.

94. Iones, centum naves, armati Graeco ritu: qui quandiu in Peloponneso regionem, quae vocatur nunc Achaia, incoluerunt, et ante adventum Danaï et Xuthi in Peloponnesum, ut Graeci ajunt, vocabantur Pelasgi Aegialees, *litorales*, sed ab Ione Xuthi filio, Iones sunt appellati.

95. Infulani, naves decem et septem, armati ut Graeci: et ipsi Pelasgica gens, sed mox Ionica ob eandem causam, et duodecim oppida Ionica ab Athenis. Aeolenses, sexaginta naves, more Graeco armati, et olim Pelasgi (ut apud Graecos fertur) vocati. Hellepontii, praeter Abydenos, quibus mandatum erat ab rege ut loco manerent ad pontes custodiendos, ceterique e Ponto, dabant centum naves,

Graece ornati, Ionum ac Dorienſium coloni.

96. In omnibus autem navibus epibatae erant Perſae et Medi et Sacae; quarum optime navigantes praeſbuere Phoenices, et inter Phoenices, Sidonii. His omnibus, et item pedestribus eorum copiis praefecti erant populares duces: quorum ego (quia ratio historiae non exigit necessario) non faciam mentionem. Neque enim ſingularum nationum duces digni memoria fuere, quarum quot urbes, tot duces extitere: ſequebantur enim non ut ductores, verum ut alii bellantes ſervi: quoniam duces et praefecti penes quos ſumma imperii erat, et ſingularum gentium principes, quinam eorum Perſae fuerint, a me commemoratum eſt.

97. Nauticis autem hi copiis praefuere: Ariabignes Darii, et Prexaſpes Aſpethinis, et Megabazus Megabatis, et A-

ας, ἐσκευασμένοι δὲ ἔσαν ὡς Ἕλληνες ὕ-
τοι δὲ, Ἰώνων καὶ Δωριέων ἀποικοί.

45'. Επεβάτευον δὲ ἐπὶ πασέων τῶν
νεῶν Πέρσαι, καὶ Μῆδοι, καὶ Σάκαι. τεττέων
δὲ ἄριστα πλεέσας παρείχοντο νέας Φοί-
νικες, καὶ Φοινίκων, Σιδώνιοι. τέτοισι πᾶσι
καὶ τοῖσι ἐς τὸν πεζὸν τεταγμένοισι αὐτέων
ἐπῆσαν ἐκάστοις ἐπιχώριοι ἡγεμόνες. τῶν
ἐγὼ (ὃ γὰρ ἀναγκαίη ἐξέργομαι ἐς ἰσο-
ρίας λόγον) ὃ παραμέμνημαι. ὅτε γὰρ ἔθ-
νεος ἐκάστω ἀπᾶξιοι ἔσαν οἱ ἡγεμόνες, ἐν
τ' ἔθνει ἐκάστω ὅσαι περ πόλεις, τοσούτοι
καὶ ἡγεμόνες ἔσαν. εἶποντο δὲ ὡς ὃ στρατη-
γοί, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἄλλοι στρατευόμενοι
δούλοι. ἐπεὶ στρατηγοί τε καὶ ἄρχοντες οἱ
τὸ πᾶν ἔχοντες κράτος, καὶ ἄρχοντες τῶν
ἐθνέων ἐκάστων, ὅσοι αὐτέων ἔσαν Πέρσαι,
εἰρέαταί μοι.

46'. Τῷ δὲ ναυτικῷ ἐστρατήγεον οἶδε·
Αριαβίγνης τε ὁ Δαρεῖς, καὶ Πρηξάσπης
ὁ Ασπαθίνεω, καὶ Μεγάβαζος ὁ Μεγαβά-

τεω, καὶ Ἀχαιμένης ὁ Δαρεῖς· τῆς μὲν
 Ιάδος τε καὶ Καρικῆς στρατῆς, Ἀριαβίγνης,
 ὁ Δαρεῖς τε παῖς καὶ τῆς Γωβρύεω θυγα-
 τρός· Αἰγυπλίῳ δὲ ἐστρατήγεε Ἀχαιμέ-
 νης, Ξέρξεω ἐὼν ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφούς·
 τῆς δὲ ἄλλης στρατῆς ἐστρατήγεον οἱ δύο.
 τριηκόντεροι δὲ, καὶ πεντηκόντεροι, καὶ κέρ-
 κηροι, καὶ ἵππαγωγὰ πλοῖα μακρὰ^δ συν-
 ελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τριχίλια.

Ζή. Τῶν δὲ ἐπιπλεόνων μεία γε τὸς
 στρατηγὰς, αἵδε ἔσαν ὀνομαστότατοι, Σιδώ-
 κιος Τετράμνηςος Ανύσθ^ε, καὶ Τύριος Μάρ-
 την Σιρώμης^ε, καὶ Ἀράδιος^ε Νέρβαλος Ἀγ-
 βάλης^ε, καὶ Κίλιξ Συέννεσις Ωρομέδοντος,
 καὶ Λύκιος Κυβερνίσκος Σίκα· καὶ Κύπριοι,
 Γόρτος τε Χέρσιος, καὶ Τιμώνναξ ὁ Τημα-
 γόρεω· καὶ Καρῶν, Ἰσιαῖός τε ὁ Τύμνεω,
 καὶ Πίγρης^ε ὁ Σελδώμης, καὶ Δαμασίθυμος
 ὁ Κανδαύλεω.

Ζθ'. Τῶν μὲν νυν ἄλλων ἐ παραμέμ-
 νημαι ταξιαρχέων, ὡς ἐκ ἀναγκαζόμενος·

^δ μικρὰ. ^ε Ἀλλήσιν. ^ε Μάπην Σιρώνων. ^ε Ἀράδιος. ^ε Ἀρ-
 βάων. ^ε Πίγρης.

chaemenes Darii filius. Ionicae quidem classi et Caricae Ariabignes, ex Dario et filia Gobryae genitus: Aegyptiacae autem Achaemenes, Xerxis ex utroque parente germanus: reliquae autem classi reliqui duo. Porro triginta aut quinquaginta remorum navigia, et cercuri, cum hippagogis, longa, contracta constat ad tria millia pervenisse.

98. Eorum autem qui in classe erant, secundum duces, illustrissimi fuere, Sidonius Tetramnestus Anyfi filius, et Tyrius Marten Siromi, et Aradius Nerbalus Agbali, et Cilix Syennesis Oromedontis, et Lycius Cyberniscus Sicae filius. Cyprii autem, Gortus Cherfis, et Timonax Timagorae filius. Carum vero Histiaeus Tymnis, et Pigres Seldomi, et Damasthymus Candaulis filius.

99. Aliorum nunc praefectorum mentionem facere supersedeo, tanquam

non necesse habens. Verum Artemisiae praecipua me tenet admiratio, mulieris expeditionem adversus Graeciam sequutae: quae defuncto viro, et ipsa tyrannidem obtinens, quum et filius ei esset adolescens, praestantia animi atque virilitate in militiam concessit nullâ adaëta necessitate. Nomen ei erat Artemisiae, Lygdamis filiae, paternum genus ex Halicarnasso, maternum e Creta. Imperans haec Halicarnassensibus, et Cois, et Nisyrîis, et Calydniis, quinque cum navibus venit, et universae classis post Sidonias, naves praebuit celebratissimas. Eadem apud regem optimas inter omnes socios sententias dixit. Quas civitates recensui sub illius imperio fuisse, earum universam gentem annuo Doricam esse; Halicarnassenses quidem Troezenios, ceteros autem Epidaurios. Haëtenus de nautico exercitu.

Ἀρτεμισίης δὲ, τῆς μάλισα θώῦμα ποι-
 εῦμαι, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης
 γυναικὸς, ἣτις ἀποθανόντος τῷ ἀνδρὸς,
 αὐτὴ τε ἔχουσα τὴν τυραννίδα, καὶ παιδὸς
 ὑπάρχοντος νεηνίῳ, ὑπὸ λήμματός τε
 καὶ ἀνδρῆϊς ἐστρατεύετο, ὑδεμῖης ἐξουσίας
 ἀναγκαίης. ὄνομα μὲν δὴ ἦν αὐτῇ Ἀρτε-
 μισίη, θυγάτηρ δὲ ἦν Λυγδάμιος· γένος δὲ
 ἐξ^a Ἀλικάρνησ⁸, τὰ πρὸς πατρός, τὰ
 μητρόθεν δὲ, Κρήσας. ἡγεμόνευε δὲ Ἀλι-
 καρνησέων τε καὶ Κώων καὶ Νισυρίων τε καὶ
 Καλυδονίων, πέντε νέας παρεχομένη· καὶ
 συναπάσης τῆς στρατίης, μετὰ γε τὰς
 Σιδωνίων, νέας ἐνδοξοτάτας παρείχετο.
 πάντων δὲ τῶν συμμάχων γνώμας ἀρί-
 στας βασιλεῖι ἀπεδέξατο. τῶν δὲ κατέλεξα
 πολίων ἡγεμονεύειν αὐτήν, τὸ ἔθνος ἀπο-
 φαίνω πᾶν ἐὼν Δωρικόν· Ἀλικάρνησ⁸ης
 μὲν, Τροιζηνίης· τῆς δὲ ἄλλης, Εἰδαυ-
 ρίης. ἐς μὲν τοσόνδε ὁ ναυτικὸς στρατὸς
 εἴρηται.

a Haec vocula ἐξ non est in MS.

ρ'. Ξέρξης δὲ ἐπεὶ ἡρίθμησέ τε, καὶ δι-
τάχθη ὁ στρατός, ἐπεθύμησε αὐτός σφεας
διεξελάσας θεήσασθαι· μετὰ δὲ, ἐποίηε
ταῦτα, καὶ διεξελαύνων ἐπ' ἄρματος παρ'
ἔθνος ἐν ἑκάσῳ, ἐπυνθάνειο. καὶ ἀπέγρα-
φον οἱ γραμματισαί· ἕως ἔξ ἑχάτων ἐς
ἑχάτα ἀπὶ κείῳ καὶ τῆς ἱππικῆς καὶ τῆς πεζῆς.
ὥς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίηῖο, τῶν νεῶν κα-
τελκυσθεῖσιν ἐς θάλασσαν, ἐνθαῦτα ὁ
Ξέρξης μετεκβάς ἐκ τῆς ἄρματος ἐς νέα
Σιδωνίην, ἵζετο ὑπὸ σκηνῇ χρυσῇ. καὶ
παρέπλεε παρὰ τὰς πρῶρας τῶν νεῶν,
ἐπειρωτῶν τε ἑκάσας ὁμοίως ὥς καὶ τὸν
πεζόν, καὶ ἀπογραφόμενος. τὰς δὲ νέας οἱ
ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα^b
πλέθρα ἀπὸ τῆς αἰγιαλῆς, ἀνεκώχευον τὰς
πρῶρας ἐς γῆν τρέφαντες πάντες μετω-
πηδόν, καὶ ἐξοπλίσαντες τὰς ἐπιβάτας ὥς
ἐς πόλεμον. ὁ δ', ἐντὸς τῶν προρέων πλέ-
ων ἐθηεῖτο καὶ τῆς αἰγιαλῆς.

ρα'. Ὡς δὲ καὶ ταύτας διεξέπλωσε,

^b ὅσον τέσσερα.

100. Xerxes, inito copiarum numero, militibus compositis, concupivit illos lustrando oculis obire: quemadmodum et fecit. Itaque incenso curru unamquamque nationem lustrans, percontabatur; quam professionem scribae excipiebant, donec ab extremis ad extremos equitum peditumque perventum est. Hoc perfecto, et navibus in mare deductis, ibi Xerxes e curru in navem Sidoniam transcendit: residensque sub aureo tabernaculo, praetervehensque navium proras sciscitabatur de singulis itidem ut de terrestri exercitu fecerat, describique jubebat. Enimvero navarchi productas a litore quatuor fere plethrorum spatio nares stabilierant, conversis ad terram prorsis, omnes versus frontem, propugnatoribus quoque tanquam ad proclium armatis; quos Xerxes inter proras et litus navigans conspiciabatur.

101. Ubi autem et classem lustravit,

egressus navi arcessivit Demaratum Aristonis filium, comitem hujus adversus Graeciam expeditionis, eique arcesso ita inquit, ‘Demarate, juvat nunc me quae
 ‘cupio abs te interrogare, qui et Graecus es, et non ex minima neque maxime invalida civitate, ut audio tam ex
 ‘te quam ex aliis Graecis, qui in sermones mecum veniunt. nunc igitur hoc
 ‘mihi expone, nunquid Graeci sustinebunt manus contra me levare. nam, ut
 ‘ego opinor, nec si omnes Graeci ac ceteri ad occasum incolentes homines
 ‘congregarentur, pares essent ad me invadentem sustinendum, siquidem non
 ‘sint concordēs. Libet tamen mihi abs te audire quid de hoc dicas.’ His verbis ille interrogavit. Demaratus autem excipiens, ‘Utra, inquit, apud te rex utar,
 ‘veritate an jucunditate?’ Ille ut veritate uteretur jubere. neque enim sibi ob id

καὶ ἐξέβη ἐκ τῆς νεὸς, μετεπέμψατο Δη-
 μάρητον τὸν Αρίσωνος συστρατευόμενον
 αὐτῷ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. καλέσας δ' αὐ-
 τὸν, εἶρετο τάδε, ' Ω Δημάρητε, νῦν μοί
 ' σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι τὰ θέλω. σὺ
 ' εἰς Ἑλλην τε, καὶ (ὡς ἐγὼ πυνθάνο-
 ' μαι σεῦ τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 ' τῶν ἐμοὶ ἐς λόγους ἀπικνεομένων) πό-
 ' λος ἔτ' ἐλαχίστης, ἔτ' ἀσθενεσάτης.
 ' νῦν ὦν μοι τόδε Φράσον, εἰ Ἑλληνες
 ' ὑπομενέσσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι.
 ' ὃ γάρ, ὡς δοκέω ἐγώ, ἔδ' εἰ πάντες
 ' Ἑλληνες, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸς ἐσπέ-
 ' ρης οἰκέοντες ἄνθρωποι συλλέχθεισαν,
 ' ἔκ ἀξιώμαχοί εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ὑπο-
 ' μεῖναι, μὴ ἐόντες ἄρθμιοι. ἐθέλω μέντοι
 ' καὶ τὸ ἀπὸ σεῦ, ὁκοῖόν τι λέγεις περὶ
 ' αὐτέων, πυθέσθαι. ὁ μὲν ταῦτα εἰρώ-
 ' τα. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν ἔφη, ' Ω βασιλεῦ,
 ' κότερα ἀληθείῃ χρήσομαι πρὸς σε, ἢ
 ' ἡδονῇ; ὁ δὲ μιν ἀληθείῃ χρῆσθαι ἐκέ-

λευε, Φὰς ὕδεν οἱ ἀηδέσζερν ἔσεσθαι ἢ
πρότερον ἦν.

ρβ'. Ὡς δὲ ταῦτα ἤκασε Δημάρητος,
ἔλεγε τάδε, ' Βασιλεῦ, ἐπειδὴ ἀληθιῆ
' διαχρήσασθαι πάντως με κελεύεις ταῦ-
' τα λέγονίλα, τὰ μὴ ψευδόμενός τις ὕσε-
' ρον ὑπὸ σεῦ ἀλώσεται, τῇ Ἑλλάδι πε-
' νίη μὲν αἰεὶ σύντροφός^ε ἔσι· ἀρετὴ δὲ
' ἔπακτός ἔσι, ἀπὸ τε σοφίης κατεργασ-
' μένη καὶ νόμος ἰχυρῶς· τῇ διαχρεωμένη
' ἢ Ἑλλάς, τήν τε πενίην ἀπαμύνεται,
' καὶ τὴν δεσποσύνην. αἰνέω μὲν νυν πάν-
' τας Ἑλληνας τὰς περὶ κείνας τὰς Δω-
' ρικὰς χώρας οἰκημένους. ἔρχομαι δὲ λέ-
' ξων ἔπερὶ πάντων τὰςδε τὰς λόγους,
' ἀλλὰ περὶ Λακεδαιμονίων μένων· πρῶ-
' τα μὲν, ὅτι ἔκ ἔσι ὅκως κοτὲ σὺς δέξον-
' ται^δ λόγους δαλοσύνην φερόντας τῇ Ἑλ-
' λάδι· αὗτις δὲ, ὡς ἀντιώσονταί τοι ἐς
' μάχην, καὶ ἦν οἱ ἄλλοι Ἑλληνες πάντες
' τὰ σὰ φρονέωσι. ἀριθμῶ δὲ πέρι, μὴ

^ε αἰεὶ κοτὲ σύντροφος. ^δ σὺ δέξονται.

cum minus jucundum fore quam antea fuisset.

102. Hoc ubi Demaratus audivit,
 ‘ Quoniam, inquit, me jubes, rex, om-
 ‘ nino veritatem proloqui, ea dicentem
 ‘ ob quae nemo mendacii postea a te
 ‘ convincetur; Graecia semper quidem
 ‘ alumna fuit paupertatis, hospes virtutis,
 ‘ quam a sapientia accivit et a severa dis-
 ‘ ciplina, quam usurpans Graecia, et
 ‘ paupertatem abigit et dominatum. Ita
 ‘ laudo quidem omnes Graecos qui circa
 ‘ Dorica illa loca incolunt: sed non de
 ‘ cunctis eis haec verba faciam, verum
 ‘ de Lacedaemoniis solis. Jam primum
 ‘ fieri non poterit, ut tuas voces admit-
 ‘ tant, afferentes Graeciae servitutem:
 ‘ deinde venient tibi obviam ad pugnan-
 ‘ dum, etiam si ceteri Graeci omnes sen-
 ‘ tiant tecum. Neque vero de numero

‘ eorum quaeras, quot illi sint qui hoc
 ‘ facere possint. nam si in exercitu eo-
 ‘ rum mille fuerint, ii tecum congredi-
 ‘ entur; et item siue pauciores siue etiam
 ‘ plures.’

103. Haec quum audisset Xerxes,
 cachinnans inquit, ‘ Demarate, quodnam
 ‘ extulisti verbum? mille omnino viros
 ‘ cum tanto exercitu congressuros? Age-
 ‘ dum, dic mihi, nonne teipsum ais isto-
 ‘ rum virorum fuisse regem? visne igitur
 ‘ sine mora tu cum decem viris dimica-
 ‘ re? Quod si vestri populares omnes ta-
 ‘ les sunt, quales tu praedicas, profecto
 ‘ secundum vestra instituta decet te, qui
 ‘ illorum es rex, ad duplum comparari.
 ‘ nam si denis e meo exercitu singuli
 ‘ eorum pares sint, jure abs te posco ut
 ‘ viginti sis par; ita verba quae dixisti,
 ‘ comprobabuntur. Atqui si tales sunt

‘ πύθη ὅσοι τινὲς ἔόντες ταῦτα ποίειν
 ‘ οἱοί τέ εἰσι. ἦν τε γὰρ τύχῳσι ἔξεσρα-
 ‘ τευμένοι χίλιοι, ὅτοι μαχέσονταιί τοι,
 ‘ ἦν τε ἐλάσσονες τῷ τέων, ἦν τε καὶ
 ‘ πλεῦνες.’

ργ’. Ταῦτα ἀκέσας Ξέρξης, γελά-
 σας ἔφη, ‘ Δημάρηε, οἷον ἐφθέγγαιο ἔπος,
 ‘ ἄνδρας χιλίους στρατιῇ τοσῇδε μαχέσα-
 ‘ σθαι; ἄγε, εἰπέ μοι, σὺ φῆς τῷ τέων
 ‘ τῶν ἀνδρῶν αὐτὸς βασιλεὺς γενέσθαι;
 ‘ σὺ ὦν ἐθελήσῃς αὐτίκα μάλα πρὸς ἄν-
 ‘ δρας δέκα μάχεσθαι^ε, καὶ τοι εἰ τὸ
 ‘ πολιτικὸν ὑμῖν πᾶν ἔστι τοιοῦτον οἷον σὺ
 ‘ διαίρεις, σέ γε τὸν κείνων βασιλῆα πρέ-
 ‘ πει πρὸς τὸ διπλήσιον ἀντιτάσσεσθαι
 ‘ κατὰ νόμους τῶν ὑμετέρων. εἰ γὰρ κείνων
 ‘ ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν τῆς στρατιῆς τῆς
 ‘ ἐμῆς ἀντάξιος ἔστι, σέ δέ γε^ε δίζημαι
 ‘ εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον· καὶ ὅτῳ μὲν ὀρ-
 ‘ θοῖτ’ ἂν ὁ λόγος ὁ παρὰ σεῦ εἰρημένος.
 ‘ εἰ δὲ τοιοῦτοί τε ἔόντες, καὶ μεγάθεα

^ε μαχίσσασθαι. ^ε σί γι.

' τοσῷτοι ὅσοι σύ τε καὶ οἱ παρ' ἐμὲ φοι-
 ' τῶσι Ἑλλήνων ἐς λόγους, αὐχθεῖτε το-
 ' σῶτον, ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος
 ' ἔστος ὁ εἰρημένος εἴη. ἐπεὶ φέρε' ἰδὼ παντὶ
 ' τῷ εἰκότι, κῶς δυναίατο χίλιοι, ἢ καὶ
 ' μύριοι, ἢ καὶ πεντακισμύριοι, ἐόντες γε
 ' ἐλεύθεροι πάντες ὁμοίως, καὶ μὴ ὑπ' ἐνὸς
 ' ἀρχόμενοι, στρατῷ τοσῷδε ἀντιστῆναι.
 ' ἐπεὶ τοι πλεῦνες^α περὶ ἓνα ἕκαστον γι-
 ' νόμεθα, ἢ χίλιοι, ἐόντων ἐκείνων πέντε^β
 ' χιλιάδων. ὑπὸ μὲν γὰρ ἐνὸς ἀρχόμενοι
 ' κατὰ τρόπον τὸν ἡμέτερον, γενοίατ' ἂν
 ' δειμαίνοντες τῷτον καὶ παρὰ τὴν ἐωυτῶν
 ' φύσιν ἀμείνονες· καὶ ἴοιεν ἀναγκαζόμε-
 ' νοι μάστιγι ἐς πλεῦνας ἐλάσσονες ἐόντες
 ' ἀνειμένοι δὲ ἐς τὸ ἐλευθέριον^γ, οὐκ ἂν
 ' ποτέοιεν τῶτέων ὑδέτερα. δοκέω δὲ ἔγω-
 ' γε καὶ ἀνισωθέντας πλήθει, χαλεπῶς
 ' ἂν Ἑλληνας Πέρσῃσι μένοισι μάχε-
 ' σθαι. ἀλλὰ παρ' ἡμῖν τῷτό^δ ἐσι^δ τὸ
 ' σὺ λέγεις. ἐσι γὰρ μέντοι οὐ πολλόν,

^α ἰκά τε πλεῦνες. ^β ἰόντων πέντε. ^γ ἐλεύθερον. ^δ ἡμῖν
 μὲν μένοισι τῷτό ἐσι.

' illi ac proceritate tanti, quanti tu, ac
 ' Graeci qui in colloquium meum ve-
 ' nerunt, tantopere gloriamini, vide ne
 ' frustra id insolenterque faciatis. nam
 ' age intelligam quacunque probabilitate,
 ' unde fieri queat, ut mille aut decem
 ' millia vel etiam quinquaginta millia ho-
 ' minum, qui pariter omnes liberi, nec
 ' unius imperio subiecti, tanto exercitui
 ' obsisterent: quum simus nos plures
 ' quam milleni ad singulos eorum, si fu-
 ' erint quinque millia. Nam sub uno,
 ' quemadmodum apud nos fit, impera-
 ' tore milites, illius metu etiam contra
 ' suam ipsorum naturam meliores effici-
 ' untur, adactique flagello, vel pauciores
 ' adversus plures eunt: iidem remisso li-
 ' bero sibi arbitrio, neutrum horum face-
 ' rent. Adeo opinor Graecos etiam pares
 ' numero Persis, aegre cum eis solis cer-
 ' turos. quinimo istud apud nos est id

‘ quod ais: verum non ita multum, sed
 ‘ rarum. sunt enim e Persis meis satelli-
 ‘ tibus qui velint cum ternis viris Graecis
 ‘ pariter dimicare: quorum tu inexpertus
 ‘ multa blateras.’

104. Ad haec Demaratus, ‘ Intelli-
 ‘ gebam, inquit, rex, ab initio me veritate
 ‘ utentem, non jucunda tibi dicturum:
 ‘ sed quia tu dicere me verissima coegisti,
 ‘ dixi quae erant ex officio Spartanorum.
 ‘ Quanquam ipse optime intelligis quan-
 ‘ topere nunc illos ego amem, qui me
 ‘ honore et decore paterno exutum, ex-
 ‘ torrem profugumque fecerunt: quem
 ‘ pater tuus exceptum, victu ac domicilio
 ‘ donavit. Quare non est credibile virum
 ‘ prudentem respuere benevolentiam ex-
 ‘ ploratam, sed maxime observare. Ego
 ‘ autem neque cum decem viris promit-
 ‘ tam me posse dimicare, neque cum duo-
 ‘ bus: ac ne singulari quidem certamine

‘ ἄλλὰ σπάνιον. εἰσὶ γὰρ Περσέων τῶν
 ‘ ἐμῶν αἰχμοφόρων, οἳ ἐθελήσασι Ἑλλή-
 ‘ νων ἀνδράσι τρισὶ ὁμῶ μάχεσθαι· τῶν
 ‘ σὺ ἐὼν ἄπειρος, πολλὰ φλυηρέεις.’

ρδ'. Πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει,
 ‘ Ω βασιλεῦ, ἀρχῆθεν ἠπισάμην ὅτι ἀ-
 ‘ ληθὴν ἢ χρεώμενος, ὃ φίλα τοι ἐρέω·
 ‘ σὺ δὲ ἐπεὶ ἠνάγκασας λέγειν τῶν λό-
 ‘ γων τὰς ἀληθεσάτους, ἔλεγον τὰ κα-
 ‘ τήκοντα Σπαρτιήτησι· καίτοι ὡς ἐγὼ
 ‘ τυγχάνω τὰ νῦν τάδε ἐσοργῶς ἐκεί-
 ‘ νους, αὐτὸς μάλισα ἐξεπίστεαι, οἳ με
 ‘ τιμὴν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πα-
 ‘ τρώα, ἀπολὶν τε καὶ φυγάδα πεποι-
 ‘ ἦκασι· παῖθ' δὲ σὸς ὑποδεξάμενος, βίον
 ‘ τέ μοι καὶ οἶκον δέδωκε. οὐκὼν εἰκὸς
 ‘ ἐστὶ ἄνδρα τὸν σῶφρονα εὐνοίην φαινο-
 ‘ μένην διωθέεσθαι, ἀλλὰ σέργειν μάλι-
 ‘ σα. ἐγὼ δὲ ἔτε δέκα ἀνδράσι ὑπὶ χρο-
 ‘ μαί οἷός τε εἶναι μάχεσθαι, ἔτε δυ-
 ‘ ὀισι· ἐκὼν γέ εἶναι ὃδ' ἂν μενομαχέ-

‘οιμι. εἰ δὲ ἀναγκάη εἴη, ἢ μέγας τις
 ‘ὁ ἐποτρύνων ἀγών, μαχοίμην ἂν πάν-
 ‘των ἥδις α ἐνὶ τρετέων τῶν ἀνδρῶν, οἳ
 ‘Ἑλλήνων ἕκαστος φησὶ τριῶν ἄξιός εἴ-
 ‘ναι. ὥς δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ
 ‘μὲν ἓνα μαχεόμενοι, ἑδαιμῶν εἰσὶ κα-
 ‘κίονες ἀνδρῶν· ἀλέες δὲ, ἄριστοι ἀνδρῶν
 ‘ἀπάντων. ἐλεύθεροι γὰρ ἔόντες, ὃ πάν-
 ‘τα ἐλεύθεροί εἰσι. ἔπεσι γὰρ σφι δε-
 ‘σπότης, νόμος, τὸν ὑποδειμαίνουσι παλ-
 ‘λῳ ἔτι μᾶλλον ἢ οἱ σοί, σέ. ποιεῦσι
 ‘γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγει. ἀνώγει δὲ
 ‘τῷτὸ αἰεὶ, ὃ ἐκ ἑῶν φεύγειν ἑδὲν πλη-
 ‘θος ἀνθρώπων· ἐκ μάχης, ἀλλὰ μέ-
 ‘νοντας ἐν τῇ τάξει, ἐπικρατέειν, ἢ ἀ-
 ‘πόλλυσθαι. σοὶ δὲ, εἰ φαίνομαι ταῦτα
 ‘λέγων φλυηρέειν, τ’ ἄλλα σιγαῶν ἐθέ-
 ‘λω^ε τολαιπὸν. νῦν δὲ ἀναγκαῶδεὶς ἔλε-
 ‘ξα. γένοιτο μὲν τοι κατὰ νόον ται βα-
 ‘σιλεῦ.’

ρέ. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀμείψατο. Ξέρ-

^ε ἀνδρῶν. ^ε Habet codex MS. φλυηρέειν, ἅμα θέλει.

' volens certaverim. At si necesse fuerit,
 ' aut vehemens discrimen institerit, liben-
 ' tissime cum uno quolibet istorum homi-
 ' num dimicarem, qui se singulos ajunt
 ' idoneos ad certandum cum ternis Grae-
 ' corum. Etenim Lacedaemonii pugnan-
 ' do cum singulis, non sunt illi quidem
 ' ullis deteriores viris: at conferti, cunc-
 ' torum virorum sunt excellentissimi. nam
 ' licet sint liberi, non tamen sunt omnia
 ' liberi: quippe quibus praeest domina
 ' lex, quam multo magis metuunt quam
 ' tui te. Faciunt ergo quaecunque illa
 ' cogit. cogit autem idem semper, vetans
 ' eos ex acie fugere quantavis hominum
 ' multitudinem; sed ut ordinem non de-
 ' ferentes, aut vincant aut occumbant.
 ' Haec ego loquens, si tibi blaterare vi-
 ' deor, volo posthac in ceteris silentium
 ' agere. Haecenus loquutus sum coactus:
 ' tibi vero ex sententia contingat, rex.'

105. Haec loquuto Demarato, Xer-

xes ad risum versus, nulla indignatione permotus est, sed comiter hominem remisit. Post Demarati colloquium, ubi Dorisco illi praefecit praetorem Mascamem Megadoftis filium, amoto eo quem Darius praefecerat, ire cum exercitu per Thraciam adversus Graeciam pergit.

106. Huic Mascami, quem illic reliquit Xerxes, uni tanquam omnium praetorum praestantissimo quos ipse aut Darius constituisset, dona quotannis misit; et item ejus posteris Artaxerxes filius Xerxis. Etenim ante hanc expeditionem in Thracia et in Hellesponto ubique praetores fuerant, qui omnes post eandem expeditionem a Graecis ejecti sunt et e Thracia et ex Hellesponto, praeterquam iste in Dorisco, quippe hunc in Dorisco

ξης δὲ ἐς γέλωτά τε ἔτρεφε^a, καὶ ἔκ ἐποι-
ήσατο ὀργὴν ὑδεμίνην, ἀλλ' ἠπίως αὐτὸν
ἀπεπέμψατο. τότε δὲ ἐς λόγους ἐλθὼν
Ξέρξης, καὶ ὑπαρχὸν ἐν τῷ Δορίσκῳ τότε
κατασῆσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόσεω,
τὸν δὲ ὑπὸ Δαρεῖς σαθέντα καταπαύ-
σας, ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θρηί-
κης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

ρς'. Κατέλιπε δὲ ἄνδρα τοιόνδε Μα-
σκάμην γενόμενον, τῷ μὲν^b Ξέρξης δῶρα
πέμπεσκε, ὡς ἀριστεύοντι^c πάντων ὅσους
κατέσκησε αὐτὸς ἢ Δαρεῖος ὑπάρχους·
πέμπεσκε δὲ ἀναὰ πᾶν ἔτος· ὡς δὲ καὶ Αρ-
τοξέρξης ὁ Ξέρξεω, τοῖσι Μασκαμείοισι
ἐκγόνοισι. κατέσασαν γὰρ ἔτι πρότερον
ταύτης τῆς ἐλάσιος ὑπαρχοὶ ἐν τῇ Θρηί-
κῃ καὶ τῷ Ἑλλησπόντῳ^d πανταχῇ. ἔτοι-
ῶν πάντες, οἳ τε ἐκ Θρηίκης καὶ τῆς Ἑλλη-
σπόντου, πλὴν τῆς ἐν Δορίσκῳ, ὑπὸ Ἑλ-
λήνων ὑπερον ταύτης τῆς στρατηλασίης

^a ἐτρέφατο. ^b Haec vox non est in MS. ^c MS. ὡς ἀρίστῳ
ἦντι. ^d In eodem est τῷ Ἑλλησπόντῳ.

ἐξηρέθησαν. τὸν δὲ ἐν Δορίσκῳ Μασκαῖμῃ
ὑδαμοὶ κω ἐδυνήθησαν ἐξελεῖν, πολλῶν
πειρησαμένων. διὰ τῷτο δέ οἱ τὰ δῶρα
πέμπεται παρὰ τῷ βασιλεύοντι αἰεὶ ἐν
Πέρσῃσι.

ρή. Τῶν δὲ ἐξαίρεθέντων ὑπὸ Ἑλλή-
νων ὑδὲνα βασιλεὺς Ξέρξης ἐνόμισε εἶναι
ἄνδρα ἀγαθόν, εἰ μὴ Βόγην μῦνον τὸν ἐξ
Ηἰόνος· τῷτον δὲ αἰνέων ἔκ ἐπαύετο, καὶ
τῷς περιέοντις αὐτῷ ἐν Πέρσῃσι παῖδας
ἐτίμα μάλιστα. ἐπεὶ καὶ ἄξιος αἰνεῖς μεγάλῃ
ἐγένετο Βόγης· ὅς, ἐπειδὴ ἐπολιορκέετο
ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Κίμωνος τῷ Μιλτιάδῃ, καὶ
παρεὼν αὐτῷ ὑπόσπονδον ἐξελεῖν καὶ νο-
στήσαι ἐς τὴν Ἀσίην, ἔκ ἐθέλησε, μὴ δει-
λίῃ δόξετε περιεῖναι βασιλείῃ, ἀλλὰ διε-
καρτέρεε ἐς τὸ ἔχαιον. ὥς δ' ὑδὲν ἔτι φαρ-
βῆς ἐνῆν ἐν τῷ τείχεϊ, συννήσας πυρὴν
μεγάλην, ἔσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖ-
κα καὶ τὰς παλλακὰς, καὶ τῷς οἰκέτας· καὶ
ἔπειτα ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ. μετὰ δὲ ταῦ-

Masdamem nulli unquam, etsi multi conati fuerint, tamen ejicere nequierunt. ob id huic ab eo qui semper in Persis regnat, dona mittuntur.

107. Eorum vero qui a Graecis expulsi sunt, neminem rex Xerxes virum egregium esse dixit, praeter unum Bogem ex Ejone, quem laudare non desinebat, ejusque qui superfuere liberos maximo inter Persas honore prosequebatur. Siquidem magnis ferri laudibus Boges meruit: qui quum ab Atheniensibus et Cimone Miltiadis filio obsideretur, liceretque ei accepta fide egredi et in Asiam remeare, tamen abnuit, ne regi prae metu superfuisse videretur, sed ad extremum usque perstitit: atque ubi nihil in moribus commeatus reliquum fuit, collato ingenti rogo, interemit liberos, conjugem, concubinas, familiam, eosque mox

in ignem iniecit: dehinc omne aurum urbis atque argentum e muro disperfit in Strymonem. his actis, etiam semetipsum misit in ignem. Ita hic merito a Persis ad hoc usque tempus celebratur.

108. Xerxes e Dorisco in Graeciam tendens, ut quosque populos adibat, secum militare cogebat. Erat autem (ut superius a me expositum est) omnis ad Thessaliam usque tractus in ditionem reductus et regi tributarius effectus a Megabazo et mox a Mardonio. Digressus a Dorisco, praeteriit primum Samothracica castella, quorum ultimum oppidum ad vesperam situm est, nomine Mesambria, cui vicinum est oppidum Thasiorum, Stryma: quae oppida interfluit amnis Lissus, cujus aqua tunc non sufficit copiis Xerxis, sed defecit. Haec olim re-

τα, τὸν χρυσὸν ἅπαντα τὸν ἐκ τῆ ἄσπερος
 καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τῆ τείχεος
 εἰς τὸν Στρυμόνα. ποιήσας δὲ ταῦτα, καὶ
 ἐαυτὸν ἐσέβαλε εἰς τὸ πῦρ. ἔτω μὲν ἔτος
 δικαίως αἰνέεται ἔτι καὶ εἰς τὸδε ὑπὸ Περ-
 σέων.

ρζ' Ξέρξης δὲ ἐκ τῆ Δορίσκου ἐπορεύε-
 το ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. τῆς δὲ αἰεὶ γινομέ-
 νης ἐμποδῶν, συστρατεύεσθαι ἠνάγκαζε.
 ἐδεδύλωτο γὰρ (ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδή-
 λωται) ἡ μέχρι Θεσσαλίας πᾶσα, καὶ ἦν
 ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, Μεγαβάξ τε
 καλασρεψαμένους, καὶ ὕστερον Μαρδονίους. πα-
 ραμείβετο δὲ πορευόμενος ἐκ Δορίσκου,
 πρῶτα μὲν τὰ Σαμοθρηϊκία τείχεα, τῶν
 ἐσχάτη πεπόλισται πρὸς ἐσπέρην πόλιν τῇ
 ἑνομά ἐστι Μεσαμβρίη· ἔχεται δὲ ταύτης
 Θασίων πόλιν, Στρυμὴν διὰ δὲ σφραγίδος τῆ
 μέσης Λίαςος ποταμὸς διαρρέει· ὃς τότε
 ἐκ ἀντέχειο τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρ-
 ξεω στρατῷ, ἀλλ' ἐπέλιπε· ἡ δὲ χώρα

αὕτη πάλαι μὲν ἐκαλέετο Γαλαϊκή^ε, νῦν δὲ Βριαντική. ἔστι μέντοι τῷ δικαιοτάτῳ τῶν λόγων καὶ αὕτη Κκόνων.

ρθ'. Διαβὰς δὲ τῷ Λίῳ^{στ} ποταμῷ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον^ε, πόλιος Ἑλληνίδας τάσδε παραμείβετο, Μαρωνεῖαν, Δικαίαν, Ἀδδηρα. ταύτας τε δὴ παρεξήϊε, καὶ κατὰ ταύτας, λίμνας ὀνομασὰς ταύτας Μαρωνεῖας μὲν μεταξὺ καὶ Στρώμης κειμένην Ἰσμαρίδα· κατὰ δὲ Δικαίαν, Βιστωνίδα, ἐς τὴν ποταμοὶ δύο εἰσεῖσι τὸ ὕδωρ, Τραυὸς τε καὶ Κόμφατος^ε. κατὰ δὲ Ἀδδηρα, λίμνην μὲν ὑδεμίνην ἔβσαν ὀνομασθῆν παραμείφατο Ξέρξης, ποταμὸν δὲ Νέσον, ῥέοντα ἐς θάλασσαν. μετὰ δὲ ταύτας τὰς χώρας ἰὼν, τὰς ἡπειρώτιδας πόλεις παρήϊε· τῶν ἐν μιῇ λίμνῃ ἔβσα τυγχάνει ὥσεί τριήκοντα σαδίωσι μάλιστά κη τὴν περίοδον, ἰχθυώδης τε καὶ κάρτα ἀλμυρή. ταύτην τὰ ὑποζύγια μῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε. τῇ δὲ πό-

^ε MS. Γαλαϊκή. ^ε ἀπεξηραμένον. ^ε MS. γραῦσι καὶ κόμφαντος.

gio vocabatur Galaica, nunc autem Britannica: quae tamen optimo jure Ciconum est.

109. Transmisso alveo fluminis Lissiarfacto, Xerxes has Graecas urbes praetergressus est: Maroneam, Dicaeam, Abdera, eas inquam praeteriit, et has quae juxta eas sunt, nominis clarissimi paludes, Ismaridem, quae Maroneam Strymamque interjacet: Bistonidem Dicaeae contiguam, in quam duo flumina ingrediuntur, Trauus et Compsatus. Juxta Abdera autem nullum nobilem lacum praeteriit Xerxes, sed fluvium Nestum mare subeuntem. Post has regiones pergens mediterraneas urbes praeteriit: in quarum una est lacus triginta ferme stadiorum in circuitu, piscosus et admodum salsus: quem sola jumenta quum aquarentur exsicca-

vere. Huic urbi nomen est Pystirus. Has urbes et maritimas et Graecas sinistrorsum relinquens praeteriit Xerxes.

110. Per quas autem gentes Thraciae iter fecit, hae sunt: Paeti, Cicones, Bistones, Sapaeci, Derfaei, Edoni, Satrae. Quarum quae maritimae erant, navibus sequutae sunt: quae vero mediterraneae, quae et commemoratae sunt a me, praeter Satras, ceterae omnes pedestres sequi coactae sunt.

111. Satrae nulli unquam hominum, quantum nos scimus, fuere subiecti, sed soli e Thracibus ad meam memoriam liberi semper perstitere. Editos enim montes incolunt omnigenis arboribus ac nivibus obsitos: suntque viri in re bellica eximii: apud quos oraculum est Liberi, idque in editissimis montibus. Ex Satris

λι ταύτῃ ἔνομά ἐσι Πύσιρος^α. ταύτας
 μὲν δὴ τὰς πόλεις τὰς παραθαλασσίας τε
 καὶ Ἑλληνίδας ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέρ-
 γων παρεξήϊε.

ρί. Ἐθνεα δὲ Θρηίκων, δι' ὧν τῆς χώ-
 ρης ὁδὸν ἐποίεετο, τοσάδε· Παῖτοι, Κικό-
 νες, Βίςονες, Σαπαῖοι, Δερσαῖοι, Ἡδωνοί,
 Σάτραι. τῶν οἱ μὲν παρὰ θάλασσαν
 κατοικημένοι ἐν τῇσι^β νηυσὶ εἶποντο· οἱ δὲ
 αὐτέων τὴν μεσόγαλαν οἰκέοντες, κατα-
 λεχθέντες τε ὑπ' ἐμεῦ, πλὴν Σατρέων, οἱ
 ἄλλοι πάντες, πεζῇ^γ ἀναγκαζόμενοι εἶ-
 ποντο.

ρία'. Σάτραι δὲ ἑδενός κω ἀνθρώπων
 ὑπήκοοι ἐγένοντο, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν, ἀλλὰ
 διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύ-
 θεροι μῆνοι Θρηίκων. οἰκέσσι τε γὰρ ἔρεα
 ὑψηλὰ, ἴδῃσι τε παντοίησι καὶ νιφάσι^δ
 συνηρεφέα· καὶ εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι.
 ἔται οἱ τῷ Διονύσῃ τὸ μαντήϊον εἰσὶ ἐκ-
 τημένοι. τὸ δὲ μαντήϊον τῶτο, ἔσι μὲν ἐπὶ

^α Πίσσυρος. ^β κατοικημένοι τῇσι. ^γ πεζοί. ^δ MS. καὶ
 χιόνι.

τῶν ὑρέων τῶν ὑψηλοτάτων, Βησοὶ δὲ τῶν Σατρέων εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τῷ ἰσῷ. πρόμανις δὲ ἡ χρέσσα, κατὰπερ ἐν Δελφοῖσι, καὶ ἕδεν ποικιλώτερον.

ριβ'. Παραμειψάμενος δὲ ὁ Ξέρξης τὴν εἰρημένην, δεύτερα τεττέων παραμείβετο τείχεια τὰ Πιέρων, τῶν καὶ ἐνὶ Φάγρης ἐστὶ ἄνομα, καὶ ἐτέρῳ Πέργαμος. ταύτῃ μὲν δὴ παρ' αὐτὰ τὰ τείχεια τὴν ὁδὸν ἐποιέειο, ἐκ δεξιῆς χειρὸς τὸ Πάγλαιον ἕως ἀπέργων, ἐὼν μέγα τε καὶ ὑψηλὸν, ἐν τῷ χρυσείᾳ τε καὶ ἀργύρῳ ἐνὶ μέταλλα· τὰ νέμονλαι Πιέρές τε καὶ Οδομανῖοι, καὶ μάλισα Σάτραι.

ριγ'. Ὑπεροικέοντας δὲ τὸ Πάγλαιον πρὸς βορέῳ ἀνέμῳ, Παίονας, Δόβηράς τε καὶ Παιόπλας^ε παρεξιὼν, ἥϊε πρὸς ἐσπέρην· ἐς δ' ἀπικέιο ἐπὶ ποταμὸν τε Στρυμόνα καὶ πόλιν Ηῖόνα. τῆς ἔτι ζωὸς ἐὼν ἤρχε Βόγης, τῷ περ ὀλίγω^ς πρότερον τέτων λόγον ἐποιεῦμένην. ἡ δὲ γῆ αὕτη ἡ περὶ

^ε In MS. cfi καὶ Ὀπλας. ^ς ὀλίγω.

qui in illo templo vaticinantur, sunt Bessii: antistes vero quae reddit responsa, quemadmodum Delphis, et nihilo magis varie.

112. Peragrata autem quam dixi regione, Xerxes secundo loco transiit muros Pierum, quorum uni nomen est Phagrae, alteri Pergamo. Et hac quidem iter propter eos muros faciebat, a manu dextera relinquens montem Pangaeum, magnum atque excelsum, in quo aurea sunt et argentea metalla, quae cum Pieres et Odomanti, tum praecipue Satrae exercent.

113. Super Pangaeum ad aquilonem habitantes Paeones, Doberes et Paeoples praetergressus Xerxes, occasum versus contendit, donec ad flumen Strymonem pervenit, et urbem Eionem, cujus praetor Boges (cujus paulo ante feci mentionem) adhuc vivebat. Regio autem haec Pan-

gao monti circumjecta nominatur Phyllis; hinc occasum versus porrecta ad fluvium Angitem, qui Strymonem intrat: hinc meridiem versus ad ipsum Strymonem, ad quem magi mactatis equis candidis litaverunt.

114. His et aliis compluribus incantamentis circa flumen factis, per Novem vias Edonorum iere ad pontes Strymonem junctum inveniētes. Audientes autem eum locum Novem vias appellari, totidem illic pueros ac virgines virorum indigenarum vivos defoderunt. Persicum enim est defodere viventes. nam et Amestrin Xerxis uxorem, jam provectae aetatis, audio bis septem illustrium Persarum liberos defodisse sic gratificantem deo qui sub terra esse fertur.

115. Ubi a Strymone progressus est

τὸ Πάγγαιον ὄρος, καλέεται Φυλλίς^g,
κατατείνυσα, τὰ μὲν πρὸς ἐσπέρην, ἐπὶ
ποταμὸν Ἀγίτην, ἐκδιδόντα ἐς τὸν Στρυ-
μόνα· τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην, τείνυσα ἐς
αὐτὸν τὸν Στρυμόνα, ἐς τὸν οἱ μάγοι ἐκ-
αλλιερέοντο, σφάζοντες ἵππους λευκὰς.

ριδ'. Φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν
ποταμὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τέτοισι,
ἐν Εὐνέα ὁδοῖσι τοῖσι Ἡδωνῶν, ἐπορεύοντο
κατὰ τὰς γεφύρας, τὸν Στρυμόνα εὐρόν-
τες ἐζευγμένον. Εὐνέα δὲ ὁδὸς πυρηνόμε-
νοι τὸν χώρον τῷτον καλέεσθαι, τοσούτους
ἐν αὐτῷ παῖδας τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν
τῶν ἐπιχωρίων ζώοντας καλώρουσιν. Περ-
σικὸν δὲ τὸ ζώοντας κατορύσσειν^h. ἐπεὶ
καὶ Ἀμνηστὴν τὴν Ξέρξῳ γυναῖκα πυρηνά-
νομαι γηράσασαν δις ἐπὶ ἀέοντων ἐπιφα-
νέων Περσέων παῖδας ὑπὲρ ἐωυτῆς τῷ
ὑπὸ γῆν λεγομένῳ εἶναι θεῷ ἀντιχαρί-
ζεσθαι κατορύσσαν.

ριέ'. Ὡς δὲ ἀπὸ τῆ Στρυμόνος ἐπορεύ-

^g Φαλλίς. ^h Hujus monitionis nihil est in MS.

εὔετο ὁ στρατὸς, ἐνθαῦτα πρὸς ἡλίῃ δυσ-
 μέων ἔσι αἰγιαλὸς, ἐν τῷ οἰκημένην Ἀρ-
 γίλον πόλιν Ἑλλάδα παρεξήϊε. αὕτη δέ,
 καὶ ἡ κατύπερθε ταύτης, καλέεσθαι Βισαλ-
 τίη. ἐνθεῦτεν δὲ κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηίῃς
 ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων, ἦϊε διὰ Συλέος
 πεδίῃς καλεομένῃς, Στάγειρον πόλιν Ἑλ-
 λάδα παραμειβόμενος· καὶ ἀπίκετο ἐς
 Ακανθον, ἅμα ἀγόμενος τεττέων ἑκασον
 τῶν ἐθνέων, καὶ τῶν περὶ τὸ Πάγῳαιον ὄρος
 οἰκεόντων ὁμοίως, καὶ τῶν πρότερον κατέ-
 λεξα· τῆς μὲν παρὰ θάλασσαν ἔχων οἰ-
 κημένῃς, ἐν νηυσὶ στρατευομένῃς· τῆς δ' ὑ-
 πὲρ θαλάσσης, πεζῇ ἐπομένῃς. τὴν δὲ
 ὁδὸν ταύτην τῇ βασιλεὺς Ξέρξης τὸν στρα-
 τὸν ἤλασε, ὅτε συγχέουσι Θρηϊκῆς, ὅτ'
 ἐπισπείρουσι· σέβονταί τε μεγάλως τὸ μέ-
 χρι ἐμεῦ.

ρισ'. Ὡς δὲ ἄρα ἐς τὴν Ακανθον ἀπί-
 κειο, ξεινίην τε ὁ Πέρσης τοῖσι Ακανθίοισι
 προεῖπε, καὶ ἐδωρήσατό σφεας ἐοῖντι Μη-

exercitus, illic ad solis occasum est litus, in quo sitam urbem Graecam nomine Argilum praeteriit. haec et quae super eam est regio, vocatur Bifaltia. Illinc autem, sinum ad Neptuni templum a laeva manu habens, processit trans campum nomine Syleum, praeteriens Stagirus Graecam urbem, pervenitque Acanthum, ducens simul unumquemque horum populorum, et item ex accolis montis Pangaei, et ex illis quos superius commemoravi: iis qui maritimi erant, classe, qui procul a mari aberant, terrestri itinere sequentibus. Hanc autem viam qua rex Xerxes duxit exercitum, Thraces neque confundunt, neque serunt, sed ad mea usque tempora magnopere venerantur.

116. Posteaquam autem Acanthum pervenit, imperavit Persa Acanthiis hospitalia, eosque Medica veste donavit: lau-

davitque quod alacres cerneret esse ad bellum, quodque audiret fossam esse absolutam.

117 Xerxe autem apud Acanthum agente contigit, ut Artachaees, qui fossae faciundae praefuerat, morbo decederet, vir Xerxi spectatus, genere Achaemenides, statura inter Persas procerissima. quippe cui quatuor digiti deerant a longitudine quinque regionum cubitorum; clamabatque maxime prae aliis. Xerxes magno damno ducens eum fato functum, apparatissime funeravit, inferias illi faciente toto exercitu: cui tanquam heroi ex oraculo Acanthii sacrificant, nomine eum nuncupantes. Et rex quidem Xerxes amisso Artachaeae iacturam se fecisse existimabat.

118. At ii Graeci qui exercitum excipiebant, quum Xerxi coenam praeberent, in omnem miseriam devenere, adeo

δαῖ· ἐπαίνεέ τε, ὀρέων κὶ τῆς, προθύμως
 ἔοντας ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὸ ὄρυγμα
 ἀκῶν.

ριζ'. Εὐ Ακάνθῳ δὲ ἑόνιος Ξέρξεω, ξυν-
 ἦνικε ὑπὸ νόσῃ ἀποθανεῖν τὸν ἐπεσεῶτα
 τῆς διώρυγος Αρταχαίην, δόκιμον ἔοντα
 παρὰ Ξέρξῃ, κὶ γένος Αχαιμενίδην· με-
 γάθει τε μέγισον ἔοντα Περσέων· (ἀπὸ
 γὰρ πέντε πηχέων βασιληῶν ἀπέλιπε
 τέσσερας δακτύλους) Φωνέονιά τε μέγισον
 ἀνθρώπων. ὥστε Ξέρξεα, συμφορὴν ποιη-
 σάμενον μεγάλην, ἐξενεῖκαί τε αὐτὸν
 κάλλιστα κὶ θάψαι. ἐτυμβοχόεε δὲ πᾶσα
 ἡ στρατιή. τῷ δὲ τῷ Αρταχαίῃ θύοσι
 Ακάνθιοι ἐκ θεοπροπίῃ, ὡς ἦροϊ, ἐπονομά-
 ζοντες τ' ἄνομα. βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης,
 ἀπολομένῃ Αρταχαίῳ, ἐποιέετο συμ-
 φορὴν.

ριή'. Οἱ δὲ ὑποδεκόμενοι Ἑλλήνων τὴν
 στρατιήν, κὶ δειπνίζοντες Ξέρξεα, ἐς πᾶν
 κακῷ ἀπικέατο, ἔτω ὥστε ἀνάστατοι ἐκ

τῶν οἰκίων ἐγίνοντο· ὅκῃ γε Θασίοισι ὑπὲρ
 τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίων τῶν σφετέρων
 δεξαμένοισι τὴν Ξέρξεω στρατιήν, καὶ δει-
 πνίσασι, Ἀντίπατρος ὁ Οργέος ἀραιρη-
 μένος τῶν ἀσῶν, ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ
 μάλισα, ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον τετρακό-
 σια τάλαντα ἀργυρίῃς τετελεσμένα.

ριθ'. Ὡς δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῇσι
 ἄλλῃσι πόλιν οἱ ἐπεσεῶτες ἀπεδείκνυσαν
 τὸν λόγον. τὸ γὰρ δεῖπνον τοιόνδ' ἐγένε-
 το, οἷα ἐκ πολλῷ χρόνῳ προειρημένον
 καὶ περὶ πολλῷ ποιούμενον. τῷτο μὲν, ὥς
 ἐπύθοντο τάχιστα τῶν κηρύκων τῶν πε-
 ριαγγελλόντων, δασάμενοι σῖτον ἐν τῇσι
 πόλιν οἱ ἄσοι, ἄλευρά τε καὶ ἄλφιτα
 ἐποίουν πάντες ἐπὶ μῆνας συχνάς· τῷ-
 το δὲ, κτήνεα ἐσίτευον, ἐξευρίσκοντες
 τιμῆς τὰ κάλλιστα, ἔτρεφόν τε ὄρνιθας
 χερσαίας, καὶ λιμναίας, ἐν τε οἰκήμασι
 καὶ λάκκοις, ἐς ὑποδοχὰς τῷ στρατῷ.
 τῷτο δὲ, χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ποτή-

quidem ut suis laribus fierent extorres; dum et Thasii pro suis urbibus quae in continente sunt accipiunt Xerxis copias et coenam iis praebent, Antipater Orgis filius, electus ab civibus, vir quam maxime probatus, erogavit in coenam quadringenta pecuniae perfecta talenta.

119. Sic igitur magistratus et aliarum urbium similiter proposuere rationem. Tale enim convivium parabatur, utpote jampridem indictum, et multa cura instructum; partim quidem simulatque audiverunt praecones passim annunciantes; tunc vero oppidani frumentum quod in urbibus erat, inter se distributum in farinam et pultem omnes redigebant ad complures menses: partim pecora saginabant pretio optima reperientes et altilis aves habebant terrestres palustresque, in cortibus et in vivariis, ad excipiendum exercitum: partim etiam aurea argentea-

que pocula et crateres faciebant, et cetera omnia quae ad mensam ponuntur. Haec quidem ipsi regi et iis qui cum illo vescebantur, fiebant: cetero autem exercitui, quae ad esum duntaxat imperata erant. adveniente autem exercitu, tabernaculum stetit fixum paratumque, in quo mansionem caperet rex; reliqui sub dio agebant. Ubi tempus coenae aderat, illi sane qui excipiebant distinebantur labore: isti vero, quum expleti noctem illic exelegant, postero die revulso tentorio et omni paratu sumpto, ita abscedebant, nihil relinquentes, sed omnia asportantes.

1.20. Unde Megacreontis viri Abderitae elegans dictum extitit, qui suavitatis Abderitis, ut universi, mares pariter ac feminae, sua delubra adirent, suppliciterque diis assidentes precarentur, ut posthac dimidium futurorum malorum a se pro-

ριά τε καὶ κρητῆρες ἐποιεῦντο, καὶ τᾶλ-
 λα ὅσα ἐπὶ τράπεζαν τιθεάται^α πάν-
 τα. ταῦτα μὲν δὴ αὐτῷ τε βασιλεῖ καὶ
 τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνους ἐπεποίητο·
 τῇ δὲ ἄλλῃ σρατιῇ, τὰ ἐς Φορβὴν μῆνα
 τασόμενα. ὅπως δὲ ἀπίκοιτο ἡ σρατιή,
 σκηνὴ μὲν ἔσκε πεπηγυῖα ἐτοίμη, ἐς τὴν
 αὐτὸς σθαμὸν ποιέεσκετο Ξέρξης, ἡ δὲ
 ἄλλη σρατιή ἔσκε ὑπαίθριος. ὥς δὲ δει-
 πνὸς γίνοιτο ὥρη, οἱ μὲν, δεκόμενοι ἔχε-
 σκον πόνον, οἱ δὲ, ὅπως πληθύνῃς νύκ-
 τα αὐτῷ ἀγάγοιεν, ἐν τῇ^β ὑσεραίῃ τὴν
 τε σκηνὴν ἀνασπασάντες, καὶ τὰ ἐπι-
 πλα πάντα λαβόντες, ἔτῳ ἀπελαύνε-
 σκον, λείποντες ὕδεν, ἀλλὰ φερόμενοι.

ρκ'. Ἐνθα δὴ Μεγακρέοντος ἀνδρὸς Ἀθ-
 δηρίτεω ἔπος εὖ εἰρημένον ἐγένετο, ὃς
 συνεβέλευσε Ἀθδηρίτησι, πανδημεὶ αὐ-
 τὸς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ σφέ-
 τερα ἱρὰ, ἵζεσθαι ἱκέτας τῶν θεῶν, πα-
 ραιτεομένους καὶ τὸ λοιπὸν σφι ἀπαμύ-

^α τίθεται. ^β ἀγάγοιεν, τη.

νειν τῶν ἐπιόντων κακῶν τὰ ἡμίσεα· τῶν τε παροισχόμενων ἔχειν σφι μεγάλην χάριν, ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης ὁ δὲ ἐκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σῖτον αἰρέεσθαι· παρέχειν γὰρ ἂν Ἀβδηρίτησι, εἰ καὶ ἄριστον προεῖρητο ὁμοῖα τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν, ἢ μὴ ὑπομένειν Ξέρξεα ἐπιόντα, ἢ καταμείναντας, κάκις πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι.

ρκα'. Οἱ μὲν δὴ πιεζόμενοι, ὁμοίως τὸ ἐπιτασόμενον ἐπετέλεον. Ξέρξης δὲ ἐκ τῆς Ἀκάνθου ἐντειλάμενος τοῖσι στρατηγοῖσι τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμῃ, ἀπῆκε ἀπ' ἐωϋτῆ τὰς νέας παρεύεσθαι· Θέρμη δὲ τῇ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ οἰκημένη, ἀπ' ἧς καὶ ὁ κόλπος ἔστος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει. ταύτῃ γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτατον εἶναι. μέχρι μὲν γὰρ Ἀκάνθου ὧδε τεταγμένος ὁ στρατὸς ἐκ Δορίσκου τὴν ὁδὸν ἐποιέετο· τρεῖς μοῖρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατὸν, μίαν αὐτέων ἔταξε παρὰ θάλασσαν

pulsaretur. nam de praeteritis magnam se gratiam illis habere, quod rex Xerxes non bis quotidie cibum capere consuefset. Fore enim ut Abderitae, si juberentur etiam prandium simile coenae instruere, aut non praestolarentur Xerxem advenientem, aut praestolati, pessime inter omnes homines affligerentur.

121. Et isti quidem quanquam gravate, tamen quod sibi imponebatur exsequiebantur. Xerxes vero ex Acantho duces classis a se dimisit, jussos ad Thermam cum classe se opperiri. Est autem Therma in Thermaeo sinu sita, a qua ipse sinus habet cognomen. Hanc enim compendiarium magis viam esse audiebat. nam e Dorisco ad Acanthum usque ita instructus exercitus iter fecerat, tripartito divisus omnis, jussu Xerxis; ut una pars

secundum mare iret pariter cum classe, cui parti præcerant Mardonius et Masistes: altera per mediterranea, cui præerant Trintataechmes et Gergis: tertia inter has media, cum qua Xerxes ipse incedebat, ducibus Smerdomene et Megabyzo.

122. Nauticus porro exercitus ubi a Xerxe discessit, fossam enavigavit in Atho depressam, ac perductam ad sinum, in quo Assa et Pidorus et Singus et Sarga urbes sitae sunt. Ex quibus sumpto commilitio, perrexit ire ad sinum Thermaeum: circumvectusque Ampelon promontorium Toronaeum, praeternavigavit has Graecas urbes, (unde et naves et commilitium sumpsit) Toronam, Galepsion, Sermylam, Mecybernam, Olynthum:

ἶεναι ὁμῶς τῷ ναυτικῷ· ταύτης μὲν δὴ ἐ-
 στρατήγεον Μαρδονίος τε καὶ Μασίσσης. ἑτέ-
 ρη δὲ τεταγμένη ἦε τῷ στρατῷ τριτημορίς
 τὴν μεσόγαυαν, τῆς ἐστρατήγεον Τριντα-
 ταίχμης τε καὶ Γέργισ^ς. ἡ δὲ τρίτη τῶν
 μοιρέων μετ' ἧς ἐπορεύετο αὐτὸς ὁ Ξέρξης,
 ἦε μὲν τὸ μέσον αὐτέων, στρατηγὸς δὲ
 παρείχετο Σμερδομένεά τε^δ καὶ Μεγά-
 βυζον.

ρξβ'. Ὁ μὲν νυν ναυτικὸς στρατὸς ὡς
 ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω, καὶ διεξέπλωσε^ς τὴν
 διώρυγα τὴν ἐν τῷ Αἰθῶ γενομένην, διέχου-
 σαν δὲ εἰς κόλπον ἐν τῷ Αἰσά τε πόλιν καὶ
 Πίδωρος καὶ Σίγλος καὶ Σάργη^ς οἰκνήλαι. ἐν-
 θεῦτεν, ὡς καὶ ἐκ τεσσέων τῶν πολιῶν στρα-
 τιὴν παρέλαβε, ἐπλεε ἀπιέμενος^ς εἰς τὸν
 Θερμαῖον κόλπον. κάμπλων δὲ Ἀμπελον
 τὴν Τορωναίην ἄκρην, παραμείβετο Ἑλ-
 ληνίδας τάσδε πόλιν, (ἐκ τῶν νέας τε καὶ
 στρατιὴν παρέλαβε) Τορώνην, Γαληφόν,
 Σερμύλην, Μηκύβερναν, Ολυθον. ἡ μὲν

^ς Σίργις. ^δ Σμερδονία τε. ^ς διέπλωσι. ^ς MS. Σάρτη.

^ς ἀπικόμενος.

νυν ἡ χώρα αὕτη, Σιθωνίη καλέεται.

ρχγ'. Ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ὁ Ξέρξεω, συντάμνων ἀπ' Ἀμπέλας ἄκρης ἐπὶ Καναστραίην ἄκρην, τὸ δὴ πάσης τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλισα, ἐνθεῦτεν νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε ἐκ Ποτιδαίης, καὶ Αφύτιος, καὶ Νέης πόλιος, καὶ Αἰγῆς, καὶ Θεράμβω, καὶ Σκιώνης, καὶ Μένδης, καὶ Σάνης. αὗται γάρ εἰσι αἱ τὴν νῦν Παλλήνην, πρότερον δὲ Φλέγρην καλεομένην νεμόμεναι. παραπλέων δὲ καὶ ταύτην τὴν χώραν, ἔπλεε ἐς τὸ προειρημένον, παραλαμβάνων στρατιὴν καὶ ἐκ τῶν προσεχέων πολιῶν τῇ Παλλήνῃ, ὁμυρευσέων δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ· τῇσι ὑνόμαί' αἱ ἐστὶ τάδε, Λίπαξος, Κώμβρεια, Λίσαι, Γίγωνος, Κάμφα, Σμίλα, Αἴνεια. ἡ δὲ τεττέων χώρα, Κροασαίη ἔτι καὶ ἐς τόδε καλέεται. ἀπὸ δὲ Αἰνεΐης, ἐς τὴν ἐτελεύτων καταλέγων τὰς πόλεις, ἀπὸ ταύτης ἤδη ἐς αὐτόν τε τὸν Θερμαῖον κόλπον ἐγένετο τῷ

quae regio nunc Sithonia nominatur.

123. Ab eo promontorio Ampelo corripuens cursum usque ad promontorium Canastraeum, quod ex tota Pallene prominet maxime, illinc quoque et naves et commilitium sumpsit, ex Potidaea, ex Aphyti, ex Neapoli, ex Aega, ex Therambo, ex Sciona, ex Menda, ex Sana. Hae sunt urbes sitae nunc in Pallena, Phlegra prius appellata. Praeternavigata hac etiam regione, ad praestitutum locum pervenit, sumptis etiam militibus e vicinis Pallenae urbibus ac Thermaeo sinui conterminis: quibus haec nomina sunt, Lipaxus, Combrea, Lissae, Gigonus, Campsa, Smila, Aenea. quarum regio adhuc Crossaea nominatur. Ab Aenea autem, (in qua finis enumerandarum urbium mihi factus est) jam ad ipsum Thermae-

um sinum cursus classi extitit, et ad terram Mygdoniam: donec ad Thermam, quo praeceptum erat, perventum est, et ad urbem Sindum, et ad Chalestram super Axiū sitam flumen, quod Mygdoniam terram dirimit a Bottiaeide: cujus terrae Bottiaeides arctum ad mare locum obtinent urbes Ichnae et Pella.

124. Hic navales copiae circa flumen Axiū et urbem Thermam et alias in medio horum urbes stativa habuere, regem opperientes. Huc pervenire volens Xerxes, Acantho profectus cum terrestribus copiis mediterraneam viam sequebatur, peragrans Paeonicum agrum atque Crestonicum, super amnem Chidorum, qui e Crestonaeis initio sumpto, per terram Mygdoniam fluens, propter paludem quae est supra Axiū evolvitur.

125. Hic iter faciente Xerxe, leones impetum dederunt in camelos qui

ναυτικῷ στρατῷ πλόος, καὶ γῆν τὴν Μυγδονίην. πλέων δὲ ἀπικέλο' ἔς τε τὴν προειρημένην Θέρμην, καὶ Σινδόν τε πόλιν καὶ Χαλέςρην, ἐπὶ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν, ὃς ἐρίζει χώραν τὴν Μυγδονίην τε καὶ Βοττῖαιῖδα· τῆς ἔχουσι τὸ παρὰ θάλασσαν σεινὸν χωρίον πόλις Ἰχναί τε καὶ Πέλλα.

ρχδ'. Ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς, αὐτῷ παρὰ^h Ἀξιὸν ποταμὸν, καὶ πόλιν Θέρμην, καὶ τὰς μεταξὺ πόλις τεσσέων, περιμένων βασιλῆα, ἐστρατοπεδεύειο. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἐπορεύειο ἐκ τῆς Ἀκάνθης, τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, βεβλόμενος ἔς τὴν Θέρμην ἀπικέσθαι. ἐπορεύειο δὲ διὰ τῆς Παμονικῆς καὶ Κρησωνικῆς ἐπὶ ποταμὸν Χεῖδωρον, ὃς ἐκ Κρησωναίων ἀρξάμενος, ῥέει διὰ Μυγδονίης χώρας, καὶ ἐξίει παρὰ τὸ ἔλος τὸ ἐπ' Ἀζίῳ ποταμῷ.

ρχε'. Πορευομένῳ δὲ ταύτῃ, λέοντές οἱ ἐπεθήκαντο τῇσι σιτοφόροις καμήλοισι.

^h MS. περι.

καταφοιτέοντες γὰρ οἱ λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ἥθεα, ἅλλα μὲν ὕδενος ἄπιοντο ἕτε ὑποζυγίῃς, ἕτε ἀνθρώποις, οἱ δὲ τὰς καμήλας ἐκεραΐζον μύνας. θωυμάζω δὲ τὸ αἴτιον, ὃ, τί ποτε ἦν, τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεχομένους τῶν λέοντας, τῇσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι· τὸ μήτε πρότερον ὁπώπεσαν θηρίον μήτ' ἐπεπειρέατο αὐτῷ.

ρκς'. Εἰσὶ δὲ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ λέοντες πολλοὶ, καὶ βόες ἄγριοι, τῶν τὰ κέρεια ὑπερμεγάλα ἐστὶ τὰ ἐς τὴν Ἑλληνας φοιτέοντα. ἕρως δὲ τοῖσι λέεσσι ἐστὶ ὅ, τε δι' Αἰθιόπων ῥέων ποταμὸς Νέσος, καὶ ὁ δι' Αἰαρινανίης ῥέων Αἰελῶος. ἕτε γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τῷ Νέσῳ ὕδαμόθι πάσης τῆς ἐμπροσθεν Εὐρώπης ἴδαι τις ἂν λέοντα, ἕτε πρὸς ἐσπέρας τῷ Αἰελῶ ἐν τῇ ὑπολοίπῳ ἡπείρῳ, ἀλλ' ἐν τῇ μεταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν γίνονται.

commeatum portabant. Sub noctem enim relictis locis consuetis eo descendebant, nulloque alio neque jumento neque homine tacto in camelos solos grassati sunt. Cujus causam admiror, quaecunque illa erat, quod leones compelleret abstinentes ab aliis adoriri camelos: quod animal nunquam antea nec viderant nec experti illic fuerant.

126. Sunt autem per ea loca leones multi, et boves agrestes praegrandibus cornibus, quae ad Graecos veniunt. Leonum autem terminus est hinc Nestus flumen per Abdera, inde Achelous per Arcarnaniam fluens. nam neque ad auro-ram trans Nestum viderit quis leonem usquam gentium in Europa, aut trans Acheloum ad occidentem in reliqua continente: sed in horum fluviorum medio leones gignuntur.

127. Postquam autem Thermam venit Xerxes, ibi substitit, tantum ad mare spatii occupantibus castris quantum est ab urbe Therma et Mygdonia usque ad Lydian et Haliaemona, qui amnes agrum Bottiaicum Macedonicumque terminant in eundem alveum confluentes. In his locis stativa habuere barbari: quibus ad potum solus ex iis qui commemorati sunt amnibus Chidorus e Crestonaeis fluens non suppetiit, sed defecit.

128. Xerxes e Therma prospiciens Thessalicos montes, Olympum et Ossa, praecelsae magnitudinis, audiensque in medio eorum canalem angustum esse, per quem fluit Peneus, et illic viam esse quae in Thessaliam fert, cupidine captus est navigandi ad ostium Penei inspicium.

ρχζ'. Ὡς δὲ ἐς τὴν Θέρμην ἀπῖκετο ὁ
Ξέρξης, ἰδρύσε αὐτῷ τὴν στρατιήν. ἐπέχε
δὲ ὁ στρατὸς αὐτῷ στρατοπεδεύόμενος τὴν
παρὰ θάλασσαν χώραν τοσύνδε^α ἀρξά-
μενος ἀπὸ Θέρμης πόλιος καὶ τῆς Μυγδο-
νίης, μέχρι Λυδῖέω τε ποταμῷ καὶ Ἀλι-
άκμονος, οἱ ἐρίζουσι γῆν τὴν Βοττῖαιίδα τε
καὶ Μακεδονίδα, ἐς τὸ αὐτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ
συμμίσγοντες. ἔστρατοπεδεύοντο μὲν δὴ ἐν
τέτοις τοῖσι χωρίοις^β οἱ βάρβαροι. τῶν
δὲ καταλεχθέντων τεσσέων ποταμῶν, ἐκ
Κρησωναίης^γ ῥέων Χεῖδωρος, μῆνος οὐκ
ἀντέχρησε τῇ στρατῇ πινόμενος, ἀλλ'
ἐπέλιπε.

ρχή. Ξέρξης δὲ ὁρέων ἐκ τῆς Θέρμης
ἔρεα τὰ Θετταλικά, τὸν τε Ολυμποῦ καὶ
τὴν Οἶσαν, μεγάθει τε ὑπερμήκεα ἐόντα,
διὰ μέσσω τε αὐτέων αὐλῶνα σκινὸν πυν-
θανόμενος εἶναι, δι' ὃ ῥέει ὁ Πηνειὸς, ἀκέ-
ων τε εἶναι ταύτῃ ὁδὸν ἐς Θεσσαλίην φέ-
ρσαν, ἐπεθύμησε πλώσας Διήσαδας

^α τοσύνδε. ^β χωρίοις. ^γ Κρησωναίῃ,

τὴν ἐκβολὴν τῷ Πηνειῷ· ὅτι τὴν ἄνω ὁδὸν
 ἐμελλε ἐλᾶν διὰ Μακεδόνων τῶν κατύ-
 περθε οἰκημένων ἐς Περαιβὺς παρὰ Γόννον
 πόλιν· ταύτῃ γὰρ ἀσφαλέστατον ἐπυν-
 θάνετο εἶναι. ὥς δὲ ἐπεθύμησε, καὶ ἐποίησε
 ταῦτα, ἐσβὰς ἐς Σιδωνίην νέα, ἐς τὴν περ
 ἐσέβαινε αἰεὶ ὅπως τοι ἐθέλοι τοιοῦτο παῖ-
 σαι, ἀνέδεξε σημήϊον καὶ τοῖσι ἄλλοισι
 ἀνάγεσθαι, καταλιπὼν αὐτῷ τὸν πεζὸν
 στρατόν. Ἐπεὶ δὲ ἀπὶ κέλοι, καὶ ἐθεήσατο
 Ξέρξης τὴν ἐκβολὴν τῷ Πηνειῷ, ἐν θωύ-
 μαλὶ μεγάλῳ ἐνέαχετο. καλέσας δὲ τὰς
 κατηγεμόνας τῆς ὁδοῦ, εἶρετο εἰ τὸν πο-
 ταμόν ἐστι παρατρέψαντα, ἐτέρῃ ἐς θά-
 λασαν ἐξαγαγεῖν.

ρχθ'. Τὴν δὲ Θεσσαλίην λόγος ἐστὶ
 τοπαλαιὸν εἶναι λίμνην, ὥς ἐγε συγκε-
 κλημένην^δ πάντοθεν ὑπερμήκεσι ἕρσει.
 τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς τὴν ἡῶ ἔχοντα,
 τό, τε Πήλειον ἕρος καὶ ἡ Οἰα ἀποκλείει,
 συμμίσγοντα τὰς ὑπωρείας ἀλλήλοισι

^δ συγκεκλησμένην.

dum: quia superiorem viam tenenti erat eundem per Macedones superne habitantes ad Peraebos, praeter Gonnum urbem. nam hâc tutissimum iter esse audiebat. Atque ut concupivit, ita et fecit. itaque conscensa navi Sidonia, (quam semper conscendebat quoties ei tale aliquid facere libebat) extulit signum ceteris quoque navibus solvendi, relictis illic terrestribus copiis. Eo postquam pervenit, ostium Penei contemplantem ingens admiratio quum subiret, accitos viae ductores interrogavit nunquid flumen posset averti, ut alibi mare ingrederetur.

129. Narratur autem Thessalia quondam palus fuisse, utpote conclusa undique praecaltis montibus. nam quae ejus ad auroram spectant, ea Pelion mons et Ossa junctis inter se radicibus praecludunt;

quae ad ventum aquilonem, Olympus;
 quae ad occasum, Pindus; quae ad meri-
 diem et ventum austrum, Othrys: quod
 inter hos, quos dixi, montes medium, id
 Theffalia est, ita cava, ut cum alii fre-
 quentes amnes in eam influant, tum hi
 quinque maxime praecipui, Peneus, Api-
 danus, Onochonus, Enipeus, Pamisus:
 qui e montibus Theffaliam cingentibus
 in eam planitiem confluentes et nomini-
 bus cogniti, per unum canalem et eum
 arctum in mare evadunt, in unam aquam
 omnes ante redacti: et simulac confluen-
 tem fecerunt, Peneus excellens suo no-
 mine ceteros innominatos reddit. Fertur
 quondam, quum nondum esset hic cana-
 lis et effluxus, hos fluvios et praeter eos
 paludem Boebeidem non habuisse no-
 men, quemadmodum nunc, et tamen non

τὰ δὲ πρὸς βορέῳ ἀνέμῳ, Οὐλύμπῳ· τὰ
 δὲ πρὸς ἐσπέρῃ, Πίνδῳ· τὰ δὲ πρὸς με-
 σαμβρίῃ τε καὶ ἀνεμον νότον, ἢ Ὀθρῳ· τὸ
 μέσον δὲ τῶν λεχθέντων ὑρέων ἢ
 Θεσσαλίῃ ἐστὶ, ἔσσα κοίλῃ. ὥστε ὧν πο-
 ταμῶν καὶ ἄλλων συχῶν ἐς αὐτὴν^c ἐσ-
 βαλλόντων, πέντε δὲ τῶν δοκίμων μάλι-
 σα τῶνδε, Πηνειῷ, καὶ Απιδανῷ, καὶ Ορο-
 χῶνι, καὶ Ενιπέῳ, καὶ Παμίσῳ· οἱ μὲν νυν
 ἐς τὸ πεδίον τῷτο συλλεγόμενοι ἐκ τῶν
 ὑρέων τῶν περικληϊόντων τὴν Θεσσαλίην
 ὀνομαζόμενοι, δι' ἐνὸς αὐλῶνος καὶ τέτρ-
 σεινῷ, ἔκρουν ἔχουσι ἐς θάλασσαν, προ-
 συμμίσγοντες τὸ ὕδωρ πάντες ἐς τῷτό·
 ἐπεὰν δὲ συμμιχθέωσι τάχιστα, ἐνθεῦτεν
 ἤδη ὁ Πηνειὸς τῷ ὀνόματι κατακρατέων,
 ἀγωνύμῃς τῆς ἄλλης ποιεῖ εἶναι. τὸ δὲ
 παλαιὸν λέγεται, ἐκ ἐόντός κω τῷ αὐ-
 λῶνος καὶ διεκρὸς τέτρ-, τῆς ποταμῆς τέ-
 τρ-, καὶ πρὸς τοῖσι ποταμοῖσι τέτοισι τὴν
 Βαβηῖδα λίμνην, ὅτε ὀνομάζεσθαι κατὰ

^c Hae duae voces ἐς αὐτὴν non exstant in MS.

περ νῦν, ῥέειν τε ὕδεν ἥασον ἢ νῦν· ῥέοντα
 δέ, ποιέειν τὴν Θεσσαλὴν πᾶσαν πέλα-
 γος· αὐτοὶ μὲν νυν Θεσσαλοὶ φασὶ Ποσειδέωνα
 ποιῆσαι τὸν αὐλῶνα, δι' ὃ ῥέει ὁ
 Πηνειός· οἰκότα λέγοντες. ὅστις γὰρ νο-
 μίζει Ποσειδέωνα τὴν γῆν σείειν, καὶ τὰ
 διεφεῶτα[†] ὑπὸ σεισμῶ, τῷ θεῷ τέττα ἔργα
 εἶναι, καὶ ἐκεῖνο ἰδὼν, Φαίη Ποσειδέωνα
 ποιῆσαι. ἔργον γάρ ἐστι σεισμῶ, (ὡς ἐμοὶ
 φαίνεται) ἡ διάσασις τῶν ὑρέων.

ρλ'. Οἱ δὲ καληγεόμενοι, εἰρομένε Ξέρ-
 ξεω εἰ ἐστὶ ἄλλη ἔξοδος ἐς θάλασσαν τῷ
 Πηνειῷ, ἐξεπιστάμενοι ἀτρεκέως, εἶπον,
 ' Βασιλεῦ, ποταμῷ τέττω ὅκ' ἐστὶ ἄλλη
 ' ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκασα, ἀλλ'
 ' ἥδε αὐτὴ ὕρεσι γὰρ περιεφεφάνωται πᾶ-
 ' σα ἡ Θεσσαλίη.' Ξέρξεα δὲ λέγεται
 εἰπεῖν πρὸς ταῦτα, ' Σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ
 ' Θεσσαλοὶ. ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλῶ ἐφυ-
 ' λάξαντο γνωσιμαχείοντες καὶ τᾶλλα, καὶ
 ' ὅτι χώρην ἄρα εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ

[†] διεφεῶτα.

minus quam nunc fluxisse, sed suis fluentis omnem Thessaliam effecisse pelagus. Ipsi quidem Thessali memorant Neptunum fecisse convallem per quam meat Peneus, haud absurde sentientes. qui enim arbitratur Neptunum terram quate-re, et quae terraemotu diducta sunt, hujus dei esse opera, is etiam cernens hunc locum dixerit Neptunum fecisse. namque diductio illa montium (ut mihi videtur) terraemotus est opus.

130. Xerxi autem interroganti nunquid alius foret exitus in mare Penei, duces viae rem compertam habentes, ‘ Rex, ‘ inquit, nulli sunt huic flumini alibi ‘ in mare tendentes exitus, quam iste hic. ‘ cuncta enim undique montibus redimita ‘ Thessalia est.’ Ad hoc Xerxes dixisse fertur; ‘ Solertes sunt viri Thessali, qui ‘ suae sibi imbecillitatis conscii, jampri- ‘ dem cum alia custodiverunt, tum vero

‘ hoc, quod regionem habeant facilem
 ‘ occupatu, et mature expugnabilem. So-
 ‘ lum enim hoc esse negotium, flumen,
 ‘ obstructo canali, aversoque alveo per
 ‘ quem meat, in eorum terram inducere,
 ‘ a quo omnis Thessalia praeter montes
 ‘ aquis mergeretur.’ Haec vero Xerxes
 dixit filios Aleuac respicientia, quoniam
 Thessali e Graecis primi sese regi tradi-
 derant, ratus illos ab tota natione polli-
 ceri amicitiam. Hoc loquutus, et locum
 contemplatus, Thermam renavigavit.

131. Ubi complures dies circa Pie-
 riam est commoratus (nam montem Ma-
 cedonicum, ut illac in Peraebos omnis
 transfret exercitus, tertia ejus pars ton-
 debat) eodem legati qui dimissi in Grae-
 ciam fuerant ad terram petendam, re-
 gressi sunt partim inanes, partim terram
 et aquam ferentes.

132. Quam qui dederunt eorum,

ἑταχυάλωτον. τὸν γὰρ ποταμὸν πρῆγ-
 μα ἂν ἦν μῆνον ἐπείναί σφρων ἐπὶ τὴν
 χώραν, χώματι ἐκ τῆ αὐλῶνος ἐκβίβ-
 σαντα, καὶ παρατρέψαντα δι' ὧν νῦν ῥέει
 ῥεέθρων· ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ἔξω
 τῶν ὕδρων ὑπορυχέα γενέσθαι. ταῦ-
 τα δὲ ἔχοντα ἔλεγε ἐς τῆς Αλεούω παῖ-
 δας, ὅτι πρῶτοι Ἑλλήνων ἐόντες Θεσσα-
 λοὶ ἔδοσαν ἐωυτῆς βασιλείῃ, δοκέων ὁ Ξέρ-
 ξης ἀπὸ παντὸς σφρας τῆ ἔθνεος ἐπαγγέλ-
 λεσθαι φιλίην. εἶπας δὲ ταῦτα, καὶ θεησά-
 μενος, ἀπέπλεε ἐς τὴν Θέρμην.

ρλα'. Ὁ μὲν δὴ περὶ Πιερίην διέτριβε
 ἡμέρας συχνάς. τὸ γὰρ δὴ ὕρος τὸ Μα-
 κεδονικὸν ἔκειρε τῆς στρατῆς τριτημορίς,
 ἵνα ταύτῃ διεξίη ἅπαντα ἡ στρατιὴ ἐς Πε-
 ραιβός. οἱ δὲ δὴ κήρυκες οἱ ἀποπεμφθέντες
 ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ γῆς αἴτησιν, ἀπικέα-
 το, οἱ μὲν κενοὶ, οἱ δὲ φέροντες γῆν τε καὶ
 ὕδωρ.

ρλβ'. Τῶν δὲ δόντων ταῦτα ἐγένοντο

οἶδε, Θεσσαλοὶ, Δόλοπες, Εὐνήνες, Περαιβοὶ, Λοκροὶ, Μάγνητες, Μηλῖες, Ἀχαιοὶ οἱ Φθιώται, καὶ Θηβαῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ, πλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων. ἐπὶ τέτοισι οἱ Ἕλληνες ἔταμον ὄρκιον, οἱ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειρόμενοι. τὸ δὲ ὄρκιον ὧδε εἶχε· Ὅσοι τῷ Πέρσῃ ἔδοσαν σφέας αὐτὰς, Ἕλληνες εἶντες, μὴ ἀναγκαζέμεναι, καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, τούτους δεκατεύσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ. τὸ μὲν δὴ ὄρκιον ὧδε εἶχε τοῖσι Ἕλλησι.

ρλγ'. Ες δὲ Αθήνας καὶ Σπάρτην ἔκ ἀπέπεμψε Πέρσης ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, τῶνδε εἵνεκα· πρότερον Δαρεῖς πέμψαντος ἐπ' αὐτὸ τῆτο, οἱ μὲν αὐτέων, τὰς αἰτέοντας ἐς τὸ βάραθρον, οἱ δ' ἐς Φρέαρ ἐσβαλόντες^α, ἐκέλευον γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐκ τυχέων φέρειν παρὰ βασιλέα. τυχέων μὲν εἵνεκα ἔκ ἐπεμψε^β Ξέρξης τὰς αἰτήσοντας. ὅ,τι δὲ τοῖσι Αθηναίοισι ταῦ-

^α ἰμβυλόντες.^β ἐκ ἀπέπεμψε.

hi fuere, Theffali, Dolopes, Enienes, Peraebi, Locri, Magnetes, Melienses, Achaei Phthiotae, et Thebani, ceterique Boeoti praeter Thespienses et Plataeenses: adversus quos ii Graeci qui bellum contra barbarum sumpserunt, conceperunt jusjurandum: id erat hoc exemplo. Quicunque Graeci se ipsos dediderunt Persae, non adaecti necessitate, rebus suis bene constitutis eos decimare deo qui Delphis est. Ita apud Graecos jusjurandum se habebat.

133. Xerxes autem neque Athenas neque Spartam legatos terram petitem miserat, ob id quod quos ante Darius ad hoc ipsum misisset, eorum alios isti in voraginem, alios in puteum dejecerant, jubentes eos illinc terram et aquam ferre ad regem. Hac de causa nullos ad petendum misit. Et Atheniensibus quidem,

quod ita legatos tractarint, quid triste contigerit non queo dicere, nisi quod eorum solum cum urbe vastatum est: quod tamen ipsum non ea causa suspicor contigisse.

134. Lacedaemoniis vero ira Talthypii, qui fuit Agamemnonis praeco, incubuit. est enim Sparta Talthypii templum; sed et sunt ejus posterii Talthybiadae nominati, quibus legationes Spartanae omnes instar praemii tribuuntur. Itaque post eam rem Spartiatae, quum lacta exta eis immolantibus non essent, idque diu contingeret, pertaesi hujus calamitatis Lacedaemonii, coetu frequenter coacto, hoc praeconium ediderunt, siquis Lacedaemoniorum vellet pro Sparta occumbere. Tunc Sperthies Aneristi et Bulis Nicolai filius, viri Spartiatae, et ingeniis

τα ποιήσασι τῷ κήρυκας συνήνεικε ἀνε-
θέλητον γενέσθαι ἐκ ἔχῳ εἶπαι, πλὴν
ὅτι σφέων ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις ἐδηώθη.
ἀλλὰ τῷτο ἔδιδε διὰ ταύτην τὴν αἰτίην δο-
κέω γενέσθαι.

ρλδ'. Τοῖσι δὲ ὧν Λακεδαιμονίοισι μῆ-
νις κατέσκηψε Ταλθυβίς τῷ Αγαμέμνο-
νος κήρυκος. ἐν γὰρ Σπάρτῃ ἐστὶ Ταλθυ-
βίς ἱρόν· εἰσὶ δὲ καὶ ἀπόγονοι, Ταλθυ-
βιάδαι^c καλεόμενοι, τοῖσι αἱ κηρυκῆαι
αἱ ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δίδονται.
μεῖα δὲ ταῦτα, τοῖσι Σπαρτιάταισι καλ-
λιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο· τῷτο
δ' ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἦν σφι. ἀχθομένων
δὲ καὶ συμφορῇ χρεωμένων Λακεδαιμο-
νίων, ἀλῆς τε πολλάκις συλλεγομένης,
καὶ κήρυγμα τοιόνδε ποιουμένων, εἴ τις
βέλοιτο Λακεδαιμονίων πρὸ τῆς Σπάρ-
της ἀποθνήσκειν, Σπερθίης τε ὁ Αἰνιό-
ς καὶ Βῆλιν ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρ-
τιάται, φύσει τε γεγονότες εὖ, καὶ χρή-

^c ἀπόγονοι Ταλθυβίου, Ταλθυβιάδαι.

μασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, ἐθελονταὶ
 ὑπέδυσαν ποινὴν τίσαι Ξέρξῃ τῷ Δαρεΐδ
 κρυύων τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπολομένων.
 ἔτω Σπαρτιῆται τέτρες ὡς ἀποθανευμέ-
 νος ἐς Μήδους ἀπέπεμψαν.

ρλέ. Αὕτη τε ἡ τόλμα τετέων τῶν
 ἀνδρῶν θωύματος ἀξίη, καὶ τὰδε πρὸς τέ-
 τοισι τὰ ἔπεα. πορευόμενοι γὰρ ἐς Σῶσα,
 ἀπικνέονται παρὰ Ὑδάρνεα. ὁ δὲ Ὑδάρ-
 νης ἦν μὲν γένος Πέρσης, στρατηγὸς δὲ τῶν
 παραθαλασίων ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ
 Ἀσίῃ· ὅς σφεας, ξείνια προθέμενος, εἰσία.
 ξεινίζων δὲ, εἶρετο τὰδε, ‘ Ἄνδρες Λακε-
 ‘ δαιμόνιοι, τί δὴ φεύγετε βασιλεῖι φίλοι
 ‘ γενέσθαι; ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐπίσταται βασι-
 ‘ λεὺς ἄνδρας ἀγαθὸς τιμᾶν, ἐς ἐμέ τε καὶ
 ‘ τὰ ἐμὰ πρήγματα ἀποβλέποντες· ἔτω
 ‘ δὴ καὶ ὑμεῖς εἰ δοίητε ὑμέας αὐτὸς βασι-
 ‘ λεί, (δεδόξαθε γὰρ πρὸς αὐτῷ ἄνδρες
 ‘ εἶναι ἀγαθοὶ) ἕκαστος ἂν ὑμέων ἄρχα
 ‘ γῆς Ἑλλάδος, δόντος βασιλῆος.’ πρὸς

egregii et opibus inter primos, ultro se obtulerunt ad solvendam Xerxi Darii filio ultionem ob legatos Spartae interemptos. Ita hos Spartiatae tanquam mortem obituros, miserunt ad Medos.

135. Digna autem admiratione cum haec audacia horum virorum, tum verba ab eis habita. nam Susa tendentes, ad Hydarnem Persam in Asia subsectorum litoraliū praefectum venerunt: qui eos hospitaliter munificeque acceptos, his verbis interrogavit, ‘Viri Lacedaemonii, quid tandem respuitis esse amici regis? certis enim ex me et meo statu quam scit honore prosequi rex viros egregios. Sic et vos, si vos ipsos ei dederitis (nam ab illo existimati estis viri egregii) unusquisque vestrum rege donante, regioni Graeciae praeerit.’ Ad haec illi respon-

Q. 2

dentes, ‘ Hydarnes, inquit, non ex æ-
 ‘ quo oritur consilium tuum ad nos spec-
 ‘ tans. quippe conditionem fuades, quam
 ‘ expertus es, alterius inexpertus. nam
 ‘ servitutem subire quidem nosti; liberta-
 ‘ tatis autem nondum expertus es, utrum
 ‘ sit res dulcis an non. quae si tibi ex-
 ‘ perta foret, non ut hastis, sed ut etiam
 ‘ securibus pro ea dimicaremus, nobis sua-
 ‘ deres.’ Haec Hydarni responderunt.

136. Dehinc vero ut ascenderunt
 Susa, et in conspectum regis venerunt,
 principio jubentibus satellitibus ac vim
 afferentibus ut procumbentes regem ado-
 rarent, negaverunt, vel si in caput ab eis
 truderentur, se unquam id esse facturos.
 neque enim sibi esse consuetudinem ho-
 minem adorandi, neque se ad id venisse.
 Posteaquam autem in hoc repugnaverant,
 secundo loco haec et his similia dixere,
 ‘ Rex Medorum, nos miserunt Lacedae-

ταῦτα ὑπεκρίναντο τάδε, ‘ Ὑδαρνες, ἔκ
 ‘ ἐξ ἴσθ γίνεται ἡ συμβολή ἢ ἐς ἡμέας
 ‘ τείνουσα. τῷ μὲν γὰρ πεπειρημένος συμ-
 ‘ βολεύεις, τῷ δὲ ἄπειρος ἐών. τὸ μὲν γὰρ
 ‘ δῶλος εἶναι ἐξεπίσσει, ἐλευθερίας δὲ ἔκω
 ‘ ἐπειρήθης, ὅτ’ εἰ ἔστι γλυκὺ, ὅτ’ εἰ μή.
 ‘ εἰ γὰρ αὐτῆς πειρήσαιο, ἔκ ἂν δόρασι
 ‘ συμβολεύοις ἡμῖν περὶ αὐτῆς μάχεσθαι,
 ‘ ἀλλὰ καὶ πελέκεσι.’ ταῦτα μὲν Ὑδάρνεα
 ἀμείψαντο.

ρλς’. Ἐνθεῦτεν δὲ ὡς ἀνέβησαν ἐς Σῶ-
 σα, καὶ βασιλεῖς ἐς ὅφιν ἦλθαν, πρῶτα μὲν,
 τῶν δορυφόρων κελευόντων, καὶ ἀνάγκην σφι
 προσφερόντων προσκυνέειν βασιλῆα προσ-
 πίπτουσαν, ἔκ ἔφασαν, ὡθεόμενοι ὑπ’ αὐ-
 τέων ἐπὶ κεφαλὴν, ποιήσιν ταῦτα ὕδα-
 μα. ὅτε γὰρ σφι ἐν νόμῳ εἶναι ἄνθρωπον
 προσκυνέειν, ὅτε κατὰ ταῦτα ἤκειν. ὡς
 δὲ ἀπεμαχέσαντο τῷτῳ, δευτέρᾳ σφι λέ-
 γουσι τάδε, καὶ λόγῳ τοιούτῳ ἐχόμενα, ‘ Ὁ
 βασιλεῦ Μιήδων, ἐπεμψαν ἡμέας Λακί-

‘ δαιμόνιοι ἀντὶ τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπολο-
 ‘ μένων κηρύκων, ποιήν ἐκείνων τίσοντας.’
 λέγουσι δὲ αὐτοῖσι ταῦτα, Ξέρξης ὑπὸ
 μεγαλοφροσύνης, ἔκ ἔφη ὁμοῖος ἔσεσθαι
 Λακεδαιμονίοισι· κείνους μὲν γὰρ συγχέαι
 τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, ἀποκτεί-
 ναντας κήρυκας· αὐτὸς δὲ, τὰ ἐκείνοισι
 ἐπιπλήσει, ταῦτα ὃ ποιήσῃ, ὃδ’ ἀν-
 ταποκτείνας ἐκείνους, ἀπολύσειν Λακε-
 δαιμονίους τῆς αἰτίας.

ρλζ’. Οὕτω ἡ Ταλθυβίς μῆνις, καὶ
 ταῦτα ποιησάντων Σπαρτητέων, ἐπαύ-
 σατο τῷ παραυτίκα, καίπερ ἀπονοσησάν-
 των ἐς Σπάρτην Σπερθιέω τε καὶ Βέλιος·
 χρόνῳ δὲ μετέπειτα πολλῷ ἐπηγέρθη
 κατὰ τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων
 πόλεμον, ὡς λέγουσι Λακεδαιμόνιοι. τὸτό-
 μοι ἐν τῷσι θεϊότατον φαίνεται γενέσθαι.
 ὅτι μὲν γὰρ κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους ἡ
 Ταλθυβίς μῆνις, ὃδὲ ἐπαύσατο πρὶν ἢ ἐξ-
 ἤλθε, τὸ δίκαιον ἔτω ἔφερε· τὸ δὲ συμ-

monii ad luendam poenam pro iis legatis qui Spartae interiere.' Haec illis dicentibus, Xerxes prae magnanimitate negavit se fore Lacedaemoniis similem. illos enim interimendis legatis jus omnium hominum confudisse: se vero quod illis exprobraret, id non esse facturum: neque eos vicissim occidendo, Lacedaemonios culpa soluturum.

I 37. Hac re sic per Spartiatas gesta, in praesens ira Talthybii cessavit, etsi Spartam reversis Sperthie et Buli; sed longo deinde tempore interjecto excitata sit in bello inter Peloponneses et Athenienses, ut Lacedaemonii ajunt. quod mihi divinitus maxime videtur esse gestum: quippe iram Talthybii ingruisse in nuntios, nec quievisse priusquam excesserit et eventum nata fuerit, fas ita fere-

Q 4

bat. Quod autem inciderit in eorum qui ad regem propter iram istam ascenderunt filios, Nicolaum Bulis, et Aneristum Sperthiae filium, quum piscatores Tirynthios navi oneraria plena viris adnavigans cepit; manifestum igitur est apud me divinitus id factum esse, ex ira. Nam nuntii in Asiam a Lacedaemoniis missi, prodi a Sitalce Terei filio Thracum rege, et a Nymphodoro Pythae filio, viro Abderita, excepti sunt juxta Bisanthen quae est in Hellesponto, et abducti in Atticam, ab Atheniensibus necati sunt: cumque iis Aristeas Adimanti filius, Corinthius. Verum haec multis post regis expeditionem annis gesta sunt.

138. Quae expeditio (ut ad superiorem orationem redeam) nomen quidem habebat, quasi tenderet contra Athenas, sed descendit contra cunctam Graeciam.

πεισῖν ἐς τὰς παῖδας τῶν ἀνδρῶν τεττέων
 τῶν ἀναβάντων πρὸς βασιλῆα διὰ τὴν
 μῆνιν, ἐς Νικόλαν τε τὸν Βέλιος, καὶ ἐς
 Ἀνήρισον τὸν Σπερθίεω, ὡς εἶλε ἀλῖεας
 τὰς ἐκ Τίρυνθος, ὀλκάδι καταπλώσας
 πλήρεϊ ἀνδρῶν, δῆλον ὦν μοι ὅτι θεῖον ἐγέ-
 νετο τὸ πρῆγμα ἐκ τῆς μήνιος. οἱ γὰρ
 πεμφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἄγγελοι
 ἐς τὴν Ἀσίην, προδοθέντες δὲ ὑπὸ Σιτάλ-
 κω τῷ Τήρεω^d, Θρηίκων βασιλῆος, καὶ
 Νυμφοδώρῃ τῇ Πύθew ἀνδρὸς Ἀδερρίτεω,
 ἤλωσαν κατὰ Βισάνθην τὴν ἐν Ἑλλη-
 σπόντῳ, καὶ ἀπαχθέντες ἐς τὴν Ἀττικὴν,
 ἀπέθανον ὑπὸ Ἀθηναίων· μετὰ δὲ αὐτέ-
 ων, καὶ Ἀριστεύας ὁ Ἀδειμάντης, Κορίνθιος
 ἀνὴρ. ταῦτα μὲν νυν πολλοῖσι ἔτεσι ὕστε-
 ρον ἐγένετο τῷ βασιλέος σόλῃ.

ρλη'. Επάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον
 λόγον. ἡ δὲ στρατηλασίῃ ἡ βασιλέος ἔ-
 κομα μὲν εἶχε ὡς ἐπ' Αθήνας ἐλαύνει,
 κατίειλο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. πυρ-

^d Τύρεω.

Θανόμενοι δὲ ταῦτα πρὸ πολλῶ οἱ Ἕλλη-
 ρες, ἔκ ἐν ὁμοίῳ πάντες ἐποιεῦντο. οἱ μὲν
 γὰρ αὐτέων δόντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ
 Πέρσῃ, εἶχον θάρσος ὥς ἔδεν πεισόμενοι
 ἄχαρι πρὸς τῷ βαρβάρῳ· οἱ δὲ ἔδόντες,
 ἐν δείματι μεγάλῳ κατέσταναν, ἅτε ἔτε
 νεῶν ἐστέων ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀριθμὸν ἀξιο-
 μάχων δέκεσθαι τὸν ἐπίοντα, ἔτε βελο-
 μένων τῶν πολλῶν ἀντάπτεσθαι τῷ πο-
 λέμῳ, μηδίζοντων δὲ προθύμως.

ρλθ'. Εὐθαῦτα ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι
 γνώμην ἀποδέξασθαι, ἐπίφθονον μὲν πρὸς
 τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, ὅμως δὲ, τῇ γέ
 μοι φαίνεται εἶναι ἀληθές, ἔκ ἐπιχρήσω.
 εἰ Ἀθηναῖοι^ε καταρρώδησαντες τὸν ἐπίον-
 τα κίνδυνον, ἐξέλιπον τὴν σφετέρην, ἢ καὶ
 μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ μείναντες, ἔδωσαν
 σφέας αὐτὸς Ξέρξῃ, κατὰ τὴν θάλασ-
 σαν ὕδαμοι ἂν ἐπειρῶντο ἀντιῆμεκοι βα-
 σιλεῖ. εἰ τοίνυν κατὰ τὴν θάλασσαν μη-
 θεῖς ἦντιώτο Ξέρξῃ, κατὰ γε ἂν τὴν ἡπει-

^ε ἐπισχρήσω. οἱ Ἀθηναῖοι.

Eam diu ante Graeci quum percepissent, non perinde omnes affecti sunt. nam ii qui terram et aquam dederant Persae, fiduciam animo praesumebant tanquam nihil ingratum passuri a barbaro: qui non dederant, magno in metu versabantur. quippe quum nulla tanta classis esset in Graecia quae posset excipere invadentem, etiam plerisque detrectantibus resistere, et libenter ad partes Medorum inclinantibus.

139. Hoc ego loco necesse habeo ferre sententiam apud plures quidem homines invidiosam, at tamen qua mihi videtur esse verum, non inhibebo. Si Athenienses formidantes periculum quod impendebat, patriam deseruissent, aut etiam, non deserentes, sed manentes sese dedissent Xerxi, nulli omnino adversus regem in mari tentavissent: si igitur nemo mari se opposuisset Xerxi, haec in continenti

252 POLYMNIA. VII.

gesta essent: si etiam multae murorum essent tunicae ductae a Peloponnesibus per Isthmum; proditi Lacedaemonii ab sociis non voluntariis, sed necessitate per singulas urbes a classe barbara captis desolati fuissent; desolatique et magna opera edentes, generose occubuissent. Aut haec passi essent, aut priusquam id fieret, videntes etiam alios Graecos cum Medis sentientes, foedus cum Xerxe inivissent etiam. Ita utroque modo sub Persis Graecia fuisset. Nam murorum per Isthmum ductorum quatenus utilitas futura esset rege mari potente, nequeo percipere. Nunc autem si quis Athenienses Graeciae liberatores extitisse dicat, profecto non aberret a vero. nam hi in quaecunque advertissent, hae partes erant praeponderaturae: quum vero praetulerint Graeci

ρον τοιαύδε ἐγένετο· εἰ καὶ πολλοὶ τειχέων
 κηῶνες ἦσαν ἐληλαμένοι διὰ τῷ Ιωθμῷ
 Πελοποννησίοισι, προδοθέντες ἂν Λακε-
 δαιμόνιοι ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐκ ἐκόν-
 των, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης, κατὰ πόλιν
 ἀλίσκομένων ὑπὸ τῷ ναυτικῷ στρατῷ τῷ
 βαρβάρῳ, ἐμκνώθησαν. μκνωθέντες δὲ ἂν,
 καὶ ἀποδεξάμενοι ἔργα γένναῖα, ἀπέθανον
 γενναίως. ἢ ταῦτα ἂν ἔπαθον, ἢ πρὸ τῷ,
 ὀρῶντες ἂν καὶ τὸς ἄλλους Ἕλληνας μη-
 δίζοντας, ὁμολογίῃ ἂν ἐχρήσαντο πρὸς
 Ξέρξεα. καὶ ἔτω ἂν ἐπ' ἀμφοτέρω ἢ
 Ἑλλάς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσῃσι. τὴν γὰρ
 ὠφελίην τὴν τῶν τειχέων τῶν διὰ τῷ
 Ιωθμῷ ἐληλαμένων ἐ δύναμαι πυθέσθαι
 ἥτις ἂν ἦν, βασιλέως ἐπικρατέοντος τῆς
 θαλάσσης· νῦν δὲ Αθηναίους ἂν τις λέγων
 σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος, ἐκ ἂν
 ἀμαρτάνοι τάληθές. ἔτοι γὰρ ἐπὶ ὁκότερα
 τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέ-
 ψειν ἔμελλε· ἐλόμενοι δὲ τὴν Ἑλλάδα

ἔ προδόντες.

περιεῖναι ἐλευθέρην, τῷτο τὸ Ἑλληνικὸν
 πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ
 ἔτοι ἔσαν οἱ ἐπεγείραντες; καὶ βασιλῆα
 μετὰ γε θεὸς ἀνωσάμενοι. ὕδ' εὖ σφ' εὖ χρη-
 στήρια φοβερά ἐλθόντα ἐκ Δελφῶν, καὶ
 εἰς δεῖμα βαλόντα, ἔπεισε ἐκλιπεῖν τὴν
 Ἑλλάδα, ἀλλὰ καταμείναντες, ἀνέχον-
 το τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώραν δέξασθαι.

ρμ'. Πέμφαντες γὰρ οἱ Αθηναῖοι εἰς
 Δελφὸς θεοπρόπας, χρηστηριάζουσαι ἔσαν
 ἐτοῖμοι. καὶ σφ' ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὸν τὰ
 νομιζόμενα, ὥς εἰς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες
 ἵζοντο, χρᾶ ἢ Πυθίῃ, τῇ ἔνομα ἦν Αρι-
 στανίκη, τὰδε,

Ω μέλεσι, τί κάθηδε; λιπὼν φεῦγ' ἔχαια γαίης
 Δώματα, καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα.
 Οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον, ἔτε τὸ σῶμα,
 Οὔτε πόδες ῥέατοι, ἔτ' ὦν χέρες, ἔτε τι μέσσης
 Λεῖπέσθαι, ἀλλ' ἄζηλα πέλει. καλὰ γὰρ μιν ἐρεῖπει
 Πῦρ τε καὶ ὄξυς Ἀρης, συριγηγέες ἄρμα διώκων.
 Πολλὰ δὲ καλὰ ἀπολεῖ πυργώμασιν, καὶ τὸ σὸν οἶον
 Πολλὰς δ' ἀθανάτων νηὲς μαλερῶ πυρὶ δώσει,
 Οἷον γὰρ ἰδρῶτι ρεύμενοι ἐσθήκασιν,

am superesse liberam, hi ipsi fuere qui quicquid Graeciae reliquum erat cum Medis non sentiens erexerunt; quique secundum deos, regem repulerunt; neque illos oracula horrenda ac terribilia, quae a Delphis veniebant, induxerunt ad Graeciam deferendam, sed persistentes sustinuerunt excipere hostem sua invadentem.

140. Siquidem consultoribus Delphos missis, uti oraculo Athenienses volebant: iisque factis apud templum quae ritus postulabat, ubi aedem ingressi confederunt; Pythia cui nomen erat Aristonice, ita vaticinatur,

O miseri! quid adestis? ad extrema cedite terrae,
 Aedibus et globidae desertis collibus urbis.
 Non etenim firmum remanet caput, ac neque corpus;
 Extremive pedes; manibus pariter medioque
 Nil salvi est. destructa jacent. illam ignis et horrens
 Mars vastat Syrio in curru furibundus et armis.
 Hic tibi non solum, hic aliis castella revellit,
 Permultasque deum saevis dabit ignibus aedes,
 Quas nunc hic illic spectas sudore fluentes,

Atque metu tremulâs; et de laquearibus altis
 Prospiciens fati aerumnas cruor editur ater.
 Ite sed ex adyto, atque malis effundite mentem.

141. His auditis Atheniensium consultores maximo sunt moerore affecti. quibus inter sese agitantibus tam triste responsum, Timon Androbuli filius, vir apud Delphos illustris ut qui maxime, suavit illis, ut sumpto supplicum habitu de integro reverterentur ad consulendum oraculum ut supplices. Obtemperantibus ei Atheniensibus et dicentibus, ‘ O
 ‘ Rex, redde nobis oraculum melius de
 ‘ patria, reveritus haec pignora supplicantium, quae gestantes ad te venimus.
 ‘ alioqui ex adyto non abimus, sed hîc
 ‘ alibi manemus vel ad obitum usque;’
 Haec dicentibus, antistes iterum hoc modo respondit,

Officiosa Jovem dominantem Pallas Olympo
 Nec ratione potest sed nec placare precando.

Δείμαί τε παλλόμενοι. καὶ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι
Αἶμα μέλαν κέχυται, προῖδ' ἀκακότητος ἀνάγκας.
Ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν.

ρμα'. Ταῦτα ἀκέσαντες οἱ τῶν Αθη-
ναίων θεοπρόποι, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐ-
χρέωντο· προβάλλουσι δέ σφας αὐτὰς
ὑπὸ τῷ κακῷ τῷ κεχρησμένῳ, Τίμων ὁ
Ἀνδροβύλης τῶν Δελφῶν ἀνὴρ δόκιμος ὁ-
μοῖα τῷ μάλισα συνεβέλευέ σφι ἱκετηρίην
λαβῶσι, δεύτερα αὐτὶς ἐλθόντας χρᾶσθαι
τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἰκέτας. πειθομένοισι δὲ
ταῦτα τοῖσι Αθηναίοισι, καὶ λέγουσι, ' Ω-
' ναξ, χρῆσον ἡμῖν ἄμεινόν τι περὶ τῆς
' πατρίδος, αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάς-
' δε τὰς τοι ἤκομεν φέροντες. ἢ ἔτι αἰπι-
' μεν ἐκ τῷ ἀδύτῳ, ἀλλ' αὐτῷ τῇδε με-
' νέομεν, ἔστ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν.' ταῦ-
τα λέγουσι ἢ πρόμαντις χρᾶς δεύτερα
τάδε,

Οὐ δύναται Παλλὰς Δι' Ολύμπιον ἐξιλάσασθαι,
Λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῇ.

ΤΟΜ. VII. R

Σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ἀδάμαντι πελάσας·
 Τῶν ἄλλων γὰρ ἀλίσκομένων ὅσα Κέκροπος ἕρος
 Ἐντὸς ἔχει, κευθμῶν τε Κιθααρῶνος ζαθέοιο,
 Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς
 Μῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει.
 Μὴ δὲ σὺ γ' ἰπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
 Πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν,
 Νῶτον ἐπισρέψας, ἔτι τοι κοτὲ καττίος ἔοση.
 Ω θεῆ Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυπαγκῶν,
 Ἡ περ σκιδναμένης Δημήτερος, ἥ συνιῆσης.

ρμβ'. Ταῦτά σφι (ἡπιώτερα γὰρ τῶν
 προτέρων καὶ ἦν καὶ ἐδόκεε εἶναι) συγγρα-
 ψάμενοι, ἀπαλλάσσοντο εἰς τὰς Αθῆνας.
 ὡς δὲ ἀπελθόντες οἱ θεοπρόποι ἀπήγγελλον
 εἰς τὸν δῆμον, γνῶμαι πολλαὶ καὶ ἄλλαι
 ἐγίνοντο, διζημένων τὸ μαντήϊον, καὶ αἰδε
 συνεσηκυῖαι μάλιστα. τῶν πρεσβυτέρων
 ἔλεγον μετεξέτεροι^a, δοκέειν σφι τὸν θεὸν
 τὴν ἀκρόπολιν χρῆσαι περιέσεσθαι· ἡ
 γὰρ ἀκρόπολις τοπάλαι τῶν Αθηναίων
 ῥηχῶ ἐπέφρακτο. οἱ μὲν δὲ κατὰ τὸν φραγ-
 μόν, συνεβάλλοντο τῷ τὸ ξύλινον τεῖ-
 χος εἶναι· οἱ δ' αὖ ἔλεγον τὰς νέας ση-

^a MS. μετιξέτεραί τε.

Hoc tibi sed rursus ipso adamante perennius ajo :
 Nam captis reliquis, quae limes Cecropis intus
 Comprendit, quodcunque sacer penetrale Cithaeron,
 Juppiter e ligno muris Tritonida donat :
 Qui soli invicti tibi sint natisque saluti.
 Tu vero adventum peditumque equitumque quietus,
 Terrestresque acies ne praestolare : sed hosti
 Terga dato, vel si tibi fors erit obvius usquam.
 O Salamis divina, teres tu pignora matrum,
 Sit licet aut dispersa Ceres, aut prompta coire.

142. Haec legati, ut erant, arbitrati
 prioribus mitiora, postquam conscripse-
 runt, Athenas redire, reversique ad po-
 pulum recitavere; tum multae et aliae sen-
 tentiae exstiterunt oraculi mentem quae-
 rentium, et hae quas maxime solidas esse
 apparebat: quidam e majoribus natu dix-
 ere, videri sibi deum respondere salvam
 fore arcem. olim enim Atheniensium
 arx praesepta vallo fuit. et ii quidem ad
 vallum conjiciebant spectare hunc ligne-
 um murum. Alii vero dicebant deum

significare naves, easque ceteris omissis parari jubebant. Verum eos qui ajebant naves esse ligneum murum, fallebant duo postrema dicta ab Pythia,

O Salamis divina, teres tu pignora matrum,
Sit licet aut dispersa Ceres, aut prompta coire.

Circa hos versus confundebantur eorum sententiae, qui naves dixerunt esse ligneum murum. nam oraculi interpretes illuc ea accipiebant, quasi oporteret circa Salaminem ipsas vinci pugnam navalem aggressos.

143. Erat autem inter Athenienses vir ad primores recens progressus, nomine Themistocles, Neoclis filius. Hic vero negabat interpretes omnia recte conjectare: talia dicens, Si illud carmen quod dictum est ad Athenienses spectaret ullo modo, non ita placide videri deum fuisse responsurum, sed sic, O Salamis misera,

μαίνειν τὸν θεόν, καὶ ταύτας παραρρίεσθαι
ἐκέλευον, τὰ ἄλλα ἀπένις. τὴς ὧν δὴ
τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεί-
χος, ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥη-
θεῖα ὑπὸ τῆς Πυθίης,

Ω θεῖη Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,
Ἡ περ σκιδναμένης Δημήτερος, ἥ συνιῆσης.

κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αἱ γυνῶ-
μαι τῶν Φαμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον
τείχος εἶναι. οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταύ-
τη ταῦτα ἐλάμβανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμί-
να δεῖ σφεας ἐσωθῆναι, ναυμαχίην πα-
ρασκευασαμένους^b.

ρμγ'. Ἦν δὲ τῶν τις Αἰθηναίων ἀνὴρ
ἐς πρώτης νεωστὶ παριῶν, τῷ ἔνομα μὲν
ἔην Θεμισοκλῆς, παῖς δὲ Νεοκλέος ἐκα-
λέετο. ἔτος ὧν ἄνὴρ ἔκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τὴς
χρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοι-
άδε, Εἰ ἐς Αἰθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρη-
μένον ἔόν κως, ἔκ ἂν ἔτω μιν δοκέειν^c
ἠπίως χρησθῆναι, ἀλλὰ ὧδε, Ω χετ-

^b παρσκευασμένους. ^c ἴτω μοι δοκέειν.

λίη^d Σαλαμῖς, ἀντὶ τῷ, Ω θεΐη Σαλα-
 μῖς· εἴπέρ γε ἔμελλον οἱ οἰκήτορες ἀμφ'
 αὐτῇ τελευτήσῃν. ἀλλὰ γὰρ ἐς τοὺς
 πολεμίους τῷ Θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστή-
 ριον, συλλαμβάνοντι κατὰ τὸ ὄρθον,
 ἀλλ' οὐκ ἐς Αἰθναίους. παρασκευάζε-
 σθαι ὧν αὐτὸς ὡς ναυμαχίῃσιν συνε-
 βόλευε, ὡς τότε ἔοντος τῷ ξυλίνῃ τεί-
 χους. ταύτῃ Θεμισοκλῆς ἀποφαινο-
 μένῃ, Αἰθναῖοι ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἰ-
 ρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησ-
 μολόγων, οἳ ἐκ ἑῶν ναυμαχίῃν ἀρτέε-
 σθαι. τὸ δὲ σύμπαν εἶναι, ὅδ' ἐκ χεῖρας
 ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώραν
 τὴν Αἰθναίαν, ἄλλην τινὰ οἰκίζουσιν.

βμδ'. Ἐτέρῃ τε Θεμισοκλῆϊ γνώμη
 ἔμπροσθε ταύτης ἐς καιρὸν ἠρίσκει, ὅτε
 Αἰθναίοισι, γενομένων χρημάτων μεγά-
 λων ἐκ τῶν κοινῶν, τὰ ἐκ τῶν μετάλ-
 λων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρεΐς,
 ἔμελλον λάξεσθαι ὄρχηδὸν ἕκαστος δέκα

^d σχιτλία.

pro eo quod dixit, O divina Salamis; si circa eam incolae forent appetituri: sed enim recte conjectanti sentiendum a deo contra hostes editum esse oraculum, non contra Athenienses. Itaque suadebat ut sese instruerent tanquam proelio navali certaturi, utpote quum hic esset ligneus murus. Hanc Themistoclis sententiam Athenienses potiore esse censuerunt magis quam illorum interpretum oraculi, qui dissuadebant apparatus pugnae navalis: sed hanc esse summam sententiae dicebant, non levandam in hostem manum, sed ex Attica regione demigrantes aliam quandam incolere.

I 44. Exstitit et alia ante hanc Themistoclis sententia ad tempus egregia, magna vis pecuniae collecta erat ex reipublicae vectigalibus. Unde illam e proventu metallorum quae sunt e Laureo, erant aequae divisuri viritim denis in sin-

gulos puberes drachmis; tunc Themistocles hanc dissuasit Atheniensibus distributionem, sed ex ista pecunia classem ducentarum navium ad Aegineticum bellum comparare suasit. Hoc enim bellum tunc conflatum Graeciae salutem attulit, cogens Athenienses nauticos fieri. Hae vero naves quidem in quem usum comparatae fuerant, non fuerunt adhibitae; at tamen ita in opportunitatem Graeciae cesserunt. Ista igitur naves jam praeparatae Atheniensibus erant, et alias exaedificari oportebat; placuitque illis, inito post oraculum consilio, barbarum Graeciam invadentem navibus excipere universos Atticos, deo obsequentes, una cum Graecis ita volentibus. Et haec quidem oracula Atheniensibus sunt reddita.

145. Coactis autem in eundem locum Graecis qui circa Graeciam melius sentiebant, interque se colloquutis inter-

δραχμάς· τότε Θέμισοκλῆς ἀνέγνωσε
 Ἀθηναίους, τῆς διατρέσιος ταύτης παυ-
 σαμένους, νέας τετέων τῶν χρημάτων
 ποιῆσαι δικασίας ἐς τὸν πόλεμον,
 τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγω. ἔτος γὰρ ὁ
 πόλεμος συζᾷς, ἔσωσε τότε τὴν Ἑλ-
 λάδα, ἀναγκάσας θαλασίους γενέσθαι
 Ἀθηναίους. αἱ δὲ ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν,
 ἐκ ἐχρήσθησαν, ἐς δέον δὲ ἔτω τῇ Ἑλ-
 λάδι ἐγένοντο. αὐταὶ τε δὴ αἱ νέες τοῖσι
 Ἀθηναίοισι προποιεῖσαι ὑπῆρχον, ἐτέ-
 ρας τε ἔδεε προσναυπηγέεσθαι. ἔδοξε τέ
 σφι μετὰ τὸ χρηστήριον βουλευμένοισι,
 ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβα-
 ρον δέκεσθαι τῇσι νηυσὶ πανδημεῖ, τῷ
 θεῷ πειθομένους, ἅμα Ἑλλήνων τοῖσι
 βελομένοισι. τὰ μὲν δὴ χρηστήρια ταῦ-
 τα τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐγεγόνεε.

ρμέ. Συλλεγομένων δὲ ἐς τὸ αὐτὸ τῶν
 περὶ τὴν Ἑλλάδα Ἑλλήνων τῶν τὰ
 ἀμείνω φρονούντων, καὶ διδόντων σφίσι

λόγον καὶ πίσιν, ἐνθαῦτα ἐδόκεε βε-
 λευομένοισι αὐτοῖσι, πρῶτον μὲν χρη-
 μάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τὰς
 τε ἔχθρας καὶ τὰς κατ' ἀλλήλους ἐόν-
 τας πολέμους. ἔσαν δὲ πρὸς τινὰς καὶ
 ἄλλους ἐγκεχρημένοι· ὁ δὲ ὢν μέγιστος,
 Αθηναίοισι τε καὶ Αἰγινήτησι. μετὰ
 δὲ, πυνθανόμενοι Ξέρξεα σὺν τῷ στρατῷ
 εἶναι ἐν Σάρδισι, ἐβουλεύσαντο κατα-
 σκόπας πέμπειν ἐς τὴν Ἀσίην τῶν βα-
 σιλέος πρηγμάτων· ἐς Ἀργος τε ἀγγέ-
 λους, ὁμαιχμίην συνθησομένους^ε πρὸς τὸν
 Πέρσην, καὶ ἐς Σικελίην ἄλλους πέμπειν
 παρὰ Γέλωνα τὸν Δεινομένεος, ἐς τε
 Κέρκυραν, κελεύοντάς βοηθέειν τῇ Ἑλ-
 λάδι, καὶ ἐς Κρήτην ἄλλους· φρονήσαν-
 τες εἴ πως ἐν τε γένοιτο τὸ Ἑλληνικόν,
 καὶ εἰ συγκύψαντες τῷτὸ πρήσσει
 πάντες, ὡς δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶ-
 σι τοῖσι Ἑλλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγ-
 ματα, μεγάλα ἐλέγετο εἶναι, ὕδαμῶν

^ε MS. ὁμαιχμίην τε συνθησομένους.

posita fide, ibi consilio habito visum est ante omnia faciendum, ut reconciliarentur inimicitiae et bella quae ipsis incesse-
rant. Quippe erant jam adversus quosdam et alios inchoata; sed maximum inter Athenienses et Aeginetas. Posteaquam autem Xerxem cum exercitu Sardibus esse audire, Athenienses decrevere cum aliquos in Asiam mittendos ad res regis explorandas, tum nuncios partim Argos, ad contrahendam adversus Persam belli societatem, partim in Siciliam ad Gelonem Dinomenis filium, sed et in Corcyram, etiam in Cretam, jubentes opem Graeciae ferri: eo animo ut si fieri posset, omne Graecum nomen unum esset, et ad idem agendum omnes incumberent, utpote calamitate cunctis similiter Graecis impendente. Ferebantur autem res Gelonis magnae esse, ut nullis

Graecis non majores haberet vires.

146. Ubi haec eis placuere, et in gratiam inter se rediere, primo exploratores in Asiam tres viros misere: qui quum Sardes venissent, et in speculando regis exercitu deprehensi essent, a ducibus pedestrium copiarum torti ducebantur tanquam perituri, lata in eos mortis sententia. Id ubi Xerxes audiit, reprehensa ducum sententia, mittit quosdam e satellitibus jubens ut si vivos adipiscerentur speculatores, ad sese ducerent. Eos adhuc superstites adepti satellites, in regis conspectum adduxerunt; qui sciscitatus quae de causa venissent, praecepit satellitibus, ut homines circumducerent, peditatum omnem equitatumque ostentantes: et eos, ubi contemplando illa expleti fuissent, sine noxa dimitterent quocunque locorum ire ipsis libuisset. Hoc Xerxes ea ratio-

Ἑλληνικῶν τῶν ὃ πολλὸν μέζω.

ρμς'. Ὡς δὲ ταῦτά σφι ἔδοξε, κατα-
 λυσάμενοι τὰς ἔχθρας, πρῶτα μὲν καλα-
 σκόπας πέμπουσι εἰς τὴν Ἀσίην ἄνδρας
 τρεῖς. οἱ δὲ, ἀπικόμενοί τε εἰς Σάρδεις καὶ
 καταμαθόντες τὴν βασιλέως στρατιήν, ὡς
 ἐπαῖςοι ἐγένοντο, βασανισθέντες ὑπὸ τῶν
 στρατηγῶν τῷ πεζῷ στρατῷ, ἀπήγοντο ὡς
 ἀπολόμενοι. καὶ τοῖσι μὲν κατεκέκριτο
 θάνατος. Ξέρξης δὲ ὡς ἐπύθετο ταῦτα,
 μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην,
 πέμπει τῶν τινὰς δορυφόρων, ἐντειλάμε-
 νος, ἥν καταλάβωσι τὰς καλασκόπας ζῶν-
 τας, ἄγειν παρ' ἐωυτόν· ὡς δὲ ἔτι περι-
 εόντας αὐτὰς κατέλαβον, καὶ ἦγον εἰς ὅψιν
 τὴν βασιλέως, τὸ ἐνθεῦτεν πυθόμενος ἐπ'
 οἷσι ἦλθον, ἐκέλευσέ σφας τὰς δορυφόρας
 περιάγοντας ἐπιδείκνυσθαι πάντα τε τὸν
 πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον· ἐπὴν δὲ ταῦ-
 τα θεεύμενοι ἔωσι πλήρεις, ἀποπέμπειν
 εἰς τὴν ἂν αὐτοὶ ἐθέλωσι χώραν ἀσινέας.

significare naves, easque ceteris omissis parari jubebant. Verum eos qui ajebant naves esse ligneum murum, fallebant duo postrema dicta ab Pythia,

O Salamis divina, teres tu pignora matrum,
Sit licet aut disperfa Ceres, aut prompta coire.

Circa hos versus confundebantur eorum sententiae, qui naves dixerunt esse ligneum murum. nam oraculi interpretes illuc ea accipiebant, quasi oporteret circa Salaminem ipsas vinci pugnam navalem aggressos.

I 43. Erat autem inter Athenienses vir ad primores recens progressus, nomine Themistocles, Neoclis filius. Hic vero negabat interpretes omnia recte conjectare: talia dicens, Si illud carmen quod dictum est ad Athenienses spectaret ullo modo, non ita placide videri deum fuisse responsurum, sed sic, O Salamis misera,

μαίνειν τὸν θεόν, καὶ ταύτας παραρζέεσθαι
ἐκέλευον, τὰ ἄλλα ἀπένιας. τῆς ὧν δὴ
τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖ-
χος, ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥη-
θέντα ὑπὸ τῆς Πυθίης,

Ω θεῖη Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,
Ἡ περ σκιδναμένης Δημήτερος, ἥ συνιῆσης.

κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αἰ γνῶ-
μαι τῶν Φαμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον
τεῖχος εἶναι. οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταύ-
τη ταῦτα ἐλάμβανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμί-
να δεῖ σφεας ἐσωθῆναι, ναυμαχίην πα-
ρασκευασαμένους^b.

ρμγ'. Ἦν δὲ τῶν τις Αἰθηναίων ἀνὴρ
ἐς πρώτης νεωστὶ παριῶν, τῷ ἔνομα μὲν
ἦν Θεμισοκλῆς, παῖς δὲ Νεοκλέος ἐκα-
λέετο. ἔτος ὧν ἡρ' ἐκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τῆς
χρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοι-
άδε, Εἰ ἐς Αἰθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρη-
μένον ἑὸν κως, ἐκ ἂν ἔτω μιν δοκέειν^c
ἡπίως χρησθῆναι, ἀλλὰ ὧδε, Ω χετ-

^b παρεσκευασμένους. ^c ἴτω μοι δοκέειν.

λίη^d Σαλαμῖς, ἀντὶ τῷ, Ω θεῇ Σαλα-
 μῖς· εἴπερ γε ἔμελλον οἱ οἰκήτορες ἀμφ'
 αὐτῇ τελευτήσῃν. ἀλλὰ γὰρ ἐς τοὺς
 πολεμίους τῷ θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστή-
 ριον, συλλαμβάνοντι κατὰ τὸ ὄρθον,
 ἀλλ' οὐκ ἐς Αἰθναίους. παρασκευάζε-
 σθαι ὧν αὐτὸς ὡς ναυμαχίῃσιν συνε-
 βόλευε, ὡς τότε ἔοντος τῷ ξυλίνῳ τεί-
 χους. ταύτῃ Θεμισοκλῆς ἀποφαινα-
 μένους, Αἰθναῖοι ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἰ-
 ρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησ-
 μολόγων, οἳ ἐκ ἔων ναυμαχίην ἀρτέε-
 σθαι. τὸ δὲ σύμπαν εἶναι, ὅδε χεῖρας
 ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώραν
 τὴν Αἰτλικήν, ἄλλην τινὰ οἰκίζουσιν.

ρμδ'. Ἐτέρῃ τε Θεμισοκλείϊ γνώμῃ
 ἔμπροσθε ταύτης ἐς καιρὸν ἠρίσσευσε, ὅτε
 Αἰθναίοισι, γενομένων χρημάτων μεγά-
 λων ἐκ τῶν κοινῶν, τὰ ἐκ τῶν μετάλ-
 λων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρεῖς,
 ἔμελλον λάξεσθαι ὄρχηδὸν ἕκαστος δέκα

^d σχετλία.

pro eo quod dixit, O divina Salamis; si circa eam incolae forent appetituri: sed enim recte conjectanti sentiendum a deo contra hostes editum esse oraculum, non contra Athenienses. Itaque suadebat ut sese instruerent tanquam proelio navali certaturi, utpote quum hic esset ligneus murus. Hanc Themistoclis sententiam Athenienses potiore esse censuerunt magis quam illorum interpretum oraculi, qui dissuadebant apparatus pugnae navalis: sed hanc esse summam sententiae dicebant, non levandam in hostem manum, sed ex Attica regione demigrantes aliam quandam incolere.

I 44. Exstitit et alia ante hanc Themistoclis sententia ad tempus egregia, magna vis pecuniae collecta erat ex reipublicae vectigalibus. Unde illam e proventu metallorum quae sunt e Laureo, erant aequae divisuri viritim denis in sin-

gulos puberes drachmis; tunc Themistocles hanc dissuasit Atheniensibus distributionem, sed ex ista pecunia classem ducentarum navium ad Aegineticum bellum comparare suasit. Hoc enim bellum tunc conflatum Graeciae salutem attulit, cogens Athenienses nauticos fieri. Hae vero naves quidem in quem usum comparatae fuerant, non fuerunt adhibitae; at tamen ita in opportunitatem Graeciae cesserunt. Ista igitur naves jam praeparatae Atheniensibus erant, et alias exaedificari oportebat; placuitque illis, inito post oraculum consilio, barbarum Graeciam invadentem navibus excipere universos Atticos, deo obsequentes, una cum Graecis ita volentibus. Et haec quidem oracula Atheniensibus sunt reddita.

145. Coactis autem in eundem locum Graecis qui circa Graeciam melius sentiebant, interque se colloquutis inter-

δραχμάς· τότε Θέμιστοκλῆς ἀνέγνωσε
 Ἀθηναίους, τῆς διαιρέσιος ταύτης παυ-
 σαμένους, νέας τεττέων τῶν χρημάτων
 ποιήσασθαι διηκοσίας ἐς τὸν πόλεμον,
 τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγω. ὅτος γὰρ ὁ
 πόλεμος συστὰς, ἔσωσε τότε τὴν Ἑλ-
 λάδα, ἀναγκάσας θαλασίους γενέσθαι
 Ἀθηναίους. αἱ δὲ ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν,
 ἔκ ἐχρήσθησαν, ἐς δέον δὲ ἔτω τῇ Ἑλ-
 λάδι ἐγένοντο. αὐταὶ τε δὴ αἱ νέες τοῖσι
 Ἀθηναίοισι προποιοθεῖσαι ὑπῆρχον, ἐτέ-
 ρας τε ἔδεε προσναυπηγέεσθαι. ἔδοξε τέ
 σφι μετὰ τὸ χρηστήριον βουλευομένοισι,
 ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβα-
 ρον δέκεσθαι τῇσι νηυσὶ πανδημεῖ, τῷ
 θεῷ πειθομένους, ἅμα Ἑλλήνων τοῖσι
 βελομένοισι. τὰ μὲν δὴ χρηστήρια ταῦ-
 τα τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐγεγόνεε.

ρμέ. Συλλεγομένων δὲ ἐς τῷτο τῶν
 περὶ τὴν Ἑλλάδα Ἑλλήνων τῶν τὰ
 ἀμείνω φρονούντων, καὶ διδόντων σφίσι

λόγον καὶ πίσιν, ἐνθαῦτα ἐδόκεε βε-
 λευομένοισι αὐτοῖσι, πρῶτον μὲν χρη-
 μάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τάς
 τε ἔχθρας καὶ τὰς κατ' ἀλλήλους ἐόν-
 τας πολέμους. ἔσαν δὲ πρὸς τινὰς καὶ
 ἄλλους ἐγκεχρημένοι· ὁ δὲ ὦν μέγιστος,
 Αθηναίοισι τε καὶ Αἰγινήτησι. μετὰ
 δὲ, πυνθανόμενοι Ξέρζεα σὺν τῷ στρατῷ
 εἶναι ἐν Σάρδισι, ἐβουλεύσαντο κατα-
 σκόπας πέμπειν ἐς τὴν Ἀσίην τῶν βα-
 σιλέος πρηγμάτων· ἐς Ἀργος τε ἀγγέ-
 λους, ὁμαιχμίην συνθησομένους^ε πρὸς τὸν
 Πέρσην, καὶ ἐς Σικελίην ἄλλους πέμπειν
 παρὰ Γέλωνα τὸν Δεινομένεος, ἐς τε
 Κέρκυραν, κελεύοντάς βοηθεῖν τῇ Ἑλ-
 λάδι, καὶ ἐς Κρήτην ἄλλους· φρονήσαν-
 τες εἴ πως ἐν τε γένοιτο τὸ Ἑλληνικόν,
 καὶ εἰ συγκύψαντες τῷτὸ πρήσασαι
 πάντες, ὡς δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶ-
 σι τοῖσι Ἑλλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγ-
 ματα, μεγάλα ἐλέγετο εἶναι, ὕδαμῶν

^ε MS. ὁμαιχμίην τε συνθησομένους.

posita fide, ibi consilio habito visum est ante omnia faciendum, ut reconciliarentur inimicitiae et bella quae ipsis incesserant. Quippe erant jam adversus quosdam et alios inchoata; sed maximum inter Athenienses et Aeginetas. Posteaquam autem Xerxem cum exercitu Sardibus esse audire, Athenienses decrevere cum aliquos in Asiam mittendos ad res regis explorandas, tum nuncios partim Argos, ad contrahendam adversus Persam belli societatem, partim in Siciliam ad Gelonem Dinomenis filium, sed et in Corcyram, etiam in Cretam, jubentes opem Graeciae ferri: eo animo ut si fieri posset, omne Graecum nomen unum esset, et ad idem agendum omnes incumberent, utpote calamitate cunctis similiter Graecis impendente. Ferebantur autem res Gelonis magnae esse, ut nullis

Graecis non majores haberet vires.

146. Ubi haec eis placuere, et in gratiam inter se rediere, primo exploratores in Asiam tres viros misere: qui quum Sardes venissent, et in speculando regis exercitu deprehensi essent, a ducibus pedestrium copiarum torti ducebantur tanquam perituri, lata in eos mortis sententia. Id ubi Xerxes audiit, reprehensa ducum sententia, mittit quosdam e satellitibus jubens ut si vivos adipiscerentur speculatores, ad sese ducerent. Eos adhuc superstites adepti satellites, in regis conspectum adduxerunt; qui sciscitatus quae de causa venissent, praecepit satellitibus, ut homines circumducerent, peditatum omnem equitatumque ostentantes: et eos, ubi contemplando illa expleti fuissent, sine noxa dimitterent quocunque locorum ire ipsis libuisset. Hoc Xerxes ea ratio-

Ἑλληνικῶν τῶν ὃ πολλὸν μέζω.

ρμς'. Ὡς δὲ ταῦτά σφι ἔδοξε, κατα-
 λυσάμενοι τὰς ἔχθρας, πρῶτα μὲν καί-
 σκόπας πέμπουσι εἰς τὴν Ἀσίην ἄνδρας
 τρεῖς. οἱ δὲ, ἀπικόμενοί τε εἰς Σάρδεις καὶ
 καταμαθόντες τὴν βασιλέως στρατιήν, ὡς
 ἐπαΐσοι ἐγένοντο, βασανιοθέντες ὑπὸ τῶν
 στρατηγῶν τῷ πεζῷ στρατῷ, ἀπήγοντο ὡς
 ἀπολάμβενοι. καὶ τοῖσι μὲν κατεκέκριτο
 θάνατος. Ξέρξης δὲ ὡς ἐπύθετο ταῦτα,
 μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην,
 πέμπει τῶν τινὰς δορυφόρων, ἐντειλάμε-
 νος, ἥν καταλάβωσι τὰς καίσκόπας ζῶν-
 τας, ἄγειν παρ' ἐωυτόν· ὡς δὲ ἔτι περι-
 εόντας αὐτὰς κατέλαβον, καὶ ἦγον εἰς ὅφιν
 τὴν βασιλέως, τὸ ἐνθεῦτεν πυθόμενος ἐπ'
 οἷσι ἦλθον, ἐκέλευσέ σφας τὰς δορυφόρας
 περιάγουσας ἐπιδείκνυσθαι πάντα τε τὸν
 πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον· ἐπὶ δὲ ταῦ-
 τα θεούμενοι ἕωςι πλήρεις, ἀποπέμπειν
 εἰς τὴν ἂν αὐτοὶ ἐθέλωσι χώραν ἀσινέας.

ἐπιλέγων δὲ τὸν λόγον τόνδε, ταῦτα ἐνέ-
τέλλετο, ὥς εἰ μὲν ἀπώλοντο οἱ κατὰ-
σκοποι, ἕτ' ἂν τὰ ἐωϋτῷ πρήγματα προε-
πύθοντο οἱ Ἕλληνες ἐόντα λόγῳ μέζῳ, ἕτ'
ἂν τι τῆς πολεμίας μέγα ἐσινέατο, ἄν-
δρας τρεῖς ἀπολέσαντες· νοσησάντων δὲ
τεττέων ἐς τὴν Ἑλλάδα, δοκέειν ἔφη ἀκί-
σαντας τῆς Ἑλλήνας τὰ ἐωϋτῷ πρήγμα-
τα πρὸ τῷ φόβῳ τῷ γινομένῳ, παραδώ-
σειν σφέας τὴν ἰδίην ἐλευθερίην, καὶ ἔτω
ἑδὲ δεήσειν ἐπ' αὐτῆς στρατηλατέοντας
πρήγματα ἔχειν.

ρμζ'. Οἷκε δὲ αὐτῷ αὕτη ἡ γνώμη
τῇγε ἄλλῃ. ἐὼν γὰρ ἐν Αἰύδῳ ὁ Ξέρξης,
εἶδε πλοῖα ἐκ τῷ Πόντῳ σιταγωγὰ, διεκ-
πλώνοντα τὸν Ἑλλήσποντον, ἐς τε Αἴ-
γιναν, καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα. οἱ
μὲν δὴ πάρεδροι αὐτῷ ὥς ἐπύθοντο πολέ-
μα εἶναι τὰ πλοῖα, ἐτοῖμοι ἔσαν αἰρέειν
αὐτὰ, ἐσβλέποντες ἐς τὸν βασιλῆα, ὁκό-
τε παραγγελέει. ὁ δὲ Ξέρξης εἶρετο αὐ-

ne imperavit, quod cogitabat fore, ut si speculatores necati fuissent, neque Graeci praesciscerent potentiam suam esse fama majorem, neque graviter laederent hostem tribus viris interemptis: at iisdem in Graeciam regressis, fore ut Graeci (quod se opinari dicebat) auditis rebus suis antequam expeditio haec accederet, propriam libertatem proderent, atque ita non oporteret suscipere molestiam de exercitu in eos ducendo.

147. Haec sententia Xerxis cum altera quadam congruit. nam quum Abydi ageret Xerxes, vidit naves cursum tenentes per Hellespontum, quae frumentum e Ponto in Aeginam Peloponnesumque portabant. quas ubi audiere ejus assessores esse hostium, sese ad eas corripiendas accingebant, intuentes in regem, quando id agi praeciperet. Xerxes eos interrogavit quonam illi tenderent; qui

quum respondissent, ‘ Ad hostes tuos, domine, frumentum vehentes:’ tunc Xerxes excipiens inquit, ‘ Nonne eodem, quo isti, et nos navigamus, tum rebus aliis, tum frumento instructi? quid igitur hi officiunt nobis, quibus commeatum portant?’ Ceterum speculatores illi rebus inspectis dimissi in Europam rediere.

148. Post quorum reditum Graeci qui contra Persam conjurarant, nuncios iterum Argos miserunt. Sed Argivi narrant hoc negotium apud se ita confectum esse. Audisse se statim ab initio ea quae ab barbaro excitarentur adversus Graeciam, et quum accepissent intellexissentque ab Graecis se tentatum iri, ut ipsos adsciscerent contra Persam, misisse Delphos qui deum consulerent quid sibi facientibus esset optime eventurum. nuper enim sex millia suorum fuisse interempta a La-

τῆς ὄκη πλέοιεν· οἱ δὲ εἶπαν, ‘ Ες τῆς
 ‘ σῆς πολεμίας, δέσποια, σῖτον ἄγοντες.
 ‘ ὁ δὲ, ὑπολαβὼν ἔφη, Οὐκῶν καὶ ἡμεῖς
 ‘ ἐκεῖ πλέομεν, ἔνθα περ καὶ ἔτοι, τοῖσί
 ‘ τε ἄλλοισι ἐξηρτημένοι^ε καὶ σίτω. τί δῆ-
 ‘ τα ἀδικέσαι ἔτοι ἡμῖν σιτία παρακομί-
 ‘ ζοντες;’ Οἱ μὲν νυν κατάσκοποι ἔτω
 θεησάμενοί τε καὶ ἀποπεμφθέντες, ἐνόση-
 σαν ἐς τὴν Εὐρώπην.

ρμή. Οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ
 τῷ Πέρσῃ, μείλ’ τὴν ἀπόπεμψιν τῶν κα-
 τασκόπων, δεύτερα ἔπεμπον ἐς Ἀργος
 ἀγγέλους. Ἀργεῖοι δὲ λέγουσι τὰ κατ’ ἐωϋ-
 τῆς γενέσθαι ὧδε. πυθέσθαι γὰρ αὐτίκα
 κατ’ ἀρχὰς τὰ ἐκ τῆ βαρβαρίας ἐγειρόμενα
 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· πυθόμενοι δὲ, καὶ μαθόν-
 τες ὡς σφέας οἱ Ἕλληνες πειρήσονται^ε
 παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσῃν, πέμ-
 ψαι θεοπρόπας ἐς Δελφούς, τὸν θεὸν ἐπει-
 ρησομένους ὥς σφι μέλλει ἄριστον ποίεσαι
 γενέσθαι· νεωστὶ γὰρ σφέων τεθνάναι ἔξα-

^ε ἐξηρτημένοι. ^ε παρήσονται.

χιλιίδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Κλεομέ-
 νος τοῦ Αναξανδρίδew. τῶνδε δὴ εἵνεκα
 πέμπειν. τὴν δὲ Πυθίην ἐπειρωτῶσι αὐ-
 τοῖσι ἀνελεῖν τάδε,

Εχθρὲ περικτιόνεσι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Εἴσω τὸν προδόλκον ἔχων, πεφυλαγμένος ἦσο,
 Καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο· κάρη δὲ τὸ σῶμα σαώσεται.

ταῦτα μὲν τὴν Πυθίην χρῆσαι πρότερον.
 μετὰ δὲ, ὡς ἐλθεῖν τῆς ἀγγέλους ἐς δὴ τὸ
 Ἀργος, ἐσελθεῖν εἰς ἐπὶ τὸ βασιλεῦσθαι, καὶ
 λέγειν τὰ ἐντεταλμένα. τῆς δὲ πρὸς τὰ
 λεγόμενα ὑποκρίνασθαι, ὡς ἐτοῖμοί εἰσι
 Ἀργεῖοι ποιεῖν ταῦτα, τριήκοντα ἔτεα
 εἰρήνην σπείσασθαι^h Λακεδαιμονίοισι, καὶ
 ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ἡμῖς πάσης τῆς συμ-
 μαχίης. καὶ τοι καλὰ γε τὸ δίκαιον γί-
 νεσθαι τὴν ἡγεμονίην ἐωυτῶν, ἀλλ' ὁμῶς
 σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἡμῖς ἡγεομέ-
 νοισι.

ρμθ'. Ταῦτα μὲν λέγουσι τὴν Βελὴν
 ὑποκρίνασθαι, καὶ περ ἀπαγορεύοντός σφι

δ MS. κέρα. g MS. ἐπελθῶν. h MS. σπείσασθαι.

tedaemoniis et Cleomene Anaxandridae filio, eaque de caussa se mittere. Ita qui missi fuerant interrogantibus, sic Pythiam respondisse,

Finitimis invise, deis dilecte beatis,
 Interius tutamen habens, cautusque sedeto,
 Et tutare caput : nam membra tuebitur illud.

Haec illis Pythiam prius respondisse. Postea vero quam nuncii Argos venerunt, senatumque ingressi mandata retulerunt, Argivi responderunt ad ea quae dicebantur, se promptos esse in triginta annos pacificare cum Lacedaemoniis, percusso foedere, et dimidium imperii penes se esse postulare. quanquam enim aequum foret jus imperandi ipsorum esse, tamen dimidio imperii se esse contentos.

149. Hoc ajebant suum senatum respondisse, quamvis dissuadente oraculo

S. 2

focietatem contrahere cum Graecis: et licet formidarent oraculum, tamen serio urgere, ut foedus triginta annorum feriretur; intra quos annos liberi sui in virilem aetatem adollescere: hac videlicet ratione, ne si qua calamitas ad superius malum accederet in bello Persico, nisi foedera forent, in posterum subjecti Laedaemoniis essent. His dictis Argivorum a senatu, nuncios Spartanos ita respondisse, quod ad foedera quidem attineret, se ad eos qui plures essent relegare: quod autem ad imperium, id vero sibi demandatum esse, ut responderent, ac sane dicere, sibi duos esse reges, Argivis unum, ideo non posse fieri ut alterutri Spartae regi abrogaretur imperium: quominus cum iis duobus rex Argivus parem dignitatem obtineret, nihil ob stare. Ita Argivi dicunt se noluisse perpeti Spartano-

τῷ χρηστήριον μὴ ποιέεσθαι τὴν πρὸς τῆς
 Ἑλλήνας συμμαχίην· σπουδὴν δὲ ἔχειν
 σπονδὰς γενέσθαι τριηκονταέτιδας, καί
 περ τὸ χρηστήριον φοβεομένοισι· ἵνα δὴ
 σφι οἱ παῖδες ἀνδρεωθέωσι ἐν τέτοισι τοῖσι
 ἔτεσι, μὴδὲ σπονδῶν ἐσέων ἐπιλέγεσθαι,
 ἣν ἄρα σφέας καταλάβῃ πρὸς τῷ γεγο-
 νότι κακῷ ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρ-
 σην, μὴ τολοιπὸν ἔωσι τῶν Λακεδαιμονίων
 ὑπήκοοι. τῶν δὲ ἀγγέλων τῆς ἀπὸ τῆς
 Σπάρτης πρὸς τὰ ῥηθέντα ἐκ τῆς βελῆς
 ἀμείψασθαι τοῖσδε, περὶ μὲν σπονδῶν
 ἀνοίσειν ἐς τῆς πλεῦνας, περὶ δὲ ἡγεμο-
 νίης, αὐτοῖσι ἐντετάλθαι ὑποκρίνασθαι,
 καὶ δὴ λέγειν, σφι μὲν εἶναι δύο βασιλῆας,
 Ἀργείοισι δὲ ἓνα· ἔκων δυνατόν εἶναι τῶν
 ἐκ Σπάρτης ὑδέτερον παῦσαι τῆς ἡγεμο-
 νίης. μετὰ δὲ δύο τῶν σφετέρων ὁμόφη-
 φον τὸν Ἀργείων εἶναι, κωλύειν ^α ὑδέν.
 ἔτω δὴ οἱ Ἀργεῖοι φασὶ ἐκ ἀναχέσθαι
 τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, ἀλλ'

^α κωλύειν.

ἐλέσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἄρ-
χεσθαι ἢ τι ὑπεῖξαι ^β Λακεδαιμονίοισι.
προειπεῖν τε τοῖσι ἀγγέλοισι, πρὸ δυνίος
ἡλίου ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς Αργείων
χώρης· εἰ δὲ μὴ, περιέψεσθαι ὡς πολε-
μίς.

· ρν'. Αὐτοὶ μὲν Αργεῖοι τοσαῦτα τε-
τέων περιλέγουσι. ἔστι δὲ ἄλλος λόγος
λεγόμενος ἀνα' τὴν Ἑλλάδα, ὡς Ξέρξης
ἐπεμψε κήρυκα ἐς Αργος πρότερον ἢ περ
ὀρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.
ἐλθόντα δὲ τῷτον λέγεται εἶπαι, ' Ἄνδρες
' Αργεῖοι, βασιλεὺς Ξέρξης τάδε ὑμῖν
' λέγει· ' Ἡμεῖς νομίζομεν Πέρσῃν εἶναι,
' ἀπ' ὧ ἡμεῖς γεγόναμεν, παῖδα Περσέος
' τῷ Δανάης, γεγονότα· ἐκ τῆς Κηφέας
' θυγατρὸς Ἀνδρομέδης. ἔτῳ ἂν ὧν εἴη-
' μεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι. ἔτε ὧν ἡμέας
' εἰκὸς ἐπὶ τῶς ἡμετέρης προγόνους στρα-
' τεύεσθαι, ἔτε ὑμέας ἄλλοισι τιμωρέον-
' τας, ἡμῖν ἀντίξουσ' ^γ γενέσθαι, ἀλλὰ παρ'

^β ἢ ὑπεῖξαι. ^γ ἀντιξόνους.

rum insolentiam, sed praeoptasse a barbaro imperari sibi, quam Lacedaemoniis cedere. atque ita edixisse nunciis, ut priusquam occideret sol, ex agro Argivo excederent; alioqui hostium loco futuros.

150. Hoc ipsi Argivi sic se habere memorant; aliter tamen per Graeciam narratur, Xerxem antequam bellum Graeciae inferret, misisse Argos caduceatorem: quo quum pervenit, ita fertur verba fecisse, ‘ Viri Argivi, Xerxes rex haec vobis inquit, Nos arbitramur, Persem, ex quo nos progeniti sumus, fuisse filium Persei Danaës filii, ex Andromeda genitum, quae fuit Cephei filia. ita igitur ex vobis oriundi sumus. Quod quum ita sit, nefas est et nos progenitoribus nostris inferre bellum, et vos aliis opem ferendo, nobis adversarios fieri; sed po-

‘tius domi vestrae vos confidentes otium
 ‘tenere. nam si mihi ex sententia succe-
 ‘det, nullos majores quam vos faciam.’
 Haec Argivi quum audissent, habuisse
 alicujus momenti dicuntur, et statim qui-
 dem nihil promittentes vicissim poscere:
 sed quum ab Graecis adsciscerentur, tunc
 partem imperii poposcisse, gnari eam La-
 cedaemonios non concessuros, ut hoc
 praetextu tranquilli agerent.

151. Quibus convenisse etiam hanc
 narrationem quidam Graecorum memo-
 rant, rei multis postea annis gestae: quum
 Sufis Memnoniis alterius negotii gratia
 essent Atheniensium legati Callias Hip-
 ponici filius et collegae qui pariter ascen-
 derant, contigit ut Argivi et ipsi per idem
 istud tempus Susa miserint legatos, qui
 Artaxerxem filium Xerxis interrogarent,
 utrum amicitiam quam cum Xerxe con-
 traxissent, ipsis adhuc continuaret, an ab

ἡμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆ-
 'σαι. ἦν γὰρ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον,
 'ἔδαμῃς μέζοντας ὑμέων ἄζω.' ταῦτα ἀ-
 κέσας Ἀργεῖς λέγεται πρῆγμα ποιή-
 σασθαι, καὶ παραχρῆμα μὲν ἔδὲν ἐπαγ-
 γελλομένους^d μεταίτεειν· ἐπεὶ δὲ σφεας
 παραλαμβάνειν τὰς Ἑλλήνας, ἔτω δὴ
 ἐπισταμένους ὅτι ἔμεταδώσσι τῆς ἀρχῆς
 Λακεδαιμόνιοι, μεταίτεειν, ἵνα ἐπὶ προ-
 φάσιος ἡσυχίην ἄγωσι.

ῥνα'. Συμπεσεῖν δὲ τέτοισι καὶ τόνδε
 τὸν λόγον λέγασί τινες Ἑλλήνων, πολ-
 λοῖσι ἔτεσι ὕψερρον γενόμενον τετέων· τυ-
 χεῖν ἐν Σέσοισι τοῖσι Μεμνονείοισι ἔοντας
 ἑτέρω πρῆγμαλος εἵνεκα ἀγγέλους Ἀθηναί-
 ων, Καλλίην τε τὸν Ἰππονίκεα, καὶ τὰς
 μετὰ τούτους ἀναβάντας· Ἀργεῖς δὲ, τὸν
 αὐτὸν τῷτον χρόνον πέμψαντας καὶ τέ-
 τας ἐς Σῶσα ἀγγέλους, εἰρωτᾶν Ἀρτοξέρ-
 ξεα τὸν Ξέρξεω, εἴ σφι ἔτι ἐμμένει τὴν
 πρὸς Ξέρξεα Φιλίην συνεκεράσαντο, ἥ

^d ἀπαγγελλομένους.

νομιζοῖατο πρὸς αὐτοῦ εἶναι πολέμιοι.
 βασιλῆα δὲ Ἀρτοξέρζεα μάλισα ἐμμένειν
 Φάναι, καὶ ὑδεμίην νομίζειν πόλιν Ἀργεὸς
 Φιλιωτέρην.

ρβ'. Εἰ μὲν νυν Ξέρξης τε ἀπέπεμψε^ε
 ταῦτα λέγοντα κήρυκα ἐς Ἀργος, καὶ Ἀρ-
 γείων ἄγγελοι ἀναβάντες ἐς Σῶσα ἐπει-
 ρώτων Ἀρτοξέρζεα περὶ Φιλίης, ὅκ' ἔχω
 ἀτρεκέως εἰπεῖν^ε. ὑδὲ τινα γνώμην περὶ
 αὐτέων ἀποφαίνομαι ἄλλην γε ἢ τήν
 περ αὐτοὶ Ἀργεῖοι λέγουσι· ἐπίσταμαι δὲ
 τοσούτο, ὅτι εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰ-
 κήϊα κακὰ ἐς μέσον συνενείκανον, ἀλλά-
 ξασθαι βυλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, ἐσχύ-
 ψαντες ἂν ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ, ἀ-
 σπασίως ἕκαστοι αὐτέων ἀποφεροῖατο ὁ-
 πίσω τὰ ἐσενείκοντο. ὕτω δὴ ὅκ' Ἀργεῖ-
 οἱσι αἴχιστα πεποιήται. ἐγὼ δὲ ὀφείλω
 λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαι γε μὴν
 ὃ παντάπασι ὀφείλω. καὶ μοι τῷτο τὸ
 ἔπος ἔχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον. ἐπεὶ

^ε Ξέρξης ἀπέπεμψε. ^ε ἔπει. ^ε συνενείκων.

illo pro hostibus haberentur. Quibus Artaxerxes, imo vero maxime perdurare respondit, nullamque sibi civitatem amiciorum putare quam Argos.

152. Verum an caduceatorem Xerxes Argos miserit ad ea dicenda, et an Argivorum nuncii qui Susa ascenderunt, Artaxerxem de amicitia interrogaverint, pro comperto dicere non possum, nec ullam de his aliam ferre sententiam, nisi quam Argivi ipsi edunt. Id demum scio, si omnes homines qui domestica mala in medium contulissent, cum vicinis mutare volentes, mala vicinorum intuiti fuissent, libenter reportaturos rursus illorum singulos ea quae ipsi attulissent. Ita non turpissime ab Argivis actum est. Ego vero quae dicuntur dicere debeo, attamen non omnino omnibus credere: quod in universam historiam a me dictum sit.

quoniam et hoc narratur, Argivos extitisse qui Persam in Graeciam arcessiverint, posteaquam cum Lacedaemoniis male pugnassent, prae dolore praesenti quidvis praecoptantes. Talia quidem de Argivis dicta sunt.

153. In Siciliam autem ad agendum cum Gelone, tum alii legati a fociis iere, tum vero etiam a Lacedaemoniis Syagrus. Hujus Gelonis progenitor inhabitans Gelam erat, ex insula Telo quae Triopio adjacet: qui dum Gela conderetur a Lindiis, qui sunt e Rhodo, et Antiophemo, relictus non est. Interjecto autem tempore, posterius ejus deorum inferorum antistites esse perseveraverunt, Teline, uno ex majoribus consequuto hunc in modum: Viri Geloi in seditione inferiores, in Maetorium urbem sitam supra Gelam profugerunt: hos Telines Gelam reduxit

ἢ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα Αργεῖοι ἔσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσῃ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ σφι πρὸς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐσήκεε, πᾶν δὴ βεβλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεύσης λύπης. τὰ μὲν περὶ Αργείων εἴρηται.

ργ'. Ες δὲ τὴν Σικελίην ἄλλοι τε ἀπίκαλο^α ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμίζοντες Γέλωνι, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων Σύαγρος. τῷ δὲ Γέλωνος τέτ' πρόγονος, οἰκῆτωρ ὁ ἐν Γέλῃ ἦν ἐκ νῆος Τήλ' τῆς ἐπὶ Τριοπίῳ κειμένης· ὃς κτιζομένης Γέλῃς ὑπὸ Λινδίων τε τῶν ἐκ Ῥόδου, καὶ Αντιοφήμου, ἐκ ἐλείφθη^β. ἀναχρόνον δὲ αὐτῷ οἱ ἀπόγονοι γενόμενοι, ἱεροφάνται τῶν χθονίων θεῶν διετέλεον ἔόντες, Τηλινέω ἐνός τευ τῶν προγόνων κλησαμένης τρόπῳ τοιῷδε. ἐς Μακτώριον πόλιν τὴν ὑπὲρ Γέλῃς οἰκημένην, ἔφυγον ἄνδρες Γελῶων, ἑσθωθέντες ῥάσι. τέτ' ὧν ὁ Τηλίνης κατήγαγε ἐς Γέλην, ἔχων

^α ἀπίκατο. ^β ἐλείφθη.

ἔδεμῖν ἀνδρῶν δύναμιν, ἀλλ' ἱρὰ τετέων
 τῶν θεῶν. ὅθεν δὲ αὐτὰ ἔλαβε, ἢ αὐτὸς
 ἐκτῆσαίῃ, τῷτο δὲ ἔκ' ἔχω εἶπαι. τῷτοισι
 δ' ὦν πίσυνος ἐὼν κατήγαγε, ἐπ' ᾧ τε οἱ
 ἀπόγονοι αὐτῷ ἱροφάνται τῶν θεῶν ἔσαν-
 ται. θῶϋμά μοι ὦν καὶ τῷτο γέγονε πρὸς
 τὰ πυνθάνομαι κατεργάσασθαι Τηλίνην
 ἔργον τοσῷτον. τὰ τοιαῦτα γὰρ ἔργα ἔ
 πρὸς τῷ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνε-
 σθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς, καὶ
 ῥώμης ἀνδρηϊῆς. ὁ δὲ λέγειαι πρὸς τῆς Σι-
 κελίης τῶν οἰκητόρων τὰ ὑπεναντία τε-
 τέων πεφυκέναι, θηλυδρίας τε καὶ μαλα-
 κώτερος ἀνὴρ. ἔτῳ μὲν νυν ἐκτῆσαίῃ τῷτο
 τὸ γέρας.

ρπδ. Κλεάνδρῳ δὲ τῷ Παντάρεος^ε τε-
 λευτήσαντος τὸν βίον, ὃς ἐτυράννευσε μὲν
 Γέλης ἑπτὰ ἔτεα, ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Σα-
 βύλλῃ ἀνδρὸς Γελώε, ἐνθαῦτα ἀναλαμ-
 βάνει τὴν μεναρχίην Ἰπποκράτης, Κλε-
 ἀνδρῳ ἐὼν ἀδελφεός. ἔχοντος δὲ Ἰπποκρά-

^ε Παταρίος.

nullis virorum copiis adjutus, sed horum
 deorum sacris. quae unde acceperit, aut
 ipse possederit, id vero dicere non possum.
 His sacris fretus, reduxit illos, pactus, ut
 posterī sui illic deorum antistites forent.
 Admiratio igitur et mihi incessit ad ea,
 quod audio tantum opus Telinem effe-
 cisse; qualia opera non a quocunque viro
 effici opinor, sed ab eo qui sit bonae
 mentis et virili robore. At ille fertur ab
 incolis Siciliae contra fuisse ab natura
 comparatus, nempe et effeminatus ac
 mollior vir. Hunc in modum ille hoc
 decus adeptus est.

154. Cleandro autem Pantarei filio
 qui septem annos Gelae tyrannide poti-
 tus est, vita functo, (a Sabyllō autem viro
 Geloo fuit interfectus) ibi frater ejus Hip-
 pocrates suscepit imperium. Quo tyran-

nidem obtinente, Gelon inter posteros Telinis vatis, cum aliis multis et Aenesidemo Pataici filio, qui erat fatelles Hippocratis, non diu post ob virtutem declaratus est totius equitatus praefectus. nam quibus in bellis Hippocrates obsedit Calipolitanos et Naxios et Zancleacos et Leontinos, atque insuper Syracusanos et permultos barbarorum, in iis bellis Gelon extitit vir clarissimus; adeo ut nulla omnium quas retuli civitatum effugerit Hippocratis dominationem, praeter Syracusanos: quos pugna ad flumen Elorum superatos Corinthii Corcyraeque liberaverunt: qui id fecerunt certis conditionibus, quas recensuerunt, atque etiam hac, ut Syracusani Camarinam, quae ipsorum jam olim fuerat, Hippocrati traderent.

155. Hippocrates autem quum toti-

τέος τὴν τυραννίδα, ὁ Γέλων ἐὼν Τηλίνεω
 τῷ ἱεροφάνειω ἀπόγονος, πολλῶν μετ' ἄλ-
 λων, καὶ Αἰνησιδήμῳ τῷ Παταϊκῷ, ὃς ἦν
 δορυφόρος Ἰπποκράτεος, μετὰ δὲ ὁ πολ-
 λὸν χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδέχθη πάσης
 τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος. πολιορκέοντος
 γὰρ Ἰπποκράτεος Καλλιπολίτας τε καὶ
 Ναξίους, καὶ Ζαγκλαίους τε καὶ Λεοντίνους,
 καὶ πρὸς, Συρηκασίους τε καὶ τῶν βαρβάρων
 συχνοῖς, ἀνὴρ ἐφαίνετο ἐν τέτοισι τοῖσι
 πολεμίοισι ἐὼν ὁ Γέλων λαμπρότατος.
 τῶν δὲ εἶπον πολίων τεττέων, πλὴν Συ-
 ρηκασίων, ὕδემίη πέφευγε δαλοσύνην πρὸς
 Ἰπποκράτεος. Συρηκασίους δὲ Κορίνθιοί τε
 καὶ Κερκυραῖοι ἐρρύσαντο, μάχῃ ἐσθωθένης
 ἐπὶ ποταμῷ Εὐλώρῳ. ἐρρύσαντο δὲ ὅτε
 ἐπὶ τοῖσδε καταλέξαντες, ἐπ' ὥτε Ἰππο-
 κράτεϊ Καμαρίναν Συρηκασίους παραδῶ-
 ναι. Συρηκασίων δὲ ἦν Καμαρίνα τοαρ-
 χαῖον.

ρνε'. Ὡς δὲ καὶ Ἰπποκράτεα τυραννεύ-

ΤΟΜ. VII. Τ

πάντα ἴσα ἔτα τῷ ἀδελφεῷ Κλεάνδρῳ
κατέλαβε ἀποθανεῖν πρὸς πόλι Ὑβλῇ,
στρατευσάμενον ἐπὶ τῆς Σικελίδος, ἔτω δὴ
ὁ Γέλων τῷ λόγῳ τημωρέων τοῖσι Ἴππο-
κράτεος παισὶ Εὐκλείδῃ τε καὶ Κλεάν-
δρῳ^d, ἔβυλομένων τῶν πολητέων κα-
τηκόων ἔτι εἶναι τῷ ἔργῳ, ὥς ἐπεκράτησε
μάχῃ τῶν Γελώων, ἦρχε αὐτὸς ἀποσε-
ρήσας τῆς Ἴπποκράτεος παῖδας. μετὰ δὲ
τῷτο τὸ εὖρημα, τῆς γαμόρης καλεομένης
τῶν Συρηκυσίων, ἐκπεσόντας ὑπὸ τε τῆ
δήμῃ, καὶ τῶν σφετέρων δόλων, καλεομένων
δὲ Κυλλυρίων^e, ὁ Γέλων καταγαλὼν τέ-
της ἐκ Κασμένης πόλιος ἐς τὰς Συρηκί-
σας, ἔχε καὶ ταύτας. ὁ γὰρ δῆμος ὁ τῶν
Συρηκυσίων ἐπιόντι Γέλωνι παραδίδῃ τὴν
πόλιν καὶ ἐωϋτόν.

ρυσ'. Ὁ δὲ, ἐπεὶ τέ παρέλαβε τὰς
Συρηκίσας, Γέλῃς μὲν ἐπικρατέων, λόγον
ἐλάσσῳ ἐποιέετο, ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἰέ-
ρωσι ἀδελφεῷ ἐωϋτῆ. ὁ δὲ τὰς Συρηκίσας

^d MS. καὶ Κασσάνδρῳ. ^e MS. Κυλλυρίαν.

dem annos quot frater Cleander tyrannidem obtinuisset, illato Siculis bello, apud urbem Hyblam periit. ita Gelon percausam tuendi liberos Hippocratis, Euclidem et Cleandrum, ubi cives, quod abnuerent dicto amplius audientes esse, proelio vicit, re vera ipse Geloorum imperium adeptus est, liberis Hippocratis dominatu fraudatis. Post hoc commentum, Syracusanorum Gamoros, ut vocabantur, a plebe et servis suis qui Cyllirii nominabantur ejectos, in patriam ex urbe Casmena reducendo potitus etiam est ipsis Syracusis. nam ei venienti plebs Syracusana et urbem et seipsam tradidit.

156. Quam Gelon ubi accepit, Gellam quam tenebat minoris faciens, Hieroni fratri demandavit, sibi que Syracusas habuit, et quidem omnia erant Syracusae.

fae, ideoque ea civitas confestim convulsit ac floruit; partim deductis eo Camarinaeis omnibus, quos cives fecit, quum Camarinam everteret; partim dimidio et eo amplius Geloorum perinde usus ut Camarinaeis. Necnon Megarensium qui sunt in Sicilia, quum obsessi ad deditiorem venissent, locupletes quoque, qui et bellum ei intulerant, et ob id se perditum iri putabant, Syracusas traducens, etiam cives fecit. at plebem Megarensensem, quae belli movendi fuerat expers, quaeque nihil mali se passuram expectabat, Syracusas adductam venundedit, ea conditione, ut ex Sicilia exportaretur. Idem hoc fecit Euboeensibus qui sunt in Sicilia, postquam distinxisset. Hoc autem ideo de utrisque statuit quod arbitraretur contubernium plebis rem esse molestissimam. Ea ratione magnus tyrannus effectus est Gelon.

ἐκράτυνε, καὶ ἔσαν ἅπαντα αἱ Συρηκῆσαι·
αἱ δὲ παρ' αὐτῶν ἀνά τ' ἑδραμον καὶ ἑβλά-
σον^ε. τῷτο μὲν γὰρ, Καμαριναῖος ἅπαν-
τας ἐς τὰς Συρηκῆσας ἀγαγὼν, πολιήτας
ἐποίησε, Καμαρίνης δὲ τὸ ἄστυ κατέσκα-
ψε· τῷτο δὲ, Γελῶν ὑπερημίσεας τῶν
ἄστων τῷτο τοῖσι Καμαριναίοισι ἐποίη-
σε. Μεγαρέας τε τῆς ἐν Σικελίῃ, ὡς πο-
λιορκούμενοι ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν,
τῆς μὲν αὐτέων παχέας, ἀείραμένους τε^β
πόλεμον αὐτῶν, καὶ προσδοκούντας ἀπολέε-
σθαι διὰ τῷτο, ἄγων ἐς τὰς Συρηκῆσας,
πολιήτας ἐποίησε· τὸν δὲ δῆμον τῶν Με-
γαρέων, ἔκ ἐόντα μεταίτιον τῷ πολέμῳ
τέτρε, ὃδὲ προσδεκόμενον κακὸν ὃδὲν πεί-
σεσθαι, ἀγαγὼν καὶ τέτρε ἐς τὰς Συρηκῆ-
σας, ἀπέδολλο ἐπ' ἐξαγωγῇ ἐκ Σικελίης.
τῷτο δὲ τῷτο καὶ Εὐβοέας τῆς ἐν Σικελίῃ
ἐποίησε διακρίνας. ἐποίησε δὲ ταῦτα τέ-
τρε ἀμφοτέρους, νομίσας δῆμον εἶναι συνοί-
κημα ἀχαριστότατον.

^ε ἐβλάσαν. ^β ἀειραμένους τε.

ρνζ'. Τοις τῷ μὲν τρόπῳ τύραννος ἐγγε-
 γόνεε μέγας ὁ Γέλων. τότε δ' ὡς οἱ ἄγ-
 γελοι τῶν Ἑλλήνων ἀπικάτο^α ἐς τὰς
 Συρηκῆσας, ἐλθόντες αὐτῷ ἐς λόγους, ἔλε-
 γον τάδε, ' Επεμψαν ἡμέας Λακεδαιμό-
 ' νιοι, καὶ οἱ τέττων σύμμαχοι, παραλαμ-
 ' ψομένους σε πρὸς τὸν βάρβαρον. τὸν γὰρ
 ' ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντως καὶ
 ' πυνθάνεαι, ὅτι Πέρσης ἀνὴρ μέλλει,
 ' ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ ἐπάγων
 ' πάντα τὸν ἡῶν στρατὸν ἐκ τῆς Ασίας,
 ' στρατηλαλήσειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· πρό-
 ' ρημα μὲν ποιούμενος ὡς ἐπ' Αθήνας ἐ-
 ' λαύνει, ἐν νόῳ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλ-
 ' λάδα ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. σὺ δὲ δυ-
 ' νάμιός τε ἦκεις μεγάλης, καὶ μοῖρά τοι
 ' τῆς Ἑλλάδος ἐκ ἐλαχίστης μέτα ἄρχον-
 ' τί γε Σικελίης· βοήθει τε τοῖσι ἐλευθε-
 ' ρῶσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ συνελευθέρου. ἀλλ' ἵ-
 ' μὲν γὰρ γενομένη πᾶσα ἡ Ἑλλάς, χεῖρ
 ' μεγάλη συνάγεται, καὶ ἀξιόμαχοι γινώ-

^α ἀπικάτο. ^β στρατηλατίαν.

157. Ad quem legati Graecorum,
 posteaquam Syracusas venerunt et ad-
 mitti contigit, ita loquuti sunt; ‘Lace-
 daemonii pariter et Athenienses eorum-
 que socii nos misere ad te in societatem
 assumendum adversus barbarum. nam
 prorsus audisti hunc irruentem in Grae-
 ciam, ut vir Persa juncto pontibus Hel-
 lesponto, secum omnes orientis ex Asia
 copias ducens, bellum inferat Graeciae;
 titulo quidem utens belli Athenis infe-
 rendi, sed in animo habens omnem
 Graeciam redigere in suam potestatem.
 Tu igitur, cui magna potentia adest,
 nec minima Graeciae portio, quum sis
 Siciliae princeps, ferto opem iis qui
 Graeciam a servitute vindicant, eamque
 una cum illis liberato. Coacta enim
 cuncta Graecia, constabit magna ma-
 nus, et ad pugnam pares erimus inva-

‘ dentibus nos: quod si e nobis alii pro-
 ‘ ditores fuerint, alii nolint adjuvare,
 ‘ quod sincerum supererit Graeciae, exi-
 ‘ guum sit; jam hoc periculum est ne
 ‘ omnis Graecia pessum eat. Neque e-
 ‘ nim speraveris Persam, si nos proelio
 ‘ superaverit, ad te non esse venturum:
 ‘ quinimo hoc ante caveris. nobis nam-
 ‘ que opem ferendo, temetipsum tutaris.
 ‘ Rei bono consilio gestae salubris ple-
 ‘ rumque vult adesse exitus.’ Haec legati
 dixere.

158. Sed Gelon vehemens erat in
 urgendo, utens hac oratione; ‘ Viri Grae-
 ‘ ci, insolentem habetis orationem, qui
 ‘ ausi estis me adire, hortantes ad ineun-
 ‘ dam adversus barbarum societatem: at
 ‘ vos ipsi quum orarem prius adversus
 ‘ exercitum barbaricum juvare bellum,
 ‘ quod mihi erat cum Carthagenensibus;
 ‘ etiam quum obtestarer ut ultio necis
 ‘ Doriei Anaxandridae filii de Aegesta-

‘μεθα τοῖσι ἐπίσσι· ἦν δὲ ἡμέων οἱ μὲν
 ‘καταπροδιδῶσι, οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμω-
 ‘ρέειν, τὸ δὲ ὑγιαῖνον τῆς Ἑλλάδος ἦ
 ‘ὀλίγον, τῷτο δὲ ἤδη δεινὸν γίνεται, μὴ
 ‘πέση πᾶσα ἡ Ἑλλάς. μὴ γὰρ ἐλπίσης,
 ‘ἦν ἡμέας κατασρέφεται ὁ Πέρσης μά-
 ‘χη κρατήσας, ὡς ὕκὶ ἤξει παρὰ σέ γε,
 ‘ἀλλὰ πρὸ τύττε φύλαξαι. Βοηθέων γάρ
 ‘ἡμῖν σεωϋτῶ τιμωρέεις· τῷ δὲ εὖ βυλευ-
 ‘θέντι· πρήγματι τελευτῇ ὡς τοεπίπαν
 ‘χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι.’ οἱ μὲν ταῦ-
 τα ἔλεγον.

ρνή· Γέλων δὲ πολλὸς ἐνέκειλο λέγων
 τοιαῦδε, ‘ Ἄνδρες Ἕλληνες, λόγον ἔχοντες
 ‘πλεονέκτην, ἐτολμήσατε ἐμὲ σύμμαχον
 ‘ἐπὶ τὸν βάρβαρον παρακαλέοντες ἐλθεῖν·
 ‘αὐτοὶ δὲ, ἐμεῦ πρότερον δεηθέντος βαρ-
 ‘βαρικῶς στρατῷ συνεπάψασθαι, ὅτε μοι
 ‘πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, ἐπι-
 ‘σκήπτοντός τε τὸν Δωριέως τῷ Ἀναξαν-
 ‘δρίδῳ πρὸς Αἰγεσαίων φόνον ἐκπρήξα-

ἄρσ ΠΟΛΥΜΝΙΑ, Ζ.

ῥῶσαι, ὑποτείνοντός τε τὰ ἐμπόρια συνε-
 λευθερῶν, ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφέ-
 λειαί τε καὶ ἐπαυρήσιες γεγόνασιν ὅτε
 ἐμεῦ εἵνεκα ἦλθετε βοηθήσοντες, ὅτε τὸν
 Δωριέος Φόνον ἐκπρηζόμενοι· τὸ δὲ κατ'
 ὑμέας, τὰ δὲ πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέ-
 μεται. ἀλλ' εὖ γὰρ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τῷ
 ἄμεινον κατέστη· νῦν δὲ ἐπειδὴ περιελή-
 λυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖνκται ἐς ὑμέας,
 ὅτῳ δὴ Γέλωνος μνήσις γέγονε. ἀτι-
 μίης δὲ πρὸς ὑμέων κερήσας, ἔκ ὁμοιώ-
 σομαι ὑμῖν, ἀλλ' ἐτόϊμός εἰμι βοηθεῖν,
 παρεχόμενος δηκοσίας τε τριήρεις,
 καὶ δισμυρίδας ὀπλίτας, καὶ διχιλίην
 ἵππον, καὶ διχιλίους τοξότας, καὶ διχι-
 λίους σφενδονήτας, καὶ διχιλίους ἵππο-
 δρόμους φίλους· σιτόν τε ἀπάσῃ τῇ Ἑλ-
 λήνων στρατιῇ, ἔστ' ἂν διαπολεμήσω-
 μεν, ὑποδέκομαι παρέξειν. ἐπὶ δὲ λό-
 γῳ τοιῷδε τὰδε ὑπάρχομαι, ἐπ' ᾧ στρα-
 τηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων

nis exigeretur; quin et quum offerrem,
 me adiutorem ad liberanda emporia,
 unde vobis magna emolumenta atque
 commoditates provenerant, vos neque
 mei causa auxilii, neque ultionis de nece
 Dorici exigendae venire voluistis. Ita-
 que quod ad vos pertinet, omnia haec
 a barbaris obtinentur. Verum nobis
 haec bene et in melius reciderunt. nunc
 autem postquam circumiit bellum, at-
 que vos attigit, ita demum Gelonis me-
 moria fit. Sed in contemptum apud vos
 lapsus, non ero vestri similis; sed para-
 tus sum ferre opem collaturus ducentas
 triremes, et viginti millia gravis armatu-
 rae, ac duo millia equitum, totidem sa-
 gittariorum, totidem funditorum toti-
 demque cursores equestres leviter arma-
 tos. Sed et rem frumentariam cunctis
 Graeciae copiis, donec fuerit debella-
 tum, suppeditaturum recipio. Caeterum
 ea lege haec polliceor, ut ego sim ad-

‘versus barbarum Graecorum dux et im-
 ‘perator: aliter neque ipse venirem, ne-
 ‘que alios mitterem.’

159. Ea Syagrus audiens, non tulit;
 sed, ‘O quam ejularet, inquit, Pelopides
 ‘Agamemnon, si audiret Spartiata im-
 ‘perio spoliatos esse ab Gelone atque Sy-
 ‘racusanis. Tu vero ne feceris hujus rei
 ‘mentionem amplius, ut nos tibi trada-
 ‘mus ducatum; sed si tibi animus est
 ‘opem ferendi Graeciae, esto dicto audi-
 ‘ens Lacedaemoniis: si dedignaris man-
 ‘dari, opem ne feras.’

160. Ad haec Gelon ubi vidit verba
 Syagri averfa, hanc ad extremum protu-
 lit orationem, ‘Hospes Spartiata, contu-
 ‘meliae homini immiffae folent irritare
 ‘indignationem. tu tamen contumelias
 ‘in verbis inveiens, non induces me, ut

‘γενήσομαι πρὸς τὸν βάρβαρον· ἐπ’ ἄλ-
 ‘λω δὲ λόγῳ ἔτ’ ἂν αὐτὸς ἔλθοιμι, ἔτ’
 ‘ἂν ἄλλας πέμψαιμι.’

ρθ’. Ταῦτα ἀκέσας ἔτε ἡνέχετο ὁ
 Συάγρος, εἶπέ τε τάδε, ‘ Ἡ κε μέγ’ οἶ-
 ‘ μῶξεien ὁ Πελοπίδης Αγαμέμνων, πυ-
 ‘ θόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀ-
 ‘ παραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνός τε καὶ
 ‘ Συρηκυσίων. ἀλλὰ τέττε μὲν τῷ λόγῳ
 ‘ μηκέτι μνησθῆς, ὅπως τὴν ἡγεμονίην τοι
 ‘ παραδώσωμεν. ἀλλ’ εἰ μὲν βέλεαι βο-
 ‘ ηθέειν τῇ Ἑλλάδι, ἴοθι ἀρξόμενος ὑπὸ
 ‘ Λακεδαιμονίων. εἰ δ’ ἄρα μὴ δικαιοῖς
 ‘ ἀρχεῖσθαι, σὺ δὲ μηδὲ βοήθει.’

ρξ’. Πρὸς ταῦτα ὁ Γέλων, ἐπειδὴ ὦ-
 ‘ ρα ἀπεσφραμμένους τῶς λόγους τῷ Συάγρῳ,
 ‘ τὸν τελευταῖόν σφι τόνδε ἐξέφηνε λόγον.
 ‘ Ὡ ξεῖνε Σπαρτιῆτα, ὀνειδέα κατιόντα
 ‘ ἀνθρώπῳ, φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν.
 ‘ σὺ μέντοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσμαίᾳ ἐν
 ‘ τῷ λόγῳ, ἧ με πείσεις ἀχρήμονα ἐν τῇ

ἑ ἀπαρῖρῆσθαι.

302 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

ἀμοιβῇ γενέσθαι. ὅκω δὲ ὑμεῖς ἔτῳ πέν-
 ριέχεσθε τῆς ἡγεμονίας, οἶκός καὶ ἐμέ-
 μαλλον ὑμέων περιέχεσθαι, στρατῆς τε
 ἔόντα πολλαπλασίης ἡγεμόνα, καὶ νηῶν
 πολὺ πλεούνων. ἀλλ' ἐπεὶ τε ὑμῖν λό-
 γος ἔτῳ προσάντης κατίσται, ἡμεῖς
 τοι ὑπείζομεν τῷ ἀρχαῖς λόγῳ· εἰ τῷ
 μὲν πεζῷ ὑμεῖς ἡγέοιοσθε, τῷ δὲ ναυτικῷ
 ἐγώ· εἰ δὲ ὑμῖν ἡδονὴ τῷ κατὰ θάλασ-
 σαν ἡγεμονεύειν, τῷ πεζῷ ἐγώ θέλω.
 καὶ ἢ τέτοιοις ὑμέας χρεῶν ἐστὶ ἀρέσκε-
 σθαι, ἢ ἀπιέναι συμμάχων τοιῶνδε ἐρή-
 μους. Γέλων μὲν δὴ ταῦτα προετί-
 νετο.

ρζα'. Φθάσας δὲ ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος
 τὸν Λακεδαιμόνιον, ἀμείβεται τοῖσδε, 'Ω
 βασιλεῦ Συρηκασίων, ἔκ ἡγεμόνος θεο-
 μένη ἢ Ἑλλάς ἀπέπεμψεν ἡμέας πρὸς
 σέ, ἀλλὰ στρατῆς· σὺ δὲ ὅπως μὲν στρα-
 τὴν πέμψῃς μὴ ἡγεύμενος τῆς Ἑλλά-
 δος, καὶ προφαίνεις ὥς δὲ στρατηγήσεις

' vicem meam indecorus sim. Sed ubi
 ' vos ita ducatum amplectimini, me ma-
 ' gis quam vos decet illum amplecti, qui
 ' multo majorum copiarum imperator
 ' sum ac plurium navium. Ceterum,
 ' quoniam vobis oratio ista tam difficilis
 ' accidit, nos aliquantum a superiore ora-
 ' tione decedemus. Si vos terrestribus
 ' copiis praefueritis, ego nauticis praeero:
 ' sin vos mari imperitare juvat, ego ter-
 ' restribus volo. Ex quo oportet vos aut
 ' ad alterutram harum conditionum ac-
 ' cedere, aut tantis sociis destitutos abse-
 ' dere.' Hanc Gelon conditionem offe-
 rebat.

161. Cui legatus Atheniensis Lacc-
 daemoniorum legatum antevertens, ita
 respondit, ' Rex Syracusanorum, Grae-
 ' cia nos ad te misit, non imperatoris
 ' indiga, sed exercitus: tu vero prae te
 ' fers non missurum te exercitum, nisi
 ' sis Graeciae dux; videlicet ut illius ex-

‘ exercitui imperes affectas. Itaque quātus
 ‘ nus quidem cuncto Graecorum exerci-
 ‘ tui praeesse postulabas, sufficebat no-
 ‘ bis Atheniensibus silentium agere, in-
 ‘ telligentibus Laconem fore idoneum
 ‘ ad reddendam de utrisque rationem:
 ‘ quoniam vero dejectus ab imperio sum-
 ‘ mo omnium poscis ut imperio classis
 ‘ praesis, ita habeto: nos, etiam ut La-
 ‘ con permittat, non esse permissuros
 ‘ praeesse te classi. nostrum enim munus
 ‘ hoc est, nisi Lacedaemonii id velint:
 ‘ quibus praeesse classi volentibus non
 ‘ contradicimus, alteri vero concederemus
 ‘ nemini. nam frustra maritimas copias
 ‘ Graecorum plurimas possideremus, si
 ‘ Syracusanis imperio cederemus, qui su-
 ‘ mus Athenienses, antiquissimae originis
 ‘ gens, solique Graecorum qui nunquam
 ‘ solum vertimus: e quibus virum instru-
 ‘ endo ornandoque exercitu aptissimum

αὐτῆς, γλίχεται. ὅσον μὲν νυν παντὸς
 τῷ Ἑλλήνων στρατῷ ἐδέεσθαι ἡγέεσθαι, ἐξ-
 ἤρκει ἡμῖν τοῖσι Ἀθηναίοισι ἡσυχίην
 ἔχειν, ἐπισταμένοισι ὡς ὁ Λάκων ἱκανός
 τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέ-
 ρων ἀπολογεύμενος. ἐπεὶ τε δὲ ἀπά-
 σης ἀπελαυνόμενος, δέεαι τῆς ναυτικῆς
 ἄρχειν^d, ὅτῳ ἔχει τοι, ὅδ' ἦν ὁ Λά-
 κων ἐπὶ τοι ἄρχειν αὐτῆς, ἡμεῖς ἐπ-
 ἥσομεν· ἡμετέρη γάρ ἐστι αὕτη γε μὴ
 αὐτέων βελομένων Λακεδαιμονίων. τέ-
 τοισι μὲν ὦν ἡγέεσθαι βελομένοισι ἐκ
 ἀντιτείνομεν, ἄλλῳ δὲ παρήσομεν οὐ-
 δὲνὶ ναυαρχεῖν. μάτην γὰρ ἂν ὧδε πά-
 ραλον Ἑλλήνων στρατὸν πλεῖστον εἴη-
 μεν ἐκτημένοι, εἰ Συρηκασίοισι ἐόντες
 Ἀθηναῖοι συγχωρήσωμεν τῆς ἡγεμο-
 νίας, ἀρχαιότατον μὲν ἔθνος παρεχό-
 μενοι, μούνοι δὲ ἐόντες οὐ μετανάσαι
 Ἑλλήνων. τῶν καὶ Ὀμηρος ὁ ἐποποιὸς
 ἄνδρα ἄριστον ἔφησε εἰς Ἴλιον ἀπικέσθαι,

^d ναυτικῆς ἀρχῆς ἄρχων.

‘τάξαι τε καὶ διακοσμήσαι στρατόν. ἔτω
 ‘ἐκ ὄνειδος ἡμῖν ἐσι ἔδὲν λέγειν τὰ τοι-
 ‘αῦτα.’

ρξβ'. Αμείβετο Γέλων τῷσδε, ‘Ξεῖνε
 ‘Αθηναῖε, ὑμεῖς οἶκατε τὸς ἄρχοντας
 ‘ἔχειν, τὸς δὲ ἀρζομένους ἐκ ἔξου. ἐπεὶ
 ‘τοῖνυν ἔδὲν ἐπέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέ-
 ‘λετε, ἐκ ἂν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὀπί-
 ‘σω ἀπαλλασσόμενοι, καὶ ἀγγέλλωντες τῇ
 ‘Ἑλλάδι ὅτι ἐκ τῆ ἐνιαυτῆ τοῦ ἔαρ αὐτῇ
 ‘ἐξαραιρήσεται.’ ἔτος δὲ ὁ νόος τῆ ρήματος,
 τὸ ἐθέλει λέγειν. δῆλα γὰρ ὡς ἐν τῷ
 ἐνιαυτῷ ἐσὶ τὸ ἔαρ δοκιμώτατον, τῆς δὲ
 τῶν Ἑλλήνων στρατιῆς, τὴν ἐωϋτῆ στρα-
 τικήν. φερσκομένην ὦν τὴν Ἑλλάδα τῆς
 ἐωϋτῆ συμμαχίης, εἵκαζε ὡς εἰ τὸ ἔαρ
 ἐκ τῆ ἐνιαυτῆ ἐξαραιρημένον εἶη.

ρξγ'. Οἱ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων ἄγγε-
 λοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματισταίμενοι
 ἀπέπλεον. Γέλων δὲ πρὸς ταῦτα δέισας
 μὲν περὶ τοῖσι Ἑλλησι μὴ ἔδύνωλαι τὸν

ἔ. ἐκίτι. ἰπὼ. ἔ. δύνανται

‘Homerus etiam versificator ait Ilium
 ‘venisse. Adeo non est dedecus nobis
 ‘ista commemorare.’

162. His Gelon ista respondit, ‘Hos-
 ‘pes Atheniensis, vos qui praesint habere
 ‘videmini; quibus praesint nequaquam.
 ‘Quocirca quum nihil cedentes totum
 ‘obtinere velitis, quamcelerrime hinc
 ‘retro abscedatis, renunciaturi Graeciae,
 ‘ver ex anno illi exemptum esse.’ Cujus
 dicti sensus hic est, quem vult dicere; con-
 stat enim probatissimam anni partem esse
 ver; talem esse suum exercitum in exer-
 citu Graecorum. Igitur si Graecia priva-
 retur sua societate, quasi quoddam ver ex
 anno sublatum esse conjectabat.

163. Hoc responso Gelonis accepto
 legati Graecorum abnavigarunt. Post
 haec Gelon timens quidem ille Graecis,
 ne superare barbarum non possent, et

tamen indignum atque intolerandum sibi ratus, ut profectus in Peloponnesum subesset Lacedaemoniis, qui Siciliae tyrannus esset, omissa hac via aliam iniit. Nam simulatque audiit Persam transmississe Hellespontum, Delphos misit cum tribus navibus quinquagenarum remorum Cadmum Scythae filium Coum, multa cum pecunia ac placidis verbis, ad observandum quo casura esset pugna: ut si barbarus vinceret, ei pecuniam traderet terramque et aquam eorum locorum quibus Gelon imperaret; sin vincerent Graeci, retro navigaret.

164. Hic Cadmus ante id tempus quum tyrannidem Coorum a patre accepisset bene cedentem et nullo molesto incurrente, sed sua sponte ob justitiam, in medium Cois reddito imperio, in Siciliam abiit. ubi una cum Samiis tenuit

Βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, δεινὸν δὲ καὶ ἔκ-
 ἀναχέτον ποιησάμενος ἐλθὼν ἐς Πελο-
 πόννησον ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων,
 ἔων Σικελίης τύραννος, ταύτην μὲν τὴν
 ὁδὸν ἡμέλησε, ὃ δὲ ἄλλης εἵχειο. ἐπεὶ τε
 γὰρ τάχιστα ἐπύθειο τὸν Πέρσην διαβε-
 βηκότα τὸν Ἑλλήσποντον, πέμπει πεν-
 τηκοντέροισι τρισὶ Κάδμον τὸν Σκύθειω,
 ἄνδρα Κῶον, ἐς Δελφοὺς, ἔχοντα χρήμα-
 τα πολλὰ, καὶ Φιλίης λόγους, καραδοκή-
 σοντα τὴν μάχην, ἣ πεσέεται· καὶ ἦν
 μὲν ὁ Βάρβαρος νικᾷ, τά τε χρήματα αὐ-
 τῷ δίδοναι, καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ, τῶν ἄρχαι
 ὁ Γέλων· ἦν δὲ οἱ Ἕλληνες, ὀπίσω ἀπά-
 γειν.

ρξδ'. Ὁ δὲ Κάδμος ἕτος, πρότερον τυ-
 τέων παραδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν
 τυραννίδα Κῶων, εὖ βεβηκυῖαν, ἐκὼν τε
 εἶναι, καὶ δεινὸν ἐπιόντος ἑδενός, ἀλλ' ἀπὸ β-
 δικαιοσύνης, ἐς μέσον Κῶοισι καταθεὶς τὴν
 ἀρχήν, οἶχετο ἐς Σικελίην. ἔνθα μετὰ

ἢ ὑπὸ.

Σαμίων ἔχε τε καὶ κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην τὴν εἰς Μεσσήνην ^α μεταβαλοῦσαι τὸνομα. τῦτον δὴ ὦν ὁ Γέλων τὸν Κάδμον καὶ τοιῷτῳ τρόπῳ ^β ἀπικόμενον, διὰ δικαιοσύνην, τὴν οἱ αὐτὸς ἄλλην συνήδεε ἔδσαν, ἔπεμπε. ὅς ἐπὶ τοῖσι ἄλλοισι δικαίοις τοῖσι ἐξ ἐωϋτῆς ἐγρασμένοις, καὶ τόδε ἐκ ἐλάχιστον τετέων ἐλείπειο. κρατήσας γὰρ μεγάλων χρημάτων, τῶν οἱ Γέλων ἐπετράπειο, παρεὸν καταχέσθαι, ἐκ ἐθέλησε· ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες ἐπεκράτησαν τῇ ναυμαχίῃ, καὶ Ξέρξης οὐχώκεε ἀπελαύνων, καὶ δὴ καὶ ἐκείνος ἀπίκετο εἰς τὴν Σικελίην, ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων.

ρξέ. Λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ οἰκημένων, ὡς ὅμως καὶ μέλλοντ' ἀρχεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ὁ Γέλων, ἐδοθήθησε ἂν τοῖσι Ἕλλησι, εἰ μὴ ὑπὸ Θήρωνος τοῦ Αἰνησιδῆμος Ακρᾶγαντίων μὲνάρχου ἐξελαθεὶς ἐξ Ἰμέρης Τήριλλας

^α MS, ἐν Μεσσήνῃ.

^β καὶ τοιῷδε τρόπῳ.

atque incoluit urbem Zanclem, cujus nomen in Messanam mutatum est. Hunc igitur Cadmum, hoc modo accedentem, Gelon ob justitiam quam illi ex aliis rebus adesse noverat, misit: qui homo praeter alia quae edidit opera justa, hoc non minimum illorum reliquit; quod tantum pecuniae a Gelone commissum intervertere quum posset, noluit, sed posteaquam Graeci pugna navali superiores extitere, et Xerxes cum exercitu abiit, ipse etiam in Siciliam rediit cum omni pecunia.

165. Fertur autem et hoc ab iis qui Siciliam incolunt, Gelonem indueto ad obtemperandum Lacedaemoniis animo, fuisse laturum Graecis auxilia, nisi Terillus Crinippi filius ejectus ex Himera, ubi erat tyrannus, a Therone Aenesidemi filio

Agrigentorum monarcho, contra ipsum adduxisset per id tempus Phoenicum et Afrorum et Iberorum et Ligurum et Elyfycorum et Sardonum et Cynriorum trecenta millia, duce eorum Amilcare Annonis filio Carthaginiensium rege: quem Terillus conciliatum et hospitii necessitudine, et praecipue prompta animi voluntate Anaxilai Cretinei filii, Rhegini tyranni, qui filios suos Amilcari obsides dedit, induxit in Siciliam ulciscendi soceri causa. habebat enim Anaxilaus in matrimonio Terilli filiam, nomine Cydippam. Ita Gelonem, quum nequiret auxilia Graecis ferre, Delphos misisse pecuniam.

166. Praeterea ajunt iidem contigisse, ut eodem die Gelon et Theron Amilcarem Carthaginensem in Sicilia superarint, quo Graeci in Salamine Persam. Quinetiam Amilcarem, qui a patre

ὁ Κρινίππς, τύραννος ἑὼν Ἰμέρης, ἐπῆγε
ἐπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τῷτον, Φοινίκων,
καὶ Λιβύων, καὶ Ἰβήρων, καὶ Λαγύων, καὶ Ἑλι-
σύκων, καὶ Σαρδόνων, καὶ Κυρνίων τριήκοντα
μυριάδας, καὶ στρατηγὸν αὐτέων, Αμίλκαν
τὸν Αννωνος, Καρχηδονίων ἑόντα βασι-
λῆα. κατὰ ξεινίην τε τὴν ἐωῦτ' ὁ Τή-
ριλλος ἀναγνώσας, καὶ μάλιστα διὰ τὴν
Αναξίλειω τῷ Κρητίνεω προθυμίην, ὃς Ῥη-
γίς ἑὼν τύραννος, τὰ ἐωῦτ' τέκνα δὲς
ὁμήρου Αμίλκα, ἐπῆγέ μιν ἐπὶ τὴν Σι-
κελίην, τιμωρέων τῷ πενθερῷ. Τηρίλλας
γὰρ εἶχε θυγατέρα Αναξίλειως, τῇ ἔνομα-
ῖν Κυδίππη. ἔτω δὴ ἔκ οἷόν τε γενόμενον
Γέλωνα βοηθέειν τοῖσι Ἑλλησι, ἀποπέμ-
πειν ἔς Δελφὸς τὰ χρήματα.

ρξς'. Πρὸς δὲ, καὶ τάδε λέγουσι, ὡς συ-
νέβη τῆς αὐτῆς ἡμέρης ἐν τε τῇ Σικελίᾳ
Γέλωνα καὶ Θήρωνα νικᾶν Αμίλκαν τὸν
Καρχηδόνιον, καὶ ἐν Σαλαμῖνι τὸς Ἑλλη-
τας τὸν Πέρσην. τὸν δὲ Αμίλκαν, Καρχη-

Χηδόνιον ἔόντα πρὸς πατρός, μητρόθεν δὲ
 Συρηκῆσιον, βασιλεύσαντά τε, κατ' ἀν-
 δραγαθίην, Καρχηδονίων, ὡς ἡ συμβολή
 τε ἐγένετο, καὶ ὡς ἐώσθη τῇ μάχῃ, ἀφα-
 νιοῦσθαι πυνθάνομαι. ἔτε γὰρ ζῶντα, ἔτε
 ἀποθανόντα φανῆναι ὕδαμῶ γῆς· τὸ πᾶν
 γὰρ ἐπεξελθεῖν διζήμενον Γέλωνα.

ρξζ'. Εἰσι δὲ ὑπ' αὐτέων Καρχηδο-
 νίων ὃδε ὁ λόγος λεγόμενος, εἰκόνι χρεω-
 μένων, ὡς οἱ μὲν βάρβαροι τοῖσι Ἑλλήσι
 ἐν τῇ Σικελίᾳ ἐμάχοντο, ἐξ ἧς ἀρξάμενοι
 μέχρι δαίλης ὀψίης ἐπὶ τοσούτο γὰρ λέ-
 γεται ἐλκῦσαι τὴν σύσασιν. ὁ δὲ Αμίλ-
 κας ἐν τέττα τῷ χρόνῳ μένων ἐν τῷ στρα-
 τοπέδῳ, ἐθύετο καὶ ἐκαλλιερέετο ἐπὶ πυρῆς
 μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων· ἰδὼν
 δὲ τροπὴν τῶν ἐωυτῷ γινομένην, ὡς ἔτυ-
 χε ἐπισπένδων τοῖσι ἱρῶσι, ὥσε ἐωυτὸν
 εἰς τὸ πῦρ. ἔτω δὲ κατακαυθέντα ἀφαν-
 οῦσθαι. ἀφανιοῦντι δὲ Αμίλκα τρόπῳ
 οἷτε τοιούτω (ὡς Φοίνικες λέγουσι) εἴτε

quidem Carthagenensis, a matre vero Syracusanus erat, et ob virtutem rex Carthagenensium, quum conflixisset, proelio victum, e conspectu fuisse ablatum audio, nec usquam gentium aut vivum aut mortuum comparuisse. omnia enim Gelonem indagando lustravisse.

167. Apud ipsos autem Carthagenenses illius imaginem servantes, haec fama est, dum barbari cum Graecis in Sicilia ab aurora ad crepusculum pugnarent, (tamdiu enim traxisse dicitur conflictus) interea Amilcarem in castris manentem sacrificasse atque litasse in ingenti pyrâ integra corpora adolentem: sed quum conspiceret suos in fugam versos, ut erat adfundens libamenta sacris, sese in ignem misisse, atque ita combustum e conspectu sublatum. Cui, sive hoc modo, ut Phoenices, sive alio, ut Carthagenenses memo-

rant, ex oculis ablato, partim sacrificant, partim extruxerunt monumenta in omnibus coloniarum urbibus et praecipuum in ipsa Carthagine. Haftenus quae ad Siciliam attinent.

168. Corcyraei autem aliud legatis responderunt, aliud fecerunt. nam quum eos iidem qui in Siciliam ierant, adsumerent, iisdem quibus Gelonem verbis alloquuti, hi vero polliciti sunt confestim se auxilia missuros ac praesidio futuros, negantes sibi Graeciam pereuntem neglectui habendam: quae si collaberetur, nihil aliud sibi superesse, quam ut primo quoque die servirent; ideoque sibi, quoad maxime possent, illam esse adjuvandam. Haec illi aspectu speciosa responderunt: at ubi ferre opem oportuit, aliud habentes in animo, sexaginta naves instruxere: aegreque in altum evec̃ti, Peloponneso applicuere, ac circa Pylon ac Taenaron.

ἑτέρῳ, (ὡς Καρχηδόνιοι) τῷτο μὲν οἱ θύ-
 ροι, τῷτο δὲ, μνήμαία ἐποίησαν ἐν πά-
 σῃσι τῇσι πόλισι τῶν ἀποικίδων· ἐν αὐ-
 τῇ τε μέγιστον Καρχηδόνι^ς. Τὰ μὲν ἀπὸ
 Σικελίης, τοσαῦτα.

ρξή. Κερκυραῖοι δὲ τάδε ὑποκρινάμενοι
 τοῖσι ἀγγέλοισι, τοιάδε ἐποίησαν· καὶ γὰρ
 τέτῃς παρελάμβανον οἱ αὐτοὶ οἷπερ καὶ
 ἐς Σικελίην ἀπίκοντο, λέγοντες τῷς αὐ-
 τῷς λόγους τῷς καὶ πρὸς Γέλωνα ἔλεγον·
 οἱ δὲ παραυτίκα μὲν ὑπέχοντο πέμψειν
 τε καὶ ἀμυνέειν, φράζοντες ὡς ὅ σφι πε-
 ριοπτέη ἐστὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπολλυμένη· (ἦν
 γὰρ σφαλῇ, σφεῖς γε ἔδεν ἄλλο ἢ ὀδ-
 λεύσσει τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερέων) ἀλλὰ
 τιμωρητέον εἴη ἐς τὸ δυνατώτατον. ὑπε-
 κρίναντο μὲν ὅττω εὐπρόσωπα. ἐπεὶ δὲ
 ἔδει βοηθέειν, ἄλλα νοέοντες, ἐπλήρωσαν
 νέας ἐξήκοντα. μόγισ δὲ ἀναχθέντες,
 προσέμιξαν τῇ Πελοποννήσῳ. καὶ περὶ
 Πύλον καὶ Ταίναρον γῆς τῆς Λακεδαι-

·^ς Καρχηδόνιοι.

μονίων ἀνεκώχευον τὰς νέας, καταδοκέ-
 οντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον, ἥ πεσέε-
 ται· ἀελπτέοντες μὲν τὰς Ἑλληνας ὑ-
 περβαλέεσθαι, δοκέοντες δὲ τὸν Πέρσῃν,
 κατακρατήσαντα πολλὸν, ἄρξιν πάσης
 τῆς Ἑλλάδος. ἐποίευν ὦν ἐπίτηδες ἵνα
 ἔχωσι πρὸς τὸν Πέρσῃν τοιαύδε ^d, ‘Ω
 ‘ βασιλεῦ, ἡμεῖς, παραλαμβανόντων τῶν
 ‘ Ἑλλήνων ἡμέας ἐς τὸν πόλεμον τῶ-
 ‘ τον, ἔχοντες δύναμιν ἐκ ἐλαχίστην, ὃδὲ
 ‘ νέας ἐλαχίστας παραχόντες ἂν, ἀλλὰ
 ‘ πλείστας, μετὰ γε Αθηναίους, ἐκ ἐθε-
 ‘ λήσαμεν τῷ ἐναντιῶσθαι, ὃδὲ τι ἀπο-
 ‘ θύμιον ποιῆσαι.’ τοιαῦτα λέγοντες, ἤλ-
 πιζον πλεόν τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι.
 τάπερ ἂν καὶ ἐγένετο, ὡς ἐμοὶ δοκέει.
 πρὸς δὲ τὰς Ἑλληνας σφί σκῆψις ἐπε-
 ποίητο, τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. αἰτω-
 μένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἐκ ἐβόη-
 δον, ἔφασαν πληρῶσαι μὲν ἐξήκοντα
 τριήρεας, ὑπὸ δὲ ἐτησιέων ἀνέμων ὑπερ-

^d Πέρσῃν λίγαν τοιαύτην.

Graecae Lacedaemoniorum naves in falso
 statuerunt; observantes et ipsi bellum quo
 caderet, desperantes quidem fore ut Graeci
 superarent, sed opinantes Persam multo
 superiorem universae Graeciae imperaturum.
 Itaque studio et astu id egerunt, ut
 haec ad Persam haberent, ‘ Adfiscienti-
 ‘ bus nos Graecis ad hoc bellum, O rex,
 ‘ qui copias habemus non sane minimas
 ‘ et naves praebemus non minimas, sed
 ‘ plurimas secundum Athenienses, tamen
 ‘ adversus te ire noluimus, aut quippiam
 ‘ tibi ingratum facere.’ Haec dicendo
 sperabant se plus aliquid quam ceteros ab-
 laturus. quod etiam, ut mihi videtur, con-
 tigit. Ad Graecos autem excusationem
 paravere, qua etiam usi sunt. accusanti-
 bus enim Graecis quod opem non tulis-
 sent, dixere sexaginta se triremes armavis-
 se, sed per ventos ctesias superare Male-

am nequisse: atque ita ad Salaminem non venisse, nec ullam malitiam in causa fuisse, ut post navalem pugnam venerint. Et isti quidem ita Graecos summoverunt.

169. Cretes autem, postquam adsciti sunt ab iis Graecis quibus hoc negotium datum erat, ita faciendum putarunt, ut communiter Delphos mitterent consultores deum rogaturos, numquid sibi satius foret Graeciam defendere. Quibus Pythia respondit, ‘ O stulti, reprehendite
 ‘ quaecunque ob ultionem Menelai vobis
 ‘ Minos misit, indicans lacrimas. Quoniam
 ‘ niam illi quidem non adjuverunt ul-
 ‘ cisci in illo caedem in Camico factam:
 ‘ vos autem in illis mulierem e Sparta a
 ‘ viro barbaro raptam.’ Haec Cretes al-
 lata ubi audiere, ab auxilio ferendo superfedere.

170. Siquidem fertur, Minoëm,

βαλέειν Μαλέην οὐκ οἶοί τε γενέσθαι.
ἔτω ἔκ ἀπικέσθαι ἐς Σαλαμῖνα, καὶ
ἔδεμιῃ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμα-
χίης. ἔτοι μὲν ἔτω διεκρέσαντο τῆς Ἑλ-
ληνας.

ρξθ'. Κρηῖτες δὲ, ἐπεὶ τέ σφέας παρε-
λάμβανον οἱ ἐπὶ τέτοισι ταχθέντες Ἑλ-
λήνων, ἐποίησαν τοιόνδε· πέμψαντες κοι-
νῇ θεοπρόπῃς ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν ἐπη-
ρώτων εἴ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέσσι
τῇ Ἑλλάδι. ἡ δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατο,
'Ὡ νήπιοι, ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν ἐκ τῶν
'Μενελάω τιμωρημάτων Μίνως ἔπεμ-
'ψε, μηνύων δακρύματα. ὅτι οἱ μὲν ἔ-
'συνέξεπρῆξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ
'θάνατον γενόμενον, ὑμεῖς δὲ κείνοισι
'τὴν ἐκ Σπάρτης ἀρπαχθεῖσαν ὑπ' ἀν-
'δρὸς βαρβάρῃς γυναῖκα.' ταῦτα οἱ Κρηῖ-
τες ὡς ἀπενειχθέντα ἤκασαν, ἔχοντο τῆς
τιμωρίας.

ρδ'. Λέγεται γὰρ Μίνεων^c κατὰ ζή-
^c Μίνω.

τησιν Δαιδάλῃ ἀπικόμενον ἐς Σικανίην,
 τὴν νῦν Σικελίην καλευμένην, ἀποθανεῖν
 βιαίῳ θανάτῳ· ἀνὰ δὲ χρόνον Κρήτας,
 θεῷ σφε ἐποτρύναντος, πάντας, πλὴν
 Πολιχνιτέων τε καὶ Πραισίων, ἀπικο-
 μένους σὺν μεγάλῳ ἐς Σικανίην, πολιορ-
 κέειν ἐπ' ἕτεα πέντε πόλιν Κάμικον,
 τὴν κατ' ἐμὲ Ακραγαντῖνοι ἐνέμοντο·
 τέλος δὲ, ὃ δυναμένους ἔτε ἐλεῖν, ἔτε πα-
 ραμένειν, λιμῷ συνεξεῶτας, ἀπολιπόν-
 τας οἴχεσθαι. ὥς δὲ κατὰ Ἰηπυγίην γε-
 νέσθαι πλώονίᾳς, ὑπολαβόντ' ἄσφρα χει-
 μῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν. συνα-
 ραχθέντων δὲ τῶν πλοίων, ὕδემίην γάρ
 σφι ἔτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι, ἐν-
 θαῦτα Ὑρίην πόλιν κτίσαντας, καλαμει-
 ναί τε· καὶ μεταβαλόντας, ἀντὶ μὲν Κρη-
 τῶν, Ἰήπυγας Μεωσάπιδας γενέσθαι, ἀν-
 τὶ δὲ τῇ εἶναι νησιώτας, ἡπειρώτας. ἀπὸ
 δὲ Ὑρίης πόλιος τὰς ἄλλας οἰκῆσαι, τὰς
 δὲ Ταβρακτῖνοι χρόνῳ ὕψερρον πολλῷ ἔξα-

quum Daedalum vestigans in Sicaniam, quae nunc Sicilia dicitur, pervenisset, violenta nece occubuisse: interjecto deinde tempore omnes Cretes, praeter Polichitanos et Praesios, divinitus impulsos, cum magna classe in Sicaniam trajecisse, et quinquennio obsedisse Camicum, quam mea aetate Agrigentini incolunt: ad extremum quum neque illam expugnare possent, neque permanere, fame compulsos relicta urbe abiisse: et dum circa Japygiam cursum tenerent, ingenti eos tempestate adorta, in terram fuisse ejectos: laceratisque navibus, quia nullus in Cretam receptus ostendebatur, illic subsidentes urbem Hyriam condidisse: et mutato nomine pro Cretibus Japyges Messapios esse effectos, et pro insularis continentis incolas: et ab urbe Hyria alias incoluisse. quas diu post Tarentini evertentes, mag-

nam in ruinam devenere, ut haec maxima caedes omnium quas novimus, extiterit, tum ipsorum Tarentinorum, tum Rheginorum, qui a Micytho Choeri filio ad tria millia civium adaacti opem ferre Tarentinis, interiere. Ipsorum autem Tarentinorum qui caesi sunt, numerus non est initus. Micythus autem, quum Anaxilai famulus esset, procurator Rhegii relictus, ubi ex ea urbe excidit, Tegeam Arcadum incoluit, compluresque statuas in Olympia consecravit.

171. Sed mihi Rheginorum et Tarentinorum res sint interpositio historiae. In Cretam igitur desolatam Praesii ajunt cum alios homines, tum praecipue Graecos immigrasse: tertiaque a morte Minois aetate, res Trojanas fuisse, in quibus non deterrimos extitisse Cretes Menelai defensores: et ob id eos Troja reversos una

πισάντες, προσέπταισαν μεγάλως ὥστε
 φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος ἔτος δὴ ἐγένετο
 πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, αὐτέων τε Τα-
 ραντίνων καὶ Ῥηγίνων· οἱ ὑπὸ Μικύθῃ τῷ
 Χοίρῃ ἀναγκαζόμενοι τῶν ἀσῶν, καὶ ἀπι-
 κόμενοι τιμωροὶ Ταραντίνοισι, ἀπέθανον
 τριχίλιοι ἔτῳ. αὐτέων δὲ Ταραντίνων ἐκ
 ἐπέην ἀριθμός. ὁ δὲ Μικύθος, οἰκέτης ἐὼν
 Ἀναξίλειω, ἐπίτροπος Ῥηγίῃ κατελέλει-
 πτο ἔτος. ὅσπερ ἐκπεσὼν ἐκ Ῥηγίῃ, καὶ
 Τεγέην τὴν Ἀρκάδων οἰκήσας, ἀνέθηκε ἐν
 Ολυμπίῃ τῆς πολλὰς ἀνδριάντας.

ροά'. Ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ Ῥηγίνης τε
 καὶ Ταραντίνης, τῷ λόγῳ μοι παρενθήκη
 γέγονε· ἐς δὲ τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν,
 ὡς λέγουσι Πραῖσιοι, ἐσοικίζεσθαι ἄλλης
 τε ἀνθρώπου, καὶ μάλιστ' Ἑλλήνας. τρίτη
 δὲ γενεὴ μετὰ Μίνεω[†] τελευτήσαντα, γε-
 νέσθαι τὰ Τρωϊκά· ἐν τοῖσι δὲ Φλαυροτά-
 τος φαίνεσθαι ἑόντας Κρηῖτας τιμωρὸς
 Μενέλεω. ἀπὸ τετέων δὲ σφι ἀπονοστή-

[†] Μίνωα.

σαςι ἐκ Τροίης⁸, λιμόν τε καὶ λοιμόν γενέ-
σθαι καὶ αὐτοῖσι καὶ τοῖσι προβάτοισι ἔς τε
τοδεύτερον ἐρημωθείσης Κρήτης μετὰ τῶν
ὑπολοίπων, τρίτης αὐτὴν νῦν νέμεσθαι
Κρήτας. ἡ μὲν δὴ Πυθίη ὑπομνήσασα
ταῦτα, ἔχέ βυλομένους τιμωρέειν τοῖσι
Ἕλλησι.

ροβ'. Θεσσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης το-
πρῶτον ἐμήδισαν, ὡς διέδεξαν, ὅτι ὃ σφιν
ἦνδανε τὰ οἱ Αλευάδαι ἐμηχανέωντο. ἐπεὶ
τε γὰρ ἐπυθέατο τάχις α μέλλοντα δια-
βαίνειν τὸν Πέρσῃν ἐς τὴν Εὐρώπην, πέμ-
πσι ἐς τὸν Ἰωσμὸν ἀγγέλους. ἐν δὲ τῷ
Ἰωσμῷ ἔσαν ἀλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλ-
λάδος, ἀραιορημένοι ἀπὸ τῶν πολίων τῶν
τὰ ἀμείνω φρονεσέων περὶ τὴν Ἑλλάδα.
ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τέτῃς τῶν Θεσσαλῶν
οἱ ἄγγελοι, ἔλεγον, ' Ἄνδρες Ἕλληνες, δεῖ
' φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν Ολυμ-
' πικὴν, ἵνα Θεσσαλίῃ τε καὶ ἡ σύμπασα
' ἡ Ἑλλὰς ἐν σκέπῃ τῇ πολέμῃ. ἡμεῖς

⁸ Κρήτης.

cum suis ovibus fame pestilentiaque correptos, iterumque desolatam Cretam cum reliquis, a tertiis Cretenſibus habitari. Harum rerum memoriam refricando, Pythia illos ad ferenda Graecis auxilia animatos cohibuit.

172. At Theſſali neceſſitate ſubacti circa initia Medorum partes foverunt, quum oſtenderent non placere ſibi quae Aleuadae excogitaſſent. nam quum primum audierunt Perſam trajicere in Europam, legatos ad Iſthmum mittunt, ubi proviſores Graeciae delecti e civitatibus coacti erant, quae de Graecia meliora cogitabant. Ad quos poſtquam venerunt legati Theſſalorum, ita verba fecere, ‘ Viri Graeci, Olympicum ingreſſum cuſtodiri expedit, ut Theſſalia pariter atque omnis Graecia ſit ſepta ab bello.

328 POLYMNIA. VII.

‘ Nos equidem ad custodiendum simul
 ‘ parati sumus: sed vos quoque debetis
 ‘ multum mittere copiarum; quas nisi
 ‘ mittatis, scitote nos pactionem inituros
 ‘ esse cum Persa. Neque enim decet nos
 ‘ adeo ante ceteram Graeciam positos
 ‘ pro vobis solos occumbere. Quibus
 ‘ ferre opem si recusatis, nullam potes-
 ‘ tis injungere necessitatem. Nulla nam-
 ‘ que fortior necessitas est imbecillitate.
 ‘ Itaque nosmet ipsi aliquam salutem com-
 ‘ parare conabimur.’ Haec Thessali.

173. Ob quæ Graeci illuc mitten-
 dum decrevere exercitum pedestrem per
 mare ad ingressum custodiendum. Exer-
 citus, ubi coactus est, per Euripum navi-
 gavit. Qui postquam ad Alum Achaiae
 pervenit, egressus, relictis illic navibus, in
 Thessaliam contendit, et ad Tempe per-
 venit, ad ingressum, qui ab inferiore Ma-
 cedonia in Thessaliam fert, juxta amnem

ἔ μὲν νυν ἐτοῖμοι εἰμὲν συμφυλάσσειν.
 ἔ πέμπειν δὲ χρὴ καὶ ὑμέας στρατιὴν πολ-
 ἔ λήν· ὥς εἰ μὴ πέμψετε, ἐπίστασθε ἡμέ-
 ἔ ας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ. ἔ γάρ τοι
 ἔ προκατημένους τοσούτο πρὸ τῆς ἄλλης
 ἔ Ἑλλάδος μένους πρὸ ὑμῶν δεῖ ἀπολέ-
 ἔ σθαι· βοηθέειν δὲ ἔ βυλόμενοι, ἀναγκαί-
 ἔ ην ἡμῖν ὑδεμῖν οἶοί τέ ἔσε προσφέρειν.
 ἔ ὅδαμα γὰρ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων
 ἔ ἔφυ. ἡμεῖς δὲ πειρησόμεθα αὐτοὶ τινα
 ἔ σωτηρίην μηχανεώμενοι. ταῦτα ἔλεγον
 ἔ οἱ Θεσσαλοί.

ρογ'. Οἱ δὲ Ἑλληνες πρὸς ταῦτα ἔβυ-
 λεύσαντο ἔς Θεσσαλίην πέμπειν κατὰ
 θάλασσαν πεζὸν στρατὸν φυλάξοντα τὴν
 ἔσβολήν. ὥς δὲ συνελέχθη ὁ στρατός, ἔπλεε
 δι' Εὐρίπυ. ἀπικόμενος δὲ τῆς Αἰχαιῆς
 ἔς Αλον^α, ἀποβαὶς ἐπορεύετο ἔς Θεσα-
 λίην, τὰς νέας αὐτῷ καταλιπὼν. καὶ ἀ-
 πίκετο^β ἔς τὰ Τέμπεα ἔς τὴν ἔσβολήν,
 ἥπερ ἀπὸ Μακεδονίης τῆς κάτω ἔς Θεσ-

^α ΑΛΛΟΝ. ^β ἀπικίατο.

σαλίην φέρει παρὰ Πηνειὸν ποταμὸν, μεταξὺ δὲ Οὐλύμπου τῷ ἔρεος ἑόντα καὶ τῆς Οὔσης. ἐνθαῦτα ἔσραλοπεδεύοντο τῶν Ἑλλήνων κατὰ μυρίας ὀπλιῖται συλλεγόντες· καὶ σφι προσῆν ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος. ἔσραλήγεε δὲ Λακεδαιμονίων μὲν, Εὐαίνετος ὁ Καρήνης ἐκ τῶν^ς πολεμάρχων ἀραιρημένος, γένεος μέντοι ἑὼν ὃς τῷ βασιλεῖ. Ἀθηναίων δὲ, Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλῆος. ἔμειναν δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐνθαῦτα. ἀπικόμενοι γὰρ ἄγγελοι παρὰ Ἀλεξάνδρου τῷ Ἀμύντεω, ἀνδρὸς Μακεδόνος, συνεβέλευόν σφι ἀπαλλάσσεσθαι, μὴδὲ μένοντας ἐν τῇ ἐσβολῇ, καταπατηθῆναι ὑπὸ τῷ στρατῷ ἐπιόντος· σημαίνοντες τὸ πλῆθος τῆς στρατῆς καὶ τὰς νέας. ὥς δὲ ἔστοι σφι ταῦτα συνεβέλευον, (χρηστὰ γὰρ ἐδόκειον συμβελεύειν, καὶ σφι εὖνοος ἐφαίνετο ἑὼν ὁ Μακεδὼν) ἐπείθοντο. δοκέειν δέ μοι, ἀρρωδίῃ ἦν τὸ πείθον, ὥς ἐπύθοντο καὶ ἄλλην ἔῃσαν

^ς Καρήνι τῷ.

Peneum inter Olympum et Ossa montes. Ibi castra posuere Graeci, ad decem millia gravis armaturae coacti: quibus aderat Thessalorum equitatus, ducibus Lacedaemoniorum quidem Euaeneto Careni filio, delecto ex polemarchis, quamquam non esset e regio genere; Athenensium autem, Themistocle Neoclis filio. Verum paucos illic dies morati sunt. advenientes enim ab Alexandro Amyntae filio viro Macedone legati, suaserunt eis ut discederent, ne in illo ingressu perstantes, ab exercitu irrumpente proculcarentur; multitudinem terrestrem nauticamque indicando. Horum consilio Graeci (nam et bene sibi consuli, et bono erga ipsos animo Macedo esse videbatur) obtemperaverunt. Quamquam mihi videtur diffidentia id suasisse, quum audirent ali-

um etiam esse in Theſſalos ingreſſum per Perſhaebos, in ſuperiori Macedonia, juxta urbem Gonnon, quâ et tranſivit exercitus Xerxis. Ita Graeci ad naves regreſſi, rurfus ad Iſthmum ſe receperunt.

174. Haec fuit in Theſſaliam ſumpta expeditio, dum rex in Europam ex Aſia tranſiturus erat, et Abydi jam agebat. A ſociis autem deſerti Theſſali, ita prompti ad Medos tranſiere, jam nihil ambigentes, ut in rebus gerendis ſeſe regi praeſtiterint utiliſſimos.

175. Graeci autem ad Iſthmum reverſi, ob ea quae ab Alexandro dicta erant, conſultabant et qua bellum ſtatuarent, et quibus in locis. evicitque haec ſententia, ut praefidio aditum Thermopylarum cuſtodirent, quippe qui videbatur et anguſtior quam ille Theſſaliae, et

ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλοὺς κατὰ τὴν ἄνω
Μακεδονίην διὰ Περρραιβῶν κατὰ Γόν-
νον πόλιν, τῇπερ δὴ καὶ ἐσέβαλε ἡ στρα-
τιὴ ἡ Ξέρξεω. καταβάντες δὲ οἱ Ἕλ-
ληνες ἐπὶ τὰς νέας, ὀπίσω ἐπορεύοντο
ἐς τὸν Ἰοῦμόν.

ροθ' Αὕτῃ ἐγένετο ἡ ἐς Θεσσαλίην
στρατιή, βασιλέος τε μέλλοντος διαβαί-
νειν ἐς τὴν Εὐρώπην ἐκ τῆς Ασίας, καὶ
έόντος ἤδη ἐν Αβύδῳ. Θεσσαλοὶ δὲ ἐρη-
μωθέντες συμμάχων, οὕτω δὴ ἐμήδισαν
προθύμως, ὅδε τι ἐνδοιασῶς, ὥστε ἐν τοῖ-
σι πρήγμασι ἐφαίνοντο βασιλεῖ ἄνδρες
έόντες χρησιμώτατοι.

ροε'. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπεὶ τε ἀπίκα-
το^δ ἐς τὸν Ἰοῦμόν, ἐβυλεύοντο πρὸς τὰ
λεχθέντα ὑπ' Αλεξάνδρου, ἥ τε σῆσον-
ται τὸν πόλεμον καὶ ἐν οἷοισι χώροισι.
ἡ νικῶσα δὲ γνώμη ἐγένετο, τὴν ἐν Θερ-
μοπύλῃσι ἐσβολὴν φυλάττειν. σεινοτέρῃ
γὰρ ἐφαίνετο ἔῃσα τῆς ἐς Θεσσαλίην^ε,

^δ ἀπίκατο. ^ε ἐν Θεσσαλίῃ.

καὶ ἅμα ἀγχοτέρη τε τῆς ἐωϋτῶν. τὴν δὲ ἀτραπὸν δι' ἣν ἤλωσαν οἱ ἀλόντες Ἑλλήνων ἐν Θερμοπύλῃσι, οὐδὲ ἤδεσαν εἶδαν πρότερον ἢ περ ἀπικόμενοι ἐς Θερμοπύλας ἐπύθοντο Τρηχινίων. ταύτην ὧν ἐβλεύσαντο φυλάσσοντες τὴν ἐσβολὴν, μὴ παρίεναι ἐς τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον, τὸν δὲ ναυτικὸν στρατὸν πλέειν ἐπὶ γῆς τῆς Ἰσθμίου ἐπὶ Ἀρτεμίσιον· ταῦτα γὰρ ἀγχοῦ τε ἀλλήλων ἐσι, ὥς τε πυκνάνεσθαι τὰ κατ' ἐτέρους ἐόντα.

ρος'. Οἷτε χώροι ὅπως ἔχουσιν τῷτο μὲν τὸ Ἀρτεμίσιον ἐκ τῷ πελάγεος τῷ Θρηϊκίῳ ἐξ εὐρέος συνάγεται ἐς σφεινὸν πόρον, τὸν μετὰ ζυ ἐόντα νήσῃ τε Σκιάθῃ καὶ ἡπεῖρ Μαγνησίῃς· ἐκ δὲ τῷ σφεινῷ τῆς Εὐβοίης, ἥδη τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται^ε αἰγιαλός· ἐν δὲ, Ἀρτέμιδος ἱρὸν. ἡ δὲ αὖ διὰ Τρηχίνος ἐσόδος ἐς τὴν Ἑλλάδα, ἐσι, τῇ σφεινοτάτῃ, ἡμίπλεθρον· ἢ μέντοι κατὰ τῷτό γ' ἐσὶ τὸ σφεινό-

^ε ἰκδύκεται;

simul ipforum terræ propinquior. Nam semitam qua intercepti sunt apud Thermopylas ne quidem noverant illi Graeci qui capti sunt, prius quam ingressi Thermopylas ab Trachiniis sciscitati sunt. Hunc igitur aditum tuendo decreverunt, non sinere barbarum transire in Graeciam, utque classis navigaret in Histiaeotidem oram super Artemisium. Haec enim loca inter se vicina sunt, ut audiri utrinque possint quae apud alteros gerantur.

176. Quae loca ita se habent: Artemisium quidem a pelago Thracico, ex laxitate in arctum cogitur trajectum, qui est inter insulam Sciathum et continentem Magnesium: ab angustiis autem Euboeae jam Artemisium excipit litus, in quo est Dianae templum. Ingressus vero in Graeciam per Trachinem, ubi arctissimus, dimidiati plethri est. quanquam ad cacteram regionem non est hic locus arc-

tissimus, sed ante postque Thermopylas:
 juxtaque Alpenos a tergo sitos, tantum-
 modo ad agendum vehiculum via patet:
 anterieus etiam juxta flumen Phoenicem,
 prope urbem Anthelam solùm agendo
 vehiculo rursus via sufficit. Thermopy-
 larum autem quod ad occasum v̄ergit,
 mons est inaccessible et praealti praecipiti-
 i, procedens usque ad Oetam. quod au-
 tem viae vergit ad auroram, mare excipit
 ac vada. In hoc autem ingressu sunt ca-
 lida lavacra, quae χύτραις, id est ollas,
 indigenae vocant: et prope illa est ara
 Herculi extructa. Ad hos ingressus, mu-
 rus aedificatus erat, et olim portae ade-
 rant. Eum autem murum aedificaverant
 Phoeneses metu Thessalorum, quoniam
 illi ex Thesprotis veniebant antea Aeoli-
 dis terrae habitatores, quam nunc possi-
 dent; quippe Thessalis conantibus eos
 evertere, hoc praesidio imposito se tuta-

τατον τῆς χώρας τῆς ἄλλης, ἀλλ' ἔμ-
 προθεν τε Θερμοπυλέων καὶ ὅπιοθεν^α
 κατὰ τε Αλπηνὸς ὅπιοθεν ἑόντας ἀμα-
 ξιτὸς^α μένη, καὶ ἔμπροθεν κατὰ Φοί-
 νικα ποταμὸν, ἀγχι^β Αἰθελῆς πόλιος,
 ἀμαξιτὸς ἄλλη μένη. τῶν δὲ Θερμο-
 πυλέων τὸ μὲν πρὸς ἐσπέρης, ὄρος ἄβα-
 τόν τε καὶ ἀπόκρημνον, ὑψηλὸν, ἀνα-
 τεῖνον ἐς τὴν Οἶτην. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ
 τῆς ὁδῷ, θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενά-
 γεα. ἔσι δὲ ἐν τῇ ἐσόδῳ ταύτῃ θερμὰ
 λυτρά, τὰ χύτρης καλέουσι οἱ ἐπιχώ-
 ριοι^γ καὶ βωμὸς ἰδρυται Ἡρακλέος ἐπ'
 αὐτοῖσι. ἐδέδμητο δὲ τεῖχος κατὰ ταύ-
 τας τὰς ἐσβολάς· καὶ τό γε τοπαλαιὸν^δ
 πύλαι ἐπῆσαν. ἔδειμαν δὲ Φωκέες τὸ
 τεῖχος, δείσαντες, ἐπεὶ Θεσσαλοὶ ἦλ-
 θον ἐκ Θεσπρωτῶν οἰκήσαντες^ε γῆν τὴν
 Αἰολίδα, τήνπερ νῦν ἐκτέαται. ἄτε δὴ
 πειρωμένων τῶν Θεσσαλῶν κατασρέφε-
 ραί σφεας, τῷτο προεφυλάξαντο οἱ Φω-

^α ἑόντας ἰῦσα ἀμαξιτὸς.

^β τό γε παλαιόν.

^γ οἰκήσαντες.

κέες· καὶ τὸ ὕδωρ τὸ θερμὸν τότε ἐπῆ-
 καν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἂν χαραδρωθεῖη
 ὁ χῶρος· πᾶν μηχανεύμενοι ὅπως μὴ σφι
 ἐσβάλοιν οἱ Θεσσαλοὶ ἐπὶ τὴν χώραν.
 τὸ μὲν νυν τεῖχος τὸ ἀρχαῖον ἐκ πα-
 λαῖς τε ἐδέδμητο, καὶ τὸ πλεον αὐτῷ
 ἤδη ὑπὸ χρόνου ἔκειτο. τοῖσι δὲ αὐτῶν
 ὀρθώσασι, ἔδοξε ταύτῃ ἀπαμύνειν ἀπὸ
 τῆς Ἑλλάδος τὸν βάρβαρον. κώμη δὲ ἐστὶ
 ἀγχοτάτω τῆς ὁδοῦ, Ἀλπηνοὶ οὖνομα·
 ἐκ ταύτης δὲ ἐπισιγτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ
 Ἕλληνες.

ροζ'. Οἱ μὲν νυν χῶροι οὗτοι ταῖσι
 Ἕλλησι εἶναι ἐμφαίνοντο^d ἐπιτήδεοι. ἁ-
 παντα γὰρ προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλογισθέν-
 τες, ὅτι ἔτε πλήθει ἔξασιν χρᾶσθαι οἱ βάρ-
 βαροι, ἔτε ἵππων, ταύτῃ σφι ἔδοξε δέκε-
 σθαι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ
 ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἔοντα ἐν Πιερίῃ,
 διαλυθέντες ἐκ τῷ Ιωμῷ, ἐστρατεύοντο αὐ-
 τέων οἱ μὲν, ἐς Θερμοπύλας πεζῇ, ἄλλοι

^d ἐφαίνοντο.

bantur: aquamque illam calidam in ingressum immisere, ut esset lacunofus locus; omnia excogitantes, ne in suam terram Theffali incurfarent. Hic tamen antiquus murus quondam extructus, majori ex parte jam vetustate erat collapsus: quem qui rursus excitaverunt, visum est illis faciendum ut illac barbarum arcerent a Graecia. Est autem proxime viam vicus nomine Alpeni, unde frumentari Graeci statuerant.

177. Et haec quidem loca videbantur Graecis opportuna. cuncta enim ante rimati atque ratiocinati, ubi barbari neque multitudine neque equitatu uti possent, ibi illum Graeciae turbatorem excipere statuerunt. Postea vero quam Persam in Pieria esse audiere, ex Isthmo digressi sunt; peditatus ad Thermopylas

insidendas, ceteri mari, ad Artemisium.

178. Et Graeci quidem ex jussu propere ad succurrendum tendunt; interea vero Delphi deum consulere, de seipsis et de Graecia solliciti. His responsum est ut ventos precarentur: illos enim maximos fore Graeciae auxiliiatores. Delphi quod accepere oraculum, cum iis primum Graecis communicare quibus libertas cordi erat; quo nuncio illos quod barbarum magnopere timerent, immortali beneficio demeruerunt. Deinde statuta ventis ara in Thyiae, ubi fanum est Thyiae Cephissi filiae, a qua et locus hic habet nomen, etiam hostiis illos prosequuti sunt: propter quod oraculum etiam nunc Delphi ventos propitiant.

179. Nauticus autem Xerxis exerci-

δὲ, κατὰ θάλασσαν ἐπ' Ἀρτεμίσιον.

ροή. Οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες κατὰ τάχος
ἐβοήθεον διαταχθέντες. Δελφοὶ δ' ἐν τῷ
τῷ τῷ χρόνῳ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ,
ὑπὲρ ἐωυτῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρώ-
δηκότες. καὶ σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὐχε-
σθαι· μεγάλης γὰρ τέτυς ἔσεσθαι τῇ
Ἑλλάδι συμμάχης. Δελφοὶ δὲ δεξάμενοι
τὸ μαντήϊον, πρῶτα μὲν Ἑλλήνων τοῖσι
βυλομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι, ἐξήγγειλαν
τὰ χρηοθένια αὐτοῖσι. καὶ σφι δεινῶς κα-
ταρρώδέουσι τὸν βάρβαρον ἐξαγγείλαντες,
χάριν ἀθάνατον κατέθεντο. μετὰ δὲ ταῦ-
τα οἱ Δελφοὶ τοῖσι ἀνέμοισι βωμόν τε
ἀπεδέξαντο ἐν Θυίης, (τῇπερ τῆς Κηφισ-
σῆ θυγατρὸς Θυίης τὸ τέμενός ἐστι, ἐπ'
ἧς καὶ ὁ χῶρος ἔστος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει)
καὶ θυσίῃσι σφεας μετήϊσαν. Δελφοὶ μὲν δὴ
κατὰ τὸ χρηστήριον ἔτι καὶ νῦν τῶς ἀνέμους
ἰλάσκονται.

ροθ'. Ὁ δὲ ναυτικὸς Ξέρξεω στρατὸς

ὀρμεώμενος ἐκ Θέρμης πόλιος, παρέβαλε νηυσὶ τῇσι ἄριστα πλεόσησι δέκα, ἰθὺ Σκιά-
θῃ· ἔνθα ἔσαν προφυλάσσουσαι νέες τρεῖς Ἑλληνίδες, Τροϊζηνίη τε καὶ Αἰγιναίη^ε καὶ Αττική. προιδόντες δὲ ἔτοι τὰς νέας τῶν βαρβάρων, ἐς Φυγὴν ὤρμησαν.

ρπ'. Τὴν μὲν δὴ Τροϊζηνίην, τῆς ἡρχε Πρηξῖνος, αὐτίκα αἰρέεσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι. καὶ ἐπεὶ τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες ἐπὶ τῆς πρώρης τῆς νηὸς ἔσφαξαν, διαδέξιον ποιούμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιπον. τῷ δὲ σφαγιαζέντι τέτρωττον^ονομα ἦν Λέων. τάχα δ' ἂν τι καὶ τῷ ἑνόματος ἐπαύροιτο.

ρπα'. Ἡ δὲ Αἰγιναίη, τῆς ἐτρηιηράρχε Ασωνίδης, καὶ τινὰ σφι θόρυβον παρέχε, Πύθεω τῷ Ιχενόσ ἐπιβατεύοντος, ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην τὴν ἡμέρην· ὅς, ἐπειδὴ ἡ ναὺς ἠλίσκειο, ἐς τῷτο ἀντεῖχε μαχόμενος, ἐς ὃ κατεκρεουργήθη ἅπας, ὡς

^ε Αἰγινίη.

tus ex urbe Therma movens, decem ex omnibus navibus velocissimas recta trajecit in Sciathum, ubi erant tres praefidariae naves Graecae, Troezenia, Aeginaea, Attica: quae prospicientes barbarorum naves, in fugam se proripuerunt.

180. Sed ex iis Troezeniam, cui praeerat Praxinus, insequuti barbari, continuo capiunt; ac deinde strenuissimum propugnatorum ejus ducentes, in prora navis jugulant, perfaustum existimantes, quem primum et strenuissimum Graecorum ceperant: huic autem, quem mactaverunt, nomen erat Leon; fortasse etiam non nihil ipso nomine fruitus est.

181. Aeginaea vero, cujus trierarchus erat Asonides, nonnihil tumultus hostibus praestitit, quod inter propugnatores erat Pythes Ischenoi filius, vir eo die praestantissimus; qui quum caperetur navis, tamen eousque pugnando restitit, donec totus in frustra carnis concisus est;

quumque collapsus non esset mortuus, sed spiraret, Persae qui in navibus militarem operam praestabant, admiratione virtutis, magnum operae pretium putaverunt fervare, vulnera myrrha sanantes, sindonisque byssinae fasciis obvolventes, ac rursus in castra sua reversi, hominem universo exercitui ostentabant admirabundi, ac probe excipientes: quum alios quos in eadem navi ceperant, tanquam mancipia tractarent.

182. Duabus navibus ita interceptis, tertia, cui praeerat Phirmus vir Atheniensis, dum fugit, ad ostia Penei impacta est; qua sine viris barbari potiti sunt. nam Athenienses, simulatque navem impegerunt, ab ea desilientes, iter per Thessaliam intenderunt, seque Athenas receperunt. Hujus rei per ignes e Sciatho editos facti certiores Graeci qui ad Artemisium castra

δὲ πεσὼν ἔκ ἀπέθανε, ἀλλ' ἦν ἔμπροσ,
 οἷ Πέρσαι οἵπερ ἐπεβάτευον ἐπὶ τῶν νεῶν,
 δι' ἀρετὴν τὴν ἐκείνῃ, περιποίησά μιν περὶ
 πλείστ' ἐποίησαντο, σμύρνησί τε ἰώμενοι
 τὰ ἔλκεα, καὶ σινδόνος βουσίνης τελα-
 μῶσι κατελίσοντες. καὶ μιν, ὡς ὀπίσω
 ἀπίκοντο ἐς τὸ ἐωϋτῶν στρατόπεδον, ἐπε-
 δείκνυσαν ἐκπαγλέομενοι πάσῃ τῇ στρα-
 τῇ, περιέποντες εὖ· τὰς δὲ ἄλλας τὰς
 ἔλαβον ἐν τῇ νηὶ ταύτῃ, περιεῖπον ὡς
 ἀνδράποδα.

ρπβ'. Αἱ μὲν δὴ δύο τῶν νεῶν ἔγω ἐ-
 χειρώθησαν. ἡ δὲ τρίτη, τῆς ἐτρηράρχεε
 Φίρμος, ἀνὴρ Αἰθναῖος, Φεύγσσα, ἐξο-
 κέλλει ἐς τὰς ἐμβολὰς τῇ Πηνειῷ· καὶ
 τῇ μὲν σκάφει ἐκράτησαν οἱ βάρβαροι,
 τῶν δὲ ἀνδρῶν, ἔ. ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώ-
 κειλαν τὴν νέαν οἱ Αἰθναῖοι, ἀποθορόντες,
 κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι ἐκομίοθη-
 σαν ἐς τὰς Αθήνας. Ταῦτα οἱ Ἕλληνες
 οἱ ἐπ' Αἰγυπτίῳ στρατοπεδεύομενοι πυν-

θάινονται παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου. πυθόμενοι δὲ καὶ καταρρώδΗΣαντες, ἀπὸ τῆς Ἀρτεμισίης μετωρμίζοντο ἐς Χαλκίδα, φυλάζοντες μὲν τὸν Εὐριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπας περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης.

ρογ'. Τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπέλασαν περὶ τὸ ἔρμα τὸ μέλαζν ἐὼν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμενον δὲ Μύρμηκα. ἐνθαῦτα οἱ βάρβαροι, ἐπειδὴ σήλην λίθος ἐπέθηκαν, κομίσαντες ἐπὶ τὸ ἔρμα, ὀρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὥς σφι τὸ ἐμποδῶν ἐλεγόνηε καθαρόν, ἐπέπλεον πάσῃσι τῇσι νηυσὶ, ἑνδεκα ἡμέρας παρέντες μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο ἐὼν ἐν πόρῳ μάλισα Πάμμων Σκύριος. πανημερόν δὲ πλώοντες οἱ βάρβαροι, ἐξανύουσι τῆς Μαγνησίης χώρας ἐπὶ Σηπιάδα τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν τὸν μέλαζν Καοθανάης πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς.

habebant, et ob id perterriti, illinc Chalcidem concesserunt quidem ad Euripum tutandum, relictis tamen per edita Euboeae loca diurnis speculatoribus.

183. Ex illis autem decem barbarorum navibus tres ad saxum, quod est inter Sciathum et Magnesium, nomine Myrmecem, injectae sunt. quo loco ubi barbari lapideam columnam apportatam imposuere, ipsi qui ex Therma solverunt, postquam omnia ante oculos fuerunt pura, cum totâ classe adnavigabant undecim diebus ex quo rex a Therma discesserat, interpositis: sed eos ad id saxum quod erat in trajectu deducebat praecipue Scyrius Pammon. Hinc totum diem navigantes barbari, partem orae Magnesia peragunt ad Sepiadem, et litus quod est inter urbem Casthanaeam et oram Sepiadem.

184. Ad hunc usque locum atque Thermopylas exfors malorum Xerxis exercitus fuit: et adhuc multitudo erat, quemadmodum ego conjiciendo invenio navium quidem ex Asia mille ducentarum septem: antiquam turbam e singulis nationibus millia ducenta et quadraginta unum ac quadringentos, ducenos supputando viros in unaquaque nave: et in his navibus praeter indigenas singularum propugnatores, erant Persarum Medorumque ac Sacarum triceni epibatae. Haec alia turba constabat ex triginta sex millibus, ducentisque ac decem. Adjiciam autem huic et superiori numero eos qui sunt ex navibus quinquaginta remorum, supponens, quidquid plus erat in eis aut minus, ad singulas octoginta viros. Quarum navium summa, ut superius jam a me dictum est, trium millium fuit. ita in eis

ρπδ'. Μέχρι μὲν νυν τέττε τῷ χώρῃ
 καὶ Θερμοπυλέων, ἀπαθὴς τε κακῶν ἦν
 ὁ στρατός· καὶ πλῆθος ἦν τῆνικαῦτα, ὡς^ε
 ἐγὼ συμβαλεόμενος εὐρίσκω, τῶν^ε μὲν ἐκ
 τῶν νεῶν τῶν ἐκ τῆς Ἀσίης ἐσσέων ἐπὶ
 καὶ διηκοσίῳ καὶ χιλίῳ· τὸν μὲν ἀρχαῖον
 ἐκάστων τῶν ἐθνέων ἑόντα ὁμίλον, τέσσε-
 ρας καὶ εἴκοσι μυριάδας, καὶ πρὸς, χιλιάδα
 τε καὶ τετρακοσίους· ὡς ἀνὰ διηκοσίους ἄν-
 δρας λογιζομένοισι ἐν ἐκάσῃ νηϊ. ἐπεβά-
 τευον δὲ ἐπὶ τεττέων τῶν νεῶν, χωρὶς
 ἐκάστων τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, Περ-
 σέων τε καὶ Μήδων καὶ Σακέων, τριήκοντα
 ἄνδρες. ὅστος ἄλλος ὁμίλος γίνεται τρισ-
 μύριοι, καὶ ἑξακισχίλιοι, καὶ πρὸς, διηκόσιοί
 τε καὶ δέκα. προαθήσω δέ τι τέττω καὶ τῷ
 προτέρῳ ἀριθμῷ τέττε ἐκ τῶν πεντηκοντέ-
 ρων, ποιήσας ὅτι πλεον ἦν αὐτέων ἢ ἑ-
 λασσον ἂν ὀγδώκοντα ἄνδρας ἐνεῖναι. συν-
 ἐλέχθη δὲ ταῦτα τὰ πλοῖα (ὡς καὶ πρό-
 τερόν μοι ἐρρήθη) τρισχίλια. ἤδη ὦν ἄνδρες

^ε τῆνικαῦτα ἔτι (ὡς. ^ε εὐρίσκω) τέσσι τῶν.

ἂν εἶεν ἐν αὐτοῖσι τέσσερες μυριάδες, καὶ
 εἴκοσι. τὸτο μὲν νυν τὸ ἐκ τῆς Ἀσίης
 ναυτικὸν ἦν σύμπαν ἐόν, πεντήκοντα μυ-
 ριάδες, καὶ μία· χιλιάδες τε ἔπεισι ἐπὶ
 ταύτησι ἑπτὰ, καὶ πρὸς, ἑκατοντάδες
 ἕξ, καὶ δεκάς. τῷ δὲ πεζῷ, ἑβδομήκοντα
 καὶ ἑκατὸν μυριάδες ἐγένοντο· τῶν δὲ ἱπ-
 πέων, ὀκτὼ μυριάδες. προσθήσω δ' ἔτι
 τέτοισι τὰς καμήλας τὰς ἐλαύνοντας Ἀ-
 ραβίους, καὶ τὰς τὰ ἄρματα Λίβυας, πλῆ-
 θος ποιήσας δισμυρίους ἄνδρας. καὶ δὴ τό-
 τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τῷ πεζῷ πλήθεος συν-
 τηθέμενον, γίνεται διηκόσιαί τε μυριάδες,
 καὶ τριήκοντα, καὶ μία, καὶ πρὸς, χιλιάδες
 ἑπτὰ, καὶ ἑκατοντάδες ἕξ καὶ δεκάδες
 δύο. τὸτο μὲν δὴ τὸ ἕξ αὐτῆς τῆς Ἀσίης
 στρατεύμα ἔξαναχθὲν εἶρηλαι, ἄνευ τε τῆς
 θεραπήϊς τῆς ἐπομένης, καὶ τῶν σιτα-
 γωγῶν πλοίων, καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τέτοισι.
 ρπέ'. Τὸ δὲ δὴ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγό-
 μενον στρατεύμα, ἔτι προσλογιστέα τέτω

ἢ μὲν τὸ

fuerint virorum ducenta et quadraginta millia. Haec igitur erat classis ex Asia, quingentorum et decem millium virorum in univcrsum, et praeterea septem millium sexcentorum decem. Peditatus fuit decies septies centenum millium: equitatus, octoginta millium: quibus addo Arabes qui camelos, Afros qui currus agitant, quos facio viginti millium. Quae copiae classariae et terrestres in summam redactae fiunt ter et vices centena et praeterea decem et septem millia, sexcenti et viginti. Has copias ex ipsa Asia fuisse eductas dictum est, praeter servitia quae comitabantur, et frumentarias naves, et quot in eis vehebantur.

185. Huic omni enumerato exercitui adjiciendus est ille ductus ex Europa,

de quo ex opinione dicere oportet. Isti igitur Graeci ab Thracia, et ex insulis Thraciae objacentibus, prae buerunt naues centum viginti, quarum viri fiunt viginti quatuor millia: terrestres copias prae buerunt Thraces, et Paeones, et Eordi, et Bottiaei, et genus Chalcidicum, et Brygi, et Pieres, et Macedones, et Perhaebi, et Enienes, et Dolopes, et Magnetes, et Achaei, et qui maritima Thraciae habitabant. Harum nationum reor trecenta millia fuisse: quae myriades illis Asiaticis adiectae, fiunt in summa virorum pugnantium ducentae sexaginta quatuor, et praeterea mille sexcenti ac decem.

186. Hoc autem ipso tali pugnantium numero non pauciora sed plura fuisse arbitror, quae eos comitabantur ministerii

παντὶ τῷ ἐξηριθμημένῳ. δόκησιν δὲ δὴ δεῖ^β
λέγειν. νέας μὲν νυν οἱ ἀπὸ Θρηϊκῆς Ἑλ-
ληνες, καὶ ἐκ τῶν νήσων τῶν ἐπικειμένων
τῇ Θρηϊκῇ, παρείχοντο εἴκοσι καὶ ἑκατόν.
ἐκ μὲν νυν τεττέων τῶν νέων, ἄνδρες τε-
τραχιχίλιοι καὶ δισμύριοι γίνονται. πεζῶ
δὲ, τὸν Θρηϊκῆς παρείχοντο, καὶ Παίονες,
καὶ Εορδοί, καὶ Βοττῖαῖοι, καὶ τὸ Χαλκιδικὸν
γένος, καὶ Βρύγοι, καὶ Πίερες, καὶ Μακεδόνες,
καὶ Περγάσιοι, καὶ Ενῖηνες, καὶ Δόλοπες, καὶ
Μάγνητες, καὶ Ἀχαιοί, καὶ ὅσοι τῆς Θρηϊ-
κῆς τὴν παραλίην νέμονται· τεττέων τῶν
ἐθνέων, τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέ-
σθαι. αὗται ὧν αἱ μυριάδες ἐκείνησι προς-
τεθεῖσαι τῇσι ἐκ τῆς Ἀσίης, γίνονται ἀν-
δρῶν αἱ πᾶσαι μάχιμοι μυριάδες διηκόσιαι,
καὶ ἑξήκοντα, καὶ τέσσαρες. ἔπεισι δὲ ταύ-
τησι ἑκατοντάδες ἑκαταίδεκα, καὶ δεκάς.

ρπς'. Τῶ μαχίμῳ δὲ τέττε ἐόντος ἀ-
ριθμὸν τοσούτῳ, τὴν θεραπήϊν τὴν ἐπομέ-
νην τέττοισι, καὶ τέττε ἐν τοῖσι σιταγωγῶσι

^β δόκησιν δὲ δεῖ.

354 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

ἀκάτοισι^c ἔοντας, καὶ μάλα ἐν ταῖσι ἄλλοις πλοίοις, ταῖσι ἅμα πλέεσι τῇ στρατιῇ, τέττες τῶν μαχίμων ἀνδρῶν ἔδοκέω εἶναι ἐλάσσονας, ἀλλὰ πλεῦνας. καὶ δὴ σφεας ποιέω ἴσας ἐκείνοισι εἶναι, καὶ ἔτε πλεῦνας, ἔτε ἐλάσσονας ἔδεν. ἐξισόμενοι δὲ ἔτοι τῷ μαχίμῳ, ἐκπληρῶσι τὰς ἴσας μυριάδας ἐκείνησι. ἔτω πεντηκοσίας τε μυριάδας καὶ εἴκοσι καὶ ὀκτώ, καὶ χιλιάδας τρεῖς, καὶ ἑκατοντάδας δύο, καὶ δεκάδας δύο ἀνδρῶν ἡγάγε Ξέρξης ὁ Δαρεῖς μέχρι Σηπιάδος, καὶ Θερμοπυλέων.

ρζ'. Οὗτος μὲν δὴ τῷ συνάπαλῳ^d στρατεύματι τῷ Ξέρξει ἀριθμός. γυναικῶν δὲ σιτοποιέων, καὶ παλλακέων, καὶ εὐνέχων, ἔδεις ἂν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν. ἔδ' αὖ ὑποζυγίων τε, καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων, καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, ἔδ' ἂν τετέων ὑπὸ πλήθεος ἔδεις ἂν εἴποι ἀριθμόν. ὥστε οὐδέν μοι θάῤῥμα παρίσταται προδῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν

^c ἀκάτοις. ^d σύμπαντος.

instrumenta, et eos qui in frumentariis acatiis erant, et omnino in aliis navibus quae una cum exercitu procedebant. Et sane facio illos istis pares esse, et neque plures neque ulla parte pauciores. Ita aequati numero pugnantium, explent easdem illis myriadas. Sic quingentas et viginti octo myriadas, et tria millia ducentos et viginti viros Xerxes Darii filius duxit ad Sepiadem usque et ad Thermopylas.

187. Hic est universarum copiarum Xerxis numerus. Nam mulierum pinsentium et pallacarum et eunuchorum numerum nemo pro comperto dixerit: ac ne impedimentorum quidem, aliorumque jumentorum sarcinariorum, neque canum Indicorum exercitum comitantium, prae multitudine quisquam iniverit numerum. Quo minus miror prodidisse fluenta quorundam amnium; magis mi-

ror, quomodo tot myriadibus cibaria suppetierint. nam subducta ratione comperio, si singuli quotidie singulos frumenti choenicas, et non amplius acceperunt, absumpta fuisse singulis diebus centum decem millia medimnorum, et alios trecentos ac quadraginta medimnos. Haud annuero datum mulieribus eunuchisque, et jumentis, atque canibus. In quo exercitu quum tot virorum myriades forent, nec specie nec magnitudine corporis quicumque eorum Xerxe ipso erat dignior qui illud imperium obtineret.

188. Navales autem copiae, postquam e statione solverunt, provectaeque litus terrae Magnesiaë tenuerunt, quae est inter urbem Casthanaeam et oram Sepiadem, primae quaeque naves ad terram habuere stationem, aliae deinceps in ancoris; utpote quum non magnum foret litus, capitibus in pontum obversis sta-

ἐνίων, ἀλλὰ μᾶλλον ὅπως τὰ σιτία ἀντέ-
 χρησε θώυμά μοι μυριάσι τοσαύτησι. εὐ-
 ρίσκω γὰρ συμβαλλεόμενος, εἰ χοῖνικα
 πυρῶν ἕκαστος τῆς ἡμέρης ἐλάμβανε, καὶ μη-
 δὲν πλέον, ἔνδεκα μυριάδας μεδίμνων τε-
 λεομένας ἐπ' ἡμέρη ἐκάσῃ, καὶ πρὸς, τριη-
 κοσίς τε ἄλλας μεδίμνας, καὶ τεσσερά-
 κοντα. γυναῖξί δὲ καὶ εὐνέχοισι, καὶ ὑ-
 ποζυγίοισι, καὶ κυσὶ, ὃ λογίζομαι. ἀν-
 δρέων δ' ἐστέων τοσδετέων μυριαδέων, κάλ-
 λεός τε εἵνεκα, καὶ μεγάθεος, ὅδεις αὐ-
 τέων ἀξιονικότερος ἦν αὐτῷ Ξέρξεω ἔχειν
 τῷτο τὸ κράτος.

ρπή'. Ὁ δὲ δὴ ναυτικὸς στρατός, ἐπεὶ
 τε ὀρμηθεὶς ἐπλεε, καὶ καίεχε τῆς Μαλ-
 νησίης χώρας ἐς τὸν αἰγιαλὸν, τὸν με-
 ταξὺ Καρδαναίης τε πόλιος ἑόντα καὶ
 Σηπιάδος ἀκτῆς, αἱ μὲν δὴ πρῶται τῶν
 νεῶν ὤρμεον πρὸς τῇ γῇ, ἄλλαι δ' ἐπ'
 ἐκείνησι ἐπ' ἀγκυρέων· ἅτε γὰρ τῷ αἰ-
 γιαλῷ ἑόντος ὃ μεγάλῃ, πρόκροσαι ὄρ-

μέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας,
 ταύτην μὲν τὴν εὐφρόνην ἔτω. ἅμα δὲ
 ὄρθρῳ, ἐξ αἰθρίας τε καὶ νηνεμίας τῆς
 θαλάσσης ζεσάσης, ἐπέπεσέ σφι χει-
 μώντε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπη-
 λιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίνην καλέουσι
 οἱ περὶ ταῦτα τὰ χωρία οἰκημένοι, ὅσα
 μὲν ἔνι αὐξόμενον^ε ἔμαθον τὸν ἄνεμον,
 καὶ τοῖσι ἔτω εἶχε ὄρμη, οἷδ' ἔφθησαν
 τὸν χειμῶνα, ἀνασπάσαντες τὰς νέας,
 καὶ αὐτοὶ τε περιῆσαν καὶ αἱ νέες αὐ-
 τέων· ὅσας δὲ τῶν νεῶν μεταρσίας ἔλα-
 βε, τὰς μὲν ἐξέφερε πρὸς Ἰπνὸς καλεο-
 μένης, τὰς ἐν Πηλίῳ, τὰς δὲ ἐς τὸν αἰ-
 γιαλόν· αἱ δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα
 περιέπιπτον, αἱ δὲ, ἐς Μελίβοιαν πό-
 λιν, αἱ δὲ ἐς Καρθαναίην ἐξεβράστον.
 ἦν τε τῷ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον.

ρπθ'. Λέγεται δὲ λόγος ὡς Αθηναῖοι
 τὸν Βορρὴν ἐκ Θεοπροπίης ἐπεκαλέσαντο,
 ἐλθόντος σφι ἄλλε χρηστήρις, τὸν γαμ-

^ε μὲν γὰρ αὐτῶν αὐξόμενον.

bant etiam ad octavum usque ordinem, atque ita per istam noctem. Sub ipsum vero diluculum, ex sereno coelo et tranquillo quum mare efferbuisset, incidit in eam atrox tempestas, ac vehemens ventus subsolanus, quem Hellespontiam nuncupant qui circa illa loca habitant. Eum ventum quicumque augescere animadverterunt, et quibus per conditionem stationis licuit, ii tempestatem praevenierunt retrahendo naves, et sese atque illas incolumes praestiterunt: at quas naves ventus in alto nactus est, earum alias ad loca quae dicuntur *Ἰπνοί*, *id est, furni*, quae sunt in Pelio, extulit, alias in litus, aliae in ipsam Sepiadem illisae sunt, aliae in urbem Meliboeam, aliae in Casthanaeam expellebantur. erat enim intoleranda vis ejus.

189. Enimvero feruntur Athenienses divinitus Boream invocasse, allato ad eas oraculo alio, ut generum suum ad sibi

opitulandum invocarent. Habet autem (ut apud Graecos fertur) Boreas in matrimonio Orithyiam, Atticam, Erechthei filiam. Ex hac affinitate (ut fama est) Athenienses inducti sunt ad conjectandum Boream sibi generum esse, et dum in Chalcide Euboeae excubarent, quum intelligerent auctum iri tempestatem, aut etiam ante hoc tempus, sacrificaverunt, et invocaverunt Boream et Orithyiam, ut sibi auxilio essent, et barbarorum naves corrumperent, quemadmodum prius etiam circa Athon. Num autem ob id Boreas ingruerit in barbaros stationem agentes, non queo dicere: certe Athenienses ajunt Boream, qui ante fuerit ipsis auxilio, etiam tunc illa effecisse. atque digressi illinc, delubrum Boreae extruxere ad amnem Ilissum.

190. In hac clade qui paucissimas naves, ii non pauciores quadringentis per-

ἑρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι. Βορῆς δέ,
 κατὰ τὸν Ἑλλήνων λόγον, ἔχει γυναῖ-
 κα Αττικήν, Ωρειθυίην τὴν Ερεχθίδος.
 κατὰ δὲ τὸ κῆδος τοῦτο οἱ Αθηναῖοι
 (ὥς Φάτις ὥρμηται) συμβαλλεόμενοι
 σφι τὸν Βορῆν γαμβρὸν εἶναι, καὶ ναυ-
 λοχέοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, ὥς
 ἔμαθον αὐξόμενον τὸν χειμῶνα, ἥ καὶ
 πρὸ τούτου, ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο
 τὸν τε Βορῆν καὶ τὴν Ωρειθυίην, τιμω-
 ρῆσαί σφι, καὶ διαφθεῖραι τῶν βαρβά-
 ρων τὰς νέας, ὥς καὶ πρότερον περὶ
 Αθων. εἰ μὲν νυν διὰ ταῦτα τοῖσι βαρ-
 βάροισι ὀρμέεσι Βορῆς ἐπέπεσε, ἔκ ἔχω
 εἶπαι f. οἱ δ' ὦν Αθηναῖοί σφι λέγασι
 βοηθήσαντα τὸν Βορῆν πρότερον, καὶ
 τότε ἐκεῖνα κατεργάσασθαι. καὶ ἱρὸν
 ἀπελθόντες Βορέω ἰδρύσαντο παρὰ ποτα-
 μὸν Ἰλίσσον.

ρζ'. Εν τούτῳ τῷ πόνῳ νέας οἱ ἔλα-
 χίσας λέγασι διαφθερῆναι, τετρακα-

f MS. ἀπὸν.

σιέων ἔκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε ἀναριθμήτους, χρημάτων τε πλῆθος ἀφθονον ὥςτε Αμεινοκλέϊ τῷ Κρητίνεω, ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, μεγάλως ἢ ναυηγίῃ αὕτη ^a χρηστὴ ἐγένετο ὅς πολλὰ μὲν χρύσεια ποτήρια ὀσέρω χρόνῳ ἐκβρασόμενα ἀνείλετο, πολλὰ δὲ ἀργύρεα· θησαυρὸς τε τῶν Περσέων εὔρε, ἀλλὰ τε χρύσεια ἀφαλα ^b χρήματα περιβάλετο. ἀλλ' ὁ μὲν, τᾶλλα οὐκ εὐτυχέων, εὐρήμασι μέγα πλῆσιος ἐγένετο. ἦν γάρ τις καὶ τότε ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα παιδοφόνος ^c.

ρζα'. Σιταγωγῶν δὲ ὀλκάδων, καὶ τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων, ἔκ ἐπὶ ἄριθμός· ὥστε δεῖσαντες οἱ στρατηγοὶ τῆ ναυτικῆ στρατῷ μὴ σφί κεκακωμένοισι ἐπιθέωνται οἱ Θεωσαλοὶ, ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιβάλοντο. ἡμέρας γὰρ δὴ ἐχέιμαζε τρεῖς· τέλος δὲ, ἔντομά τε ποιέοντες, καὶ καταεί-

^a Vox αὕτη non est in MS. ^b Vox ἀφαλα non est in MS.

^c παιδοκτόνος.

isse ajunt, viros quoque innumerabiles, ac vim pecuniarum immensam; ut Amiocli Cratini filio, viro Magneti, circa Sepiadem possessiones habenti, majorem in modum fuerit fructuosum hoc naufragium, qui sequenti tempore multa pocula aurea per aestum ejecta, multa argentea sustulit, thesaurosque Persarum invenit, affatimque aliarum ex auro rerum lucratus est: et quum alioqui non esset fortunatus, e rebus repertis mirifice est ditatus. nam et hunc calamitas quaedam tristis lugere cogebat ob liberorum caedem.

191. Navium autem frumentariarum aliorumque navigiorum quae perierunt, numerus iniri non potest. Unde praefecti navalium copiarum, veriti ne sibi post acceptam calamitatem Thessali incurfarent, excelsum vallum e naufragiis circumdederunt. Triduo enim tempestas perstitit:

quarto tandem die magi humanis hostiis, et praestigiis incantando ventum, ad haec Thetidi ac Nereidibus sacrificando, tempestatem compescuerunt; sive alioquin ipsa sua sponte cessavit. Thetidi autem sacrificavere, quod ab Ionibus acceperant Thetin ex eo loco raptam fuisse a Peleo, omnemque eam oram Sepiadem illius esse, aliarumque Nereidum. Et illa quidem quarto die conquievit.

192. At Graecis diurni sui speculatores ex Euboicis promontoriis decurrentes, altero ab exorta tempestate die indicarunt omnia quae circa naufragium contigerant. Quae isti ubi audiere, fufis ante votis Servatori Neptuno ac libamentis, celerime rursus ad Artemisium revehuntur, sperantes sibi paucas aliquas naves fore adversarias. Ita ad Artemisium reiecti iterum stationem habuere ad tem-

δόντες γόησι τῷ ἀνέμῳ οἱ μάγοι, πρὸς
 τε τέτοισι, καὶ τῇ Θέτι καὶ τῇσι Νη-
 ρηΐσι θύοντες, ἔπαυσαν τετάρτῃ ἡμέρῃ,
 ἢ ἄλλως κως αὐτὸς ἐθέλων ἐκόπασε.
 τῇ δὲ Θέτι ἔθυσον, πυθόμενοι παρὰ τῶν
 Ἰώνων τὸν λόγον, ὡς ἐκ τῆς χώρας τέ-
 τε ἄρπαζεῖν ὑπὸ Πηληϊός, εἴη τε ἅ-
 πασα ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιάς ἐκείνης τε καὶ
 τῶν ἄλλων Νηρηίδων. ὁ μὲν δὴ τετάρτῃ
 ἡμέρῃ ἐπέπαυτο.

ρ 46' Τοῖσι δὲ Ἑλλήσι οἱ ἡμεροσκό-
 ποι ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν Εὐβοϊκῶν κα-
 ταδραμόντες δευτέρῃ ἡμέρῃ, ἀπ' ἧς ὁ
 χειμῶν πρῶτον ἐγένετο, ἐσήμαινον πάν-
 τα τὰ γινόμενα περὶ τὴν ναυηγίην. οἱ
 δὲ, ὡς ἐπύθοντο, Ποσειδέωνι σωτῆρι εὐ-
 ξάμενοι, καὶ σπονδὰς προχέαντες, τὴν
 ταχίστην ὀπίσω ἠπείγοντο ἐπὶ τὸ Ἀρ-
 τεμίσιον· ἐλπίσαντες ὀλίγας τινὰς^d σφῆ-
 ἀντιζόους ἔσεσθαι νῆας. οἱ μὲν δὴ τοδεύ-
 τερον ἐλθόντες περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, ἐν-

^d Vox τινὰς non est in MS.

366 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

αυλόχεον, Ποσειδέωνος σωτήρος ἐπι-
 νυμίνην ἀπὸ τέτυς ἐτι^ς καὶ ἐς τόδε νομί-
 ζοντες.

ρζγ'. Οἱ δὲ βάρβαροι, ὡς ἐπαύσατό
 τε ὁ ἄνεμος, καὶ τὸ κῦμα ἔσρωτο, κα-
 τασπάσαντες τὰς νῆας, ἐπλεον παρὰ
 τὴν ἡπειρον. κάμψαντες δὲ τὴν ἄκρην
 τῆς Μαγνησίης, ἰθεῖαν ἐπλεον ἐς τὸν
 κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα. ἐστὶ
 δὲ χώρος ἐν τῷ κόλπῳ τέτῳ τῆς Μαγ-
 νησίης, ἐνθα λέγεται τὸν Ἡρακλῆα κα-
 ταλειφθῆναι ὑπὸ Ἰήσονός τε καὶ τῶν
 συνεταίρων ἐκ τῆς Αργεὺς ἐπ' ὕδωρ πεμφ-
 θέντα, εὖ τ' ἐπὶ τὸ κῶας ἐπλεον ἐς Αἴαν
 τὴν Κολχίδα. ἐνδεῦτεν γὰρ ἐμελλον
 ὑδρευσάμενοι ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν
 ἐκ τέτυς δὲ τῷ χώρῳ οὖνομα γέγονε
 Αφέται. ἐπὶ τέτυς^ς ὧν ὄρμον οἱ Ξέρξης
 ἐποιεῦντο.

ρζδ'. Πεντεκαίδεκα δὲ τῶν νηῶν τε-
 τέων ἔτυχόν τε ὕσεται πολλὸν ἕξαναχ-
^ς ἀπὸ τῆς ἑτι. ^ς ἐν τέτῳ.

plum Neptuni cognomine Servatoris: quod nomen ab illis inditum, ad hoc usque tempus perdurat.

193. Barbari, posteaquam ventus quievit, et fluctus strati sunt, deductis navibus praeter continentem enavigabant, circumvehentesque promontorium Magnesiaë, rectum cursum in sinum qui ad Pagasas fert tenebant. In hoc Magnesiaë sinu locus est, in quo fertur Hercules, quum e navi Argo aequatum missus esset, derelictus fuisse ab Jasone, atque a sociis, dum in Aeam urbem Colchidis ad vellus navigarent. Illinc enim aequati in pelagus erant abituri, eaque de re nomen loco fertur esse Aphetæ.

194. Hoc in loco Xerxis naves stationem habuerunt: quarum quindecim,

quae longe ultimae navigabant, prospectis Graecorum ad Artemisium navibus, ratae suas esse, in medium earum hostilium navium delatae sunt: quarum dux erat Sandoces Thaumasiae filius, Cymae Aeolidis praefectus: quem ante haec tempora Darius in hoc crimine deprehensum cruci affixerat, quod quum e regis iudicibus esset, iniquam sententiam ob pecuniam tulerat; sed ejus in cruce suspensi Darius reputans plura peccatis esse beneficia in domum regiam collata, hoc reperiens, agnoscensque properantius se quam prudentius egisse, hominem solvit. Ita regem Darium elapsus, ut ab eo non occideretur, supererat; tunc vero in Graecos delatus, non iterum erat elapsurus. hos enim ad se cursum tenentes

θεῖσαι, καὶ κως κατέϊδον τὰς ἐπ' Ἀρτε-
μισίῳ τῶν Ἑλλήνων νῆας· ἔδοξάν τε δὴ
τὰς σφετέρας εἶναι οἱ βάρβαροι, καὶ πλέ-
οντες, ἐπέπεσον ἐς τὰς πολεμίους, τῶν ἐ-
σρατήγее ὁ ἀπὸ Κύμης τῆς Αἰολίδος ὑπ-
αρχος Σανδώκης ὁ Θωῦμασίς· τὸν δὴ
πρότερον τεττέων βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπ'
αἰτίῃ τοιῇδε λαβὼν, ἀνεσαύρωσε, ἐόντα
τῶν βασιληϊῶν δικασέων· ὅτι^a ὁ Σανδώ-
κης ἐπὶ χρήμασι ἄδικον δίκην ἐδίκασε.
ἀνακρεμασθέντος ὦν αὐτῷ, λογιζόμενος ὁ
Δαρεῖος, πλέω^b ἀγαθὰ τῶν ἀμαρτημά-
των πεποιημένα ἐς οἶκον τὸν βασιληϊόν·
εὐρὼν δὲ τῷτο ὁ Δαρεῖος, καὶ γνὼς ὡς τα-
χύτερα αὐτὸς ἢ σοφώτερα ἐργασάμενος^c
εἴη, ἔλυσε. βασιλῆα μὲν δὴ Δαρεῖον ἔτῳ
διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι, περὶν· τότε δὲ
ἐς τὰς Ἑλληνας καταπλώσας, ἐμελλε
καὶ τοδεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι. ὥς γάρ
σφεας εἶδον προσπταίονίαις οἱ Ἑλληνες,

^a Vox ὅτι non est in MS. ^b ἀναλογιζόμενος ὁ Δαρεῖος, εὐρε
οἱ πλείω. ^c ἐργασμένος.

μαθόντες αὐτέων τὴν γνομένην ἀμαρτάν-
δα, ἐπαναχθέντες, εὐπετέως σφέας εἶλον.

ρ4ε'. Εν τῷ τῷ μὴ Αἰθίοις πλέων
ἤλω, τύραννος Αλαβάνδων τῶν ἐν Καρίῃ
ἐν ἑτέρῃ δὲ, ὁ Πάφιος στρατηγὸς Πενθύ-
λος ὁ Δημοφίλος· ὃς ἦγε μὲν δωδέκα νῆας
ἐκ Πάφου, ἀποβαλὼν δὲ σφῶν τὰς ἐνδε-
κα τῷ χειμῶνι τῷ γενομένῳ κατὰ Ση-
πιάδα, μὴ τῇ περιγινομένη καταπλέων
ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἤλω. τότε οἱ Ἕλληνες
ἐξισορήσαντες τὰ ἐβέλοντο πυθέσθαι ἀπὸ
τῆς Ξέρξεω στρατῆρος, ἀποπέμπουσι δεδε-
μένους ἐς τὸν Κορινθίων Ισθμόν.

ρ4ς'. Ὁ μὲν δὲ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρ-
βάρων στρατὸς, παρέξ τῶν πεντεκαίδεκα
τῶν εἶπον^δ Σανδώκεα στρατηγέειν, ἀπί-
κειο ἐς Αφέτας. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς πορ-
ευθεῖς διὰ Θεσσαλίας καὶ Αἰχαιῆς, ἐσβε-
βληκὼς ἦν καὶ δὴ τριταῖος ἐς Μηλίας· ἐν
Θεσσαλίῃ μὲν ἄμιλλαν ποιησάμενος ἱπ-
πων τῶν ἐωϋτῶν, ἀποπειρώμενος καὶ τῆς

^δ πεντεκαίδεκα νῆων, ὧν εἶπον.

Graeci ubi videre, cognito hominum errore, contra inveſti, facile eas cepere.

195. In quarum navium una captus eſt Aridolis, Alabandenſium qui ſunt in Caria tyrannus; in altera Penthylus Demonoi filius, dux Paphius, qui e Papho duodecim naves quum duxiſſet, amiſſis earum undecim tempeſtate quae ad Sepiadem extiterat, cum una quae ſuperabat tendens ad Artemiſium, captus eſt. Hos Graeci quae volebant de Xerxis exercitu ſciſcitati, vinctos ad Corinthiorum Iſthmum dimiſerunt.

196. Cetera barbarorum classiſ, praeter quindecim naves quibus praefuiſſe Sandocem dixi, ad Aphetas pervenit. Xerxes cum terreſtribus copiis per Theſſaliam et Achaïam iter faciens intraverat et quidem poſt triduum in Melienſes: quum in Theſſalia certamen equorum ſuorum fe-

cisset, Theffalici equitatus experiendi gratia, illum optimum in Graecis esse edoctus. in eo autem certamine multo inferiores fuerunt equi Graeci. Fluviorum porro qui sunt in Theffalia, solus Onochonus potanti exercitui non suffecit. Fluviorum autem Achaiae quum maximus sit Apidanus, ne hic quidem suffecit, nisi maligne.

197. Xerxi ad Alum urbem Achaiae tendenti, duces viae cuncta referre cupientes, enarrabant id quod de templo Jovis Aphlystii ab indigenis narratur: Athamantem Aeoli filium, inito cum Ino consilio necem Phrixo machinatum: deinde Achaeos ex oraculo tale certamen illius posteris proposuisse, ut qui ex eo genere maximus natus esset, huic aditu prytanei, quod leitum Achaei vocant, interdicens ipsi excubias agunt; quod si quis intravisset, non prius exire posset quam

Θεσσαλίας ἵπποι· πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη
τῶν ἐν Ἑλλησι, ἔνθα δὴ αἱ Ἑλληνίδες
ἵπποι ἐλίποντο πολλόν. τῶν μὲν νυν ἐν
Θεσσαλίῃ ποταμῶν, Ονόχωνος μῆνος ἔκ
ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ρέεθρον, πινόμε-
νος· τῶν δὲ ἐν Αἰγαίῃ ποταμῶν ρεόντων,
ἔδδ' ὅστις μέγιστος αὐτέων ἐστὶ Ἡπιδανός,
ἔδδ' ἔστος ἀντέχε, εἰ μὴ Φλαύρως.

ρζζ'. Ες Αλον^c δὲ τῆς Αἰγαίης ἀπι-
κομένῳ Ξέρξῃ οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδῷ βα-
λόμενοι τὸ πᾶν ἐξηγέεσθαι, ἔλεγον οἱ ἐπι-
χώριον λόγον, τὰ περὶ τὸ ἱρὸν τῷ Αφλυ-
σίῃ Διός, ὡς Αθάμας ὁ Αἰόλος ἐμηχανή-
σατο Φρίξῳ μόρον σὺν Ἰνῷ βαλεύσας· με-
τὰ δὲ, ὡς ἐκ θεοπροπίῃς Αἰγαῖοι προτιθεῖσι
τοῖσι ἐκείνῃς ἀπογόνοισι ἀέθλης τοῖσδε·
ὅς ἂν ἢ τῷ γένεος τέτῃ πρεσβύτατος, τέ-
τῃ ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι τῷ πρυτανήῃ,
αὐτοὶ φυλακὰς ἔχουσι· Λήϊτον δὲ καλέ-
ουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Αἰγαῖοι· ἦν δὲ ἐσέλ-
θη, ἔκ' ἐστὶ ὅπως ἔξεισι, πρὶν ἢ θύσεσθαι

• Αλλοι.

μέλλῃ. ὥστ' ἐ τι πρὸς τέτοισι πολλοὶ ἦδη
 τῶν μελλόντων τετέων θύσεσθαι, δείσαν-
 τες, οἷχοντο ἀποδράντες ἐς ἄλλην χώραν·
 χρόνος δὲ προΐοντος, ὀπίσω κατελθόντες,
 ἦν ἀλίσκωνται, ἐσέλλοντο ἐς τὸ πρυτα-
 νήϊον, ὡς θύεταί τε ἐξηγέοντο, σέμμασι
 πᾶς πυκαδεῖς, καὶ ὡς σὺν πομπῇ ἔξαχ-
 θεῖς. ταῦτα δὲ πάχυσσι οἱ Κυτιώσῳ τῷ
 Φρίξῳ παιδὸς ἀπόγονοι, διότι καταρμόν
 τῆς χώρας ποιευμένων Ἀχαιῶν ἐκ θεο-
 προπίῃς Ἀθάμαντα τὸν Αἰόλῳ, καὶ μελλόν-
 των μιν θύειν, ἀπικόμενος ἔτος ὁ Κυτίσ-
 σωρος ἐξ Αἴης τῆς Κολχίδος, ἐρρύσατο.
 ποιήσας δὲ τέτο, τοῖσι ἐπιγενομένοισι ἐξ
 ἐωῦτ' ἡ μῆνιν τῷ θεῷ ἐνέβαλε. Ξέρξης δὲ
 ταῦτα ἀκέσας, ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγέ-
 νετο, αὐτὸς τε ἔργετο αὐτῷ, καὶ τῇ στρατῇ
 πάσῃ παρήγγειλε· τῶν τε Ἀθάμαντος
 ἀπογόνων τὴν οἰκίην ὁμοίως καὶ τὸ τέμενος
 ἐσέβειο.

βζή. Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Θεσσαλίῃ,

maclandus esset. Ita multos, quum jam maclandi essent, eo metu in aliam profugisse regionem: interjecto deinde tempore quum reversi essent, si deprehenderentur in prytaneum mittebantur et quemadmodum maclarentur, referebant toto corpore infulis cooperto, et cum pompaeducti. Hoc autem posteros Cytissori Phrixi geniti ob id pati, quod quum Achaeci ad expiandam regionem elegissent ex oraculo Athamantem Aeoli filium, eumque essent immolaturi, Cytissorus iste ex Aea Colchide veniens illum liberavit: eoque facto posteris ejus iram dei fuisse injectam. Haec quum audisset Xerxes, ubi ad lucum adfuit, et ipse ab eo abstinuit, et idem suis copiis imperavit, domumque posterorum Athamantis item ac fanum veneratus est.

198. Haec in Thessalia Achaiaque;

A a 4

2 quibus locis processit Xerxes in Melidem juxta maris sinum, ubi totum diem aestus atque reciprocatio fluctuum fit. Huic sinui circumjectus est locus campester, alibi spatiosus, alibi arctus admodum. Suntque ipsi campo circumjecti montes editi atque inaccessi, omnem Meliadem cingentes regionem, quae petrae Trachinae nominantur. Prima in sinu urbs ab Achaia euntibus est Anticyra, quam amnis Sperchius praeterlabens, ex Enienibus in mare defluit. A quo alter amnis xx ferme stadiis abest, cui nomen inditum est Dyrras, quem fama est emerfisse ad ferendam Herculi quum cremaretur opem. Ab hoc totidem stadiorum intercapedine alius amnis est, qui vocatur Melas.

199. Unde urbs Trachis quinque stadia abest. Illic est amplissimum regionis totius ad quae est sita urbs Trachis,

καὶ τὰ ἐν Αἰαίῃ. ἀπὸ δὲ τεττέων τῶν
 χώρων ἥϊε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον
 θαλάσσης, ἐν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ῥηχίῃ
 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. περὶ δὲ τὸν
 κόλπον τῆτον ἔστι χῶρος πεδινός, τῇ μὲν,
 εὐρύς, τῇ δὲ, καὶ κάρτα ^ε σεινός. περὶ
 δὲ τὸν χῶρον ἔρεα ^ε ὑψηλὰ καὶ ἄβατα
 περικλήει πᾶσαν τὴν Μηλιάδα γῆν, Τρη-
 χίνας πέτραι καλεόμεναι. πρώτη μὲν
 νυν πόλις ἐστὶ ἐν τῷ κόλπῳ ἰόντι ἀπ'
 Αἰαίης, Αντικύρη· παρ' ἣν Σπερχεῖος
 ποταμὸς ῥέων ἐξ Εὐνήνων, ἐς θάλασσαν
 ἐκδιδοῖ. ἀπὸ δὲ τέττ, διὰ εἴκοσί κε φα-
 δίων ἄλλος ποταμὸς, τῷ ἔνομα κεῖται
 Δύρας, τὸν μυθεύονται βοηθέοντα Ἡρα-
 κλείϊ καιομένῳ ἀναφανῆναι. ἀπὸ δὲ τέ-
 ττ, δι' ἄλλων εἴκοσι φαδίων ἄλλος πο-
 ταμὸς ἐστὶ, ὃς καλεῖται Μέλας.

ρζθ'. Τρηχίς δὲ πόλις ἀπὸ τῆ Μέλ-
 λανος τέττ ποταμῷ πέντε φαδία ἀπέ-
 χει· ταύτῃ δὲ καὶ εὐρύταλόν ἐστι ^ε πά-

^ε τῇ δὲ κάρτα. ^ε χώρον τῆτον ἔρεα. ^ε ἰσχυρόταλόν ἐστι,

σης τῆς χώρας ταύτης ἐκ τῶν ὕδρων ἐς
θάλασσαν, κατ' αὖ Τρηχίς πεπόλισται.
διχίλιά τε γὰρ καὶ δισμύρια πλέθρα τῷ
πεδίῳ ἐστί. τῷ δὲ ὕδρεος, τὸ περικλήει τὴν
γῆν τὴν Τρηχινίην, ἔστι διασφάξ πρὸς
μεσαμβρίην Τρηχῖνος. διὰ δὲ τῆς δια-
σφάγος Ασωπὸς ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν
ὑπωρέην τῷ ὕδρεος.

σ'. Ἐστὶ δὲ ἄλλος Φοίνιξ ποταμὸς ὃς
μέγας πρὸς μεσαμβρίην τῷ Ασωπῷ· ὃς
ἐκ τῶν ὕδρων τεττέων ῥέων ἐς τὸν Ασω-
πὸν ἐκδιδῶι. κατὰ δὲ τὸν Φοίνικα ποτα-
μὸν σεινότατόν ἐστι· ἀμαξιτὸς γὰρ μίη^α
μῆνη δέδμηται. ἀπὸ δὲ τῷ Φοίνικος πο-
ταμῷ πεντεκαίδεκα σάδια ἐστὶ ἐς Θερμο-
πύλας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Φοίνικος πο-
ταμῷ καὶ Θερμοπυλέων κώμη τέ ἐστι τῇ
ἔννομα Ανθήλη κεῖται, παρ' ἣν δὴ πα-
ραρρέων ὁ Ασωπὸς, ἐς θάλασσαν ἐκδιδῶι,
καὶ χῶρος περὶ αὐτὴν^β εὐρύς, ἐν τῷ Δή-
μητρός τε ἱερὸν Ἀμφικτυονίδος ἱδρύται, καὶ

^α Vox μῆη non est in MS. ^β MS. αὐτῇ.

spatium a montibus ad mare, utpote duorum et viginti millium plethrorum planitie; montis vero qui terram Trachiniam circumdat, est ad Trachinis meridiem anfractus, per quem Asopus circa radices montis defluit.

200. Ad cujus meridiem alius non magnus amnis est, nomine Phoenix ex his montibus in Asopum defluens. Juxta Phoenicem amnem est angustissimum: quippe ubi sola una via munita est, qua plaustrum agi potest. A flumine Phoenice ad Thermopylas quindecim stadiorum est intervallum: in isto autem spatio inter fluvium Phoenicem ac Thermopylas, in quo vicus est nomine Anthela, quem praeterfluens Asopus in mare evolvitur: et ei locus spatiosus est circumjectus, ubi templum Cereris Amphictyonidis, extructum visitur, et sedilia Amphic-

tyonibus, et ipsius Amphictyonis delubrum.

201. Ceterum rex Xerxes quidem in Trachinia Melidis castra habebat, Graeci vero in transitu: qui locus a plerisque Graecorum vocatur Thermopylae, ab indigenis autem atque accolis Pylae. Haec erant utrorumque castrorum loca; Xerxe omnibus, quae ad ventum boream spectant usque ad Trachinem, potito: Graecis, quae in hac continente ad austrum et meridiem ferunt, tenentibus.

202. Qui hoc in loco Persam Graeci opperiebantur, hi fuere, Spartanorum trecenti armati, Tegeatarum et Mantinensium mille, totidem ex utrisque; ex Orchomeno Arcadiae centum viginti, ex reliqua Arcadia mille. tot quidem Arca-

ἔδραι εἰσὶ Ἀμφικτύοσι, καὶ αὐτῷ τῷ Ἀμ-
Φικτύονος ἱρόν.

σα'. Βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης ἐστρατο-
πεδεύειο τῆς Μηλίδος ἐν τῇ Τρηχινίῃ· οἱ
δὲ δὴ Ἕλληνες, ἐν τῇ διόδῳ. καλέεται δὲ
ὁ χώρος ἔτος ὑπὸ μὲν τῶν πλεόνων Ἑλ-
λήνων, Θερμοπύλαι· ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχω-
ρίων καὶ περιοίκων, Πύλαι. ἐστρατοπεδεύ-
οντο μὲν νυν ἑκάτεροι ἐν τέτοισι τοῖσι χω-
ρίοισι. ἐπεκράτεε δὲ, ὁ μὲν τῶν πρὸς βο-
ρῇν ἄνεμον ἔχόντων πάντων μέχρι Τρη-
χίνος· οἱ δὲ^ε, τῶν πρὸς νότον καὶ μεσημ-
βρίην φερόντων τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἡ-
πείρου.

σθ'. Ἔσαν δὲ οἷδε Ἑλλήνων οἱ ὑπομέ-
νοντες τὸν Πέρσην ἐν τῷ τῷ χώρῳ
Σπαρτιητέων τε τρηκόσιοι ὀπλίται, καὶ
Τεγεατέων^δ καὶ Μαντινέων χίλιοι, ἡμί-
σεες^ε ἑκατέρων· ἔξ Ορχομενῶ τε τῆς Ἀρ-
καδίας, εἴκοσι καὶ ἑκατόν· καὶ ἐκ τῆς λοι-
πῆς Ἀρκαδίας, χίλιοι. τοσῶτοι μὲν Ἀρ-

^ε ἰ δὲ. ^δ Τεγααιτέων. ^ε χίλιοι, ἢ ἡμίσεις.

κάδων. ἀπὸ δὲ Κορίνθου, τετρακόσιοι· καὶ ἀπὸ Φλιβῆτος, διηκόσιοι· καὶ^ε Μυκηναίων ὀγδῶκοντα. ἔτοι μὲν ἀπὸ Πελοποννήσου παρῆσαν, ἀπὸ δὲ Βαιωτῶν, Θεσπιδέων τε ἑπτακόσιοι, καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι.

σγ'. Πρὸς τέτοισι ἐπὶ κλητοὶ ἐγένοντο Λοκροὶ τε οἱ Οὐπέντιοι πανστρατιῇ, καὶ Φωκέων χίλιοι. αὐτοὶ γὰρ σφεας αἱ Ἑλληνες ἐπεκαλέσασθαι, λέγοντες δι' ἀγγέλω ὥς αὐτοὶ μὲν ἦκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν συμμάχων, προσδόκιμοι πᾶσαν εἰς ἡμέρην· ἢ θάλασσαν τε σφι εἶη ἐν Φυλακῇ, ὑπ' Ἀθηναίων τε φρουρομένη, καὶ Αἰγινητέων, καὶ τῶν εἰς τὸν καυτικὸν στρατὸν ταχθέντων, καὶ σφι εἶη δεινὸν ὕδεν· ὃ γὰρ θεὸν εἶναι τὸν ἐπὶ ὄντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἀνθρώπων εἶναι δὲ θνητὸν ὕδεν, ὃ δὲ ἔσεσθαι, τῷ κακῷ ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ ὃ συνεμίχθη τοῖσι δὲ μεγίστοις αὐτέων, μέγιστα. ὀφείλειν ὦν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὥς ἔοντα

^ε διακόσιοι ὀπλίται, καὶ. ^ς ἔιν.

des. A Corintho autem quadringenti: a Phliunte ducenti, et Mycenaeorum octoginta. hi ex Peloponneso aderant: ex Boeotis autem Thespienses septingenti, Thebani quadringenti.

203. Praeter hos evocati erant Locrenses Opuntii cum omni copia, et Phocensium mille. Ipsi enim Graeci eos evocaverant, missis nunciis, qui dicerent ipsos quidem praecursores aliorum venire, ceteros autem socios quotidie penes ipsos, atque etiam expectari: ac tutelam maris esse in Atheniensium praesidio Aeginetarumque, et eorum quibus res navalis injuncta esset. nec ipsis quippiam esse formidolosum. non enim deum esse qui bellum Graeciae inferret, sed hominem: nec mortalem quempiam aut esse aut fore, qui ex quo natus est, mali exfors sit: et ut quique maximi sunt, ita mala maxima. debere itaque fieri, ut quum mor-

talīs effēt qui bellum inferret, ab opinione sit casurus. Haec illi audientes, in Trachinem auxilio iere.

204. Erant his cum alii duces suae quisque civitatis, tum vero, penes quem summa imperii erat, quem maxime admirabantur, Lacædaemonius Leonides, Anaxandridae filius, qui Leontis, qui Eurycratidae, qui Anaxandri, qui Eurycratidis, qui Polydori, qui Alcamenis, qui Telecli, qui Archelai, qui Agesilai, qui Doryagi, qui Leobotis, qui Echestrati, qui Agis, qui Eurysthenis, qui Aristodemi, qui Aristomachi, qui Cleodaei, qui Hylli, qui Herculis filius fuit: adeptus ex inopinato Spartae regnum.

205. Nam quum duo forent ei fratres natu maiores, Cleomenes et Dorieus, aberat a cura regni adipiscendi: verum Cleomene sine virili sobole defuncto, et

Θνητὸν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν ἄν. οἱ δὲ, ταῦτα πυνθανόμενοι, ἐβοήθεον ἐς τὴν Τρηχίνα.

σδ'. Τέτοιοι ἔσαν μὲν νυν καὶ ἄλλοι στρατηγοὶ κατὰ πόλιας ἐκάστων. ὁ δὲ θαυμαζόμενος μάλιστα καὶ παντὸς τῷ στρατεύματος ἡγεόμενος, Λακεδαιμόνιος ἦν, Λεωνίδης ὁ Αναξανδρίδew, τῷ Λέοντος, τῷ Εὐρυκρατίδew, τῷ Αναξάνδρw, τῷ Εὐρυκράτεος, τῷ Πολυδώρw, τῷ Αλκαμένεος^a, τῷ Τηλέκλw^b, τῷ Αρχέλεw, τῷ Ηγησίλεw, τῷ Δορυάγw, τῷ Λεωρότεw, τῷ Εχεστράτw, τῷ Ηγνος^c, τῷ Εὐρυαθένεος, τῷ Αρισοδήμw, τῷ Αρισομάχw, τῷ Κλεοδαίw, τῷ Ὑλλw, τῷ Ἡρακλέος· κτησάμενος τὴν βασιληίην ἐν Σπάρτῃ ἐξ ἀπροσδοκήτw.

σέ'. Διζῶν γάρ οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων ἀδελφεῶν, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο τῆς Φροντίδος περὶ τῆς βασιληίης· ἀποθανόντος δὲ Κλεομένεος ἄπα-

^a MS. Αλκαίμενεος. ^b MS. Τηλίκτw. ^c Ἡγήσιππος

δος ἔρσενος γόνυ, Δωριέος τε ἔκети ἑόνιος,
 ἀλλὰ τελευτήσαντος καὶ τότε ἐν Σικελίῃ,
 ἔτω δὴ ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη
 καὶ διότι πρότερος ἐγεγόνεε Κλεομβρότης,
 (ἕτος γὰρ ἦν νεώτατος Αναξανδρίδω παῖς)
 καὶ δὴ καὶ εἶχε Κλεομένεος θυγατέρα.
 ὅς τότε ἦε ἐς Θερμοπύλας ἐπιλεξάμενος
 ἄνδρας τε τὸς κατεφεῶτας τριηκοσίους,
 καὶ τοῖσι ἐτύγχανον παῖδες ἑόνιες. πα-
 ραλαβὼν δὲ ἀπίκτο^d καὶ Θηβαίων τὸς
 ἐς τὸν ἀριθμὸν λογισάμενος εἶπον, τῶν
 ἔσρατήγεε Λεοντιάδης ὁ Εὐρυμάχης. τῷ-
 δε δὲ εἵνεκα τότε σπερδὴν ἐποίησατο
 Λεωνίδης μὲν τις Ἑλλήνων παραλαβεῖν,
 ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίξειν.
 παρεκάλεε ὧν ἐς τὸν πόλεμον, θέλων
 εἰδέναι εἴτε συμπέμψουσι, εἴτε καὶ ἀπε-
 ρέουσι ἐκ τῷ ἐμφανέος τὴν Ἑλλήνων συμ-
 μαχίην. οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπεμπον.

σς'. Τότες μὲν τὸς ἀμφὶ Λεωνίδην
 πρώτους ἀπέπεμψαν Σπαρτιῆται, ἵνα

^d ἀπίκτο.

Dorieo jam non superstite, sed et ipso in Sicilia vita functo, ita regnum ad Leonidem pervenit, quia et major natu erat Cleombroto (is enim novissimus fuit Anaxandridae filiorum) habebatque in matrimonio Cleomenis filiam. Qui tunc se ad Thermopylas contulit, delectis trecentis compositis viris, et quibus filii erant: assumpseratque eos Thebanos, quorum de numero feci mentionem, quorum dux erat Leontiades Eurymachi filius. Hac de causa Leonides dedit operam ut Graecos sumeret hos solos, quod eos maxime infimulabat cum Medis sentire. Evocabat igitur eos ad bellum, sciendi cupidus utrum simul mitterent auxilia, an ex professo abnegarent Graecorum societatem: sed illi aliud sentientes, tamen auxilia miserunt.

206. Eos qui cum Leonide fuerent, primos miserunt Spartiatae, ut his inspec-

tis alii focii militiam fumerent, neve cum Medis etiam ipsi sentirent, si ipsos cunctari audirent. Ipsi autem celebratis Carniis, (haec enim sacra morabantur eos) relictis Spartae custodibus, erant cum omni copia illuc celerrime ituri auxilio. Reliqui autem focii ad id agendum itidem animati (nam tempus Olympiadis in haec negotia inciderat) haud suspicati tam cito apud Thermopylas bello decernendum, antecursores miserant.

207. Ita isti sibi faciendum statuerant. At ii Graeci qui in Thermopylis erant, ubi ad ingressum Persa adventabat, metu perculsi de discedendo consultabant. Ac ceteri quidem Peloponneses censebant faciendum, ut reversi in Peloponnesum, Isthmi custodiam agerent: huic autem sententiae quum valde infensi essent Phocenses et Locri, Leonides suadebat

τέτρες ὀρῶντες οἱ ἄλλοι σύμμαχοι, στρατεύωνται· μηδὲ καὶ ἔτιοι μηδίζωσι, ἦν αὐτὸς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους. μείλ' δὲ, Κάρνεια γάρ σφι ἦν ἐμποδῶν, ἐμελλον ὀρτάσαντες, καὶ Φυλακὰς λιπόντες ἐν τῇ Σπάρτῃ, κατὰ τάχος βοηθεῖν πανδημεί. ὥς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων ἐνενῶντο καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα ποιήσιν· ἦν γὰρ κατὰ τωῦτὸ Ολυμπιάς τέτοισι τοῖσι πρήγμασι συμπεσῶσα· ἔκων δοκέοντες κατὰ τάχος ἔτω διακριθῆσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλῃσι πόλεμον, ἔπεμπον τὸς προδρόμους.

σζ'. Οὗτοι μὲν δὴ ἔτω διενενῶντο ποιήσιν. οἱ δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι Ἕλληνες ἐπειδὴ πέλας ἐγένετο τῆς ἐσβολῆς ὁ Πέρσης, καταρρώδεοντες, ἐβλαεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι Πελοποννησίοισι ἐδόκεε ἐλθῶσι ἐς Πελοπόννησον, τὸν Ἰαθμὸν ἔχειν ἐν Φυλακῇ· Λεωγίδης δὲ, Φωκέων καὶ Λοκρῶν περισπερ-

χεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ, αὐτῷ τε μένειν ἐφηφίζετο, πέμπειν τε ἀγγέλους ἐς τὰς πόλεις, κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθεῖν, ὥς ἑόντων αὐτέων ὀλίγων στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι.

σή. Ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἐπεμπε Ξέρξης κατάσκοπον ἱππέα, ἰδέσθαι ὅσοι τέ^ε εἰσι, καὶ ὅ,τι ποιεοίεν. ἀκηκόεε δὲ ἔτι ἑὼν ἐν Θεσσαλίῃ, ὥς ἀλισμένη εἶη ταύτῃ στρατιὴ ὀλίγη, καὶ τῆς ἡγεμόνας, ὥς εἶησαν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Λεωνίδης ἑὼν γένος Ἡρακληίδης. ὥς δὲ προσέλασε ὁ ἱππεὺς πρὸς τὸ^ς στρατόπεδον, ἐθηεῖτό τε καὶ κατῶρα πᾶν μὲν ἔ^ς τὸ στρατόπεδον· τῆς γὰρ ἔσω τεταγμένους τῷ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν Φυλακῇ, ἔκ οἱά τε ἦν κατιδέσθαι· ὁ δὲ τῆς ἔξω ἐμάνθανε, τοῖσι πρὸ τῷ τείχεος τὰ ὅπλα ἔκειτο. ἔτυχον δὲ τῷτον τὸν χρόνον Λακεδαιμόνιοι ἔξω τεταγμένοι. τῆς μὲν δὴ ὥρα γυμναζο-

^ε ἰδεῖσθαι ὅσοι τε. ^ς ἱππεὺς ἐς τὰ.

illic perstandum, et nuncios ad arcessenda subsidia per civitates dimittendos, tanquam se paucioribus quam ut Medorum exercitum arcerent.

208. Haec istis consultantibus, Xerxes equitem quendam ad speculandum quales illic essent, et quid agerent, mittit. Audierat enim jam tum quum in Thesalia esset, eò loci contractam esse exiguam copiam, ejusque duces esse Lacedaemonios, atque Leonidem e genere Herculis. Eques ubi ad stationem Graecorum successit, contemplatur aspicitque non ille quidem omnes milites (nam eos, qui intra murum quem excitaverant excubabant ad ejus custodiam, intueri nequibat) sed eos qui extra murum agebant. Erant autem eo tempore exterius manendi in Lacedaemoniorum statione vices: eos animadvertit partim se ludo gymna-

slico exercentes, partim comam pestentes. Haec cum admiratione intuitus, etiam cognito eorum numero, ac omnibus plane perceptis, per otium sese recipit. nemo enim insequabatur, sed hominem magno contemptui habebant. Regressus ad Xerxem, cuncta quae inspexerat refert.

209. Quae Xerxes audiens, non poterat conjectare quod erat, eosque parare se, tanquam perituri, et perdituri, quantum possent. Sed (ridiculam enim rem facere sibi videbantur) arcessit Demaratum Aristonis filium, qui in exercitu erat: quem, ut venit, interrogavit horum singula, cupiens nosse quid ab Lacedaemoniis ageretur. Et ille, ‘ Audisti, inquit, ‘ et antea me, dum adversus Graeciam ‘ proficisceremur, de his viris: et quum ‘ audisses loquentem haec ipsa quae even- ‘ tura providebam, derisui habuisti: nam

μένους τῶν ἀνδρῶν, τὸς δὲ τὰς κόμας κτε-
νίζομένους. ταῦτα δὴ θεώμενος, ἐθούμαζε,
καὶ τὸ πλῆθος ἐμάνθανε. μαθὼν δὲ πάν-
τα ἀτρεκέως, ἀπήλαυνε ὀπίσω κατ' ἡ-
συχίην. ὅτε γάρ τις ἐδίωκε, ἀλογίης τε
ἐνεκύρησε πολλῆς. ἀπελθὼν δὲ, ἔλεγε
πρὸς Ξέρξεα τάπερ ὁπώπее πάνλα.

σθ'. Αἰκῶν δὲ Ξέρξης, ὃς εἶχε συμ-
βαλέσθαι τὸ ἐόν, ὅτι παρασκευάζοντο
ὡς ἀπολεόμενοι τε καὶ ὧ ἀπολέοντες κα-
τὰ δύναμιν. ἀλλ' (αὐτῷ γελοῖα γὰρ
ἐφαίνοντο ποιεῖν) μετεπέμψατο Δημά-
ρητον τὸν Αῤῖσωνος ἐόντα ἐν τῷ στρατο-
πέδῳ. ἀπικόμενον δέ μιν ἡρώτα Ξέρξης
ἕκαστα τετέων, ἐθέλων μαθεῖν τὸ ποιεύ-
μενον πρὸς τῶν^h Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ
εἶπε, ' Ηἰκῆσας μὲν μευ καὶ πρότερον,
' εὔτε ὀρμῶμεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, περὶ
' τῶν ἀνδρῶν τετέων. αἰκῆσας δὲ, γέ-
' λωτά με ἔθευ, λέγοντα τάπερ ὤρων
' ἐκθυσόμενα πρήγματα ταῦτα. ἐμοὶ

^g ἀπολεύμενοι καὶ. ^h ὑπὸ τῶν.

‘ γὰρ τὴν ἀληθειήν ἀσκέειν ἀντία σεῦ,
 ‘ ὦ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι ἄκιστον
 ‘ δὲ καὶ νῦν. οἱ ἄνδρες ἔστοι ἀπίκαται
 ‘ μαχεσόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου, καὶ
 ‘ ταῦτα παρασκευάζονταί. νόμος γάρ σφι
 ‘ ἔτῳ ἔχων ἐστί· ἐπεὰν μέλλωσι κινδύ-
 ‘ νεύειν τῇ ψυχῇ, τότε τὰς κεφαλὰς
 ‘ κοσμέονται. ἐπίσασο δὲ, εἰ τέτῃς τε
 ‘ καὶ τὸ ὑπομένον ἐν Σπάρτῃ καταστρέ-
 ‘ ψαι, ἔστι ἔδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων
 ‘ τό σε, βασιλεῦ, ὑπομενέει χεῖρας ἀν-
 ‘ ταιρόμενον. νῦν γὰρ πρὸς βασιληίην
 ‘ τε καὶ καλλίστην πόλιν τῶν ἐν Ἑλ-
 ‘ λησι προσφέραι, καὶ ἄνδρας ἀρίστους.
 κάρτα τε δὴ ἄπιστα Ξέρξῃ ἐφαίνετο τὰ
 λεγόμενα, καὶ δεύτερα ἐπηρώτα, ὅντινα
 τρόπον, τοσῶτοι ἐόντες, τῇ ἐωϋτῇ στρα-
 τίῃ μαχέσονται^α. ὁ δὲ εἶπε, ‘ ὦ βασι-
 ‘ λεῦ, ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύσῃ, ἢ
 ‘ μὴ ταῦτά τοι ἐκβῇ, τῇ ἐγὼ λέγω.

σί. Ταῦτα λέγων, ἔκ ἔπειθε τὸν

^α ἴοντες, οἱοί τί ὄσι τῇ ἐω.στρατ. μαχίσκασθαι.

‘ mihi summa contentio est adversus te,
 ‘ o rex, veritatem colere; audias vero
 ‘ nunc utique. Hi viri ad nobiscum pug-
 ‘ nandum de introitu venire, atque hoc
 ‘ apparant. nam ita sese apud eos habet
 ‘ consuetudo: quoties adire vitae pericu-
 ‘ lum debent, tunc capita comunt. sed
 ‘ scito, si et hos et quod in Sparta resi-
 ‘ duum est, subegeris; nulla hominum
 ‘ gens alia est, quae contra te, rex, au-
 ‘ deat tollere manus. Etenim nunc ad-
 ‘ versus regnum atque civitatem in Grae-
 ‘ cia pulcherrimam atque viros praestan-
 ‘ tissimos tendis.’ Et admodum haec
 dicta incredibilia Xerxi videbantur, et
 denuo interrogabat, quo pacto tantillae
 copiae cum suis pugnabunt. ille vero in-
 quit, ‘ O Rex, utere me ut viro menda-
 ‘ ci, nisi haec tibi evenerint, prout ego
 ‘ dico.’

210. Haec dicens, tamen Xerxi non

persuasit. Itaque quatriduum Xerxes superfedit, ratus eos illinc fugam esse facturos. Quinto die quum non discederent, atque ipse putaret impudentia illorum atque temeritate fieri, ut manerent, ira percitus, Medos in eos ac Cissios mittit, imperans ut illos caperent vivos et in conspectum suum ducerent. Medi, ubi facto impetu in Graecos impressionem fecerunt, multi cadebant, aliisque supervenientibus nihil tamen depellebantur, etsi vehementer ingruerent: palam facientes aliis omnibus, et non minimum ipsi regi, penes ipsum quidem multos homines esse, at paucos viros. Fuit autem hic pugnae congressus interdiu.

211. Post, ubi Medi aspere fuissent excepti, tum vero ipsi se subduxere, Persaeque subeuntes excepere, immortales quorum dux erat Hydarnes, rex appellavit, tanquam facile rem profligaturos,

Ξέρζεα. τέσσερας μὲν δὴ παρεξῆκε ἡμέ-
 ρας, ἐλπίζων αἰεὶ σφέας ἀποδρῆσεσθαι.
 πέμπτη δὲ, ὡς ἔκ ἀπαλλάσσοντο, ἀλλά
 οἱ ἐφαίνοντο, ἀναδεῖν τε καὶ ἀβελίῃ δια-
 χρεώμενοι, μένειν, πέμπει ἐπ' αὐτὰς
 Μῆδους τε καὶ Κισίους θυμωθεῖς· ἐντει-
 λάμενος σφέας ζωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὄ-
 ψιν τὴν ἐωϋτῶ. ὡς δ' ἐπέπεσον φερόμενοι
 ἐς τὰς Ἑλληνας οἱ Μῆδοι, ἐπιπλόν πολ-
 λοί· ἄλλοι δ' ἐπεσήϊσαν, καὶ ἔκ ἀπε-
 λαύνοντο, καίπερ μέγας πρὸς πταίον-
 τες. δῆλον δ' ἐποίησεν παντὶ τῷ, καὶ
 ἔκ ἡκιστα αὐτῷ βασιλεῖ, ὅτι πολλοί
 μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες· ἐγί-
 νετο δὲ συμβολὴ δι' ἡμέρας.

σια'. Επεὶ τε δὲ οἱ Μῆδοι τρηχέως
 περιείποντο, ἐνθαῦτα ἔτοι μὲν ὑπέξῆϊ-
 σαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπήϊσαν,
 τὰς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεὺς, τῶν ἡρ-
 χε Ὑδάρνης, ὡς δὴ ἔτοί γε εὐπετέως
 κατεργασόμενοι. ὡς δὲ καὶ ἔτοι συνέμισ-

γόν τοῖσι Ἑλλησι, ὕδ' ἐν πλέσῳ ἐφέροντο
 τῆς στρατίης τῆς Μηδικῆς, ἀλλὰ τὰ αὐ-
 τὰ, ἅτε ἐν σεινοπόρῳ τε χώρῳ μαχό-
 μενοι, καὶ δόρασι βραχυτέροισι χρεώμε-
 νοι ἤπερ οἱ Ἕλληνες· καὶ ἔκ ἔχοντες
 πλήθεσι^β χρήσασθαι. Λακεδαιμόνιοι δὲ
 ἐμάχοντο ἀξίως λόγῳ, ἀλλὰ τε ἀπο-
 δεικνύμενοι ἐν ἔκ ἐπισαμένοισι μάχεσθαι
 ἐξεπισάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέψειαν τὰ
 νῶτα, ἀλέες φεύγεσκον δῆθεν. οἱ δὲ βάρ-
 βαροι ὀρέωντες φεύγοντας, βοῇ τε καὶ
 πατάγῳ ἐπήϊδαν. οἱ δ' ἂν καταλαμβα-
 νόμενοι, ὑπέσρεφον ἀντίοι εἶναι τοῖσι βαρ-
 βάροισι μετασρεφόμενοι δὲ, κατέβαλλον
 πλήθει ἀναριθμήτης τῶν Περσέων. ἐπι-
 πλον δὲ καὶ αὐτέων τῶν Σπαρτιητέων
 ἐνθαῦτα ὀλίγοι. ἐπεὶ δὲ ὕδ' ἐδυνέατο
 παραλαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πε-
 ρεώμενοι, καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντῶς
 προσβάλλουσαι, ἀπήλαυνον ὀπίσω.

σιβ'. Ἐν ταύτῃσι τῇσι προσόδοισι τῆς

^β πλήθει.

Ubi et hi cum Graecis congressi, nihilo magis quam Medi proficiebant, sed eodem modo, utpote in loco angusto, pugnantes, et brevioribus hastis quam Graeci utentes, et nullus multitudinum erat usus: ibi Lacedaemonii dignam memoratu pugnam edebant, cum aliis in rebus ostentantes se peritos inter imperitos pugnare, tum vero in eo, quod quoties terga vertebant, conferti fugiebant. Quos barbari dum fugientes cernerent, cum vociferatione et strepitu ingruiebant: at Graeci deprehensi revertebantur, ut adversis pectoribus barbaros exciperent: et sic conversi quamvis Persarum innumeram multitudinem prosternebant; aliquot tamen illic ex ipsis etiam Spartiatis occubuerunt. Persae, posteaquam et catervatim et universis copiis introitum occupare conati, nihil tamen promovebant, iterum sese receperunt.

212. Fertur autem Xerxes, quum

ad spectaculum adesset, in his pugnae congressibus ter e folio resiluisset, quod videlicet exercitui suo timeret. Tunc igitur ita pugnarunt. Postridie autem nihilo melius barbari proeliiati sunt. Ita enim pugnant, ut qui existimarent illos, utpote paucos, faucios esse, eisque adhuc ad tollendas manus vires non superesse. At Graeci eos excepere, instructis ordinibus, ac per nationes digesti, et in suo quisque loco praeter Phocenses, qui in monte ad iter obsidendum locati erant. Persae ubi nihil aliud discriminis quam in pridiana pugna vident, abscedunt.

213. Ibi regem ancipitem quodnam in re praesenti consilium capefferet, Epialtes Eurydemi filius, vir Meliensis, alloquuturus adiit, tanquam magna aliqua re ab illo remunerandus, indicavitque ei tramitem qui per montem in Thermopylas ferebat: quo virtutem eorum Graecorum

μάχης λέγεται βασιλῆα θεούμενον, τρεῖς
 ἀναδραμεῖν ἐκ τῷ θρόνῳ, δείσαντα περὶ
 τῇ στρατιῇ. τότε μὲν ἔτῳ ἡγωνίσαντο·
 τῇ δ' ὑστεραίῃ οἱ βάρβαροι ἔδεν ἄμεινον
 ἀέθλεον. ἅτε γὰρ ὀλίγων ἐόντων, ἐλπί-
 σαντές σφεας κατατετρωματίσαι τε,
 καὶ ἔκ οἷς τε ἔσεσθαι ἔτι χεῖρας ἀν-
 ταίρῃσιν, συνέβαλλον. οἱ δὲ Ἕλληνες
 κατὰ τάξιν τε καὶ κατὰ ἔθνηα κεκοσ-
 μημένοι ἔσαν, καὶ ἐν μέρει ἕκαστοι ἐμά-
 χοντο, πλὴν Φωκέων· ἔτι δὲ ἐς τὸ ἔρος
 ἐτάχθησαν, φυλάζοντες τὴν ἀτραπὸν.
 ὡς δὲ ἔδεν εὗρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρ-
 σαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνῶρων^c, ἀπήλαυνον.

σιγ'. Απορέοντος δὲ βασιλῆος ὅ,τι
 χρῆσαι τοῦ παρόντι πρήγματι, Επι-
 ἀλτης ὁ Εὐρυδήμης, ἀνὴρ Μηλιεύς, ἦλ-
 θέ οἱ ἐς λόγους, ὡς μέγα τι παρὰ βα-
 σιλῆος δοκέων οἴσεσθαι· ἔφρασε τε τὴν
 ἀτραπὸν τὴν διὰ τῷ ἔρεος φέρουσαν ἐς
 Θερμοπύλιν, καὶ διέφθειρε τὴν ταύτην

^c ἐνῶρων.

ὑπομείναντας^d Ἑλλήνων. ὕστερον δὲ δεί-
 σας Λακεδαιμονίους, ἔφυγε εἰς Θεσσαλίην·
 καὶ οἱ Φυγόντι, ὑπὸ τῶν πυλαγόρων,
 τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὴν Πυλαίην συλ-
 λεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη· χρόνῳ
 δὲ ὕστερον (κατήλθε γὰρ εἰς Ἀντικύρην)
 ἀπέθανε ὑπὸ Ἀθηνάδεω, ἀνδρὸς Τρηχι-
 νίς. ὁ δὲ Ἀθηνάδης ἔτος ἀπέκτεινε μὲν
 Ἐπιάλτεα δι' ἄλλην αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν
 τοῖσι ὅπιοθεν λόγοισι σημανέω· ἐτιμήθη
 μέντοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ὕδεν ἥσων.
 Ἐπιάλτης μὲν ἔτω ὕστερον τεττέων ἀπέ-
 θανε.

σιδ'. Εἷσι δὲ ἕτερος λεγόμενος λόγος,
 ὡς Ονήτης τε ὁ Φαναγόρεω, ἀνὴρ Κα-
 ρύσιος, καὶ Κορυδαλὸς Ἀντικυρεὺς, εἰσὶ οἱ
 εἰπανίτες πρὸς βασιλῆα τέτρως τῆς λό-
 γης, καὶ περιηγησάμενοι τὸ ἔρος τοῖσι
 Πέρσησι ὕδαμῶς ἐμοίγε πιςός. τῆτο
 μὲν γὰρ, τόδε χρὴ σαθμώσασθαι, ὅτι οἱ
 τῶν Ἑλλήνων πυλαγόροι^e ἐπεκήρυξαν

^d ὑπομείναντας. ^e πυλαγόροι.

qui illic manserant, evertit. Is postea Lacedaemoniorum metu in Thessaliam profugit; sed cui profugo ab pylagoris, Amphictyonibus ad Pylaeam congregatis, pecunia praeconio publico imposita fuit: qui interjecto deinde tempore ab Athenade viro Trachinio, Anticyrae (nam illuc redierat) interemptus est. Quem, etsi ob aliam causam, quam ego in sequentibus reddam, Athenades hic interemit, nihilo tamen secius a Lacedaemoniis praemio affectus est. Hunc in modum Epialtes postea interiit.

214. Est et alia quae fertur fama, Onetem Phanagorae filium, virum Carystium, et Corydalum Anticyrensem, fuisse, qui ea dixerint regi, et circum montem Persas duxisse. Quod apud me prorsus fide caret. nam partim hinc licet conjectemus, quod Graecorum pylagori

non Onetae et Corydali, sed Epialtae Trachinii capiti pecunia et praeconio periculum moverunt, id scilicet compertissimum habentes: partim quod Epialten ob hoc crimen scimus se fuga proripuisse. Sane quidem etiam, quanquam vir Meliensis Onetes tramitem illum novisset, si in ea regione multum versatus fuisset: sed enim Epialtes est, qui montem circumduxit, et quod ad tramitem pertinet, illi culpam adscribo.

215. Xerxes ea quae Epialtes se confecturum spondebat, probans, maiorem in modum lactus, sine mora Hydarnem cum iis quibus praeerat copiis misit. Ille circa primam facem e castris profectus est. Tramitem vero illum indigenae Melienses vestigaverunt; coque investigato Thessalos deduxere adversus Phocenses, eo tempore quo Phocenses intersepta muro semita, erant in loco securo belli; et

ἔκ ἐπὶ Ονήτητε καὶ Κορυδαλῷ ἀργύριον,
 ἀλλ' ἐπὶ Επιάλτῃ τῷ Τρηχινίῳ, πάν-
 τως καὶ τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι· τῷτο
 δέ, φεύγοντα Επιάλτην ταύτην τὴν αἰ-
 τήν οἶδαμεν. εἰδείη μὲν γὰρ καὶ ἑὼν Μη-
 λיעὺς ταύτην τὴν ἀτραπὸν Ονήτης, εἰ
 τῇ χώρῃ πολλὰ ὠμίληκώς εἴη. ἀλλ'
 Επιάλτης γάρ ἐστι ὁ περιηγησάμενος τὸ
 ἔρος· καὶ κατὰ τὴν ἀτραπὸν, τῷτον αἰ-
 τιον γράφω.

σιέ. Ξέρξης δέ, ἐπεὶ οἱ ἤρεσε ^f τὰ
 ὑπέχετο ὁ Επιάλτης κατεργάσεσθαι,
 αὐτίκα περιχαρὴς γενόμενος, ἔπεμπε
 Ὑδάρνεα, καὶ τῶν ἐσρατήγεε Ὑδάρνης.
 ὠρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς ἐκ τῷ
 στρατοπέδου. τὴν δὲ ἀτραπὸν ταύτην
 ἐξεῦρον μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιέες· ἐξ-
 ευρόντες δέ, Θεωσαλοῖσι κατηγήσαντο
 ἐπὶ Φωκέας, τότε ὅτε οἱ Φωκέες φρά-
 ζαντες τείχεϊ τὴν ἐσβολήν, ἔσαν ἐν
 σκέπῃ τῷ πολέμῳ· ἐκ τε τόσῃ δὴ κα-

^f MS. tantum ἐπεὶ ἤρεσε.

τεδέδεκτο εἴσα ἔδεν χρηστὴ Μηλιεῦσι,
 σιγ'. Ἐχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αὕτη·
 ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Ἀσωπῆς ποταμῆς
 τῆς διὰ τῆς διασφᾶγος ῥέοντος, ἔνομα δὲ
 τῷ ἔρει τέτω καὶ τῇ ἀτραπῷ τωῦτο
 κεῖται, Ἀνόπαια. τείνει δὲ ἡ Ἀνόπαια
 αὕτη κατὰ ῥάχιν τῆς ἔρεος, λήγει δὲ
 κατὰ τε Ἀλπηνὸν πόλιν, πρώτην ἔσσαν
 τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων^h, καὶ
 κατὰ Μελάμπυγόν τε καλεόμενον λίθον,
 καὶ κατὰ Κερκώπων ἔδρας· τῇ καὶ τὸ σει-
 νόταλόν ἐστι.

σιζ'. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἀτραπὸν
 καὶ ἔτω ἔχουσιν οἱ Πέρσαι τὸν Ἀσωπὸν
 διαβάντες, ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν κύκλα,
 ἐν δεξιῇ μὲν ἔχοντες ἔρεα τὰ Οἰταίων,
 ἐν ἀριστερῇ δὲ, τὰ Τρηχινίων. ἡὼς τε δὴ
 διέφαινε, καὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τῆς
 ἔρεος. κατὰ δὲ τέτω τῆς ἔρεος ἐφύλασσον
 (ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται) Φωκέ-
 ων χίλια ὀπλίται, ῥυόμενοι τε τὴν σφε-

εἰ κατεδίδατο. ^h πρὸς Μελίον.

ex tanto tempore monstratus est nihil utilis Meliensibus.

216. Sic autem sese habet ille callis: incipit ab Asopo fluvio, qui per montis meat anfractum, cui monti ac viae idem nomen est inditum Anopaea. haec Anopaea per dorsum montis porrecta, desinit juxta Alpenum urbem, quae prima est ex Locridibus, Melienses versus ac juxta lapidem nomine Melampygam ac juxta Cercopum sedes, ubi angustissimus est.

217. Hac ipsa via atque ita se habente Persae Asopum transgressi, iter tota nocte fecerunt, habentes a dextra Oetaeorum montes, a sinistra Trachiniorum; ac sub exortum aurorae in cacumen montis evaserunt: quo in montis loco (sicut superius ostensum est) mille Phocensium armatorum praesidium excubabat, tum

ad liberandam suam terram, tum ad callem tutandum. nam ingressus inferior a quibus dictum est custodiebatur, et hanc per montem viam ultro polliciti Leonidae custodiebant Phocenses.

218. Hoc autem modo Phocenses ascendisse Persas didicerunt: nam quum montem isti ascenderent, prorsus latebant, quia totus erat obsitus quercubus. Quum vero esset coeli tranquillitas, edito multo strepitu (ut res postulabat) propter frondes sub pedibus stratas, Phocenses recurserunt; et dum sibi arma induunt, confestim barbari adfuere: qui conspicati viros arma sibi circumdantes, obstupuere. quippe qui adversarium nihil sibi sperabant appariturum, inciderunt in exercitum. Ibi Hydarnes formidans ne Phocenses forent Lacedaemonii, Epialten percontatus est, cujas ille esset exercitus. Mox certior rei factus, Persas tanquam in aciem instruxit. quorum sagittis mul-

τέρην χώραν, καὶ φρυγέοντες τὴν ἀτρω-
πόν. ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσειο
ὑπὸ τῶν εἶρηται· τὴν δὲ διὰ τῆς ἔρεος
ἀτραπὸν ἐβελονταὶ Φωκέες ὑποδεξάμε-
νοι Λεωνίδῃ ἐφύλασσον.

σιή. Ἐμαθον δὲ σφας οἱ Φωκέες ὧδε
ἀναβεβηκότας· ἀναβαίνοντες γὰρ ἐλάνθα-
νον οἱ Πέρσαι τὸ ἔρος, πᾶν ἐὼν δρυῶν
ἐπίπλεον· ἦν μὲν δὴ νηνεμία, φόβος δὲ
γενομένης πολλῆς, ὡς εἰκὸς ἦν, φύλλων
ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ, ἀνά τε
ἔδραμον οἱ Φωκέες^α, καὶ ἐνέδυνον τὰ ὄ-
πλα, καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρῆσαν.
ὥς δὲ εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὄπλα, ἐν
θωύματι ἐγένοντο. ἐλπόμενοι γὰρ ἔδέν
σφι^β φανήσεσθαι ἀντίξουν, ἐνεκύρησαν^γ
στρατῶ. ἐνθαῦτα Ἰδάρνης καταρξώδηςας
μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι, εἶραιο
τὸν Ἐπιάλτεια ποδαπὸς εἶη ὁ στρατός·
πυθόμενος δὲ ἀτρεκέως, διέτασε τοὺς
Πέρσας ὡς ἐς μάχην. οἱ δὲ Φωκέες, ὡς

^α Φωκαῖες.

^β ὑδῖνα σφι.

^γ ἐνεκήρυσαν.

ἐβάλλοντο τοῖσι τοξεύμασι πολλοῖσι τε καὶ πυκνοῖσι, οἵχοντο φεύγοντες ἐπὶ τῇ ἕρπιδι τὸν κόρυμβον, ἐπιστάμενοι ὥς ἐπὶ σφέας ὠρμήθησαν ἀρχὴν, καὶ παρσκευάδατο ὥς ἀπολεόμενοι. ἔτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐφρόνεον. οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτεα καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μὲν ἑδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ ἕρπος κατὰ τάχος.

σθ'. Τοῖσι δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι ἔσσι Ἑλλήνων, πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστής ἐσιδὼν ἐς τὰ ἱρά, ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα ἡοῖ σφι θάνατον· ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἔσαν οἱ ἐξαγγεῖλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον, ἔτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν· τρίτοι δὲ οἱ ἡμεροσκοποι, καὶ αὐθραμόνιες ἀπὸ τῶν ἁκρων, ἦδη διαφαινέσης ἡμέρης· ἐνθαῦτα ἐβηλεύοντο οἱ Ἕλληνες, καὶ σφῶν ἐχίζοντο αἱ γνώμαι. οἱ μὲν γὰρ ἐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον, μέγα δὲ τῆτο δια-

tis crebrisque Phocenses quum ferirentur, fugerunt in verticem montis, gnari adversus se omnino illos venisse; et se prae-parabant tanquam perditii. Ita isti sentiebant. Verum Phocenses hos nihili aestimantes spernebant ii qui circa Epialten et Hydarnem erant: ita illi rapide de monte descendunt.

219. At iis Graecis qui in Thermopylis erant, primum vates Megistias extis inspectis indicavit mortem illis cum aurora impendere. Postquam vero etiam transfugae notum fecere Persarum montis circuitum, illi quidem adhuc noctu signum dederunt. Tertio loco significavere speculatores diurni, qui a verticibus montis decurrerant jam die illucescente. Hic inter se consultantes Graeci, sententiis discrepabant. alii enim stationem non sinebant deferere, alii contra tendebant.

Ita dissidentes partim abscedunt, dilapsique in suam quisque urbem se recipiunt: partim cum Leonide ad illic perstandum se accingunt.

220. Fertur autem ipse Leonides eos qui abscessere dimisisse, ne perirent procurans; se vero et Spartiatis, qui adessent, non facturos e sua dignitate, si stationem desererent, ad quam venissent omnino custodituri. Ad hanc quoque ego magis opinionem vergo, Leonidem, posteaquam animadvertit socios minime promptos esse et nolle simul periculum subire, veniam eis abeundi dedisse, sibi vero decedere inhonestum putasse: permanenti autem illic ingentem gloriam futuram, et Spartaе felicitatem non defuturam. Siquidem jam inde ab initio moti hujus belli Spartiatis consulentibus a Pythia redditum erat oraculum, fore ut aut Sparta everteretur a barbaris, aut rex ipsorum occumberet.

κριθέντες, οἱ μὲν ἀπαλλάσσοντο, καὶ δια-
σκεδαζόμενοι, κατὰ πόλιν ἕκαστοι ἐτρά-
ποντο· οἱ δὲ αὐτέων ἅμα Λεωνίδῃ μένειν
αὐτῷ παρασκευάδατο.

σκέ. Λέγεται δὲ ὡς αὐτὸς σφέας ἀπέ-
πεμψε Λεωνίδης, μὴ ἀπόλυναι κηδόμε-
νος· αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρ-
εῖσι ἔκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν
τάξιν εἰς τὴν ἦλθον φυλάζοντες ἀρχήν.
ταύτῃ καὶ μάλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστος
εἰμί, Λεωνίδην, ἐπεὶ τε ἠΐθεο τὸς συμ-
μάχους ἐόντας ἀπροθύμους, καὶ ἔκ ἐθέλοντας
συνδιακινδυνεύειν, κελεύσαι σφέας ἀπαλ-
λάσσεσθαι· αὐτῷ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς
ἔχειν. μένοντι δὲ αὐτῷ, κλέος μέγα ἐλεί-
πειτο, καὶ ἡ Σπάρτης εὐδαιμονία ἔκ ἐξηλεί-
φετο. ἐκέχρητο^d γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης
τοῖσι Σπαρτιήτησι χρεωμένοισι περὶ τοῦ
πολέμου τότε αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγει-
ρομένους, ἢ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι
ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἢ τὸν βασιλῆα σφέων

^d MS. ἐκέχρητο.

414 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

ἀπολέσθαι. ταῦτα δέ σφι ἐν ἔπεσι ἑξα-
μέτροισι ἔχοντα χρεᾶ, λέγοντα ὧδε,

Ἵμῖν δ', ὦ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο,
Ἡ μέγα ἄστυ ἐρικυδέες ὑπ' ἀνδράσι Περσεΐδῃσι
Πέρεθεται· ἢ τὸ μὲν, ὑκί, ἀφ' Ἡρακλέος δὲ γενέθλης
Πειθήσει βασιλῆ^ε φθίμενον Λακεδαίμονος ἕρος.
Οὐ γὰρ τῶν ταύρων χήσει μένος ὕδ' ἐλεόντων
Ἀντιβίην. Ζητὸς γὰρ ἔχει μένος· ὕδ' ἐφημὶ
Σχήσεσθαι, πρὶν τῶν δ' ἕτερον διὰ πάντα δάσθαι.

ταῦτά τε δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην, καὶ
βυλόμενον κλέος καλαθέσθαι μῆνον Σπαρ-
τιηέων, ἀποπέμψαι τὸς συμμάχους μάλ-
λον, ἢ γνώμη διενεχθέντας ἔτῳ ἀκόσμως
οἴχεσθαι τὸς οἰχομένους.

σκα'. Μαρτύριον δέ μοι καὶ τόδε ἐκ
ἐλάχιστον τέτε πέρι γέγονε. ὁ γὰρ μῆνον
τὸς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ τὸν μάντιν ὃς εἶπετο
τῇ στρατιῇ ταύτῃ, Μεγιστήν τὸν Αἰακ-
νήνα, λεγόμενον εἶναι τὰ ἀνέκαθεν ἀπὸ
Μελάμποδος, τῷτον ἅπαντα ἐκ^f τῶν
ἱρῶν τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν εἰπόντα^g,
Φανερός ἐστι Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἵνα μὴ

^ε βασιλῆα. ^f MS. τῷτον εἰπόντα ἐκ. ^g Vocem ἀπίστε
ignorat MS.

Quod oraculum hexametris illa versibus reddidit, in haec verba,

Vobis, amplivagae colitis qui moenia Spartaë,
 Aut urbs clara dabit Persa victore ruinam :
 Aut (si non erit hoc) oriundus ab Hercule quidam
 Flebitur extinctus rex in Lacedaemonis ora.
 Nam neque taurorum neque vim feret ille leonum,
 Sed Jovis, et cujus reor haud tolerabile robur,
 Alterutrum donec passim discerpserit horum.

Haec reputantem Leonidem, cupidumque gloriae folius comparandae Spartiatis dimisisse socios potius, quam illos qui abierunt, in sententiis dissidentes, tam deformiter abisse.

221. Cujus rei non minimo id mihi testimonio est, quod non modo alios, sed etiam vatem Megistian, hujus expeditionis comitem, Acarnanem, qui a Melampode oriundus dicebatur, hunc qui etiam praedixit ex extis ea quae erant illis evenitura, propalam Leonides dimiserit, ne se-

cum periret; at iste dimissus tamen ipse non deseruit, filium modo, qui ei unicus erat, una militantem missum fecit.

222. Ita focii quos Leonides remittebat, ei obtemperantes abiere. Thespienses tantum atque Thebani persistere cum Lacedaemoniis: Thebani quidem, inviti ac nolentes, quippe quos Leonides loco obsidum distinebat: Thespienses vero libentissimi, qui negaverunt se Leonide et iis qui cum eo erant desertis abscessuros: permanentesque una cum illo occubuerunt: quorum dux erat Demophilus Diadromae filius.

223. Xerxes, sub exortum solis libaminibus factis, tantisper moratus dum tempus esset quo forum solet maxime frequens esse hominibus, e castris movit. etenim ita ab Epialte erat mandatum. nam descensus a monte, compendarius

συναπόληταί σφι. ὁ δὲ, ἀποπεμπόμενος, αὐτὸς μὲν ἔκ ἀπελίπειο, τὸν δὲ παῖδα συστρατευόμενον, ἐόντά οἱ μνηογενέα, ἀπέπεμψε.

σκβ'. Οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι, οἷχοντό τε ἀπιόντες, καὶ ἐπεΐθοντο Λεωνίδῃ. Θεσπίες δὲ καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μῆνοι παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τῷ δὲ, Θηβαῖοι μὲν, ἀέκοντες ἔμενον, καὶ ὁ βυλόμενος κατεΐχε γάρ σφεας Λεωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος. Θεσπίες δὲ, ἐκόντες μάλισα. οἱ ἔκ ἔφασαν, ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τὸς μετ' αὐτῷ, ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καίλαμείναντες συναπέθανον. ἔστρατήγεε δὲ αὐτέων Δημόφιλος Διαδρόμεω.

σκγ'. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἡλίας ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο, ἐπιχωὺν χρόνον, ἐς ἀγορῆς καὶ μάλισα πληθώρην προσοδὸν ἐποιέειο. καὶ γὰρ ἐπέσταλλο ἐξ Ἐπιδάμειον ἔλθαι. ἀπὸ γὰρ τῷ ἔργῳ ἡ κατά-

418 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

βασίς συντομωτέρη ἐστὶ, καὶ βραχύτερος ὁ
 χώρος πολλὰν ἢ περὶ ἢ περίοδός τε καὶ ἀνά-
 βασίς. οἱ τε δὲ βάμβακες οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα
 προσήϊσαν, καὶ οἱ ἀμφὶ Λεωνίδην Ἕλληνες,
 ὡς τῇ ἐπὶ θαλάσῳ ἔξοδον ποιούμενοι ἦδη
 πολλῷ μᾶλλον ἢ κατ' ἀρχὰς ἐπεξήκταν
 ἐς τὰ εὐρύτατον τῆς αὐχέως. τὰ μὲν γὰρ
 ἔρυμα τῆς τείχεος ἐφυλάσσοντο. οἱ δὲ, ἀπὸ
 ταῖς πρᾶξις ἡμέρας ὑπεξιώντες ἐς τὰ στε-
 νόπορα^α ἐμάχοντο. τὰ περὶ δὲ συμμίσχοντες
 ἔξω τῶν σκινῶν, ἐπιπλοὺς πλήθει πολλοὶ
 πῶν βαρβάρων. ἄποιδε γὰρ οἱ ἠγεμόνες
 πῶν τελευτῶν ἔχοντες μάστιγας, ἐρράπιζον
 πάντας ἀνδράς, αἰθεῖ ἐς τὸ πρόσθεν. ἐπὶ πρὶν
 νοῦτες. πολλοὶ μὲν δὲ ἐσέπιπτον αὐτῶν
 ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ διεφθεύοντο πολλῷ
 δ' ἔτι πλεῖντες καὶ παστέοντο. ζῶσι ὑπὸ ἀλ-
 λήλῳ. ἦν δὲ λόγος ἔδοις τῆς ἀπολλυμένης.
 ἄτε γὰρ ἐπιφάμενοι τῶν μέλλοντάσιν
 ἔσεσθαι θάνατον. ἐκ πῶν περιούσιων τὸ ἔ-
 ρος, ἀπεδοίχοντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγα

^α στενότερα.

magis ac brevioris multo spatii quam circuitus atque ascensus. Et Barbari igitur, qui circa Xerxem erant, accessere, et Leonides ac Graeci, qui cum eo erant, tanquam ad necem exitum facturi, jam multo magis quam a principio itidem progressi sunt ad faucium partem laxissimam. nam munitiones muri eos tutabantur. Et qui superioribus diebus in loca arcta prodeuntes dimicaverant, tunc extra angustias facto conflictu permulti barbarorum cadebant. Nam duces a tergo sui quisque agminis, flagellis quæ gestabant unumquemque caedebant, assidue ad procedendum adhortantes. unde multi eorum in mare decidentes absumebantur, multo plures invicem vivi proculcabantur, quum nulla pereuntis ratio haberetur. Quumque scirent impendere sibi necem ab iis qui montem circumiverant, quantum maxime roboris poterant id in:

barbaros ostendebant, ingruentes ac sese intrudentes.

224. Quorum plerisque quum jam lanceae diffractae essent, illi vero gladiis Persas obtruncabant, et Leonides in hoc discrimine cecidit, navata strenuissime opera, et cum eo alii insignes, multi vero etiam non insignes Spartani: quorum ego tanquam dignorum virorum nomina sciscitatus sum; sed et sciscitatus fui trecentorum omnium. Persarum quoque illic cum multi alii celebres ceciderunt, tum vero duo Darii filii, Abrocomes et Hyperanthes: quos Darius ex Phrataguna Artanis filia sustulerat. Artanes autem, Darii regis frater, et Hystaspis filius nepos Arfamis erat, qui quum Dario filiam nuptum dedit, omnem insuper ei domum tradidit, ut qui esset unicae pater.

σον ἐς^β τῆς βαρβάρους, παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες.

σκόδ'. Δόρατα μὲν νυν τοῖσι πλέοσι αὐτέων τηνικαῦτα ἐτύγχανε κατεηγότα ἤδη, οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. Λεωνίδης τε ἐν τῷ τῷ πόνῳ πίπτει, ἀνὴρ γενόμενος ἄριστος, καὶ ἕτεροι μετ' αὐτῷ ὀνομαστοί, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ ὀνομαστοῖ Σπαρτιητέων^ε, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ ἔνομαλα. ἐπυθόμην δὲ καὶ ἀπάντων τῶν τριηκοσίων. καὶ δὴ καὶ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ἔνομαστοί, ἐν δὲ δὴ καὶ Δαρεῖς δύο παῖδες, Ἀβροκόμης τε καὶ Ὑπεράνθης, ἐκ τῆς Ἀρτάνεω^δ θυγατρὸς Φραταγένης γεγονότες Δαρεῖω. ὁ δὲ Ἀρτάνης, Δαρεῖς μὲν τῷ βασιλῆος ἦν ἀδελφεός, Ὑδάσπεος δὲ τῷ Ἀρσάμεω παῖς. ὃς καὶ ἐκδιδὼς τὴν θυγατέρα Δαρεῖω, τὸν οἶκον πάντα τὸν ἐϋτῷ ἐπέδωκε, ὡς μῆνης οἱ ἐξσης ταύτης τέκνη.

^β ὅσον ἔχον μέγεθος ἐς. ^ε μετ' αὐτῷ ὀνομαστοί Σπαρτιητιάται.

^δ Ἀτάρνεω et μοχ Ἀτάρνης.

σκε'. Ξέρξεω τε δὴ δύο ἀδελφοὶ ἐν-
 θαῦτα πίπλισι μαχεόμενοι ὑπὲρ τῷ νε-
 κρῷ τῷ Λεωνίδεω· Περσέων τε καὶ Λα-
 κεδαιμονίων ὄθισμός ἐγένετο πολλός· ἐς
 ὃ τῷτὸν τε ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες ὑπερεξέρυ-
 σαν^ε, καὶ ἐτρέφαντο τὸς ἐναντίους τετρά-
 κας. τῷτο δὲ συνεφέηκε μέχρι ὃ οἱ σὺν
 Ἐπιάλτῃ παρεγένοντο. ὡς δὲ τέττις ἦκειν
 ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες, ἐνθεῦτεν ἦδη ἑτε-
 ροῖστο τὸ νίκος. ἐς τε γὰρ τὸ σεινὸν τῆς
 ὁδῷ ἀνεχώρεον ὀπίσω, καὶ παραμειψά-
 μενοι τὸ τεῖχος, ἐλθόντες, ἰζῶντο ἐπὶ τὸν
 κολωνὸν πάντες ἀλέες οἱ ἄλλοι πλην Θη-
 βαίων, ὃ δὲ κολωνὸς ἔτος^ι ἔστι ἐν τῇ ἐσθ-
 δῶ ὅκε νῦν ὁ λίθινος λέων ἔθηκε ἐπὶ Λεω-
 νίδῃ. ἐν τούτῳ σφέας τῷ χώρῳ ἀλεξομέ-
 νος μαχαίρησι τῇσι αὐτῶν αἰ ἐτύγχα-
 κον^ε ἔτι περιεῖσαι, καὶ χερσὶ καὶ σάμασι
 κατέχωσαν οἱ βάρεσθαι βάλλοντες, αἱ
 μὲν, ἐξ ἐναντίας ἐπιστατόμενοι, καὶ τὸ ἔρι-
 μα τῷ τείχεος συγχώσαντες· οἱ δὲ, πε-

^ε ὑπεξέρυσαν. ^ι Hacc vox ἔτος non est in MS. ^ε αὐτῶν
 ἐτύγχανον.

225. Xerxis igitur duo fratres de
 cadavere Leonidae pugnantes occubere;
 adeoque vehemens fuit Persarum Lace-
 daemoniorumque conflictus, donec Graeci
 et cadaver Leonidae virtute subtraxe-
 runt, et quater adversarios fugere com-
 pulerunt. et eousque perstiterunt, dum ii
 qui cum Epialte erant adfuere. Quos ubi
 venire audierunt Graeci, tum vero pug-
 nandi ardor immutatus est. nam ad an-
 gustias viae sese retro recepere: et praeter-
 tergressi murum, quum venissent, in tu-
 mulo addensati federunt cuncti, praeter
 Thebanos. Est autem iste tumulus in in-
 gressu, ubi nunc ad Leonidem stat lapi-
 deus leo. Hoc in loco defensores se gla-
 diis suis, qui adhuc supererant, barbari et
 manibus et mucronibus obruerunt inces-
 santes; alii ex adverso urgentes, et in mu-
 nitionem muri terra congesta; alii undi-

que circumvenientes et circumstantes.

226. Lacedaemonii autem atque Thespíenses quum tales extiterint, praestantissimus tamen extitisse fertur Diene-
ces Spartiata: quem, antequam cum Me-
dis configeretur, hoc dictum dixisse ajunt:
quum a quodam Trachinio audisset bar-
baros ubi emissuri essent arcus, prae mul-
titudine sagittarum solem obducturos, tan-
tam eorum esse copiam, adeo non his
expavescens est, ut parvi faciens Medo-
rum turbam, responderit, Omnia sibi bo-
na Trachinium hospitem nunciare, si
Medis solem occultantibus sub umbra
cum illis, et non in sole pugna ipsis fu-
tura esset. Haec et alia hujusmodi dicta
ajunt Dienecem Lacedaemonium reli-
quisse monumenta.

227. Post hunc e Lacedaemoniis
duo fratres praestantissimi feruntur fuisse

ρελθόντες πάντοθεν περισσόν.

σκη'. Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιδέων τοιούτων γενομένων, ὅμως λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης· τὸν τότε Φασὶ εἰπεῖν^h τὸ ἔπος πρὶν ἢ συμμίξαι σφέας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρὸς τευ τῶν Τρηχινίων ὡς ἔπεαν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ τῷ πλήθει τῶν οἰσῶν ἀποκρυπτεσι· τοσούτο τι πλῆθος αὐτέων εἶναι. τὸν δὲ, ὅκ' ἐκπλαγέντα τέτοισι, εἰπεῖν^h (ἐν ἀλογίῃ ποιούμενον τὸ Μήδων πλῆθος) ὡς πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ ἀποκρυπλόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον, ὑπὸ σκίῃ ἑσώλο πρὸς αὐτὸς ἡ μάχη, καὶ ὅκ' ἐν ἡλίῳ. ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα τοιούτοτροπα ἔπεα Φασὶ Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι μνημόσυνα.

σκηζ'. Μετὰ δὲ τούτον ἀριστεῦσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο ἀδελφοὶ, Ἀλ-

^h ἔπει bis.

Φεός τε κ' Μάρων, Ορσιφάντε παῖδες,
Θεσπείων δὲ εὐδοκίμειε μάλισα τῷ ἔνομα
ἦν Διθύραμβος, Ἀρματίδew.

σκή'. Θαφθεῖσι δέ σφι αὐτῷ ταύτῃ
τῇ περ ἔπεσον, κ' τοῖσι πρότερον τελευτή-
σασι ἢ ὑπὸ Λεωνίδew ἀποπεμφθέντας οἴ-
χεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγον-
τα τάδε,

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίας ἐμάχοντο
Ἐκ Πελοποννήσου ἰ χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται.
τοῖσι δὲ Σπαρτιάταισι ἰδίῃ,

Ὡ ξεῖν', ἄγγελον Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τῷτο· τῷ δὲ μάν-
τι, τόδε,

Μνηῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψόμενοι·
Μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἶδώς,
Οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

ἐπιγράμμασι μὲν νυν κ' στήλῃσι, ἔξω ἢ τὸ
ἰ Ἐκ Πελοποννήσου.

se, Alpheus et Maron, Orsiphanto geniti:
 e Thespiensibus autem excelluit maxime
 Dithyrambus Harmatidae filius.

228. His eo loci ubi ceciderunt sepultis, et iis sociis qui prius occubuerunt, quam a Leonide dimissi abierunt, epigrammata his verbis inscripta sunt,

Terdecies centum hic certarunt millibus olim
 E Peloponneso millia quarta virum.

Haec universis superscripta sunt: ista peculiariter Spartiatis,

Nos Lacedaemoniis refer hic, peregrine, jacentes,
 Illorum dictis dum damus obsequium.

Et Lacedaemoniis quidem istud: vati autem quod sequitur;

Nobilis hoc bustum est (Medi occidere) Megistae,
 Sperchium ad fluvium: non sed inultus obit.
 Qui vates obitum quamvis praesciret adesse,
 Spartae haud sustipuit deseruisse duces.

Qui hos inscriptionibus et cippis exorna-

runt, praeter inscriptionem vatis Amphic-
tyones fuere: at istud vatis Megistiae, Si-
monides Leoprepis filius, propter hospitii
jucunditatem inscripsit.

229. Ex his trecentis feruntur duo
Eurytus et Aristodemus, et quum liceret
ambobus publico jure utentibus aut salu-
tem sibi parare Spartam euntibus, sicut
erant e castris ab Leonide remissi, et de-
cumbabant in Alpenis acerrime oculis
laborantes; aut, si reverti recusarent, una
cum aliis occumbere: quum liceret illis
alterutrum facere, noluisse idem consili-
um sequi: sed quum discreparent, Eury-
tum quidem audita Persarum circuitione
petiisse arma, et quum induisset jussisse
hilotam ad pugnantes ducere. hunc ubi
duxit, illum qui duxerat fugae se man-
dantem abiisse, illum dato in agmen im-
petu occubuisse: Aristodemum vero prae

τῷ μάντιος ἐπίγραμμα, Ἀμφικλύονες εἰσὶ
σφέας οἱ ἐπικοσμήσαντες· τὸ δὲ τῷ μάντιος
Μεγιστίῳ, Σιμωνίδῃς ὁ Λεωπρέπεός ἐστι
κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.

σκη'. Δύο δὲ τεττέων τῶν τριηκοσίων
λέγεται Εὐρυτόν τε καὶ Ἀριστόδημον, παρεόν
αὐτοῖσι ἀμφοτέροισι, κοινῶ λόγῳ χρῆσα-
μένοισι, ἢ ἀποσωθῆναι ὁμῶς ἐς Σπάρτην,
ὡς μεμετιμένοι τε ἔσαν ἐκ τῷ στρατοπέδῳ
ὑπὸ Λεωνίδῃ, κατεκέατο ἐν Ἀλπηνόισι
ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ μέγιστον· ἢ εἴγε μὴ
ἐβόλοντο νοσηῆσαι, ἀποθανέειν ἅμα τοῖσι
ἄλλοις· παρεόν σφι τεττέων τὰ ἕτερα
ποιέειν, ἢ ἐβελῆσαι^a ὁμοφρονέειν. ἀλλὰ
γνώμη διενειχθέντας, Εὐρυτόν μὲν, πυ-
θόμενον τὴν τῶν Περσέων περίοδον, αἰτή-
σαντά τε τὰ ὄπλα, καὶ ἐσδύνῃα, ἄγειν αὐ-
τὸν κελεῦσαι τὸν εἰλωῖα ἐς τὰς μαχομέ-
νους· ὅπως δὲ αὐτὸν ἤγαγε, τὸν μὲν ἀγα-
γόνῃα, οἴχεσθαι Φεύγονῃα· τὸν δὲ, ἐσπε-
ρόνῃα ἐς τὸν ὄμιλον, διαφθαρῆναι. Ἀριστό-

^a MS. ἐβόλοντο.

θημον δὲ, λειποψυχέοντα λειψθῆναι. εἰ
 μὲν νυν ἦν μῦθον Αῤῥιστόδημον ἀλογήσαντα^β
 ἀπονοσῆσαι ἐς Σπάρτην, ἢ καὶ ὁμῶς σφέων
 ἀμφοτέρων τὴν κομιδὴν γενέσθαι, δοκέειν
 ἔμοι, ἔκ ἂν σφι Σπαρτίητας μῆνιν ὑδεμίην
 προαδέσθαι· νυνὶ δὲ τῷ μὲν αὐτῶν ἀπο-
 λομένῃς^γ, τῷ δὲ, τῆς μὲν αὐτῆς ἔχομένης
 προφάσιος, ἔκ ἐθελήσαντος δὲ ἀποθνήσκειν,
 ἀναγκαίως σφι ἔχειν μνηῖσαι μεγάλως
 Αῤῥιστόδημῳ.

σλ'. Οἱ μὲν νυν ὅτω σωθῆναι λέγουσι
 Αῤῥιστόδημον ἐς Σπάρτην, καὶ διὰ πρόφα-
 σιν τοιούδε· οἱ δὲ, ἀγγέλον περιφθένια ἐκ
 τῷ στρατοπέδῳ, ἐξεὼν αὐτῷ καταλαβεῖν
 τὴν μάχην γινομένην, ἔκ ἐθελῆσαι, ἀλλ'
 ὑπομείναντα ἐν τῇ ὁδῷ, περὶ γενέσθαι· τὸν
 δὲ συνἀγγέλον αὐτῷ, ἀπώκομενον ἐς τὴν
 μάχην, ἀποθανεῖν.

σλα'. Απονοσῆσας δὲ ἐς Αἰακεδαίμονα
 ὁ Αῤῥιστόδημος, ὅνειδος τε εἶχε καὶ ἀτιμίην·
 πάσχων δὲ τοιαύδε, ἠτίμωτο· ὅτε οἱ πῦρ

^β ἀλογήσαντα. ^γ τῷ μὲν, ἀπολομένῳ.

ignavia remansisse. Quod si vel Aristodemus solus redire Spartam neglexisset, aut si pariter ambo reduces fuissent, videntur mihi Spartiatae nullam iis poenam irrogaturi fuisse; nunc autem altero eorum extincto, altero qui vicinus eidem occasionī, tamen occumbere noluerit, necessario debuisse magnopere irasci Aristodemo.

230. Quidam hunc in modum et ob hanc causam Aristodenum sospitem rediisse Spartam ajunt. Alii autem ab exercitu pro nuncio missum, quum posset pugnae quae fiebat adesse, noluisse, sed moratum in via, fuisse superstitem: sociumque ejus qui una mittebatur, in pugnam profectum oppetuisse.

231. Lacedaemonem igitur regressus Aristodemus probro et ignominia notatus est: qualia quum exciperet, erat infamia,

432 POLYMNIA. VII.

neque eum quisquam Spartiatarum igni aut alloquio impertivit; et ignominiam subibat Aristodemus fugax appellatus. Verum hic omnem sibi objectam culpam in pugna apud Plataeas gesta delevit.

232. Fertur item alius ex eisdem trecentis superfuisse, in Theffaliam pronuncio missus, cui nomen erat Pantitae: sed Spartam reversus, quum opprobrium esset, sese strangulasse.

233. Thebani autem, quorum dux erat Leontiades, haftenus vi retenti a partibus Graecorum dimicaverunt adversus regis copias; at ubi res Persarum superiores esse animadverterunt, ibi a Graecis cum Leonida ad tumulum ire properantibus se dissociantes, manus ad barbaros protenderunt, ad eosque propius accesserunt, referentes, quod verissimum erat, sese cum Medis sentire, terramque et a-

ἔδεις ἑναυε Σπαρτιητέων, ἔτε διελέγετο.
 ὄνειδός τε εἶχε, ὁ τρέσας Αῤῥισόδημος κα-
 λεόμενος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τῇ ἐν Πλαταιῇσι
 μάχῃ ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσάν
 οἱ αἰτίνην.

σλβ'. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλον ἀποπεμ-
 φθέντα ἄγγελον εἰς Θεσσαλίην τῶν τριη-
 κοσίων τεττέων, περιγενέσθαι, τῷ ἔνομα
 εἶναι Παντίτην· νοσήσαντα δὲ τεττον εἰς
 Σπάρτην, ὡς ἡτίμωτο, ἀπάγξασθαι.

σλγ'. Οἱ δὲ Θηβαῖοι, τῶν ὁ Λεοντιά-
 δης ἐσρατήγεε, τέως μὲν μετὰ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐόντες ἐμάχοντο, ὑπ' ἀναγκαίης
 ἐχόμενοι, πρὸς τὴν βασιλέος στρατιήν· ὡς
 δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινό-
 μενα τὰ πρήγματα, ἔτῳ δὲ τῶν σὺν Λε-
 ωνίδῃ Ἑλλήνων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν κο-
 λωνόν, ἀπορχοθέντες τεττέων, χεῖράς τε
 προέτεινον, καὶ ἦισαν ἄσπον τῶν βαρβάρων·
 λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων,
 ὡς καὶ μηδίζουσι, καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐν πρώ-

ταισι ἔδοσαν βασιλείῃ· ὑπὸ δὲ ἀναγκαίης
 ἐχόμενοι, ἐς Θερμοπύλας ἀπκοίαιτο, καὶ
 ἀναίτιοι εἶεν ^d τῷ τρώματι τῷ γεγορότος
 βασιλείῃ· ὥστε ταῦτα λέγοντες περιεγί-
 νοντο· εἶχον γὰρ καὶ Θεσσαλὸς τῶν λόγων
 τυτέων μάρτυρας· καὶ μέντοι τάγε πάντα
 ηὐτύχησαν· ὥς γὰρ αὐτὰς ἔλαβον οἱ βάρ-
 βαροι ἐλθόντας, τὴς μὲν τινὰς αὐτέων ^e καὶ
 ἀπέκτειναν προσιόντας, τὴς δὲ πλεῦνας
 αὐτέων, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἐσιζον σίγ-
 ματα βασιλήϊα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῷ στρα-
 τηγῷ Λεοντιάδεω. τῷ τὸν παῖδα Εὐρύ-
 μαχον χρόνῳ μετέπειτα ἐφόνευσαν Πλα-
 ταιέες, στρατηγήσαντα ἀνδρῶν Θηβαίων
 τετρακοσίων, καὶ χόνη τὸ ἄστυ τὸ Πλα-
 ταιέων.

σλδ'. Οἱ μὲν δὴ περὶ Θερμοπύλας
 Ἕλληνες ἔτῳ ἡγωνίσαντο. Ξέρξης δὲ κα-
 λέσας Δημάρηλον, ἡρώτα ἀρξάμενος ἐν-
 θένδε, ' Δημάρηλε, ἀνὴρ εἰς ἀγαθός. τεκ-
 ' μαίρομαι δὲ τῇ ἀληθείᾳ· ὅσα γὰρ εἰ-

^d ἔναι. ^e Voc haec ἀγίων non est in MS.

quam regi inter primos dedisse; at vi co-
actos ad Thermopylas venisse, et a culpa
cladis regi illatae abesse. Haec allegantes,
quorum etiam Thessalos testes habebant,
fervati sunt: non tamen omnia fortunati
fuerunt. nam barbari qui eos illuc pro-
gressos cepere, aliquos horum ut acce-
debant etiam obtruncaverunt; pluribus,
jussu Xerxis, regias notas inusserunt, a
duce Leontiade exorsi: cujus filium Eu-
rymachum postea Plataeenses, quadrin-
gentorum Thebanorum ducem, quum
urbem ipsorum teneret, interemere.

2 3 4. Hunc quidem in modum Grae-
ci ad Thermopylas dimicaverunt. Xerxes
autem accitum Demaratum interrogavit,
hinc orsus, ‘ Demarate, virum te bonum
‘ esse indicio veritatis experior; quae enim

436 POLYMNIA. VII.

‘ dixisti, ea omnia perinde evenere: nunc
 hoc mihi pandito, ‘ Quotnam sunt reli-
 ‘ qui Lacedaemonii, quotve eorum tales
 ‘ in re bellica? an et universi?’ Cui De-
 maratus, ‘ Multitudo, rex, inquit, Lacedaemoniorum omnium magna est, et
 ‘ civitates multae. Quod autem discere
 ‘ vis, scies: Est enim in Lacedaemone
 ‘ urbs Sparta octo millium ferme viro-
 ‘ rum, qui omnes iis qui hîc pugnare
 ‘ sunt similes;’ ceteri Lacedaemonii, non
 illis quidem similes, sed tamen strenui.
 Ad hunc Xerxes, ‘ Demarate, inquit, a-
 ‘ gedum expone quo pacto hos viros mi-
 ‘ nimo cum labore subigamus.’ tu nam-
 que calles quo tendant eorum consilia,
 utpote quorum rex fuisti.

235. Cui Demaratus, ‘ Quum, in-
 ‘ quit, me, ô rex, libenter consulas, ac-
 ‘ quum est me tibi expromere, quod sit
 ‘ optimum; nempe, si trecentas naves ex

« πας, ἅπαντα ἀπέβη ὕτω. νῦν δέ μοι εἰπέ
 « κόσσοι τινές εἰσι οἱ λοιποὶ Λακεδαιμόνιοι
 « καὶ τστέων ὁκόσοι τοῖστοι τὰ πολέμια,
 « εἴτε καὶ ἅπαντες. » ὁ δ' εἶπε, « ὦ βασιλεῦ,
 « πλῆθος μὲν πάντων τῶν Λακεδαιμονίων
 « πολλόν, καὶ πόλεις πολλάι· τὸ δὲ θέλεις
 « ἐκμαθέειν, εἰδήσεις. ἔστι ἐν τῇ Λακεδαί-
 « μονι[†] Σπάρτη, πόλεις ἀνδρῶν ὀκτακιχι-
 « λίων μάλισα· καὶ ἔστοι πάντες εἰσι ὁ-
 « μοῖοι τοῖσι ἐνθάδε μαχεσαμένοισι. » οἷγε
 μὴν ἄλλοι Λακεδαιμόνιοι, τέτοισι μὲν ὅκ-
 ὁμοῖοι, ἀγαθοὶ δέ. εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρ-
 ξης, « Δημάρηε, τέω τρόπῳ ἀπονητότατα
 « τῶν ἀνδρῶν τστέων ἐπικρατήσομεν; ἴθι,
 « ἐξηγέο. » σὺ γὰρ ἔχεις αὐτέων τὰς διε-
 ξόδους^g τῶν βαλευμάτων, οἷα βασιλεὺς
 γενόμενος.

σλέ. « Ὁ δ' ἀμείβετο, « ὦ βασιλεῦ, εἰ
 « μὲν δὴ συμβεβλεύεαί μοι προθύμως, δί-
 « καίον μέ σοί ἐστι φράζειν τὸ ἄριστον. εἰ
 « τῆς ναυτικῆς στρατῆς νέας τριηκοσίας

[†] Λακεδαιμονίῃ. ^g αὐτῶν διεξόδους.

ἄποσείλεις ἐπὶ τὴν Λάκαιναν χώραν.
 ἔσι δὲ ἐπ' αὐτῇ νῆσος ἐπικειμένη, τῇ ὕ-
 νομά ἐσι Κύθηρα· τὴν Χείλων^h, ἀνὴρ
 παρ' ἡμῖν σοφώτατος γενόμενος, κέρδος
 μέζον ἔφη εἶναι Σπαρτιήτησι κατὰ τῆς
 θαλάσσης καταδεδυκέναι μᾶλλον ἢ ὑ-
 περέχειν, αἰεὶ τι προσδοκῶν ἀπ' αὐτῆς
 τοῖσ'το ἔσεσθαι οἷόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι·
 ὅτι τὸν σὸν σόλον προειδώς, ἀλλὰ πάν-
 τα ὁμοίως φοβεόμενος ἀνδρῶν σόλον. ἐκ
 ταύτης ὦν τῆς νήσου ὀρμεύομενοι, φοβεόν-
 των τὰς Λακεδαιμονίους. παροίκους δὲ πο-
 λέμεν σφι ἐόντος οἰκητῆς, ὅδ' ἐν δεινοῖς ἔσον-
 ταί τοι, μὴ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀλι-
 σκομένης ὑπὸ τῷ πεζῷ, βοηθέωσι ταύ-
 τη. καταδυσλωθείσης δὲ τῆς ἄλλης
 Ἑλλάδος, ἀσθενὲς ἤδη τὸ Λακωνικὸν
 μῆνον λείπεται. ἦν δὲ ταῦτα μὴ ποι-
 ῆς, τὰ δὲ τοι προσδόκα ἔσεσθαι· ἔσι τῆς
 Πελοποννήσου ἰσθμὸς σεινός. ἐν τέτῳ
 τῷ χώρῳ πάντων Πελοποννησίων συν-

^h Χίλων.

■ navali copia in oram Lacedaemoniam
 ‘ mittas. adjacet autem illi insula nomi-
 ‘ ne Cythera: quam obrui mari quàm
 ‘ extare conducibilius esse Spartiatis Chi-
 ‘ lon ajebat, vir apud nos sapientissimus:
 ‘ videlicet expectans semper ab ea aliquid
 ‘ tale futurum, quale nunc ego expono;
 ‘ non ille quidem tuam classem praevi-
 ‘ dens, sed quamcunque similiter exti-
 ‘ mescens. Ex hac igitur insula exorti
 ‘ tui Lacedaemonios territent. Ita illi ex
 ‘ vicino nacti domesticum bellum, nihil
 ‘ tibi erunt timendi, ne ceterae Graeciae,
 ‘ quum a tuis pedestribus copiis expug-
 ‘ natur, auxilia ferant: subacta autem re-
 ‘ liqua Graecia, Laconica sola jam lin-
 ‘ quitur invalida. Quod nisi feceris, hoc
 ‘ fore expecta: Est Peloponnesi arctus
 ‘ isthmus, quo in loco Peloponnesibus

‘ omnibus adversum te conjuratis, alia
 ‘ tibi proelia superioribus atrociora fu-
 ‘ tura expecta. At si illud feceris, citra
 ‘ proelium et isthmus hic et civitates tibi
 ‘ se dedent.’

236. Post hunc Achaemenes, Xer-
 xis frater, classis praefectus, quum ei col-
 loquio interesset, veritus ne Xerxes ad id
 agendum induceretur, ‘ Animadverto, in-
 ‘ quit, te, ô rex, verba admittere viri qui
 ‘ tibi prospere agenti invidet, aut etiam
 ‘ res tuas prodit. His enim moribus uti
 ‘ Graeci gaudent, ut et fortunato invide-
 ‘ ant et meliorem oderint. Quod si e
 ‘ praesenti conditione, quum naves qua-
 ‘ dringentae naufragium fecerint, trecen-
 ‘ tas alias e cetera classe miseris ad obe-
 ‘ undam Peloponnesum, fiunt nobis ad-
 ‘ versarii pares ad decertandum. at si

ομοσάντων ἐπὶ σὺν, μάχας ἰχυροτέ-
 ρας ἄλλας τῶν γενομένων προσδέκεο ἔ-
 σεαυταί τοι. ἐκεῖνο δὲ ποιήσαντι, ἀμα-
 χητὶ ὅ,τε ἰσθμὸς οὗτος καὶ αἱ πόλεις
 προχωρήσῃσι.

σλς'. Λέγει μὲν τῷτον Ἀχαιμένης,
 ἀδελφεὸς τε ἐὼν Ξέρξῳ, καὶ τῷ ναυ-
 τικῷ στρατῷ στρατηγός, παρατυχὼν τε
 τῷ λόγῳ, καὶ δείσας μὴ ἀναγνωσθῆναι
 Ξέρξης ποιέειν ταῦτα, 'Ω βασιλεῦ,
 ὁρῶ σε ἀνδρὸς ἐκδεκόμενον λόγους, ὅς
 φθονέει τοι εὖ πρήσσοντι, ἢ καὶ προ-
 δίδῳι πρήγματα τὰ σά. καὶ γὰρ δὴ
 καὶ τρόποισι τοιούτοις χρεώμενοι οἱ
 Ἕλληνες χαίρουσι τῷ τε εὐτυχέειν
 φθονέουσι, καὶ τὸ κρέσσον συγέουσι. εἰ
 δ' ἐπὶ τῇσι παρεύσῃσι τύχησι, τῶν νέες
 νευαυηγῆκαςι τετρακόσiai, ἄλλας ἐκ
 τῷ στρατοπέδῳ τριηκοσίας ἀποπέμψεις
 περιπλώειν Πελοπόννησον, ἀξιόμαχοί
 τοι γίνονται οἱ ἀντίπαλοι· ἀλὴν δὲ

ἔων ὁ ναυτικὸς στρατὸς, δυσμεταχεί-
 ριστός τε αὐτοῖσι γίνεσθαι, καὶ ἀρχὴν
 ἔκ ἀξιόμαχοί τοι ἔσονται· καὶ πᾶς
 ὁ ναυτικὸς τῷ πεζῷ ἀρήξει, καὶ ὁ πε-
 ζὸς τῷ ναυτικῷ, ὅμῃ πορευόμενος. εἰ
 δὲ διασπάσεις, ὅτε σὺ ἔσσαι κείνοισι
 χρήσιμος, ὅτε κείνοι σοί· τὰ σεωῦτῃ
 δὲ τιθέμενος εὖ, γνώμην ἔχων τὰ τῶν
 ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγ-
 ματα, τῇ τε σήσονται τὸν πόλεμον,
 τὰ τε ποιήσῃσι, ὅσοι τε πληθὸς εἰσι.
 ἱκανοὶ γὰρ ἐκείνοί γε αὐτοὶ ἐωῦτῶν
 πέρι φροντίζειν εἰσὶ, ἡμεῖς δὲ ἡμέων
 ὥσφάτως. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἣν ἴωσι
 ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην, οὐδὲν τὸ
 παρεὸν τρῶμα ἀνιεύνῃαι.

σλζ'. Αμείβεται Ξέρξης τοῖσδε, Α-
 χαῖμενες, εὖ τε μοι δοκέεις λέγειν, καὶ
 ποιήσω ταῦτα. Δημάρητος δὲ λέγει
 μὲν τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἐμοί, γνώ-
 μη μὲν τοι ἐστῆται ὑπὸ σεῦ. ὃ γὰρ

‘ conjuncta classis fuerit, inoppugnabilis
 ‘ illis reddetur, et omnino nobis illi im-
 ‘ pares erunt: simulque omnis exercitus
 ‘ nauticus terrestri, et invicem terrestres,
 ‘ una iter faciens, nautico erit auxilio.
 ‘ Quos si distraxeris, neque tu illis usui
 ‘ eris, neque illi tibi: sed tua ipsius bene
 ‘ constituens eoque animo agens, ut ad-
 ‘ versariorum res non perpendas, vel ubi
 ‘ bellum gesturi sint, vel quae acturi, vel
 ‘ quot numero sint. Illi enim soli ad si-
 ‘ biipsis prospiciendum sufficiunt, et nos
 ‘ itidem ad consulendum nobis. Quod si
 ‘ Lacedaemonii adversus Persas in pug-
 ‘ nam ibunt, praesens hoc vulnus minime
 ‘ sanabunt.’

237. Ad haec subjiciens Xerxes,
 ‘ Recte, inquit, Achaemenes, mihi vide-
 ‘ ris dicere: quae et faciam. Demaratus,
 ‘ quod optimum ille quidem mihi sperat
 ‘ esse, id suadet: ejus tamen sententia a

444 POLYMNIA. VII.

' tua superatur. Neque enim illud ad-
 ' mitto, eum nolle rebus meis bene con-
 ' sultum, ut ex iis quae antea ab eo dicta
 ' sunt, et ex ipsa re conjecto. Quoniam
 ' civis quidem civi secundis rebus prae-
 ' dito invidet, et in taciturnitate eum male
 ' odit: neque quidquam civi consultanti,
 ' vir civis quae optima sibi videntur, sua-
 ' deat; nisi prope accesserit ad virtutem,
 ' quales pauci sunt. Hospes autem hos-
 ' piti prospera fortuna utenti, omnium
 ' est benevolentissimus, eique consultanti
 ' optima consuluerit. Quapropter ab in-
 ' sectatione in Demaratum, quum sit hos-
 ' pes mihi, posthac abstinere jubeo.'

238. Haec Xerxes loquutus, inter
 caesos transiit, ubi erat Leonides: quem
 quum audisset Lacedaemoniorum regem
 eundemque ducem fuisse, jussit, postquam
 abcidissent caput, in crucem tolli. Et
 mihi cum multis quidem aliis indicüs,

ὃ δὲ ἐκεῖνό γε ἐνδέξομαι, ὅπως ἔκ εὐνοέει
 τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι, τοῖσι τε λεγο-
 μένοισι πρότερον ἐκ τούτου σταθμώμε-
 νος, καὶ τῷ ἔοντι ὅτι πολιότης μὲν
 πολιότητι εὖ πρήσσοντι φθονέει, καὶ ἔστι
 δυσμενὴς τῇ σιγῇ· ἔδὲ ἐν^α συμβαλεუ-
 μένους τῷ ἀσπῷ, πολιότης ἀνὴρ τὰ ἀρι-
 στα οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο, εἰ μὴ
 πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι· (σπάνιοι δ' εἰσὶ
 οἱ τοῖστοι) ξείνος δὲ ξείνῳ εὖ πρήσσοντι
 ἐστὶ εὐμενέσατον πάντων, συμβαλεу-
 μένους τε ἂν συμβαλεύσειε τὰ ἀριστα.
 ἔγωγε ὦν κακολογίης πέρι τῆς ἐς Δημά-
 ρητον, ἔοντος ἐμοὶ ξείνους, περιέχεσθαι
 τίνα τῷ λοιπῷ κελεύω.

σλή. Ταῦτα εἶπας Ξέρξης διεξήιε
 διὰ τῶν νεκρῶν καὶ Λεωνίδεω πέρι^β ἀκη-
 κοῶς, ὅτι βασιλεὺς τε ἦν καὶ στρατηγὸς
 Λακεδαιμονίων, ἐκέλευσε ἀποταμόντας
 τὴν κεφαλὴν ἀναστυρῶσαι. δῆλόν μοι πολ-
 λοῖσι μὲν καὶ ἄλλοις τεκμηρίοις, ἐν δὲ

^α ἔδ' ἄν. ^β Vox haec περί non est in MS.

δὴ καὶ τῷδε ἔκ ἤκιστα γέγονε, ὅτι βασι-
 λεὺς Ξέρξης πάντων δὴ μάλιστα ἀνδρῶν
 ἔθυμώθη ζῶντι Λεωνίδῃ. ὃ γὰρ κοτε^c ἐς
 τὸν νεκρὸν ταῦτα παρηνόμησε· ἐπεὶ τι-
 μᾶν μάλιστα νομίζουσι τῶν ἐγὼ οἶδα ἀν-
 θρώπων Πέρσαι ἀνδρας ἀγαθὸς τὰ πο-
 λέμια. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἐποίευν τῷσι
 ἐπετέτακτο ποιεῖν.

σλθ'. Ανειμι δὲ ἐκεῖσε τῷ λόγῳ τῇ
 μοι πρότερον ἐξέλιπε. ἐπύθοντο Λακε-
 δαιμόνιοι ὅτι βασιλεὺς σέλλοιτο ἐπὶ τὴν
 Ἑλλάδα, πρῶτοι, καὶ οὕτω δὴ ἐς τὸ
 χρηστήριον τὸ ἐς Δελφὸς ἀπέπεμψαν.
 ἔνθα δὴ σφί ἐχρήσθη τὰ ὀλίγω πρό-
 τερον εἶπον. ἐπύθοντο δὲ τρόπῳ θωῦμα-
 σίῳ. Δημάρητος γὰρ ὁ Αῤῖσωνος, Φυ-
 γῶν ἐς Μήδους, ὥς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ
 τὸ οἶκός ἐμοὶ συμμάχεται, οὐκ ἦν εὖ-
 νοος Λακεδαιμονίοισι. πάρεσι δὲ εἰκά-
 ζειν εἴτε εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, εἴτε
 καὶ καταχαίρων. ἐπεὶ τε γὰρ Ξέρξης

^c ὃ γὰρ ἂν κοτε.

tum hoc non minimo factum fuit manifestum, regem Xerxem maxime omnium excanduisse in Leonidem viventem: nam alioqui nunquam in defunctum hoc genere deliquisset; quum ex omnibus quos ego novi hominibus Persae maxime soleant viros in re militari praestantes honore afficere. Illi igitur quibus imperatum erat, id exequuti sunt.

239. Redeo ad eam narrationem unde antea defecit. Lacedaemonii primi regem adversus Graeciam tendere perceperunt, atque ita Delphos ad oraculum miserunt: ubi responsum est id redditum, cuius paulo ante memini. Perceperunt autem miro modo. Demaratus enim Aristonis filius qui profugit ad Medos, non ille erat Lacedaemoniis benevolus (ut ego quidem arbitror, et ratio mecum militat) tamen hoc fecit, sive in hoc bene illis consultum vellet, ut conjectare licet, sive

quod insultaret. Nam posteaquam Xerxes statuit adversus Graeciam sumere expeditionem, id Demaratus qui Susis erat, quum accepisset, censuit Lacedaemoniis esse indicandum: sed quum aliter nequireret, (quippe periculosum erat ne deprehenderetur) hanc rem commentus est. Sumptis duplicium paginarum pugillaribus, ceram illinc eradit: deinde in eorum ligno consilium regis exarat. quod litteris exaratum, rursus cera inducit, nequid negotii apud viarum custodes exhiberent pugillares vacui qui ferrentur. Sed et ubi Lacedaemonem allati sunt, non poterant Lacedaemonii conjectura adsequi, antequam (ut ego accipio) Cleomenis filia, eademque Leonidae uxor, Gorgo, illos edocuit sola ipsa, quum excogitavisset, jubens ceram eradi. fore enim ut litteras

ἔδοξε στρατηλατέειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 ἑὼν ἐν Σύσσοις^δ ὁ Δημάρης, καὶ πυ-
 θόμενος ταῦτα, ἠθέλησε Λακεδαιμονί-
 οισι ἔξαγγεῖλαι. ἄλλως μὲν δὴ οὐκ εἶ-
 χε σημῆναι· ἐπικίνδυνον γὰρ ἦν μὴ λαμ-
 φθεῖν· ὁ δὲ, μηχανᾶται τοιαύδε· δελ-
 τίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐ-
 τῷ ἐξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ
 τῷ δελτίῳ ἔγραψε τὴν βασιλέως γνώ-
 μην. ποιήσας δὲ ταῦτα, ὀπίσω ἐπέτηξε
 τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φε-
 ρόμενον κεινὸν τὸ δελτίον, μηδὲν πρῆγ-
 μα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων. ἐ-
 πεί δὲ καὶ ἀπύκετο^ε ἐς τὴν Λακεδαί-
 μονα, ἔκ εἶχον συμβαλέσθαι οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι, πρὶν γε δὴ σφι, ὡς ἐγὼ πυν-
 θάνομαι, Κλεομένεος μὲν θυγάτηρ, Λε-
 ωνίδεω δὲ γυνή, Γοργῶ, ὑπέθετο^ε, ἐπι-
 φραδεῖσα αὐτῇ, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύ-
 ονσα, καὶ εὐρήσειν σφέας γράμματα^ε

^δ Σύσσοι. ^ε ἐπὶ δὲ ἀπύκετο. ^ε ἐπὶ θεῖτο.

450 ΠΟΛΥΜΝΙΑ. Ζ.

τῷ ξύλῳ. πειθόμενοι δὲ, εὖρον, καὶ ἐπέ-
λέξαντο, ἔπειτα δὲ τοῖσι ἄλλοισι "Ελλη-
σι ἐπέσειλαν β.

g Apponuntur in MS. hæc verba, Ταῦτα μὲν δὲ ὑπὸ λόγι-
ται γένεσθαι. ἩΡΟΔΟΤΟΥ Ζ.

ΤΟ ΤΗΣ
ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ,
Ἡ
ΤΟΥ ἙΒΔΟΜΟΥ ΤΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ,
ΤΕΛΟΣ.

POLYMNIA. VII. 451

in ligno reperirent. Ita ei auscultantes
litteras repertas legerunt, easque deinde
ad alios Graecos miserunt.

POLYMNIAE,
SIVE
SEPTIMI LIBRORUM HERODOTI,
FINIS.

